

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DOS. Nr. 40046

VOL. Nr. 12

ARHIVA OPERATIVA

D O S A R

Anchetă

PROBLEMA

23. AUGUST

Data _____

1955506

P 010933, Vol. 12

Urmează vol. nr. 13

DECLARAȚIE

Subsemnatul IONESCU BALACIANU GHEORGHE, născut în București la 5 octombrie 1910, fiul lui Simion și al Vasilica-Kivira, cu ultimul domiciliu în București Calea Moșilor 103, conform dispoziției anchetei declar următoarele:

Am funcționat în serviciul fostei Case Regale între anii 1933-1944, astfel: de la 1933 până la 1937 ca detașat la Mareșalatul Palatului din Ministerul Apărării Naționale ca secretar la Cancelaria Mareșalatului când la 1 ianuarie 1937 am fost angajat în același post trecând în bugetul Palatului până la 1943 când am fost încadrat în calitate de consul în cadrele Ministerului Afacerilor Străine rămânând în continuare detașat la Palat ca șef al cancelariei Mareșalatului până în noiembrie 1944 când am demisionat și am revenit în centrul Ministerului Afacerilor Străine.

Descrierea și organizația Palatului care se compunea din două clădiri distincte și anume: clădirea Palatului propriu zis și a clădirilor aferente și o altă clădire acolo unde locuia Regele și Voievodul Mihai și ulterior Regina Maria.

Palatul se compunea din clădirea din Calea Victoriei cu încăperile cunoscute și mai precum și toate anexele ei și anume: usină, garaj, locuințe, spălătorie, pivniță, clădirea unde era batalionul de gardă precum și grădina sau parcul în raza cărui se afla vila numită "Casa Nouă" unde locuiau Suveranii și care clădire a fost distrusă de bombardamentul avioanelor germane la 24 August 1944.

Acastă clădire se compunea din parter cu un salon, una sufragerie și 2 birouri, iar la etaj 2 dormitoare cu băi și camere de debara precum și un salon și o cameră prevăzută cu o ușă de safe, aici erau lucrurile de valoare ale coroanei.

Organizația Palatului era astfel:

Curtea Regală care cuprindea:

Marii Demnitari

Demnitarii

Funcționarii superiori

Intre marii Demnitari erau:

- Mareșalul Curții Regale care era și șeful Casei.
- Administratorul Domeniilor Coroanei.
- Marele Maestru de Ceremonii
- Marele Maestru de Vânătoare
- Șeful Casei Militare

Intre Demnitari erau:

- Prefectul Palatului
- Bibliotecarul
- Secretarul Particular
- Directorul Trenurilor Regale
- Adjutanții Regali
- Administratorul Casei Regale
- Doctorul Casei Regale

Intre funcționarii superiori:

- Directorul Contabilității
- Directorul prefecturei
- ofițerii de ordonanță.

Atribuțiunile celor de mai sus erau:

- Mareșalul Curții Regale care făcea legătura între persoanele din afară și Palat, el lucra cu Regele și transmitea celorlalți ordinele primite astfel se ocupa cu coordonarea tuturor lucrărilor pentru bunul mers al Casei și în special cu lucrările de protocol care erau prevăzute toate în Regulamentul de funcționare al Curții tipărit într-o broșură și aflat la Mareșalat în mai multe exemplare.

Astfel printre lucrările ce îi reveneau erau:

- Intocmirea programului săptăminal al Regelui, pentru care primea ordine și dispozițiuni direct de la Regele, programul întocmit era apoi bătut la mașină și dat Adjutantului de Serviciu, Prefecturei și Cancelariei Mareșalstului care puneau la punct fiecare în direcția sa și lua măsurile necesare spre executarea întocmai a programului.

- Primea de la Ministerul Afacerilor Străine corespondența în legătură cu primirea noilor miniștri plenipotențieri străini care trebuiau să se prezinte cu ceremonialul obișnuit la Palat pentru prezentarea scrisorilor de acreditare, în care scop primea ordinele Regelui și întocmea programul pentru

aceste prezentări, care se făceau la Palat în Sala Tronului conform cu ceremonialul obișnuit. Aceste programe se băteau la masă la cancelarie și se predeau Adjutantului de Serviciu și Prefectului Palatului care luau măsurile necesare.

- Primea de la Președinția Consiliului de Miniștri formularele de depunerea jurământului a noilor miniștri precum și întocmirea programelor și lua măsurile necesare pentru depunerea acestui jurământ care avea loc la Palat.

- Primea de la Ministerul Cultelor adresa în vederea prezentării la Palat și depunerii cuvenitului jurământ a șefilor cultelor celorlalte din țară. Programul acesta se făcea la Mareșalat, iar noul prelat venea să depună jurământul în Sala Tronului cu ceremonialul obișnuit în fața Casei Civile și Militare precum și a Ministrului Cultelor respectiv.

- Primea de la Patriarhie adrese cu privire la investituri și anume a Mitropoliților și Episcopilor, care veneau la Palat și în Sala Tronului primeau de la Rege cîrja de păstorie a Mitropoliei sau Eparhiei respective.

- Organiza următoarele serbări care aveau un caracter fix anual la Palat:

La 1 ianuarie al fiecărui an.

În Sala Tronului se primeau felicitările de la:

- Casa Civilă și Militară a Curții

- Membrii Guvernului și Inaltelor Autorități Civile și Militare.

- Corpul Diplomatic.

La Bobotează.

Pe malul Dîmboviței organiza participarea regelui și a Curții Regale la locul desfășurării ceremoniei aruncării crucii în apă.

La 24 ianuarie.

La Patriarhie participarea Regelui și însoțit de Curte, la Serviciul Divin, făcut de Patriarh și apoi primirea defilării trupelor în fața bisericii.

La 10 mai.

- Intocmirea programului și participarea Regelui împreună cu Curtea la defilare pe terenul dinainte stabilit.

La 8 iunie.

- Intocmirea serbărilor precum și masa de la Palat.

La 15 august.

- Participarea Regelui la serbările Marinei de la

Constanța.

La 21 iulie.

- Participarea Regelui la Serbările Aviației de la Statuia aviației de pe Sos. Jianu.

- La 8 noiembrie.

Organizarea participării Regelui la Biserica Mihai Vodă și dejunul de la Palat dat în cinstea cavalerilor ordinului Mihai Viteazul.

La 24 decembrie.

Organizarea în Sala Tronului a pomului de crăciun unde se împărțeau daruri la întregul personal.

Tot în atribuțiile Mareșalului erau organizarea tuturor celorlalte serbări care erau ocazionale, spre exemplu: concerte, serate, ceaiuri, deschideri de expoziții, etc.

Toată corespondența Casei cu privire la Rege se făcea prin Mareșalat și anume:

- La grațieri, botezuri, nunți, audiențe, ajutoare.

- Tot la Mareșalat se țineau și decorațiile precum și registrele de evidență a lor.

- La Mareșalat se întocmeau toate invitațiile la diferite dejunuri și audiențe.

Mareșalul Curții în perioada când Regele era la Sinaia era totdeauna la București.

- Administratorul Domeniului Coroanei se ocupa exclusiv cu administrația Domeniilor el fiind la palat invitat numai la serbări și recepții.

- Marele Maestru de Ceremonii era acel ce anunța totdeauna sosirea Regelui și ținea legătura cu Corpul Diplomatic.

- Marele Maestru de Vânătoare era acel ce organiza vânătorile pe teren cu ajutoarele sale, în numele său se făceau invitațiile la vânătorile Regale de către Mareșalat.

- Șeful Casei Militare ținea legătura cu Ministerul Apărării Naționale și alte autorități Militare și ofițerii din Casa Regală.

- Prefectul Palatului se ocupa cu toate chestiunile gospodărești ale Casei și anume: personal, garaj, grajd, grădini, clădiri, magazii, spălătorie, uzină, etc., de asemenea și cu bucătăriile și întregul atelaj pentru serbări.

- Bibliotecarul se ocupa cu ținerea la curent a bibliotecii și a revistelor și ziarelor, precum și apariției noilor cărți.

- Secretarul Particular cu chestiuni particulare ale Regelui.

- Directorul Trenurilor Regale se ocupa cu organizarea trenurilor în diferite călătorii la care participa Regele.

- Adjutanții Regali erau de serviciu săptămânal și locuiau pe timpul serviciului la Palat atât ziua cât și noaptea, ei erau aceia ce însoțeau imediat pe Rege în orice ocazie și executau programele primite de la Mareșalat.

- Administratorul Casei Regale ținea în evidență contabilitatea și înregistrarea tuturor socotelilor Casei.

- Doctorul Casei Regale se îngrija de sănătatea Regelui și a întregului personal.

- Directorul Contabilității era ajutorul direct al Administratorului în executarea atribuțiilor sale.

- Directorul Prefecturii ajuta pe Prefectul Palatului în executarea dispozițiilor sale.

- Ofițerii de ordonanță funcționau pe lângă Casa Militară ajutând pe Adjutanții de serviciu.

Cancelaria Mareșalatului era biroul prin care intra și ieșea din Palat toate lucrările cu privire la relațiile între Palatul Regal și Autorități, Corp Diplomatic și restul persoanelor.

Cu privire la viața particulară a Regelui se știe prea bine că personalul care funcționa pe lângă persoana sa era personal de încredere, iar eu niciodată n-am auzit vorbindu-se despre așa ceva.

De altfel serviciul la Mareșalat nu avea nimic comun cu viața particulară a Regelui și serviciul de birou la Palat se ocupa numai cu programul oficial a Regelui și niciodată n-am avut cunoștință de viața intimă a Regelui cu atât mai mult cu cât el locuia complet separat de Palat, iar în locuința sa nu aveau acces decât când eram chemat să duc piasamentul de masă și cărțile de farfurii când aveau loc dejunuri oficiale.

Poziția Demnitarilor în Palat era în funcție de încrederea de care se bucura în fața Regelui, felul cum acei demnitari și-au executat funcția lor și au influențat asupra Regelui, vrednic sau nevrednic nu-mi este cunoscut, deoarece eu eram prea mic și n-am avut contingență cu ei cu excepția Mareșalului Curții cu care raporturile erau de personal de execuție a ordinelor primite în legătură cu protocolul la Palat.

M-am bucurat de încrederea cuvenită unui funcționar la Palat dovadă vechimea și serviciul avut până la plecarea de acolo în noiembrie 1944.

Aspecte și amintiri cu privire la perioada de domnie a fostului Rege Carol adică de la intrarea mea la Palat pînă la 6 septembrie 1940 - cînd a intervenit abdicarea.

Am lucrat sub următorii Mareșali ai Curții la Cancelaria Mareșalatului îndeplinind funcția de secretar împreună cu alți 3 subofițeri cel mai în vîrstă între noi fiind Plutonierul Major CONSTANTIN CODREANU fost în Regimentul de Escortă Regală și adus la Palat în 1930 odată cu venirea ca Mareșal al Curții a generalului CONSTANTIN ILASIEVICI care cred că a funcționat pînă la 1934 sau 1935, ca ajutor al său imediat era colonelul OCTAV ULLEA care îndeplinea funcția de director al Mareșalatului Curții Regale, în timpul cît a fost generalul ILASIEVICI Mareșal al Curții au avut loc următoarele evenimente:

Semicentenarul Castelului Peleș în anul 1930 cu care ocazie au avut loc festivități la Sinaia, despre care nu știu deoarece nu eram la Palat.

Vizita Regelui BORIS al Bulgariei care a fost în 1932 despre care tot nu știu, nefiind la Palat.

Vizita Regelui ALEXANDRU al Jugoslaviei care a locuit la Palat și despre care sînt dări de seamă la arhiva Mareșalatului.

Vizita Președintelui EDUARD BENES al Cehoslovaciei asupra căruia se găsește convenitul program și dare de seamă la Palat.

Vizita Președintelui MOSCIKI al Poloniei care a stat de asemeni la palat și a cărui program și dare de seamă se găsește la dosar.

Vizita Prințului PAUL al Jugoslaviei care a stat la Palat și a cărui program și dare de seamă se află la dosar.

Vizita Mareșalului FRANCHET D'ESPERAY al Franței care a fost primit oficial la palat.

Vizita Ministrului de Externe al Franței LOUIS BARTOU, care a asistat și la o paradă militară în fața Palatului, așa după cum se poate vedea în programul aflat la dosar.

Toate aceste evenimente au fost organizate de colonelul OCTAV ULLEA care era persoana sub care lucra cancelaria Mareșalatului, iar cei 4 secretari executau lucrările de birou.

După plecarea Generalului ILASIEVICI a îndeplinit funcția de Mareșal al Curții Generalul Adjutant ERNEST BALLIF care era și Administratorul Domeniului Goroanei, el venea la Palat numai o oră pe zi pentru a lucra cu Regele chestiunile

curente și a semna corespondența Mareșalatului care era prezentată de Colonelul OCTAV ULLEA și care avea răspunderea chestiunilor de protocol la Palat, evenimente la Curte sub generalul BALLIF nu-mi reamintesc a fi fost.

A urmat apoi colonelul Adjutant ERNEST URDARIANU care a stat prea puțin timp ca Mareșal al Curții Regale, deoarece i s-a încredințat postul de Mare Sambelan.

După URDARIANU a urmat ca Mareșal CONSTANTIN FLONDOR, care fusese Maestru al Curții Regale sub care s-au organizat la Palat câteva concerte în Sala Tronului, Recepții de Gală de asemenea în Sala Tronului și vizita Regelui Carol și a Voevodului Mihai în Anglia la încoronarea Regelui Angliei a cărui program și dare de seamă se află la dosarele Mareșalatului.

La întoarcerea Regelui din Anglia spre țară a făcut o vizită la Bertsgaden lui ADOLF HITLER după care a revenit în țară cu trenul regal însoțit de suita care l-a urmat.

Între timp ERNEST URDARIANU fusese numit din Mare Sambelan, Ministrul Casei Regale, aceasta a coincis cu înființarea Frontului Mănăstirii Naționale și dictatura regală.

În ordinea de precădere generală a stabului postul de Ministru al Casei Regale era imediat după Primul Ministru, astfel se vedea importanța ce se dădea noii organizări făcute de E. URDARIANU la Palat.

Așa că pe lângă Cabinetul Ministrului funcționa un cabinet Directorial condus de colonelul adjutant RADU RUSescu care avea organizația sa cu personal compus din ofițeri de Stat Major și un serviciu de curieri.

Cu ce se ocupa acest cabinet nu știu, informații se pot avea de la persoanele ce au lucrat acolo.

Mareșalatul Curții rămânând complet separat și având ca misiune chestiuni strict de protocol sub conducerea Mareșalului Curții.

După cum am spus înainte nu cunosc și n-am auzit nimic cu privire la activitatea Ministrului Palatului, știu doar că prin poziția sa era un personaj foarte mare, deoarece chiar membrii guvernului îl vizitau.

În timpul acela s-au făcut modificări în regulamentul de funcționare al Casei Regale prevăzând în mod precis care sînt atribuțiunile fiecăruia la Palat.

Conform unui program tipărit și dat celor în drept se stabilise programul săptămînal de lucru al Regelui pe zile cu membrii guvernului, Guvernatorul Băncii Naționale a Romîniei,

Prefectul Poliției Capitalei și Primarul General al Capitalei.
Ca evenimente pot remarca:

Consiliul de Coroană avut la Palat în Sala Tronului în 1940 când s-a primit nota ultimativă a Guvernului U.R.S.S. cu privire la cedarea Basarabiei, la care au participat foștii Primi Miniștri, Guvernul, Șeful Marelui Stat Major și Mareșalul PREȘAN. Am auzit că șeful Statului Major ar fi spus că noi nu putem rezista mai mult de 2 săptămâni. Rezultatul aceluși Consiliu de Coroană cred că s-a consemnat într-un proces verbal care probabil se află în dosarele cabinetului Ministrului Palatului.

CONSTANTIN FLONDOR, care era Mareșalul Palatului și era Ministru Plenipotențiar de carieră, cunoștea perfect limba germană fiind bucovinean, a tradus și expediat prin Ministerul de Externe o telegramă semnată de Regele Carol adresată Cancelarului Adolf Hitler prin care se referea la convorbirea avută la Bertesgaden și prin care ruga să intervină pe lângă Guvernul URSS în chestia Basarabiei.

Nu am auzit de un răspuns la această telegramă.

La dosarul 8 noiembrie al Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul exista o notă prin care invitația generalului ION ANTONESCU la dejunul la Palat ca membru al ordinului Mihai Viteazul să fie așa expediată ca s-o primească târziu, deci nu era dorită prezența sa la Palat.

E. URDARIANU a ocupat următoarele funcții la Palat până la data plecării în străinătate când l-a însoțit pe Regele Carol după abdicare.

- Șef al garajului
- Ofițer de Ordonanță
- Adjutant regal
- Prefect al Palatului
- Mareșal al Curții Regale
- Mare Sambelan a Regelui
- Ministru Casei Regale.

În urma evenimentelor din țară și străinătate Regele Carol a chemat la Palat pe generalul ION ANTONESCU, care nu știa cum a obținut de la Rege abdicarea în favoarea fiului său MIHAI.

La câteva zile fostul Rege a părăsit țara cu un tren regal în care s-a tras de legionari cu focuri de armă în gara Timișoara însoțit de personalul respectiv care s-a întors din străinătate și de ELENA LUPESCU și ERNEST URDARIANU.

A doua zi după plecarea Regelui Carol din foști demni-

teri ai Curții n-au mai avut permisia a intra în Palat decât ANTON MOCSONYI, OCTAV ULLEA și FLORIAN MARINESCU care era Administratorul Casei Regale.

Postul de Mareșal al Curții l-a preluat ANTON MOCSONYI care a fost prezent la venirea în țară a Reginei Marie ELENA la Timișoara însoțind pe Rege.

Apoi a venit Mareșal colonelul adjutant MIHAI RIDNICIANU, care n-a stat mult și l-a înlocuit colonelul adjutant SOCRATE MARDARI.

Apoi a venit Mareșal al Curții TEODOR ROSETTI SOLESCU care după câteva luni sau aproape un an a plecat.

ION MOCSONYI STYRCEA, care între timp fusese numit Secretar Particular al Regelui făcea funcțiunea de Mareșal al Curții Regale după plecarea lui ROSETTI SOLESCU.

Se știe că prerogativele Regale fusese preluate de ANTONESCU, iar activitatea Regelui era rezumată la acordarea de decorații, investiturile de Înalți Prelați și primiri în audiențe oficiale ale noilor miniștri străini acreditati în România și grațieri.

Un nou șef al Casei Militare în persoana generalului ION CODREANU precum și alți "ajutanți Regali: colonel OLTEANU MARCEL, comandor TRAIAN UDRISKI și comandor GHERGHEL ARPAD un ofițer de ordonanță locotenentul VERGOTTI JACQUES însoțeau pe Rege în deplasările oficiale conform obiceiului.

Pe lângă Regina Mamă funcționau 2 doamne de onoare și o Secretară Particulară.

Două lucruri sînt de semnalat în timpul anului 1943 și anume:

1) Guvernământul Transnistriei a trimis la palat drept cadou diverse lucruri provenite din Transnistria, lucruri pe care Regele le-a refuzat restituindu-se deoarece ele erau provenite din muzeele din Odesa proprietatea URSS cu care ocazie adresa a fost semnată de ION MOCSONYI STYRCEA ce făcea funcția de Mareșal, arătînd că aceasta este contra uzanțelor internaționale.

2) Nu știu din ce motive ION ANTONESCU a dat ordin generalului NICULAE PALANGEANU să aresteze pe ION MOCSONYI STYRCEA, venind la Palat Generalul PALANGEANU a raportat despre acest ordin de arestare.

Atunci Regele care nu se aștepta la una ca aceasta a dat ordin și ION MOCSONYI STYRCEA s-a mutat împreună cu doamna

în casa unde locuia Regele și Regina Mamă și anume într-un salon amenajat pentru acest caz.

La cîtva timp Statul Major a trimis un ordin de mobilizare lui MOCSONYI STYRCEA care era fruntaș TTR într-un regiment de artilerie.

Pe acest ordin de chemare cu stele Regele a scris că MOCSONYI STYRCEA fiind Mareșal al Curții Sale este scutit de mobilizare, ordinul a fost dus de generalul CONSTANTIN SANATESCU la Marele Stat Major ca urmare a ordinului primit de la Rege.

Generalul CONSTANTIN SANATESCU fusese între timp numit șef al Casei Militare.

Din cele 2 chestiuni cu domnul ION MOCSONYI STYRCEA s-a văzut în mod clar că ANTONESCU vroia să-l îndepărteze de la Palat, dar că Regele era contra.

Un alt fapt care a provocat mare indignare Regelui a fost dispoziția dată de ANTONESCU ca Ministerul Armatei să nu întocmească Decretele de Grațiere pentru cei grațiați de Rege. După cît îmi reamintesc tot generalul SANATESCU s-a deplasat la Minister și a pus chestiunea la punct. Era vorba de grațierea unor persoane condamnate pentru activitate comunistă în timp de război și pe care Regele îi grațiasse contra indicațiilor lui ANTONESCU.

În august 1943, generalul OCTAV ULLEA m-a rugat să aduc la cunoștința lui MOCSONYI STYRCEA că vărul său primar PATRASCANU de la Partidul Comunist Român îl roagă a-i face legătura cu Palatul.

Am raportat lui MOCSONYI care era Mareșalul Curții aceasta și mi-a spus să iau lămuriri cu privire la întîlnire de la ULLEA, la modalitatea unei întîlniri, care a avut loc, cred la o zi două, în casa lui BERGHER-SAFIANU din Calea Moșilor. L-am condus cu mașina mea pe MOCSONYI la SAFIANU acasă unde s-a întîlnit cu PATRASCANU, cam pe la orele 11,30-12 seara s-a terminat întrevederea ce începuse cu o oră și ceva înainte. SAFIANU și cu mine am stat în curte juscînd table.

A doua seară o nouă întrevedere a avut loc în același loc de față fiind și generalul CONSTANTIN SANATESCU ce era șeful Casei Militare. Întrevederea a durat cam 2 ore.

De aici încolo am urmat mai multe întrevederi în diferite date și locuri despre care nu-mi amintesc, știu că am văzut la terminare pe generalul VASILIU RASCANU, generalul DAMACEANU, EUG. CEAUSU (EMIL BODNARAS) generalul SANATESCU, general ALDEA.

Aceste întrevederi au durat până pe la iulie 1944 întrerupte fiind oam prin ianuarie-februarie 1944 deoarece siguranța era pe urmele comuniștilor.

La aceste întruniri eu am stat cu mașina afară, MOCSONYI dându-mi dispoziții cu privire la conducerea unde au nevoie EMIL BODNARAS și PATRASCANU.

Înainte de 23 August au fost la Palat BRATIANU, MANIU, TITEL PETRESCU și PATRASCANU pe ultimii 2 i-am adus cu mașina mea.

În ziua de 23 August eram în audiență la Palat, în locuința Regelui ION ANTONESCU și MIHAI ANTONESCU, în salonul unde a avut loc audiența era prezent și Generalul CONSTANTIN SANATESCU. Era oam 3,30 după masă și la un moment dat Regele a ieșit din salon și s-a dus în biroul său unde se aflau MOCSONYI STYRCEA, general ALDEA, GR.R.BUZESTI, MIRCEA IONITIU și col. IONESCU EMILIAN.

Colonelul IONESCU EMILIAN a ieșit din birou și a transmis maiorului DUMITRESCU ANTON ce era însoțit de 2 plutonieri ordinul de a se duce în salon și a declara arestat pe cei 2 Antonescieni. La una din uși ședea col. IONESCU EMILIAN, iar la ușa ce dădea spre hall erau MOCSONYI STYRCEA, MIRCEA IONITIU și eu.

La ieșirea în hall, mareșalul ANTONESCU a spus, oprindu-se în loc și bătându-se peste buzunarul pantalonului, că el n-are nici o armă și că mâine veți fi cu toți spânzurați.

Au fost duși într-o cameră de la etaj unde au cerut creion și hîrtie, ION ANTONESCU scriindu-și testamentul și MIHAI ANTONESCU cerînd să vadă pe Rege și să-i comunice despre tratativele duse de el peste capul Mareșalului, cu aliații.

Între timp fusese chemați și arestați generalul PANTAZI, PIKI VASILIU și colonel ELFTERESCU. Însoțitorii și paza celor 2 Antonești au fost duși într-o încăpere de la Batalionul de Gardă.

Oam pe la orele 5-6 m-am dus la TOROSSIAN acasă pe care l-am anunțat despre cele întîmplate și mi-a dat un tînr comunist care a imprimat la palat, pe placă, mesajul din seara de 23 August.

La orele circa 8-9 a venit la Palat KILLINGER și generalul GERSTENBERG care au fost chemați și primiți în

biroul lui MOCSONYI de Rege prezenți fiind următorii membrii ai guvernului: SANATESCU, ALDEA și GR.N.BUZESTI, de față era și MOCSONYI.

Apoi a venit la Palat EMIL BODNARAS cu echipa de patrioți, ce purtau brasarde tricolore la braț.

Eu am primit ordin să prepar materiale de cancelarie și să mă pregătesc pentru drum. La orele 11-11,30 am plecat cu mașina de la Palat urmînd pe cele în care se afla Regele și alte persoane printre care IONITIU, col. IONESCU EMILIAN, maior DUMITRESCU ANTON și opt. VERGOTTI.

La 24 August în timpul mesei am ajuns cu toții la Valea Sadului-Gorj unde a venit și Regina Elena care era la Sinaia.

Am revenit în București la 26 august găsind orașul bombardat de aviația germană, iar locuința denumită "Casa Nouă" rasă pînă la pămînt.

Regele și-a mutat locuința la palatul de la sos. Kiselef a Pr. Elisabeta, unde se făceau toate primirile oficiale, audiențele, dejunurile, etc.

Despre deplasarea lui MOCSONYI STYRCEA la S.S.I. în str. Ionescu Gion de unde a luat o listă de persoanele ce informau scel serviciu am făcut o declarație la Ministerul de Interne în 1955, este vorba de lista informatorilor pe care a avut-o Regele la S.S.I. pentru a ști ce persoane au făcut informații pe timpul regimului Antonescian, pentru a nu le mai invita la Palat.

În septembrie 1944 a demisionat din postul de Mareșal al Curții ION MOCSONYI STYRCEA cauzele demisiei nu le cunosc.

În noiembrie 1944 am demisionat de la Mareșalat pentru motiv de boală.

Ulterior am vrut să fac o vizită unui coleg din Ministerul de Externe care îmi luase locul, dar spre surpriza mea mi-a fost interzisă intrarea în palat.

Aceasta mi-a declarat pe care o dau, susțin și-o semnez.

ss/C. Ionescu Bălăceanu

8 decembrie 1961.

DECLARAȚIE

Subsemnatul IONESCU BALACIANU GHEORGHE, născut în București la 5 octombrie 1910, fiul lui Simion și al Vasilica-Elvira, cu ultimul domiciliu în București Calea Moșilor 103, conform dispoziției anchetei declar următoarele:

Am funcționat în serviciul fostei Case Regale între anii 1933-1944, astfel: de la 1933 până la 1937 ca detașat la Mareșalatul Palatului din Ministerul Apărării Naționale ca secretar la Cancelaria Mareșalatului când la 1 ianuarie 1937 am fost angajat în același post trecând în bugetul Palatului până la 1943 când am fost încadrat în calitate de consul în cadrele Ministerului Afacerilor Străine rămânând în continuare detașat la Palat ca șef al cancelariei Mareșalatului până în noiembrie 1944 când am demisionat și am revenit în centrala Ministerului Afacerilor Străine.

Descrierea și organizația Palatului care se compunea din două clădiri distincte și anume; clădirea Palatului propriu zis și a clădirilor aferente și cealaltă clădire aceia unde locuia Regele și Voevodul Mihai și ulterior Regina Mamă.

Palatul se compunea din clădirea din Calea Victoriei cu încăperile cunoscute și azi precum și toate atenanșele ei și anume; uzină, garaj, locuințe, spălătorie, pivniță, clădirea unde era batalionul de gardă precum și grădina sau parcul în raza căruia se afla vila numită "Casa Nouă" unde locuiau Suveranii și care clădire a fost distrusă de bombardamentul avioanelor germane la 24 August 1944.

Această clădire se compunea din parter cu un salon, una sufragerie și 2 birouri, iar la etaj 2 dormitoare cu băi și camere de debara precum și un salon și o cameră prevăzută cu o ușă de safe, aci erau lucrurile de valoare ale coroanei.

Organizația Palatului era astfel:

Curtea Regală care cuprindea:

./.

Marii Demnitari

Demnitarii

Funcționarii superiori

Intre marii Demnitari erau:

- Mareșalul Curții Regale care era și șeful Casei.
- Administratorul Domeniilor Coroanei.
- Marele Maestru de Ceremonii
- Marele Maestru de Vinătoare
- Șeful Casei Militare

Intre Demnitari erau:

- Prefectul Palatului
- Bibliotecarul
- Secretarul Particular
- Directorul Trenurilor Regale
- Adjutanții Regali
- Administratorul Casei Regale
- Doctorul Casei Regale

Intre funcționarii superiori:

- Directorul Contabilității
- Directorul Prefecturii
- ofițerii de ordonanță.

Atribuțiunile celor de mai sus erau:

- Mareșalul Curții Regale care făcea legătura între persoanele din afară și Palat, el lucra cu Regele și transmitea celorlalți ordinele primite astfel se ocupa cu coordonarea tuturor lucrărilor pentru bunul mers al Casei și în special cu lucrările de protocol care erau prevăzute toate în Regulamentul de funcționare al Curții tipărit într-o broșură și aflat la Mareșalat în mai multe exemplare.

Astfel printre lucrările ce îi reveneau erau:

- Intocmirea programului săptămânal al Regelui, pentru care primea ordine și dispozițiuni direct de la Regele, programul întocmit era apoi bătut la mașină și dat Adjutantului de Serviciu, Prefecturii și Cancelariei Mareșalatului care puneau la punct fiecare în direcția sa și lua măsurile necesare spre executarea întocmai a programului.

- Primea de la Ministerul Afacerilor Străine corespondența în legătură cu primirea noilor miniștri plenipotențieri străini care trebuiau să se prezinte cu ceremonialul obișnuit la Palat pentru prezentarea scrisorilor de acreditare, în care scop primea ordinele Regelui și întocmea programul pentru

aceste prezentări, care se făceau la Palat în Sala Tronului conform cu ceremonialul obișnuit. Aceste programe se băteau la mașină la cancelarie și se predeau Adjutantului de Serviciu și Prefectului Palatului care luau măsurile necesare.

- Primea de la Președinția Consiliului de Miniștri formularele de depunerea jurământului a noilor miniștri precum și întocmea programele și lua măsurile necesare pentru depunerea acestui jurământ care avea loc la Palat.

- Primea de la Ministerul Cultelor adresa în vederea prezentării la Palat și depunerii cuvenitului jurământ a șefilor cultelor celorlalte din țară. Programul acesta se făcea la Mareșalat, iar noul prelat venea să depună jurământul în Sala Tronului cu ceremonialul obișnuit în fața Casei Civile și Militare precum și a Ministrului Cultelor respectiv.

- Primea de la Patriarhie adrese cu privire la investituri și anume a Mitropoliților și Episcopilor, care veneau la Palat și în Sala Tronului primeau de la Rege cîrja de păstorie a Mitropoliei sau Eparhiei respective.

- Organiza următoarele serbări care aveau un caracter fix anual la Palat:

La 1 ianuarie al fiecărui an.

În Sala Tronului se primeau felicitările de la:

- Casa Civilă și Militară a Curții

- Membrii Guvernului și Inaltelor Autorități Civile și Militare.

- Corpul Diplomatic.

La Bobotează.

Pe malul Dîmboviței organiza participarea regelui și a Curții Regale la locul desfășurării ceremoniei aruncării crucii în apă.

La 24 ianuarie.

La Patriarhie participarea Regelui și însoțit de Curte, la Serviciul Divin, făcut de Patriarh și apoi primirea defilării trupelor în fața bisericii.

La 10 mai.

- Intocmirea programului și participarea Regelui împreună cu Curtea la defilare pe terenul dinainte stabilit.

La 8 iunie.

- Intocmirea serbărilor precum și masa de la Palat.

La 15 august.

- Participarea Regelui la serbările Marinei de la Constanța.

La 21 iulie.

- Participarea Regelui la Serbările Aviației de la Statuia aviației de pe Sos. Jianu.

- La 8 noiembrie.

Organizarea participării Regelui la Biserica Mihai Vodă și dejunul de la Palat dat în cinstea cavalerilor ordinului Mihai Viteazul.

La 24 decembrie.

Organizarea în Sala Tronului a pomului de crăciun unde se împărțeau daruri la întregul personal.

Tot în atribuțiile Mareșalului erau organizarea tuturor celorlalte serbări care erau ocazionale, spre exemplu: concerte, serate, cearșuri, deschideri de expoziții, etc.

Toată corespondența Casei cu privire la Rege se făcea prin Mareșalat și anume:

- La grațieri, botezuri, nunți, audiențe, ajutoare.

- Tot la Mareșalat se țineau și decorațiile precum și registrele de evidență a lor.

- La Mareșalat se întocmeau toate invitațiile la diferite dejunuri și audiențe.

Mareșalul Curții în perioada când Regele era la Sinaia era totdeauna la București.

- Administratorul Domeniului Coroanei se ocupa exclusiv cu administrația Domeniilor el fiind la palat invitat numai la serbări și recepții.

- Marele Maestru de Ceremonii era acel ce anunța totdeauna sosirea Regelui și ținea legătura cu Corpul Diplomatic.

- Marele Maestru de Vânătoare era acel ce organiza vânătorile pe teren cu ajutoarele sale, în numele său se făceau invitațiile la vânătorile Regale de către Mareșalat.

- Șeful Casei Militare ținea legătura cu Ministerul Apărării Naționale și alte autorități Militare și ofițerii din Casa Regală.

- Prefectul Palatului se ocupa cu toate chestiunile gospodărești ale Casei și anume: personal, garaj, grajd, grădini, clădiri, magazine, spălătorie, uzină, etc., de asemenea și cu bucătăriile și întregul atelaj pentru serbări.

- Bibliotecarul se ocupa cu ținerea la curent a bibliotecii și a revistelor și ziarelor, precum și apariției noilor cărți.

- Secretarul Particular cu chestiuni particulare ale Regelui.

- Directorul Trenurilor Regale se ocupa cu organizarea trenurilor în diferite călătorii la care participa Regele.

- Adjutanții Regali erau de serviciu săptăminal și locuiau pe timpul serviciului la Palat atât ziua cât și noaptea, ei erau aceia ce însoțeau imediat pe Rege în orice ocazie și executau programele primite de la Mareșalat.

- Administratorul Casei Regale ținea în evidență contabilitatea și înregistrarea tuturor socotelilor Casei.

- Doctorul Casei Regale se îngrija de sănătatea Regelui și a întregului personal.

- Directorul Contabilității era ajutorul direct al Administratorului în executarea atribuțiilor sale.

- Directorul Prefecturii ajuta pe Prefectul Palatului în executarea dispozițiilor sale.

- Ofițerii de ordonanță funcționau pe lângă Casa Militară ajutând pe Adjutanții de serviciu.

Cancelaria Mareșalatului era biroul prin care intra și ieșea din Palat toate lucrările cu privire la relațiile între Palatul Regal și Autorități, Corp Diplomatic și restul persoanelor.

Cu privire la viața particulară a Regelui se știe prea bine că personalul care funcționa pe lângă persoana sa era personal de încredere, iar eu niciodată n-am auzit vorbindu-se despre așa ceva.

De altfel serviciul la Mareșalat nu avea nimic comun cu viața particulară a Regelui și serviciul de birou la Palat se ocupa numai cu programul oficial a Regelui și niciodată n-am avut cunoștință de viața intimă a Regelui cu atât mai mult cu cât el locuia complet separat de Palat, iar în locuința sa nu aveau acces decât când eram chemat să duc plasamentul de masă și cărțile de farfurii când aveau loc dejunuri oficiale.

Poziția Demnitarilor în Palat era în funcție de încrederea de care se bucura în fața Regelui, felul cum acei demnitari și-au executat funcția lor și au influențat asupra Regelui, vrednic sau nevrednic nu-mi este cunoscut, deoarece eu eram prea mic și n-am avut contingență cu ei cu excepția Mareșalului Curții cu care raporturile erau de personal de execuție a ordinelor primite în legătură cu protocolul la Palat.

M-am bucurat de încrederea cuvenită unui funcționar la Palat dovadă vechimea și serviciul avut până la plecarea de acolo în noiembrie 1944.

Aspecte și amintiri cu privire la perioada de domnie a fostului Rege Carol adică de la intrarea mea la Palat pînă la 6 septembrie 1940 - cînd a intervenit abdicarea.

Am lucrat sub următorii Mareșali ai Curții la Cancelaria Mareșalatului îndeplinind funcția de secretar împreună cu alți 3 subofițeri cel mai în vîrstă între noi fiind Plutonierul Major CONSTANTIN CODREANU fost în Regimentul de "Excortă Regală" și adus la Palat în 1930 odată cu venirea ca Mareșal al Curții a generalului CONSTANTIN ILASIEVICI care cred că a funcționat pînă la 1934 sau 1935, ca ajutor al său imediat era colonelul OCTAV ULLEA care îndeplinea funcția de director al Mareșalatului Curții Regale, în timpul cît a fost generalul ILASIEVICI Mareșal al Curții au avut loc următoarele evenimente:

Semicentenarul Castelului Peleş în anul 1930 cu care ocazie au avut loc festivități la Sinaia, despre care nu știu deoarece nu eram la Palat.

Vizita Regelui BORIS al Bulgariei care a fost în 1932 despre care tot nu știu, nefiind la Palat.

Vizita Regelui ALEXANDRU al Jugoslaviei care a locuit la Palat și despre care sînt dări de seamă la arhiva Mareșalatului.

Vizita Președintelui EDUARD BENES al Cehoslovaciei asupra căruia se găsește convenitul program și dare de seamă la Palat.

Vizita Președintelui MOSCIKI al Poloniei care a stat de asemeni la Palat și a cărui program și dare de seamă se găsește la dosar.

Vizita Prințului PAUL al Jugoslaviei care a stat la Palat și a cărui program și dare de seamă se află la dosar.

Vizita Mareșalului FRANCHET D'ESPERAY al Franței care a fost primit oficial la Palat.

Vizita Ministrului de Externe al Franței LOUIS BARTOU, care a asistat și la o paradă militară în fața Palatului, așa după cum se poate vedea în programul aflat la dosar.

Toate aceste evenimente au fost organizate de colonelul OCTAV ULLEA care era persoana sub care lucra cancelaria Mareșalatului, iar cei 4 secretari executau lucrările de birou.

După plecarea Generalului ILASIEVICI a îndeplinit funcția de Mareșal al Curții Generalul Adjutant ERNEST BALLIF care era și Administratorul Domeniului Coroanei, el venea la Palat numai o oră pe zi pentru a lucra cu Regele chestiunile

curente și a semna corespondența Mareșalatului care era prezentată de Colonelul OCTAV ULLEA și care avea răspunderea chestiunilor de protocol la Palat, evenimente la Curte sub generalul BALLIF nu-mi reamintesc a fi fost.

A urmat apoi colonelul Adjutant ERNEST URDARIANU care a stat prea puțin timp ca Mareșal al Curții Regale, deoarece i s-a încredințat postul de Mare Sambelan.

După URDARIANU a urmat ca Mareșal CONSTANTIN FLONDOR, care fusese Maestru al Curții Regale sub care s-au organizat la Palat câteva concerte în Sala Tronului, Recepții de Gală de asemenea în Sala Tronului și vizita Regelui Carol și a Voevodului Mihai în Anglia la încoronarea Regelui Angliei a cărui program și dare de seamă se află la dosarele Mareșalatului.

La întoarcerea Regelui din Anglia spre țară a făcut o vizită la Bertsgaden lui ADOLF HITLER după care a revenit în țară cu trenul regal însoțit de suita care l-a urmat.

Între timp ERNEST URDARIANU fusese numit din Mare Sambelan, Ministrul Casei Regale, aceasta a coincis cu înființarea Frontului Renașterii Naționale și dictatura regală.

În ordinea de precădere generală a stabului postul de Ministru al Casei Regale era imediat după Primul Ministru, astfel se vedea importanța ce se dădea noii organizări făcute de E.URDARIANU la Palat.

Așa că pe lângă Cabinetul Ministrului funcționa un cabinet Directorial condus de colonelul adjutant RADU RUSESCU care avea organizația sa cu personal compus din ofițeri de Stat Major și un serviciu de curieri.

Cu ce se ocupa acest cabinet nu știu, informații se pot avea de la persoanele ce au lucrat acolo.

Mareșalatul Curții rămânând complet separat și având ca misiune chestiuni strict de protocol sub conducerea Mareșalului Curții.

După cum am spus înainte nu cunosc și n-am auzit nimic cu privire la activitatea Ministrului Palatului, știam doar că prin poziția sa era un personaj foarte mare, deoarece chiar membrii guvernului îl vizitau.

În timpul acela s-au făcut modificări în regulamentul de funcționare al Casei Regale prevăzând în mod precis care sînt atribuțiunile fiecăruia la Palat.

Conform unui program tipărit și dat celor în drept se stabilise programul săptămînal de lucru al Regelui pe zile cu membrii guvernului, Guvernatorul Băncii Naționale a Romîniei,

Prefectul Poliției Capitalei și Primarul General al Capitalei.

Ca evenimente pot remarca:

Consiliul de Coroană avut la Palat în Sala Tronului în 1940 când s-a primit nota ultimativă a Guvernului U.R.S.S. cu privire la cedarea Basarabiei, la care au participat foștii Primi Miniștri, Guvernul, Șeful Marelui Stat Major și Mareșalul PRESAN. Am auzit că șeful Statului Major ar fi spus că noi nu putem rezista mai mult de 2 săptămâni. Rezultatul aceluși Consiliu de Coroană cred că s-a consemnat într-un proces verbal care probabil se află în dosarele cabinetului Ministrului Palatului.

CONSTANTIN FLONDOR, care era Mareșalul Palatului și era Ministru Plenipotențiar de carieră, cunoștea perfect limba germană fiind bucovinean, a tradus și expediat prin Ministerul de Externe o telegramă semnată de Regele Carol adresată Cancelarului Adolf Hitler prin care se referea la convorbirea avută la Bertsgaden și prin care ruga să intervină pe lângă Guvernul URSS în chestia Basarabiei.

Nu am auzit de un răspuns la această telegramă.

La dosarul 8 noiembrie al Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul exista o notă prin care invitația generalului ION ANTONEȘCU la dejunul la Palat ca membru al ordinului Mihai Viteazul să fie așa expediată ca s-o primească târziu, deci nu era dorită prezența sa la Palat.

E.URDARIANU a ocupat următoarele funcții la Palat până la data plecării în străinătate când l-a însoțit pe Regele Carol după abdicare.

- Șef al garajului
- Ofițer de Ordonanță
- Adjutant regal
- Prefect al Palatului
- Mareșal al Curții Regale
- Mare Sambelan a Regelui
- Ministru Casei Regale.

În urma evenimentelor din țară și străinătate Regele Carol a chemat la Palat pe generalul ION ANTONEȘCU, care nu știu cum a obținut de la Rege abdicarea în favoarea fiului său MIHAI.

La câteva zile fostul Rege a părăsit țara cu un tren regal în care s-a tras de legionari cu focuri de armă în gara Timișoara însoțit de personalul respectiv care s-a întors din străinătate și de ELENA LUPESCU și ERNEST URDARIANU.

A doua zi după plecarea Regelui Carol din foști demni-

tari ai Curții n-au mai avut permisia a intra în Palat decât ANTON MOCSONYI, OCTAV ULLEA și FLORIAN MARINESCU care era Administratorul Casei Regale.

Postul de Mareșal al Curții l-a preluat ANTON MOCSONYI care a fost prezent la venirea în țară a Reginei Marie ELENA la Timișoara însoțind pe Rege.

Apoi a venit Mareșal colonelul adjutant MIHAI RIMNICEANU, care n-a stat mult și l-a înlocuit colonelul adjutant SOCRATE MARDARI.

Apoi a venit Mareșal al Curții TEODOR ROSETTI SOLESCU care după câteva luni sau aproape un an a plecat.

ION MOCSONYI STYRCEA, care între timp fusese numit Secretar Particular al Regelui făcea funcțiunea de Mareșal al Curții Regale după plecarea lui ROSETTI SOLESCU.

Se știe că prerogativele Regale fusese preluate de ANTONESCU, iar activitatea Regelui era rezumată la acordarea de decorații, investiturile de Înalți Prelați și primirile în audiențe oficiale ale noilor miniștri străini acreditați în România și grațieri.

Un nou șef al Casei Militare în persoana generalului ION CODREANU precum și alți Adjutanți Regali: colonel OLTEANU MARCEL, comandor TRAIAN UDRISKI și comandor ȘERGHIEL ARPAD un ofițer de ordonanță locotenentul VERGOTTI JACQUES însoțeau pe Rege în deplasările oficiale conform obiceiului.

Pe lângă Regina Mamă funcționau 2 doamne de onoare și o Secretară Particulară.

Două lucruri sînt de semnalat în timpul anului 1943 și anume:

1) Guvernămîntul Transnistriei a trimis la palat drept cadou diverse lucruri provenite din Transnistria, lucruri pe care Regele le-a refuzat restituindu-se deoarece ele erau provenite din muzeele din Odesa proprietatea URSS cu care ocazie adresa a fost semnată de ION MOCSONYI STYRCEA ce făcea funcția de Mareșal, arătînd că aceasta este contra uzanțelor internaționale.

2) Nu știu din ce motive ION ANTONESCU a dat ordin generalului NICULAE PALANGEANU să aresteze pe ION MOCSONYI STYRCEA, venind la Palat Generalul PALANGEANU a raportat despre acest ordin de arestare.

Atunci Regele care nu se aștepta la una ca aceasta a dat ordin și ION MOCSONYI STYRCEA s-a mutat împreună cu doamna

în casa unde locuia Regele și Regina Mamă și anume într-un salo-
lon amenajat pentru acest caz.

La oțva timp Statul Major a trimis un ordin de mobi-
lizare lui MOCSONYI STYRCEA care era fruntaș TTR într-un regi-
ment de artilerie.

Pe acest ordin de chemare cu stele Regele a scris ca
MOCSONYI STYRCEA fiind Mareșal al Curții Pale este scutit de
mobilizare, ordinul a fost dus de generalul CONSTANTIN SANATESCU
la Marele Stat Major ca urmare a ordinului primit de la Rege.

Generalul CONSTANTIN SANATESCU fusese între timp numit
șef al Casei Militare.

Din cele 2 chestiuni cu domnul ION MOCSONYI STYRCEA
s-a văzut în mod clar că ANTONESCU vroia să-l îndepărteze de la
Palat, dar că Regele era contra.

Un alt fapt care a provocat mare indignare Regelui a
fost dispoziția dată de ANTONESCU ca Ministerul Armatei să nu
întocmească Decretele de Grațiere pentru cei grațiați de Rege.
După cît îmi reamintesc tot generalul SANATESCU s-a deplasat
la Minister și a pus chestiunea la punct. Era vorba de grație-
rea unor persoane condamnate pentru activitate comunistă în
timp de război și pe care Regele îi grațiasse contra indicații-
lor lui ANTONESCU.

În august 1943, generalul OCTAV ULLEA m-a rugat să
aduc la cunoștința lui MOCSONYI STYRCEA că vărul său primar
PATRASCANU de la Partidul Comunist Român îl roagă a-i face le-
gătura cu Palatul.

Am raportat lui MOCSONYI care era Mareșalul Curții
aceasta și mi-a spus să iau lămuriri cu privire la întîlnire
de la ULLEA, la modalitatea unei întîlniri, care a avut loc,
cred la o zi două, în casa lui BERGHER-SAFIANU din Calea Moși-
lor. L-am condus cu mașina mea pe MOCSONYI la SAFIANU acasă
unde s-a întîlnit cu PATRASCANU, cam pe la orele 11,30-12
seara s-a terminat întrevederea ce începuse cu o oră și ceva
înainte. SAFIANU și cu mine am stat în curte jucînd table.

A doua seară o nouă întrevedere a avut loc în ace-
lași loc de față fiind și generalul CONSTANTIN SANATESCU ce
era șeful Casei Militare. Întrevederea a durat cam 2 ore.

De aici încolo am urmat mai multe întrevederi în
diferite date și locuri despre care nu-mi amintesc, știu că
am văzut la terminare pe generalul VASILIU RASCANU, generalul
DAMACEANU, EUG. CEANUSU (EMIL BODNARAS) generalul SANATESCU,
general ALDEA.

Aceste întrevederi au durat până pe la iulie 1944 intrerupte fiind cam prin ianuarie-februarie 1944 deoarece Siguranța era pe urmele comuniștilor.

La aceste întruniri eu am stat cu mașina afară, MOCSONYI dându-mi dispoziții cu privire la conducerea unde au nevoie EMIL BODNARAS și PATRASCANU.

Înainte de 23 August au fost la Palat BRATIANU, MANIU, TITEL PETRESCU și PATRASCANU pe ultimii 2 i-am adus cu mașina mea.

În ziua de 23 August eram în audiență la palat, în locuința Regelui ION ANTONESCU și MIHAI ANTONESCU, în salonul unde a avut loc audiența era prezent și Generalul CONSTANTIN SANATESCU. Era cam 3,30 după masă și la un moment dat Regele a ieșit din salon și s-a dus în biroul său unde se aflau MOCSONYI STYRCEA, general ALDEA, GR.R. BUZESTI, MIRCEA IONITIU și col. IONESCU EMILIAN.

Colonelul IONESCU EMILIAN a ieșit din birou și a transmis maiorului DUMITRESCU ANTON ce era însoțit de 2 plutonieri ordinul de a se duce în salon și a declara arestat pe cei 2 Antonescieni. La una din uși ședea col. IONESCU EMILIAN, iar la ușa ce dădea spre hall erau MOCSONYI STYRCEA, MIRCEA IONITIU și eu.

La ieșirea în hall, mareșalul ANTONESCU a spus, oprindu-se în loc și bătându-se peste buzunarul pantalonului, că el n-are nici o armă și că mâine veți fi cu toți spânzurați.

Au fost duși într-o cameră de la etaj unde au cerut creion și hârtie, ION ANTONESCU scriindu-și testamentul și MIHAI ANTONESCU cerînd să vadă pe Rege și să-i comunice despre tratativele duse de el peste capul Mareșalului, cu aliații.

Între timp fusese chemați și arestați generalul PANTAZI, PIKI VASILIU și colonel ELFTERESCU. Însoțitorii și paza celor 2 Antonești au fost duși într-o încăpere de la Batalionul de Gardă.

Cam pe la orele 5-6 m-am dus la TOROSSIAN acasă pe care l-am anunțat despre cele întîmplate și mi-a dat un tînr comunist care a imprimat la palat, pe placă, mesajul din seara de 23 August.

La orele circa 8-9 a venit la Palat KILLINGER și generalul GERSTENBERG care au fost chemați și primiți în

biroul lui MOCSONYI de Rege prezenți fiind următorii membrii ai guvernului: SANATESCU, ALDEA și GR.N.BUZESTI, de față era și MOCSONYI.

Apoi a venit la Palat EMIL BODNARAS cu echipa de patrioți, ce purtau brasarde tricolore la braț.

Eu am primit ordin să prepar materiale de cancelarie și să mă pregătesc pentru drum. La orele 11-11,30 am plecat cu mașina de la Palat urmînd pe cele în care se afla Regele și alte persoane printre care IONITIU, col. IONESCU EMILIAN, maior DUMITRESCU ANTON și opt. VERGOTTI.

La 24 August în timpul mesei am ajuns cu toții la Valea Sadului-Gorj unde a venit și Regina Elena care era la Sinaia.

Am revenit în București la 26 august găsind orașul bombardat de aviația germană, iar locuința denumită "Casa Nouă" rasă pînă la pămînt.

Regele și-a mutat locuința la palatul de la sos. Kiselef a Pr. Elisabeta, unde se făceau toate primirile oficiale, audiențele, dejunurile, etc.

Despre deplasarea lui MOCSONYI STYRCEA la S.S.I. în str. Ionescu Gion de unde a luat o listă de persoanele ce informau acel serviciu am făcut o declarație la Ministerul de Interne în 1955, este vorba de lista informatorilor pe care a avut-o Regele la S.S.I. pentru a ști ce persoane au făcut informații pe timpul regimului Antonescian, pentru a nu le mai invita la Palat.

În septembrie 1944 a demisionat din postul de Mareșal al Curții ION MOCSONYI STYRCEA cauzele demisiei nu le cunosc.

În noiembrie 1944 am demisionat de la Mareșalat pentru motiv de boală.

Ulterior am vrut să fac o vizită unui coleg din Ministerul de Externe care îmi luase locul, dar spre surpriza mea mi-a fost interzisă intrarea în palat.

Aceasta mi-e declarația pe care o dau, susțin și-o semnez.

ss/C. Ionescu Bălăceanu

8 decembrie 1961.

DECLARAȚIE

Subsemnatul IONESCU BALACIANU GHEORGHE, născut în București la 5 octombrie 1910, fiul lui Simion și al Vasilică-Elvira, cu ultimul domiciliu în București Calea Măgilor 103, conform dispoziției anchetei declar următoarele:

Am funcționat în serviciul fostei Case Regale între anii 1933-1944, astfel: de la 1933 până la 1937 ca detașat la Mareșalatul Palatului din Ministerul Apărării Naționale ca secretar la Cancelaria Mareșalatului când la 1 ianuarie 1937 am fost angajat în același post trecând în bugetul Palatului până la 1943 când am fost încadrat în calitate de consul în cadrele Ministerului Afacerilor Străine rămânând în continuare detașat la Palat ca șef al cancelariei Mareșalatului până în noiembrie 1944 când am demisionat și am revenit în centrul Ministerului Afacerilor Străine.

Descrierea și organizația Palatului care se compunea din două clădiri distincte și anume: clădirea Palatului propriu și a clădirilor aferente și cealaltă clădire acolo unde locuia Regele și Voievodul Mihai și ulterior Regina Maria.

Palatul se compunea din clădirea din Calea Victoriei cu încăperile cunoscute și azi precum și toate atenansele ei și anume: uzină, garaj, locuințe, spălătorie, pivniță, clădirea unde era batalionul de gardă precum și grădina sau parcul în raza căruia se afla vila numită "Casa Nouă" unde locuiau Suveranii și care clădire a fost distrusă de bombardamentul avioanelor germane la 24 August 1944.

Această clădire se compunea din parter cu un salon, una sufragerie și 2 birouri, iar la etaj 2 dormitoare cu băi și camere de depozitare precum și un salon și o cameră prevăzută cu o ușă de safe, aici erau lucrurile de valoare ale coroanei.

Organizația Palatului era astfel:

Curtea Regală care cuprindea:

Marii Demnitari

Demnitarii

Funcționarii superiori

Între marii Demnitari erau:

- Mareșalul Curții Regale care era și șeful Casei.
- Administratorul Domeniilor Corcanei.
- Marele Maestru de Ceremonii
- Marele Maestru de Vinătoare
- Șeful Casei Militare

Între Demnitari erau:

- Prefectul Palatului
- Bibliotecarul
- Secretarul Particular
- Directorul Trenurilor Regale
- Adjutanții Regali
- Administratorul Casei Regale
- Doctorul Casei Regale

Între funcționarii superiori:

- Directorul Contabilității
- Directorul prefecturii
- ofițerii de ordonanță.

Atribuțiunile celor de mai sus erau:

- Mareșalul Curții Regale care făcea legătura între persoanele din afară și Palat, el lucrea cu Regele și transmitea celorlalți ordinele primite astfel se ocupa cu coordonarea tuturor lucrărilor pentru bunul mers al Casei și în special cu lucrările de protocol care erau prevăzute toate în Regulamentul de funcționare al Curții tipărit într-o broșură și aflat la Mareșalat în mai multe exemplare.

Astfel printre lucrările ce îi reveneau erau:

- Întocmirea programului săptămânal al Regelui, pentru care primea ordine și dispozițiuni direct de la Regele, programul întocmit era apoi bătut la mașină și dat Adjutantului de Serviciu, Prefecturii și Cancelariei Mareșalatului care puneau la punct fiecare în direcția sa și lua măsurile necesare spre executarea întocmai a programului.

- Primea de la Ministerul Afacerilor Străine corespondența în legătură cu primirea noilor miniștri plenipotențiarilor străini care trebuiau să se prezinte cu ceremonialul obișnuit la palat pentru prezentarea scrisorilor de acreditare, în care scop primea ordinele Regelui și întocmea programul pentru

aceste prezentări, care se făceau la Palat în Sala Tronului conform cu ceremonialul obișnuit. Aceste programe se băteau la masă la cancelarie și se predeau Adjutantului de Serviciu și Prefectului Palatului care luau măsurile necesare.

- Primea de la Președinția Consiliului de Miniștri formularele de depunerea jurământului a noilor miniștri precum și întocmirea programelor și lua măsurile necesare pentru depunerea acestui jurământ care avea loc la Palat.

- Primea de la Ministerul Cultelor adresa în vederea prezentării la Palat și depunerii cuvenitului jurământ a șefilor cultelor celorlalte din țară. Programul acesta se făcea la Mareșalat, iar noul prelat venea să depună jurământul în Sala Tronului cu ceremonialul obișnuit în fața Casei Civile și Militare precum și a Ministrului Cultelor respectiv.

- Primea de la Patriarhie adrese cu privire la investituri și anume a Mitropoliților și Episcopilor, care veneau la Palat și în Sala Tronului primeau de la Rege cîrja de păstorie a Mitropoliei sau Eparhiei respective.

- Organiza următoarele serbări care aveau un caracter fix anual la Palat:

La 1 ianuarie al fiecărui an.

În Sala Tronului se primeau felicitările de la:

- Casa Civilă și Militară a Curții

- Membrii Guvernului și Inaltelor Autorități Civile și Militare.

- Corpul Diplomatic.

La Bobotează.

Pe malul Dîmboviței organiza participarea regelui și a Curții Regale la locul desfășurării ceremoniei aruncării crucii în apă.

La 24 ianuarie.

La Patriarhie participarea Regelui și însoțit de Curte, la Serviciul Divin, făcut de Patriarh și apoi primirea defilării trupelor în fața bisericii.

La 10 mai.

- Intocmirea programului și participarea Regelui împreună cu Curtea la defilare pe terenul dinainte stabilit.

La 8 iunie.

- Intocmirea serbărilor precum și masa de la Palat.

La 15 august.

- Participarea Regelui la serbările Marinei de la Constanța.

La 21 iulie.

- Participarea Regelui la Serbările Aviației de la Statuia aviației de pe Sos. Jianu.

- La 8 noiembrie.

Organizarea participării Regelui la Biserica Mihai Vodă și dejunul de la Palat dat în cinstea cavalerilor ordinului Mihai Viteazul.

La 24 decembrie.

Organizarea în Sala Tronului a pomului de crăciun unde se împărțeau daruri la întregul personal.

Tot în atribuțiile Mareșalului erau organizarea tuturor celorlalte serbări care erau ocazionale, spre exemplu: concerte, serate, cearșuri, deschideri de expoziții, etc.

Toată corespondența Casei cu privire la Rege se făcea prin Mareșalat și anume:

- La grațieri, botezuri, nunți, audiențe, ajutoare.

- Tot la Mareșalat se țineau și decorațiile precum și registrele de evidență a lor.

- La Mareșalat se întocmeau toate invitațiile la diferite dejunuri și audiențe.

Mareșalul Curții în perioada când Regele era la Sinaia era totdeauna la București.

- Administratorul Domeniului Coroanei se ocupa exclusiv cu administrația Domeniilor el fiind la palat invitat numai la serbări și recepții.

- Marele Maestru de Ceremonii era acel ce anunța totdeauna sosirea Regelui și ținea legătura cu Corpul Diplomatic.

- Marele Maestru de Vânătoare era acel ce organiza vânătorile pe teren cu ajutoarele sale, în numele său se făceau invitațiile la vânătorile Regale de către Mareșalat.

- Șeful Casei Militare ținea legătura cu Ministerul Apărării Naționale și alte autorități Militare și ofițerii din Casa Regală.

- Prefectul palatului se ocupa cu toate chestiunile gospodărești ale Casei și anume: personal, garaj, grajd, grădini, clădiri, magazii, spălătorie, uzină, etc., de asemenea și cu bucăăriile și întregul atelaj pentru serbări.

- Bibliotecarul se ocupa cu ținerea la curent a bibliotecii și a revistelor și ziarelor, precum și apariției noilor cărți.

- Secretarul particular cu chestiuni particulare ale Regelui.

- Directorul Trenurilor Regale se ocupa cu organizarea trenurilor in diferite calatorii la care participa Regele.

- Adjutanții Regali erau de serviciu săptămânal și locuiau pe timpul serviciului la Palat atât ziua cât și noaptea, ei erau scosi de însoțeau imediat pe Rege în orice ocazie și executau programele primite de la Mareșalat.

- Administratorul Casei Regale ținea în evidență contabilitatea și înregistrarea tuturor socotelilor Casei.

- Doctorul Casei Regale se îngrija de sănătatea Regelui și a întregului personal.

- Directorul Contabilității era ajutorul direct al Administratorului în executarea atribuțiilor sale.

- Directorul Prefecturii ajuta pe Prefectul Palatului în executarea dispozițiilor sale.

- Ofițerii de ordonanță funcționau pe lângă Casa Militară ajutând pe Adjutanții de serviciu.

Cancelaria Mareșalatului era biroul prin care intra și ieșea din Palat toate lucrările cu privire la relațiile între Palatul Regal și Autorități, Corp Diplomatic și restul persoanelor.

Cu privire la viața particulară a Regelui se știe prea bine că personalul care funcționa pe lângă persoane sa era personal de încredere, iar eu niciodată n-am auzit vorbindu-se despre așa ceva.

De altfel serviciul la Mareșalat nu avea nimic comun cu viața particulară a Regelui și serviciul de birou la Palat se ocupa numai cu programul oficial a Regelui și niciodată n-am avut cunoștință de viața intimă a Regelui cu atât mai mult cu cât el locuia complet separat de Palat, iar în locuința sa nu aveau acces decât când eram chemat să duc plasamentul de masă și cărțile de farfurii când aveau loc dejunuri oficiale.

Posiția Demnitarilor în Palat era în funcție de încrederea de care se bucura în fața Regelui, felul cum acei demnitari și-au executat funcția lor și au influențat asupra Regelui, vrednic sau nevrednic nu-mi este cunoscut, deoarece eu eram prea mic și n-am avut contingență cu ei cu excepția Mareșalului Curții cu care raporturile erau de personal de execuție a ordinelor primite în legătură cu protocolul la Palat.

M-am bucurat de încrederea cuvenită unui funcționar la Palat dovadă vechimea și serviciul avut până la plecarea de acolo în noiembrie 1944.

Aspecte și amintiri cu privire la perioada de domnie a fostului Rege Carol adică de la intrarea mea la Palat până la 6 septembrie 1940 - când a intervenit abdicarea.

Am lucrat sub următorii Mareșali ai Curții la Cancelaria Mareșalatului îndeplinind funcția de secretar împreună cu alți 3 subofițeri cel mai în vârstă între noi fiind Plutonierul Major CONSTANTIN CODREANU fost în Regimentul de Escortă Regală și adus la Palat în 1930 odată cu venirea ca Mareșal al Curții a generalului CONSTANTIN ILASIEVICI care cred că a funcționat până la 1934 sau 1935, ca ajutor al său imediat era colonelul OCTAV ULLEA care îndeplinea funcția de director al Mareșalatului Curții Regale, în timpul cât a fost generalul ILASIEVICI Mareșal al Curții au avut loc următoarele evenimente:

Semicentenarul Castelului Peleș în anul 1930 cu care ocazie au avut loc festivități la Sinaia, despre care nu știu deoarece nu eram la Palat.

Vizita Regelui BORIS al Bulgariei care a fost în 1932 despre care tot nu știu, nefiind la Palat.

Vizita Regelui ALEXANDRU al Jugoslaviei care a locuit la Palat și despre care sînt dări de seamă la arhiva Mareșalatului.

Vizita Președintelui EDUARD BENES al Cehoslovaciei asupra căruia se găsește convenitul program și dare de seamă la Palat.

Vizita Președintelui MOSCICKI al Poloniei care a stat de asemeni la Palat și a cărui program și dare de seamă se găsește la dosar.

Vizita Prințului PAUL al Jugoslaviei care a stat la Palat și a cărui program și dare de seamă se află la dosar.

Vizita Mareșalului FRANCHET D'ESPERAY al Franței care a fost primit oficial la palat.

Vizita Ministrului de Externe al Franței LOUIS BARTOU care a asistat și la o paradă militară în fața Palatului, așa după cum se poate vedea în programul aflat la dosar.

Toate aceste evenimente au fost organizate de colonelul OCTAV ULLEA care era persoana sub care luara cancelaria Mareșalatului, iar cei 4 secretari executau lucrările de birou.

După plecarea Generalului ILASIEVICI a îndeplinit funcția de Mareșal al Curții Generalul Adjutant ERNEST BALLIF care era și Administratorul Domeniului Goroanei, el venea la Palat numai o oră pe zi pentru a luca cu Regele chestiunile

curente și a semna corespondența Mareșalatului care era prezentată de Colonelul OCTAV ULLEA și care avea răspunderea chestiunilor de protocol la Palat, evenimente la Curte sub generalul BALLIF nu-mi reamintesc a fi fost.

A urmat apoi colonelul Adjutant ERNEST URDARIANU care a stat prea puțin timp ca Mareșal al Curții Regale, deoarece i s-a încredințat postul de Mare Sumbelan.

După URDARIANU a urmat ca Mareșal CONSTANTIN FLODOR, care fusese Maestru al Curții Regale sub care s-au organizat la Palat câteva concerte în Sala Tronului, Recepții de Gală de asemenea în Sala Tronului și vizita Regelui Carol și a Voievodului Mihai în Anglia la încoronarea Regelui Angliei a cărui program și dare de seamă se află la dosarele Mareșalatului.

La întoarcerea Regelui din Anglia spre țară a făcut o vizită la Bertsgaden lui ADOLF HITLER după care a revenit în țară cu trenul regal însoțit de suita care l-a urmat.

Între timp ERNEST URDARIANU fusese numit din Mare Sumbelan, Ministrul Casei Regale, aceasta a coincis cu înființarea Frontului Mănăstirii Naționale și dictatura regală.

În ordinea de precădere generală a stabului postul de Ministru al Casei Regale era imediat după Primul Ministru, astfel se vedea importanța ce se dădea noii organizări făcute de E. URDARIANU la Palat.

Așa că pe lângă Cabinetul Ministrului funcționa un cabinet Directorial condus de colonelul adjutant RADU RUSCU care avea organizația sa cu personal compus din ofițeri de Stat Major și un serviciu de curieri.

Cu ce se ocupa acest cabinet nu știu, informații se pot avea de la persoanele ce au lucrat acolo.

Mareșalatul Curții rămânând complet separat și având ca misiune chestiuni strict de protocol sub conducerea Mareșalului Curții.

După cum am spus înainte nu cunosc și n-am auzit nimic cu privire la activitatea Ministrului Palatului, știu doar că prin poziția sa era un personaj foarte mare, deoarece chiar membrii guvernului îl vizitau.

În timpul acela s-au făcut modificări în regulamentul de funcționare al Casei Regale prevăzând în mod precis care sînt atribuțiile fiecăruia la Palat.

Conform unui program tipărit și dat celor în drept se stabilea programul săptămînal de lucru al Regelui pe zile cu membrii guvernului, Guvernatorul Băncii Naționale a României,

Prefectul Poliției Capitalei și Primarul General al Capitalei.

Ca evenimente pot remarca:

Consiliul de Coroană avut la Palat în Sala Tronului în 1940 când s-a primit nota ultimativă a Guvernului U.R.S.S. cu privire la cedarea Basarabiei, la care au participat foștii Primi Miniștri, Guvernul, Șeful Marelui Stat Major și Mareșalul PRESSAN. Am auzit că șeful Statului Major ar fi spus că noi nu putem rezista mai mult de 2 săptămâni. Rezultatul aceluși Consiliu de Coroană cred că s-a consemnat într-un proces verbal care probabil se află în dosarele cabinetului Ministrului Palatului.

CONSTANTIN FLONDOR, care era Mareșalul Palatului și era Ministru Plenipotențiar de carieră, cunoștea perfect limba germană fiind bucovinean, a tradus și expediat prin Ministerul de Externe o telegramă semnată de Regele Carol adresată Cancelarului Adolf Hitler prin care se referea la convorbirea avută la Bertsgaden și prin care ruga să intervină pe lângă Guvernul URSS în chestia Basarabiei.

Au auzit de un răspuns la această telegramă.

La dosarul 8 noiembrie al Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul exista o notă prin care invitația generalului ION ANTONESCU la dejunul la Palat ca membru al ordinului Mihai Viteazul să fie așa expediată ca s-o primescă târziu, deci nu era dorită prezența sa la Palat.

E. URDARIANU a ocupat următoarele funcții la Palat până la data plecării în străinătate când l-a însoțit pe Regele Carol după abdicare.

- Șef al garajului
- Ofițer de Ordonanță
- Adjutant regal
- Prefect al Palatului
- Mareșal al Curții Regale
- Mare Sambelan a Regelui
- Ministru Casei Regale.

În urma evenimentelor din țară și străinătate Regele Carol a chemat la Palat pe generalul ION ANTONESCU, care nu știu cum a obținut de la Rege abdicarea în favoarea fiului său MIHAI.

La câteva zile fostul Rege a părăsit țara cu un tren regal în care s-a tras de legionari cu focuri de armă în gara Timișoara însoțit de personalul respectiv care s-a întors din străinătate și de ELENA LUPESCU și ERNEST URDARIANU.

A doua zi după plecarea Regelui Carol din foști domni.

tari ai Curții n-au mai avut permisia a intra în Palat decât ANTON MOCSONYI, OCTAV ULLER și FLORIAN MARINESCU care era Administratorul Casei Regale.

Postul de Mareșal al Curții l-a preluat ANTON MOCSONYI care a fost prezent la venirea în țară a Reginei Mama ELIEN la Timișoara însoțită pe Rege.

Apoi a venit Mareșal colonelul adjutant MIHAI RIMIL-CEANU, care n-a stat mult și l-a înlocuit colonelul adjutant SOCRATE MARDARI.

Apoi a venit Mareșal al Curții TEODOR ROSETTI SOLESCU care după câteva luni sau aproape un an a plecat.

ION MOCSONYI STYRCEA, care între timp fusese numit Secretar Particular al Regelui făcea funcțiunea de Mareșal al Curții Regale după plecarea lui ROSETTI SOLESCU.

Se știe că prerogativele Regale fusese preluate de ANTONESCU, iar activitatea Regelui era rezumată la acordarea de decorații, investiturile de Înalți Prelați și primirile în audiențe oficiale ale noilor miniștri străini acreditați în România și grațieri.

Un nou șef al Casei Militare în persoana generalului ION CODREANU precum și alți adjutanți Regali: colonel OLTEANU MARCEL, comandor TRAIAN UDRISKI și comandor GHERGHEL ARPAD un ofițer de ordonanță locotenentul VERGOTTI JACQUES însoțeau pe Rege în deplasările oficiale conform obiceiului.

Pe lângă Regina Mamă funcționau 2 doamne de onoare și o Secretară Particulară.

Doi lucruri sînt de semnalat în timpul anului 1943 și anume:

1) Guvernământul Transnistriei a trimis la palat drept cadou diverse lucruri provenite din Transnistria, lucruri pe care Regele le-a refuzat restituindu-se deoarece ele erau provenite din muzeele din Odesa proprietatea URSS cu care ocazie adresa a fost semnată de ION MOCSONYI STYRCEA ce făcea funcția de Mareșal, arătînd că aceasta este contra uzanțelor internaționale.

2) Nu știu din ce motive ION ANTONESCU a dat ordin generalului NICULAE PALANGEANU să aresteze pe ION MOCSONYI STYRCEA, venind la palat Generalul PALANGEANU a raportat despre acest ordin de arestare.

Atunci Regele care nu se aștepta la una ca aceasta a dat ordin și ION MOCSONYI STYRCEA s-a mutat împreună cu doamne

în casa unde locuia Regele și Regina Mamă și anume într-un salon amenajat pentru acest caz.

La cîtva timp Statul Major a trimis un ordin de mobilizare lui MOCSONYI STIRCEA care era fruntaș PTR într-un regiment de artilerie.

Pe acest ordin de chemare cu stela Regele a scris că MOCSONYI STIRCEA fiind Mareșal al Curții sale este scutit de mobilizare, ordinul a fost dus de generalul CONSTANTIN SANATESCU la Marele Stat Major ca urmare a ordinului primit de la Rege.

Generalul CONSTANTIN SANATESCU fusese între timp numit șef al Casei Militare.

Din cele 2 chestiuni cu domnul ION MOCSONYI STIRCEA s-a văzut în mod clar că ANTONESCU vroia să-l îndepărteze de la Palat, dar că Regele era contra.

Un alt fapt care a provocat mare indignare Regelui a fost dispoziția dată de ANTONESCU ca Ministerul Armatei să nu întocmească Decretele de Grațiere pentru cei grațiați de Rege. După cît îmi reamintesc tot generalul SANATESCU s-a deplasat la Minister și a pus chestiunea la punct. Era vorba de grațierea unor persoane condamnate pentru activitate comunistă în timp de război și pe care Regele îi grațiasse contra indicațiilor lui ANTONESCU.

În august 1943, generalul OCTAV ULLEA m-a rugat să aduc la cunoștința lui MOCSONYI STIRCEA că vărul său primar PATRASCANU de la Partidul Comunist Român îl roagă a-i face legătura cu Palatul.

Am raportat lui MOCSONYI care era Mareșalul Curții aceasta și mi-a spus să iau lămuriri cu privire la întîlnire de la ULLEA, la modalitatea unei întîlniri, care a avut loc, cred la o zi două, în casa lui BERGHER-SAFIANU din Căminarii. L-am condus cu mașina mea pe MOCSONYI la SAFIANU acasă unde s-a întîlnit cu PATRASCANU, cam pe la orele 11,30-12 seara s-a terminat întîrvederea ce începuse cu o oră și ceva înainte. SAFIANU și cu mine am stat în curte jurînd table.

A doua seară o nouă întîrvedere a avut loc în același loc de față fiind și generalul CONSTANTIN SANATESCU ce era șeful Casei Militare. Întîrvederea a durat cam 2 ore.

De aici încolo am urmat mai multe întîrvederi în diferite date și locuri despre care nu-mi amintesc, știu că am văzut la terminare pe generalul VASILIU BĂSCANU, generalul DAMACEANU, EUG. GRAUSU (EMIL BOIHARAS) generalul SANATESCU, general ALDEA.

Aceste întrevederi au durat până pe la iulie 1944 întrerupte fiind cam prin ianuarie-februarie 1944 deoarece siguranța era pe urmele comuniștilor.

La aceste întruniri eu am stat cu mașina afară, MOCSONYI dându-mi dispoziții cu privire la conducerea unde au nevoie EMIL BODNARAS și PATRASCANU.

Înainte de 23 August au fost la Palat BRATIANU, MANIU, TITEL PETRESCU și PATRASCANU pe ultimii 2 i-am adus cu mașina mea.

În ziua de 23 August eram în audiență la Palat, în locuința Regelui ION ANTONESCU și MIHAI ANTONESCU, în salonul unde a avut loc audiența era prezent și Generalul CONSTANTIN SANATESCU. Era cam 3,30 după masă și la un moment dat Regele a ieșit din salon și s-a dus în biroul său unde se aflau MOCSONYI STIRCEA, general ALDEA, GR.R.EUZESTI, MIRCEA IONITIU și col. IONESCU EMILIAN.

Colonelul IONESCU EMILIAN a ieșit din birou și a transmis maiorului DUMITRESCU ANTON ce era însoțit de 2 plutonieri ordinul de a se duce în salon și a declara arestat pe cei 2 Antonescieni. La una din uși ședea col. IONESCU EMILIAN, iar la ușa ce dădea spre hall erau MOCSONYI STIRCEA, MIRCEA IONITIU și eu.

La ieșirea în hall, mareșalul ANTONESCU a spus, oprindu-se în loc și bătându-se peste buzunarul pantalonului, că el n-are nici o armă și că mine veți fi cu toți spânzurați.

Au fost duși într-o cameră de la etaj unde au cerut creion și hârtie, ION ANTONESCU scriindu-și testamentul și MIHAI ANTONESCU cerind să vadă pe Rege și să-i comunice despre tratativele duse de el peste capul Mareșalului, cu aliații.

Între timp fusese chemați și arestați generalul PANTAZI, PIKI VASILIU și colonel ELFTERESCU. Însoțitorii și pază celor 2 Antonești au fost duși într-o încăpere de la Batalionul de Gardă.

Cam pe la orele 5-6 m-am dus la TOROSSIAN acasă pe care l-am anunțat despre cele întâmplate și mi-a dat un tânăr comunist care a imprimat la palat, pe placă, mesajul din seara de 23 August.

La orele circa 8-9 a venit la Palat KILLINGER și generalul GKSTENBERG care au fost chemați și prisați în

biroul lui MOCSONYI de Rege prezenți fiind următorii membrii ai guvernului: BANATESCU, ALDEA și GR.N.BUZESTI, de față era și MOCSONYI.

Apoi a venit la Palat EMIL BODNARAS cu echipa de patrioți, ce purtau brasarde tricolore la braț.

Eu am primit ordin să prepar materiale de cancelarie și să mă pregătesc pentru drum. La orele 11-11,30 am plecat cu mașina de la Palat urmând pe cele în care se afla Regele și alte persoane printre care IONITIU, col. IONESCU EMILIAN, maior DUMITRESCU ANTON și opt. VERGOTTI.

La 24 August în timpul mesei am ajuns cu toții la Valea Sadului-Gorj unde a venit și Regina Elena care era la Sinaia.

Am revenit în București la 26 august găsind orașul bombardat de aviația germană, iar locuința denumită "Casa Nouă" rasă pînă la pămînt.

Regele și-a mutat locuința la palatul de la sos. Kiselef a Pr. Elisabeta, unde se făceau toate primirile oficiale, audiențele, dejunurile, etc.

Despre deplasarea lui MOCSONYI STYRCEA la S.S.I. în str. Ionescu Gion de unde a luat o listă de persoanele ce informau acel serviciu am făcut o declarație la Ministerul de Interne în 1955, este vorba de lista informatorilor pe care a avut-o Regele la S.S.I. pentru a ști ce persoane au făcut informații pe timpul reginului Antonescian, pentru a nu le mai invita la palat.

În septembrie 1944 a demisionat din postul de Mareșal al Curții ION MOCSONYI STYRCEA cauzele demisiei nu le cunosc.

În noiembrie 1944 am demisionat de la Mareșalat pentru motiv de boală.

Ulterior am vrut să fac o vizită unui coleg din Ministerul de Externe care îmi luase locul, dar spre surpriza mea mi-a fost interzisă intrarea în palat.

Aceasta mi-a declarat pe care o dau, susțin și-o găsesc.

ss/C. Ionescu Bălăceanu

8 decembrie 1961.

Declarație

Subsemnatul Ionescu Bălăcianu George
născut în București la 5 octombrie 1910 fiul
lui Simion și al Vasilică-Ilvira, cu ultimul
domiciliu în București Calea Mosilor 103, con-
form dispoziției anchetei declar următoarele:

Am funcționat în serviciul fostei Case
Regale din anul 1933 - 1944, astfel: Seta 1933
până la 1937 ca detașat la Mareșalatul Palatului
din Ministerul Măririi Naționale ca secretar
la cancelaria Mareșalatului când la 1 Ianuarie
1937 am fost angajat în acelaș post trecând
în bugetul Palatului până la 1943 când am
fost încadrat în calitate de Consul în cadre-
le Ministerului Afacerilor Străine rămânând
în continuare detașat la Palat ca șef al
cancelariei Mareșalatului până în noiembrie
1944 când am demisionat și am revenit în
centrala Ministerului Afacerilor Străine.

Descrierea și organizația Palatului care se
compunea din două clădiri distincte și
anume; clădirea Palatului propriu zis și
a clădirilor aferente și cealaltă clădire
aceia unde locuia Regele și Voievodul țării
și ulterior Regina Maria.

Palatul se compunea din clădirea din
calea Victoriei cu încăperile cunoscute și și
precum și toate anexele ei și anume: uzină,
garaj, locuințe, spălătorie, pivniță, clădire
unde era batalionul de gardă precum și

I. Ionescu Bălăcianu /

grădina sau parcul în raza cămină se
afla vila numită „Casa Nouă” unde locuiau
suveranii și care clădire a fost distrusă
de bombardamentul avioanelor germane
la 24 August 1944 -

Această clădire se compunea din
parter cu un salon, una sufragerie și
2 birouri, iar la etaj 2 dormitoare cu bari
și camere de debara precum și un salon
și o cameră prevăzută cu o ușa de safe,
aici erau lucrurile de valoare ale coroanei.

Organizația Palatului era astfel:

Curtea Regală care cuprindea:

Marii Demnitari

Demnitari

Funcționarii Superiori

Între marii Demnitari erau:

- Mareșalul Curții Regale care era și
seful Casei.
- Administratorul Domiciliilor Coroanei
- Marele Maestru de Ceremonii
- Marele Maestru de Vânătoare
- seful Casei Militare

Între demnitari erau:

- Prefectul Palatului
- Bibliotecarul
- Secretarul Particular
- Directorul Tronurilor Regale
- Adjuții Regali
- Administratorul Casei Regale
- ~~Directorul Mareșalului~~
Directorul Casei Regale

Între Funcționarii Superiori:

- Directorul Contabilității
- Directorul Prefecturii

G. Ionescu Bălăceanu I.

- ofiterii de ordonanță

Atunci funcțiile celor de mai sus erau :

- Maresalul Curții Regale care făcea legătura între persoanele din afară și Palat, el lucra cu Regele și transmitea celor din palat ordinele primite astfel se ocupa cu coordonarea tuturor lucrărilor pentru buna mers a casei și în special cu lucrările de protocol care erau prevăzute toate în Regulamentul de funcționare al Curții tipărit într-o broșură și aflat la Maresal în mai multe exemplare.

Astfel primele lucrările ce îi reveneau erau :

- Intocmirea programului săptămânal al Regelui, pentru care primea ordine și dispoziții direct de la Regele, programul întocmit era apoi bătut la mașină și dat Adjutantului de Serviciu, Prefecturii și Conciliariei Maresalatului care puneau la punct fiecare în direcția sa și lua măsurile necesare spre executarea întocmirii programului.

- Primea de la Ministerul Afacerilor Străine corespondența în legătură cu primirea celor miniștri principali străini care trebuiau să se prezinte cu ceremonialul obișnuit la Palat pentru prezentarea scrisorilor de acreditare, în acest scop

S. Ionescu Bălăceanu %

primăa ordinelor Regelui și înlocuirea programul pentru aceste prezentări, care se făceau la Palat în Sala Tronului conform cu ceremonialul obișnuit. Aceste programe se făceau la marșă la Căminarie și se predau Adjutamentului de Serviciu și Prefectului Palatului care luau măsurile necesare.

- Primăa dela Președintele Consiliului de Miniștri formelor de depunerea jurământului a noilor miniștri precum și înlocuirea programului și lua măsurile necesare pentru depunerea acestui jurământ care avea loc la Palat.

- Primăa dela Ministrul Cultelor adresă de vedere prezentării la Palat și depunerii credinței jurământ a sefulor cultelor celorlalte din țară. Programul avea să se făcea la Maresalat, iar noul prelat venea să depună jurământul în Sala Tronului cu ceremonialul obișnuit în fata Casei Civile și Militare precum și a Ministrului Cultelor respectiv.

- Primăa dela Patriarhie aduce cu privire la investituri și anume a Mitropolitilor și Episcopilor, cari veneau la Palat și în Sala Tronului primiau dela Regele cărje de păstorie a Mitropoliei sau Episcopiei respective.

- Organiza următoarele serbări care aveau un caracter fix anual la Palat:

1. Trăirea Patriei.

La 1 Ianuarie al piecarii an.

In Sala Tronului se primesc felicitările
de la: - Casa Civilă și Militară a Curții.
- Membrii Guvernului și ale tuturor
Autorității Civile și Militare
- Corpul Diplomatic.

La Bobotează

Pe unul din domboarele organiza participarea
Regelui și a Curții Regale la locul des-
fășurării ceremoniei aruncării crucii în
apă.

La 24 Ianuarie

La Patriarhie participarea Regelui și
suorilor de curte, la Serviciul Divin făcut
de Patriarh și apoi primirea deflării turelor în
fata bisericii.

La 10 Iulie

- Intocmirea programului și participarea
Regelui împreună cu Curtea la deflarea pe
forumul din înalta stabilit.

La 8 Iunie

- Intocmirea servanților peșei și masa
de la Palat.

La 15 August

- Participarea Regelui la servanțele harmin
de la Constantin.

La 21 Iulie

- Participarea Regelui la servanțele Anale
de la Statuia Analei de pe Șoseaua I. I. I.

- La 8 Iunie

Organizarea participării Regelui la Anale
de la Vădă și de la Palat dat în curtea
cavalerilor Ordinului Sfântului Viteaz. S. M. R. B. I.

La 24 Decembrie

Organizarea în Sala Tronului a vouăului de Crăciun unde se împărțeau daruri la întregul personal.

Tot în atribuțiile hăresalului erau organizarea tuturor celorlalte serbări care erau ocazionale, spre exemplu: concerte, serate, cecieri, deschideri de expoziții, etc.

Toată corespondența Casei cu privire la lege se făcea prin hăresalat și anume:

- La grădieri, botezuri, nunți, audiențe ajutoare,

- Tot la hăresalat se țineau și decorațiile precum și registrele de evidență a lor.

- La hăresalat se întocmeau toate invitațiile la diferite dejunări și audiențe.

Hăresalul Curții în perioada când legea era la Sibiu era totdeauna la București.

- Aducătorul domeniului Curții se ocupa exclusiv cu administrarea domeniilor el fiind la palat invitat numai la serbări și recepții.

- Marele hăresal de Ceremonii era acel ce avea totdeauna soada Regelui și ținea legătura cu corpul Diplomatic.

- Marele hăresal de Văcători era acel ce organiza văcătoriile pe teren cu ajutoarele sale. În multe sări se făceau invitațiile la văcătoriile Regale de către hăresalat.

- Șeful Casei Militare ținea legătura cu Ministerul Apărării Naționale și alte autorități militare și ofțieri și casa Regală.

Tomu Boliciu

- Prefectul Palatului se ocupa cu toate chestiunile gospodaresti ale Casei si anume: personal, garaj, grajd, gradini, cladiri, magazii, spalatorie, uzina etc. de asemenea si cu bucatariile si rezezul atelaj pentru serburi.
- Bibliotecarul se ocupa cu tinerea la curent a bibliotecii si a revistelor si ziarelor precum si aparitiei noilor carti.
- Secretarul Particular cu chestiuni particulare ale Regelui.
- Directorul Tronurilor Regale se ocupa cu organizarea tronurilor in diferite calatorii la care participa Regele.
- Adjutantii Regali erau de serviciu saptaminal si locuiau pe timpul serviciului la Palat altfel ziua cat si noaptea, ei erau acasa a Regele imediat pe Rege in orice ocazie si executau programele primite de la Marasalat.
- Administratorul Casei Regale tineva in evidenta contabilitatea si inregistrarea tuturor socotelilor Casei.
- Doctorul Casei Regale se ocupa de sanatatea Regelui si a Regelului personal.
- Directorul Contabilitatii era ajutorul direct al Administratoarei in executarea atributiunilor sale.
- Directorul Prefecturii ajuto pe Prefectul Palatului in executarea dispozitiunilor sale.
- Ofiterii de Ordonoate functionau pe langa Casa Militara ajutoand pe Adjutantii de Serviciu.

C. Ionescu-Beldianu

Cancelaria Maresalului era Biroul prin care intra și iese din Palat toate lucrările cu privire la relațiile între Palatul Regal și Autorități, Corp Diplomatic și restul persoanelor.

În privința vieții particulare a Regelui se știe prea puțin că personalul care funcționa pe lângă persoana sa era personal de încredere, iar cu nicio dată n'au avut voie să se ducă ase căra.

Dealtfel serviciul la Maresalat nu avea nimic comun cu viața particulară a Regelui și serviciul de birou la Palat se ocupa numai cu programul oficial a Regelui și nicio dată n'au avut cunoștință de viața intimă a Regelui cu atât mai mult cu cât el locuia complet separat de Palat, iar în locuința sa nu aveau acces decât câțiva oameni chemați să ducă plasamentul de masă și cărțile de parfurii când aveau loc dejunuri oficiale.

poziția demnitarilor în Palat era în funcție de încrederea de care se bucurau în fața Regelui. Iată cum acei demnitari și-au executat funcțiile lor și-au influențat, amputa Regelui, vrednic sau nevrednic, mișcările sale cunoscute deoarece nu erau prea mici și n'au avut contingență cu ei cu excepția Maresalului. Căruia și care raporturile erau de personal de executie a ordinelor primite în legătură cu protocolul la Palat.

N'au bucurat de încrederea curții unui funcționar la Palat dovadă veșnică și serviciul avut până la plecarea lui în România 1944.

S. I. Bălașescu

Aspecte și amintiri cu privire la perioade de domnie a fostului Rege Carol al III-lea intrarea mea la Palat până la 6 Septembrie 1940 - când a intervenit abdicarea.

Am lucrat sub urzătorii maresali ai Curții la cancelaria Maresalului îndeplinind funcția de secretar împreună cu alți 3 subafizei cel mai în vârstă între noi fiind Platonienul major Constantin Codreanu fost în Regimentul de Excorți Regali și adus la Palat în 1930 odată cu venirea ca mareșal al Curții a Generalului Constantin Haricovici care cred că a funcționat până la 1934 sau 1935, ca ajutor al său imediat era Colonelul Octav Ullac care îndeplinea funcția de Director al Maresalului Curții Regale, în timpul cât a fost Generalul Haricovici Mareșal al Curții au avut loc următoarele evenimente:

Semnele venirea Curții Reale în anul 1930 cu care ocazie au avut festivități la Sinaia după care un stii deosebit în creșterea la Palat.

Vizita Regelui Boris al Bulgariei care a fost în 1932 după care tot un stii neferit la Palat.

Vizita Regelui Alexandru al Iugoslaviei care a locuit la Palat și după care sunt dări de seamă la Arhiva Maresalului.

Vizita Prințului Eduard al Belgiei care a locuit la Palat și după care sunt dări de seamă la Arhiva Maresalului.

E. Ionescu Bălăceanu

10

46

invenituz program si dare de seama la Palat.

Vizita Inceputului Mosciti al Soloniei
care a stat deosebeni la Palat si carui
program si dare de seama si gasete la dom.

Vizita Inceputului Saul al Jugoslaviei care
a stat la Palat si carui program si dare de
seama si ofla la dom.

Vizita Maresalului Franchet d'Exeray
al Franței care a fost primit oficial la
Palat.

Vizita Inceputului de Externe al Franței
Louis Barton, care a arstat si la o paradi
militari in fata Palatului. Aici dupa un
si poate vedea in program oflat la dom.

Toate aceste evenimente au fost organizate
de Colonelul Octav Ulla care era persoana
sub care lucra Cancellaria Maresalului, iar
cei la sectari executau lucrarile de lucru.

Dupa placarea Generalului Masierici a
satisfacut functia de Maresal al Curtii General
Adjutant Ernest Ballif care era si Administratorul
domeniului Coronei, si venea la Palat unu
si ora pe zi pentru a lucra cu Regele chestiunilor
curate si a scria corespondenta Maresalului.
care era prezentata de Colonelul Octav Ulla
si care avea raspunderea chestiunilor de
protocol la Palat, evenimentele la curte sub
Generalul Ballif nu mi reamintesc a fi fost.

A urmat apoi Colonelul Adjutant Ernest
Vodarianu care a stat prea putina vreme la
Maresal al Curtii Regale George si la
incredutul postat de Mare Sambelian.

Stomescu Ioticiu

După Urdariu a urmat ca mareșal Constantin Flondor, care fusese mareșal al Curții Regale sub care s-au organizat la Palat câteva concerte în Sala Tronului. Receptii de Gală de onoare în Sala Tronului și vizita Regelui Carol și a Voerodului lui în Anglia la încoronarea Regelui Angliei. A urmat programul și dare de seamă de afli la mareșalul mareșalului.

La întoarcerea Regelui din Anglia spre țară a făcut o vizită la Berthgaden lui Adolf Hitler după care a revenit în țară cu trenul regal însoțit de suita care l-a urmat.

Între timp, Ernest Urdariu fusese numit în mareșalul, ministrul Curții Regale, acesta a început cu reorganizarea Frontului Renașterii Naționale și dictarea regale.

În ordinea de precădere generală a statului postul de mareșal al Curții Regale era imediat după primul mareșal astfel se vede, importante ce se făcea noua organizare făcută de S. Urdariu la Palat.

Așa că pe lângă cabinetul ministrului funcționa un cabinet directorial condus de colonelul Adjutant Rodu Ruseu care avea organizația sa cu personal compus din ofițeri de stat major și un serviciu de curieri.

Cu ce se ocupa acest cabinet un stău
C. Iancu Biliștanu

informații se pot avea dela persoanele ce au lucrat acolo.

Marșalatul Curții rămânând complet separat și având ca misiune cheștini strict de protocol sub conducerea Marșalului Curții.

După cum am spus înainte am cunoscut și n'am avut nimic cu privire la activitatea Ministerului Palatului, știu doar că prin poziția sa era un personaj foarte mare deoarece chiar membrii guvernului îl vizitau.

În timpul acela s'au făcut modificări în regulamentul de funcționare al Curții Regale prevăzând în mod precis care sunt atribuțiile fiecăruia la Palat.

Conform unui program tipărit și dat celor în drept se stabilea programul săptămânal de lucru al Regelui și zile cu membrii guvernului, Guvernatorul Băncii Naționale a României, Prefectul Poliției Capitalei și Primarul General al Capitalei.

Ca evenimente pot reaminti:

Consiliul de Coroană avut la Palat în Sala Tronului în 1940 când s'a primit nota adresată de Guvernului M.R.S.L. cu privire la cedarea Basarabiei. La care au participat fostii Primii Miniștri, Generalul, Șeful Marelui Stat Major și Marșalul Armatei. Am auzit că Șeful Statului Major ar fi spus că noi nu putem rezista mai mult de 2 săptămâni. Regulatul acestui consiliu de coroană cred că s'a consemnat într-un proces verbal care probabil se afla în unele cabineturi din Ministerul Palatului.

S. Tomescu Bibiciu

Constantin Florin, care era mareșalul
Palatului, era ministru plenipotențiar la
carieră, cunoștea perfect limba germană
fiind Bucovinean, a tradus și expediat
prin Ministerul de Externe o Telegrammă
semnată de Regele Carol adresată Cance-
larelui Adolf Hitler prin care se referea
la convorbirea avută la Bertergaden, și prin
care ruga și interveni pe lângă Guvernul
U. R. S. S. în chestia Basarabiei.

În acea zi a primit un răspuns la această
telegrammă.

La Prasa și Koenig al Cavalerilor
Ordinului Mihail Viteazul exista o notă
prin care invitația Generalului Ion
Antonescu la Dejunul la Palat ca membru
al Ordinului Mihail Viteazul să fie
expediată ca să o primească după țară, deci
nu era dorită prezentă sa la Palat.

E. Urdanum a ocupat următoarele funcții
la Palat până la data plecării în străinătate
când l-a înlocuit pe Regele Carol după adresă:

- Șef al Garajului
- Șef de Ordonați
- Adjuvant Regal
- Prefect al Palatului
- Mareșal al Curții Regale
- Mare Sărbătorii a Regelui
- Ministru Curii Regale

În urma ceremoniei din toamnă înaintea
Regelui Carol a devenit la Palat pe Generalul

Constantin Florin

Ion Antonescu, care nu s'au cum a obținut
de la Rege abdicarea în favoarea fiului
său luișă:-

La călătoria zilei fostul Rege a părăsit
Zona cu un tren regal în care s'a tras de legioni
a focuri de armă în gara Timisoara năstă de
personalul respectiv care s'a năstă lui străinătă
și de Elena Lupescu și Ernest Udărișanu...

A doua zi după plecarea Regelui Carol
din țară domnitori ai Curții n'au mai avut
permisiunea a intra în palat decât Anton Mocsony
Octav Uleca și Florian Karimescu care era Adunător
Cărei Regale.

Postul de Mareșal al Curții l-a preluat
Anton Mocsony care a fost prezent la venirea
în țară a Reginei Marie Elena la Timisoara
sărbătorind pe Rege.

Apoi a venit Mareșal Colonelul Adjutant
Mihail Rădulescu, care n'a stat mult și
l'a înlocuit Colonelul Adjutant Socrate
Mardari.

Apoi a venit Mareșal al Curții Teodor
Rosetti Solescu care după câteva luni s'a
apropie lui an a plecat.

Ion Mocsony Styrca, care între timp
fusesse numit Secretar Particular al
Regelui făcea funcțiunea de Mareșal
al Curții Regale după plecarea lui Rosetti Solescu.

Se știe că prerogativele Regale fusesse
preluate de Antonescu, iar activitatea Regelui

S. Ionescu-Boticiu

era renumerate în acordarea de decorații, investiturile de înalte felități și primirea în audiențe oficiale ale noilor miniștri străini acreditați în România și grațieri.

Un nou ref al Casei Militare în persoana Generalului Ion Codreanu precum și alți Militari Regali: Colonel Olteanu Therel, Comandor Traian Urmak și Comandor Gherghel Argad, un ofiter de ordonanță Locotenentul Vergatti Jacques. Trezeau pe Rege în deplasările oficiale conform obiceiului.

La lângă Regina erau funcționari și Doamne de Onoare și o Secretară Particulară.

Donă lucruri sunt de semnalat în timpul anului 1943 și anume:

1) Guvernământul Transnistriei a trimis la Palat drept cadou diverse lucruri provenite din Transnistria, lucruri pe care Regele le-a refuzat restituindu-le deoarece ele erau provenite din muzeele din Odesa proprietate U.R.S.S. în care ocazie adresa a fost semnată de Ion Kocsongy Styraea ca făcea funcția de kaimak, arătând că aceasta este contra aganților internaționali.

2) Nu știu din ce motive Ion Antonescu a dat ordin Generalului Nicolae Pălăngeanu să aresteze pe Ion Kocsongy Styraea, venind la Palat Generalul Pălăngeanu a raportat

V. Traian Bărbăntescu

după acest ordin de arestare.

Atunci Regele care nu se arătă la una ca acesta a dat ordin și Ion Moșonyi. Styra s'a mutat împreună cu Doamna în casa unde locuia Regele și Regina Hanu s'a așezat într'un salon amenajat pentru acest caz.

La câteva timp Statul Major a trimis un ordin de mobilizare lui Moșonyi. Styra care era fruntaș T.T.R. într'un regiment de artilerie.

Pe acest ordin de chemare cu stele Regele a scris că Moșonyi Styra fiind mareșal al Curții Sale este scutit de mobilizare ordinul a fost dus la Generalul Constantin Sănătescu în Marele Stat Major ca urmare a ordinului primit de la Rege.

Generalul Constantin Sănătescu fusese între timp numit Șef al Casei Militare.

Din cele 2 chestiuni cu Donatlon Moșonyi Styra s'a văzut în mod clar că Antonescu vroia să-l îndepărteze de la Palat, dar că Regele era contra.

Un alt fapt care a provocat mare indignare Regelui a fost dispoziția dată de Antonescu ca Ministerul Armatei să nu întocmească Decretul de Grație pentru cei grațiați de Rege. După cât îmi reamintesc tot generalul Sănătescu s'a deplasat la Curtea și a pus chestiunea la punct. Era vorba de grațierea unor persoane condamnate pentru activitate comunistă în timpul de război și pe care Regele îi grațiasse contra indicațiilor lui Antonescu.

C. Constantin

În August 1943, Generalul Octav Ullea
m'a rugat să aduc la cunoștință
lui Hocsongyi-Styrcsa că vărul său primar
Pătrășcanu detașat la Partidul Comunist Român
îl ruga să-i facă legătură cu Palatul.

Am raportat lui Hocsongyi, ^{care era Mareșalul} ~~aceasta~~ ^{la}
m'a spus să iau lămuriri cu privire la
~~intâlnire de la Ullea~~ ^{modalitatea unei întâlniri},
care a avut loc, zeced la o zi. Dmă, în
casa lui Bergher-Safianu din Calea
Munilor. L'am condus cu mașina
mea pe Hocsongyi la Safianu acolo
unde s'a întâlnit cu Pătrășcanu, l'am
pe la orele 11³⁰-12 seara s'a terminat
întrevederea ce începuse cu o oră și
ceva înainte. Safianu și cu mine am
stat în curte jucând table.

A doua seară o nouă întrevedere a
avut loc în același loc de față fiind
și Generalul Constantin Sănătescu ce era
Șeful Căii Militare. Întrevederea a durat
cam 2 ore.

De aici încolo am urmat mai multe
întrevederi în diferite date și locuri
despre care nu mi amintesc, știu că
am răgut la terminare pe Generalul
Vasilie Roșcanu, Generalul Dămăceanu
Eng. Coarusu (dum. Bodnăroș) General Sănătescu
General Aldea.

Constantin Bălăceanu

Aceste întrevederi au durat până pe la Iulie 1944 întrerupte fiind cam prin Ianuarie-Februarie 1944 deoarece siguranța era pe urmele comunistilor.

La aceste întâlniri eu am stat cu mânia afară, Hoșsonyi dându-mi dispoziții cu privire la conducerea unde am nevoie Eust. Bodnăruș și Pătrăscu.

În ziua de 23 August am fost la Palat Brătianu, lângă Titul Petrescu și Pătrăscu. pe ultimii 2 i-am adus cu mine la mea.

În ziua de 23 August eram în audiență la Palat, în locuința Regelui Ion Antonescu și Mihail Antonescu, în saloanel unde a avut loc audiența era prezent și Generalul Constantin Săvulescu. La ora cam 3³⁰ după și la un moment dat Regele a erit din salon și s'a dus în biroul său unde se aflau Hoșsonyi, Styrca, Generalul Oldea, G. R. Bugesti, Ștefăna Ionițiu și Col. Ionescu Emilian.

Colonelul Ionescu Emilian a erit din birou și a transmis raionului Dumitrescu întotdeauna ce era necesar de 2 plutonieri ordinul de a se duce în salon și a dedora arșit pe cei 2 antonescieni. La masa de noi sedea Col. Ionescu Emilian, iar la usă a stădea oare Hall erau

G. Ionescu Bătozian

Mocsonyi, Kyrcea, bircea locuitorii
etc.

La ora în Hall, Mareșalul Antonescu
a spus, oprindu-se în loc și bălăndu-se
peste buzele pantolonului: "că el e ora
nici o armă și că mâine veți fi cu toți
mărgurați."

Au fost duși într-o cameră de la etaj
unde au cerut creion și hartie, Ion
Antonescu scriindu-și testamentul și Kyrcea
Antonescu cerându-și vado' pe Rege și să-
comunică despre tratativele duse de el
peste capul Mareșalului, cu aliații.

Într-o zi, fiind chemați și invitați
Generalul Pantazi, Piki Vasiliu și Colonel
Elfterescu, în solitorii și paga celor 2
Antonesci au fost duși într-o încăpăre
de la Batalionul de Gardă.

Cam pe la orele 5-6 m'au dus la Torossia
acasă pe care l-am amintit despre cele
intâmplătoare și mi-a dat un tânăr
comunist care a imprimat la Palat, pe
placă, mesajul lui scara de 23 August.

La ora circa 8-9 a venit la Palat
Killinghamer și generalul Gerslenderg cei
au fost chemați și invitați în biroul lui
Mocsonyi de Rege prezentați fiind urmi-
toarii membri ai guvernului: Săvulescu, Aldea
și Gr. N. Buzescu, de față era și Mocsonyi.

Apoi a venit la Palat Genl Botușcu
cu echipa de patrioți, ce purtau basarzi
turalori la bot.

G. Antonescu

Eu am primit ordin să prepar mobilier
de cancelarie și să mă pregătesc pentru
drum. În seara 11-11³⁰ am plecat cu
mașina dela Palat urmând pe cele
în care se afla Regele și alte persoane
printre care Ionitici, Col. Ionescu Emilian,
Moșor Dumitru, Mitou și Cpt. Vergatti.

La 24 August în timpul mesei am
ajuns cu totu' la Valea Sadului - Gornj unde
a venit și Regina Elena care era la Sinaia.

Am revenit în București la 26 August
găsind orașul bombardat de aviația germană,
iar locuința denumită "Casa Kono" răso-
părită la pământ.

Regele și-a unitat locuința la
palatul dela Jorjane Kivulej în P. Elbrat,
unde se făceau toate praxile oficiale
audiențele, dejeunerle, etc.

După deplasarea lui Moșonji.
Styrca la S.S.I. în St. Ionescu Gion
de unde a luat o listă de persoane
ce informau acel serviciu, am făcut
o declarație la Ministerul de Interne
în 1955, este vorba de lista informatorilor
pe care a avut-o Regele la S.S.I. pentru
a ști ce persoane au făcut informații
pe timpul regimului autoritar, pentru
a nu le mai invita la Palat.

În Septembrie 1946 a demisionat din
postul de Mareșal al Curții Îm. Moșonji. Styrca,
cauzele demisiei nu le cunosc.

S. Ionescu Bătrân

În noiembrie 1944 am demisionat
de la Maresalul pentru motive de boală.

Ulterior am vrut să fac o vizită
unui coleg din Ministerul de Externe
care îmi luase locul, dar spre surpriza
mea mi-a fost interzisă intrarea în
țară.

Acum această declarație pe
care o dau, susțin și-o semnez.

Ionel Pătrășcu

8 decembrie 1961

Scrisoare Procuratură Militară

București

Subsemnatul Ionescu Bălăciuanu Ghorghe, actualmente oflat la arestul Malmeson, condamnând la 12 ani muncă silnică pentru fapta de complicitate la instigare prin sentința Nr. ... din 1 Mai 1954 a Tribunalului Suprem născut în București la 5 Octombrie 1910 fiul lui Simion și al Vasilica-Deiră vă rog respectuos a aproba revizuirea procesului meu, la care m'am judecat singur, deoarece am fost greșit încadrat eu în am făcut neîndreptate acte de trădare și mai ales mi-am scutit scapă eu l-a avut Ion Hocsongyi Stierca și Radu Niculescu Bugzești când m'am rugat să-i duc cu mașina mea la diverse locuri unde se vedeau străinii. -
Si anume:

Pe Ion Hocsongyi Stierca, la Hamilton și un alt american precum și la alți membri ai unității de control aliate americane și engleze ex. Capitanele Hekian și Howard Stiverson pe care i-a avut invitați la moșia sa la Văcăroare

Pe Radu Niculescu Bugzești la un capitan American singur dat când m'am dus, deoarece, eu eram eu unuia, rugându-mă să-i fac o cursă și unde m'a invitat și pe mine să-l aștept câteva momente și apoi să-l readuc în oraș.

Pentru legăturile persoanelor de mai sus cu străinii, și în procesul Maxim că au fost judecați pentru faptele de mai sus și condamnați primul la 2 ani pentru omisiune de deosebit, iar al doilea la 10 ani.

Eu care l-am dus în tâmplătoare cu noime mea și anume la cererea lor și eu mai ales că aveam pisică de administrație pentru bucuriile din București și hotelul etc lui Ion Hocsongyi Stierca și pe Radu Niculescu Bugzești era prieten cu D. Ion Hocsongyi Stierca și l-am avut

nativele acestor vizite, au fost chiar murdare
în procesul uman.

En în procesul meu am fost judecat după
atât de argum. Încadrat la complicitate în multe fapte
și condamnat 12 ani muncă silicioasă
când persoanele pe care le-am dus au
putut 2 ani și 10 ani, deci autoritate de lucru judecat.

En în iunie sau a doua oară au
găsit dar rog a fi rejudicat și înlocuit
la omisiune de denunț cel mult și să mi
se reducă pedeapsa la cât am făcut și
să plec și eu acasă în mijlocul familiei mele
deoarece sufăr de aproape 9 ani în temniță.

Niciodată nu m'am gândit că dacă duc pe
cineva cu mine și așa personă se întâlnește
cu persoane și misiunile aliate de control constituie
un act periculos deoarece lucrurile se petrec
când tam este sub controlul comitativilor de control
aliati și persoane străine erau persoane oficiale.

G. Ionescu Balaban

26. Noembrie 1961

DECLARAȚIE

Subsemnatul IONESCU BALACIANU GHEORGHE, născut în București la 5 octombrie 1910, fiul lui Simion și al Vasilica - Elvira, cu ultimul domiciliu în București Calea Moșilor 103, conform dispoziției anchetei, declar următoarele:

Am funcționat în serviciul fostei case regale între anii 1933-1944, astfel: de la 1933 până la 1937 ca detașat la Mareșalatul Palatului din Ministerul Apărării Naționale ca secretar la Cancelaria Mareșalatului când la 1 ianuarie 1937 am fost angajat în acelaș post trecind în bugetul Palatului până la 1943 când am fost încadrat în calitate de consul în cadrele Ministerului Afacerilor Străine rămânind în continuare detașat la Palat ca șef al cancelariei Mareșalatului până în nov. 1944, când am demisionat și am revenit în centrala Ministerului Afacerilor Străine.-

Descrierea și organizația Palatului care se compunea din două clădiri distincte și anume; clădirea Palatului propriu zis și a clădirilor aferente și cealaltă clădire aceia unde locuia Regele și Voevodul Mihai și ulterior Regina Mamă.-

Palatul se compunea din clădirea din Calea Victoriei cu încăperile cunoscute și azi precum și toate atenanșele ei și anume: uzină, garaj, locuințe, spălătorie, pivniță, clădire unde era batalionul de gardă, precum și grădina sau parcul în raza căruia se afla vila numită "Casa Nouă" unde locuiau suveranii și care clădire a fost distrusă de bombardamentul avioanelor germane la 24 august 1944.-

Această clădire se compunea din parter cu un salon, una sufragerie și 2 birouri, iar la etaj 2 dormitoare cu băi și camere de debara precum și un salon, și o cameră prevăzută cu o ușă de safe, aci erau lucrurile de valoare ale coroanei.-

Organizația Palatului era astfel:

Curtea Regală care cuprindea:

- Marii Demnitari
- Demnitarii
- Funcționarii superiori.-

- 2 -

Între marii demnitari erau:

- Mareșalul Curții Regale care era și șeful casei.
- Administratorul Domeniilor Coroanei.
- Marele Maestru de Ceremonii.
- Marele Maestru de Vânătoare.
- Șeful Casei Militare.

Între demnitari erau:

- Prefetul Palatului.
- Bibliotecarul.
- Secretarul Particular.
- Directorul Trenurilor Regale.
- Adjutanții Regali.
- Administratorul Casei Regale.
- Doctorul Casei Regale.

Între funcționarii superiori:

- Directorul Contabilității.
- Directorul Prefecturii.
- Ofițerii de ordonanță.-

Atribuțiunile celor de mai sus, erau:

- Mareșalul Curții Regale care făcea legătura între persoanele din afară și Palat. El lucra cu Regele și transmitea celorlalți ordinele primite astfel se ocupa cu coordonarea tuturor lucrărilor pentru bunul mers al Casei și în special cu lucrările de protocol care erau prevăzute toate în Regulamentul de Funcționare al Curții tipărit într-o broșură și aflat la Mareșalat în mai multe exemplare.-

Astfel, printre lucrările ce îi reveneau erau:

- Intocmirea programului săptămânal al Regelui, pentru care primea ordine și dispozițiuni direct de la Regele, programul întocmit era apoi bătut la mașină și dat Adjutantului de serviciu, Prefecturii și Cancelariei Mareșalatului care puneau la punct fiecare în direcția sa și lua măsurile necesare spre executarea întocmai a programului.-

- Primea de la Ministerul Afacerilor Străine corespondența în legătură cu primirea noilor miniștri plenipotențieri străini care trebuiau să se prezinte cu ceremonialul obișnuit la Palat pentru prezentarea scrisorilor de acreditare, în care seop primea ordinele Regelui și întocmea programul pentru aceste prezentări, care se făceau la Palat în sala Tronului conform cu ceremonialul obișnuit. Aceste programe se băteau la mașină la Cancelarie și se predau Adjutantului de serviciu

././.

- 3 -

și prefectului Palatului care luau măsurile necesare.-

- Primea de la Președinția Consiliului de Miniștri formularele de depunerea jurământului a noilor miniștri precum și întocmirea programelor și luarea măsurilor necesare pentru depunerea acestui jurământ care avea loc la Palat.-

- Primea de la Ministerul Cultelor adrese în vederea prezentării la Palat și depunerii cuvenitului jurământ a șefilor cultelor celorlalte din țară. Programul acesta se făcea la Mareșalat, iar noul prelat venea să depună jurământul în Sala Tronului cu ceremonialul obișnuit în fața Casei Civile și Militare precum și a Ministrului Cultelor respectiv.-

- Primea de la Patriarhie adrese cu privire la investiții și anume a Mitropoliților și Episcopilor, cari veneau la Palat și în Sala Tronului primeau de la regele cîrja de păstorie a Mitropoliei sau Eparhiei respective.-

- Organiza următoarele serbări care aveau un caracter fix anual la Palat:

La 1 ianuarie ale fiecărui an.

În Sala Tronului se primeau felicitările de la:

- Casa Civilă și Militară a Curții.

- Membrii Guvernului și Înalțelor Autorități Civile și Militare.-

- Corpul Diplomatic.

La Bobotează:

Pe malul Dîmboviței organiza participarea Regelui și a Curții Regale la locul desfășurării ceremoniei aruncării Crucii în apă.-

La 24 Ianuarie:

- La Patriarhie participarea Regelui și însoțit de curte, la Serviciul Divin făcut de Patriarh și apoi primirea de filării trupelor în fața bisericii.-

La 10 Mai:

- Întocmirea programului și participarea Regelui împreună cu Curtea la defilare pe terenul dinainte stabilit.-

La 8 Iunie:

- Întocmirea serbărilor precum și masa de la Palat.-

La 15 August:

- Participarea Regelui la serbările Marinei de la Constanța.-

La 21 Iulie:

- Participarea regelui la serbările Aviației de la

././.

- 4 -

Statuia Aviației de pe Sos. Jiann.-

La 8 noembrie:

- Organizarea participării Regelui la Biserica Mihai Vodă și dejunul de la Palat dat în cinstea cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul.-

La 24 Decembrie:

- Organizarea în Sala Tronului a pomului de crăciun unde se împărțeau daruri la întregul personal.-

Tot în atribuțiunile Maresăalului erau organizarea tuturor celorlalte serbări care erau ocazionale spre exemplu: concerte, serate, cesiuri, deschideri de expoziții, etc.-

Toată corespondența Casei cu privire la Rege se făcea prin Maresălat și anume:

- La grațieri, botezuri, nunți, audiențe, ajutoare.-

- Tot la Maresălat se țineau și decorațiile precum și registrele de evidență a lor.-

- La Maresălat se întocneau toate invitațiile la diferite dejunuri și audiențe.-

Maresăalul Curții în perioada când Regele era la Sinaia era tot deasuna la București.-

- Administratorul Domeniului Coroanei se ocupa exclusiv cu administrația Domeniilor el fiind la Palat invitat numai la serbări și recepții.-

- Marele Maestru de Cereemonii era acel ce anunța totdeauna sosirea Regelui și ținea legătura cu corpul diplomatic.-

- Marele maestru de vânătoare era acel ce organiza vânătorile pe teren cu ajutoarele sale, în numele său se făceau invitațiile la vânătorile regale de către Maresălat.-

- Șeful Casei Militare ținea legătura cu Ministrul Apărării Naționale și alte autorități militare și ofițerii din casa regală.-

- Prefectul Palatului se ocupa cu toate chestiunile gospodărești ale Casei și anume: personal, garaj, grajd, grădini, clădiri, magazine, spălătorie, uzină, etc. de asemenea și cu bucătăriile și întregul atelaj pentru serbări.-

- Bibliotecarul se ocupa cu ținerea la curent a bibliotecii și a revistelor și ziarelor precum și apariției noilor cărți.-

- Secretarul particular cu chestiuni particulare ale Regelui:

././.

- Directorul Trenurilor Regale se ocupa cu organizarea trenurilor in diferite călătorii la care participa regele.-

- Adjutanții regali erau de serviciu săptăminal și locuiau pe timpul serviciului la Palat atât ziua cât și noaptea, ei erau aceia ce însoțeau imediat pe rege în orice ocazie și executau programele primite de la Mareșalat.-

- Administratorul Casei Regale, ținea în evidență contabilitatea și înregistrarea tuturor socotelilor Casei.-

- Doctorul Casei Regale se îngrijea de sănătatea Regelui și a întregului personal.-

- Directorul Contabilității era ajutorul direct al Administratorului în executarea atribuțiilor sale.-

- Directorul Prefecturii ajuta pe prefectul Palatului în executarea dispozițiilor sale.-

- Ofițerii de ordonanță funcționau pe lângă Casa Militară ajutând pe adjutanții de serviciu.-

- Cancelaria Mareșalatului era biroul prin care intra și iese din Palat toate lucrările cu privire la relațiile între Palatul Regal și autorități, Corp Diplomatic și restul persoanelor.-

Cu privire la viața particulară a Regelui se știe prea bine că personalul care funcționa pe lângă persoana sa era personal de încredere, iar eu niciodată n-am auzit vorbindu-se despre așa ceva.-

Dealtfel serviciul la Mareșalat nu avea nimic comun cu viața particulară a Regelui și serviciul de birou la Palat se ocupa numai cu programul oficial al Regelui și niciodată n-am avut cunoștință de viața intimă a regelui cu atât mai mult cu cât el locuia complet separat la Palat, iar în locuința sa nu aveam acces decât când eram chemat să dau plasamentul de masă și cărțile de farfurii când aveau loc dejunuri oficiale.-

Poziția demnitarilor în Palat era în funcție de încrederea de care se bucura în fața Regelui felul cum acei demnitari și-au executat funcția lor și au influențat asupra regelui vrednic sau nevrednic nu-mi este cunoscut deoarece eram prea mic și n-am avut contingență cu ei cu excepția Mareșalului Curții cu care raporturile erau de personal de execuție a ordinelor primite în legătură cu protocolul la Palat.-

M-am bucurat de încrederea cuvenită unui funcționar la Palat dovadă vechimea și serviciul

Rețin
51

64

DECLARAȚIE

Subsemnatul BORCESCU C. TRAIAN, născut în anul 1899, luna noembrie, ziua 22, fiul lui Constantin și al Sultanei, ambii decedați, cu ultimul domiciliu în București str. Cobălcescu nr. 22, întrebat fiind asupra:

"Evoluției politice a României între 1941 și 1944 inclusiv - Influențele străine datorită războiului și a intereselor economice - serviciile lor de informații și cercurile diplomatice - oamenii noștri politici - acțiuni și reacțiuni precum și conduita mea",

declară următoarele:

- Datorită faptului că mă găseam la M. St. Major, am putut urmări tangențial evenimentele politice pînă în 1941, apoi interesat prin funcția avută în S. S. I. și a misiunii ce înțelegeam să o duc la bun sfîrșit. Am mai expus aceste fapte în declarațiile date în decursul vremii la securitate, dar acolo s-a crezut că vreau să fug de obiectul cercetărilor și că sînt nesincer, ceea ce mi-a adus multe neplăceri.-

Bă revin la obiectul întrebării:

Introducerea regimului hitlerist în Germania, aduce nenorocirea întregii Europe și chiar a omenirii. În expansiunile politice și teritoriale se cunosc metodele lor prin: creșterea Coloanei a V-a; - a serviciilor de informații; - a creșterii și susținerii partidelor de dreapta, care serveau interesele lor; - și cît și prin presiuni diplomatice toate susținute de o puternică propagandă prin scris și radio.-

La noi în țară: coloana a V-a era formată din tineretul minoritar german (sași și șvabi).-

Bătrîni, reprezentați prin HARBES OTTO ROTH și RUDOLF BRANDTSCHE, erau de părere ca minoritatea sașă să rămînă

fideli poporului român, dar nu au fost ascultați. ANDREEAS SCHMIDT a luat locul conducător al noului curent hitlerist.-

Serviciile lor de informații încadrate de elemente de înaltă cultură ca prof. BABINGER sau de elemente ce cunoșteau specificul românesc. Von RITTGEN cu soția sa URSULA ne sînt semnați din 1936 și care creează o rețea informativă recrutată în mare parte din ziariștii de dreapta, iar din S.S.I. au recrutat pe BECESCU FLORIN, cunoscut sub numele conspirativ GEORGESCU FLORIN, STRANSKY ALEXANDRU trăit în țară și căsătorit la Galați, etc.

În sectorul economic și financiar, dispuneau de Banca Witzleben și de a lui TESTER, iar HERMAN GÖRING acaparase cele mai multe acțiuni ale Reșiței și Malaxa.-

- Ca partid de dreapta, au susținut partidul legionar.

- În diplomatie, au avut pe Ministrul FABRICIUS, cumnatul lui RIBENTROP, iar după rebeliunea legionară (21 - 23.I.1941) pe Von KILLINGER, călăul din Silezia.-

Englezii - care aveau mari interese economice în România - ne garantase frontierele ca și Poloniei.-

Împușcați fiind de puterea militară a Franței, ei nu mai pot face față noii situații din Europa - apelînd la URSS și la U.S.A. pentru zdrobirea hitlerismului agresiv.-

La noi în țară, englezii se informau prin:

- I.S. (Intelligence Service).
- prin oameni de afaceri.
- și prin legile masonice.-

Schema cu numele tuturor se găsește la S.S.I. Îmi reamintesc de:

STEFANESCU FIR, TOMAZIU, PRISCINA BIBESCU, CRISTUREANU, CHINTESCU GHEORGHE, LABOSIAVICI și alții al căror nume nu mai le rețin.-

Datorită politicii de dictatură a lui Carol al II-lea - partidele politice din România, au fost desființate. P.C.R. din anul 1935 sau 1936, iar celelalte partide în 1938 cu instalarea F.R.N.-ului la putere.-

În fața presiunii hitleriste și a propriilor sale greșeli, el este forțat să renunțe la coroană în favoarea lui Mihai și să dea guvernul generalului ANTONESCU la 6 septembrie 1940.- ANTONESCU deși avusese promisiunea lui MANIU și a lui DINU BRATIANU de a-l ajuta, totuși accepta să lase numai cu legionarii. MANIU care își crease un mare prestigiu politic, în realitate a fost un negativist și compromis de proprii săi nepoți în afaceri.-MANIU

il adusesse pe Carol al II-lea în speranța că-l va lăsa permanent la conducerea guvernului, dar fiind înlăturat a devenit un aprig dușman al Coroanei.-

Legionarii ajunși la putere, încep arestarea oamenilor politici, devastările magazinelor evreiești și asasinat ca acelea ale: prof. NICOLAE IORGA, MAGEANU VIRGIL, a celor de la Jilava, fapt ce a creat un puternic curent ostil împotriva lor.-

ION ANTONESCU profitând de faptul că HITLER, dorea să aibă în România liniște, armata compactă în jurul său, iar din p.d.v. economic să satisfacă și nevoile Germane, ia măsuri de ordine.-

HORIA SIMA susținut de o altă fracțiune germană condusă de HIMMLER prin reprezentantul său de la București dl. SCHMIDT, declanșează rebeliunea la 21 ianuarie 1941, însă este lichidată în două zile neavând sprijinul necesar pentru reușită.-

ION ANTONESCU a fost numit de toți ca salvatorul țării, fapt ce l-a îndreptățit să se considere ca un om adus de providență pentru a reface țara în frontierele sale din 1938.-

După această rebeliune, germanii caută să-și consolideze situația lor în țară, desăvârșind opera lor politică, informativă, economică și militară.-

În materie informativă, S.S.I-ul a depistat 11 servicii de informații aflate pe teritoriul român, inclusiv formațiile de Hitlerjugend. Numele lor încadrate pe scheme se găsesc la S.S.I. Iai aduc aminte: la Abwehr pe colonel RODLER, maior WETTSTEIN; la gestapo: Von STRANSKI, Von RITGEN, PAUL, MONTFORT și alții; la grupa economică: TESTER - dar care era un agent dublu, al Angliei pentru spionaj, Von CLADIUS, STEIZER și alții, al căror nume nu-mi reamintesc.-

- În discuțiile avute la Marele Stat Major, am arătat că un războiu alături de germani, va fi un dezastru pentru noi și fiind în minoritate a contribuit la mutarea mea din M.St.Major.-

Eram doar 3 ofițeri în tot M.St.Major, convinși și anume: subsemnatul la Secția II-a, lt.col. MANOESCU la Secția I-a și lt.colonel GIORANU CONSTANTIN la Secția III-a.- Colonelul DINULESCU RADU în urma propunerii col. PETRESCU GH. dela Secția II-a, solicită mutarea mea din M.St.Major pe 1 aprilie 1941. Col. PETRESCU GH. era un convins element de dreapta, iar acum fiind un autentic element de stînga. Cînd a fost sincer.-

Cum la S.S.I., marii funcționari erau axați la dreapta și în bune relații cu nemții, am fost cerut de EUGEN CRISTESCU lui ION ANTONESCU, care a aprobat și cerut ca chestiunile ce interesează poporul român să-mi fie încredințate mie. La 1 noiembrie 1941 iau în primire sectorul de contrainformații în locul lui BECESCU FLORIN, care era stipendiat de nemți.-

Definind locul în timp și spațiu unde mă găseam, să re-
intru la subiectul întrebării:

Urmările politice după rebeliune sînt din cele mai gre-
le pentru poporul român.-

Din punct de vedere informativ - germanii pătrunseseră
în toate departamentele de stat și mi-a trebuit un efort extraordi-
nar să mă sustrag vigilenței lor fiind ajutat în această direcție
de EUGEN CRISTESCU.-

Din punct de vedere militar, aduseseră instructori germani
și ceva armament pentru a ne pregăti în vederea războiului din
Est.-

Din punct de vedere economic, infiltrația era mai încea-
tă, dar continuă.-

Din punct de vedere politic, germanii ne obligă să in-
trăm în război pentru reluarea Basarabiei. Maniu și BRATIANU erau
pentru război limitat pînă la Nistru, numai P.C.R. era categoric
contra.-

La acest punct de vedere s-au raliat mult mai tîrziu și
legionarii, pentru faptul că nu fuseseră ajutați la rebeliune, iar
cei din Germania internați în lagăre. În realitate, legionarii au
servit ca element de șantaj în contra lui ION ANTONESCU și mulți
din ei au luptat în rîndurile armatei germane.-

La 21 iunie 1941, se declară război U.S.S.R.-ului. Cu
această ocazie MANIU și BRATIANU socotesc ca o gafă politică, decla-
rația de război contra Americii.-

Englezii își retrag aparatul lor informativ și diploma-
tic cunoscut de noi lăsînd pe loc numai pe cei neidentificați de
autoritățile române. Istanbulul devine cel mai important centru
informativ al lor pentru Balcani inclusiv România. Noi am cunoscut
pe frații GIBSON pentru Anglia și pe STIWIENS de la americani.-

În anii 1942 și 1943, politica internă a fluctuat în
raport de succesele sau insuccesele de pe front, cît și prin socia
că ION ANTONESCU cantă să se definească cît mai corect raporturile

dintre noi și germani. De aceea se explică degringolada miniștrilor MARINESCU, MARES, prof. FINTESCU, prof. LEON, general CONSTANTIN, BEAGU, DRAGONIR, POTOPEANU, ALEXEANU, etc. în timp ce germanii doreau oamenii lor. Neputînd aduce la Economia Națională pe CANGICOV, au introdus pe ORBANAS, ca secretar general.-

ION ANTONESCU fiind informat de noi, că germanii expediază din țară enorme cantități de produse alimentare, a dat ordinul ca nici un german nu poate expedia colete cu alimente decît odată pe lună și numai 5 kgr.-

Cu cît înfrîngerile pe frontul de Est erau mai evidente, raporturile de la stat la stat erau mai scrupulos aplicate, germanii au fost obligați să plătească în aur toate datorile față de noi, astfel că la sfîrșitul războiului mai aveau puține datorii de achitat. ION ANTONESCU n-a fost secundat de oamenii de specialitate așa cum trebuia, iar oamenii lui MANIU și BRATIANU își făceau afacerile. Așa se explică, că ICA ANTONESCU semnează un acord economic cu Germania complet nefavorabil Romîniei, nevrînd să țină seamă de conceptul inițial admis și de germani față de ION ANTONESCU.-

ICA ANTONESCU a mai încercat să aibă și alte atitudini, dar era să fie arestat de ION ANTONESCU în 1943 - însă ICA a făcut "mea culpa" și a rămas în funcție.-

Palatul nu era de acord cu ION ANTONESCU. Se socotea "opozitia" lui. MIHAI deși era înconjurat de elemente slabe, totuși avea o puternică înțelegere a lucrurilor și lua hotărîri juste.-

Singură mama sa avea influență puternică asupra lui. Dintre damenii politici avea considerație pentru DINU BRATIANU, GEORGE BRATIANU, ION MIHALACHE, etc. De MANIU avea teamă, pentru sentimentele sale ostile coroanei.- La Palat erau multe persoane, dar numai puțin puteau influența cu ceva pe MIHAI și anume: generalul SANATESCU, g-ral DAMACEANU, general IONESCU EMILIAN, NEDEL, IONEL RADULESCU, STIRCEA MOCSONYI, IONESCU BALACEANU și MIRCEA IOANITIU.-

EUGEN CRISTESCU dispunea de 3-4 informatori la Palat, dar nu se cunoșcut decît pe PAUL DOBRESCU.-

Generalul PIKI VASILIU a introdus la Palat pe maiorul VERGOTTI pe lângă ELENA cu scop de a-l informa asupra Palatului.-

În sinul Palatului Arhiducesa ILEANA, era suspectată că duce o acțiune personală contra lui MIHAI. Deși era ocupată la Viena cu îngrijirea răniților, unde surile rele spuneau că avea un intim în sfârșit de soțul ei - totuși spera ca prin înălțurarea lui MIHAI, va face loc la succesiunea tronului unuia din fiii ei, decât nu mă înșel unuia ȘTEFAN.-

În vara anului 1943, S.S.I-ul este informat că germanii pregătesc otrăvirea lui Mihai și a lui ION ANTONESCU.- Personal m-am deplasat la vila unde sta ION ANTONESCU și am pus o serie de ofițeri de pază, iar la Palat măsuri ca toate felurile de mâncări ce se serveau lui MIHAI să fie gustate inițial de omul nostru. În 5-7 zile am descoperit că unul de la gestapo avea relații cu menajera lui ION ANTONESCU și că acesta a vorbit de otrăvirea lui MIHAI. Cel identificat a fost îndepărtat din țară, iar viața s-a reluat normal. Arhiducesa ILEANA n-a avut nici un amestec în această chestiune și nici n-a cunoscut acest episod.-

Ce fac partidele istorice?! MANIU și DINU B. erau înțeleși de a duce o acțiune comună atât pe timpul războiului cât și după, alternând la putere, fără a mai degenera ca în trecut. Partizanii lor își făceau afacerile lor și așteptau terminarea războiului, când sperau că anglo-americii, ne vor scoate de sub influența sovietică, rămânând sub influența apuseană.-

DINU B. deși susținea acțiunea lui MANIU, care se complăcea în redactarea de memorii lui ION ANTONESCU, el susține în același timp Palatul de care era convins că va fi ^{mai} eficient decât MANIU.-

Prelungirea războiului în Est, aduce trezirea elementelor politice și ale Palatului la realitate și la convingerea totală că România trebuie să iasă din război.-

În noiembrie sau decembrie 1942, începe bătălia de la Stalingrad, concomitent cu debarcarea din Africa. Comandamentul german era în dubiu, nu știa care marchează efortul principal și nu după mult timp și-au dat seama că efortul principal îl făcea U.R.S.S.-ul, iar în luna februarie 1943 cade Von PAULUS cu întreaga sa armată.-

Cîteva comentarii germane s-au făcut, atribuind insuccesul de la Stalingrad, armatei române, ceea ce a indisputat pe ION ANTONESCU. Ceea ce era însă adevărat era că germanii nu

se mai puteau ține de promisiune în chestiunea livrării armamentului. Față de această situație, deoarece industria germană era pusă la pământ datorită bombardamentelor masive aeriene, ION ANTONESCU a refuzat inițial să mai trimească noi forțe pe frontul de Est. La promisiunea și intervenția stăruitoare a lui HITLER, că trupele române ajunse la Cotelul Donului vor primi din cota armatei germane stocul de armament promis, a trimis acele forțe, însă promisiunea lui HITLER a fost și de astă dată mincinoasă, iar trupele noastre au fost greu lovite de armata sovietică.-

Nemulțumirile militare și politice cresc.

În Germania se soldează chiar cu un atentat contra lui HITLER. La noi: generalul NICULESCU C., generalul NEGULESCU GH., comand. CORP. DE GRANICERI și G-ral TRINCU comand. al unei Divizii la Odessa, se înfrunesc în capitală și examinează situația, urmînd să ia atitudine alături de Palat. Depistați de germani, ION ANTONESCU cere verificarea și reușesc cu multă greutate ca să obțin numai mutarea generalului NICULESCU C. de la Palat la comanda Corpului V, iar generalul NEGULESCU și TRINCU să-i absolv de orice pedeapsă. La fel cu: g-ral MANOIU comand. Corpului IV Arm., g-ral VASILIU RASCANU care primise o scrisoare de la NICU CAMBREA pentru a lua atitudine. I-am salvat spunînd că rămîne sub stricta mea supraveghere.-

Am acoperit din postul meu pe toți care voiau binele poporului nostru și pentru a nu da satisfacție germanilor, care ne cîmpîrtîșe țara și ne obligase să intrăm în război.-

Palatul consiliat de SANATESCU și de MOCSONYI, care era mai impulsiv, cere lui MANIU și lui DINU B. să avizeze asupra situației politice și dacă nu este cazul ca România să iasă din război. Era la începutul lunii februarie 1943. Aceștia își iau obligația să comunice lui ION ANTONESCU, că părerea lor este de a eși din război. MANIU redactează iarăși un memoriu în acest sens. ION ANTONESCU era legat de liberali și deci convins că va reuși în această acțiune. El trimite un fost coleg al său, un om total nepregătit numit BALAN, care la Berna se descoperă în misiunea sa, ceea ce determină pe germani să ceară sancționarea acestuia.-

Cel mai greu de convins era ION ANTONESCU. El era legat de HITLER prin alianță și cuvînt de onoare. Tot timpul a trebuit să-i arătăm că nemții nu sînt sinceri cu noi.-

- că ei încearcă tratative separate de pace fără ştirea noastră şi ceea ce este mai trist, prin abandonarea noastră.-

- că nu ne livrează armamentul promis şi achitat de noi.-

- la tot pasul şantajat, că va aduce pe HORIA SIMA şi va duce războiul total.-

- chiar în caz de victorie - nu erau sinceri cu noi, căci ne luau întreaga Transilvanie, iar pe românii de acolo îi transferau în Transnistria ce era destinată ţării noastre.-

În fine ION ANTONESCU ne dă deslegare să luăm contact cu serviciile de informaţii englez şi american, pentru a tatona şi apoi trata cei în drept - eşirea României din război.-

Germanii prin cele 11 organizaţii de informare şi spionaj, află de acest curent de eşire din război şi propun o serie de chestiuni, care să ne compromită sau ne facă imposibilă eşirea din război.-

Ei cer ca guvernul român să ocupe Banatul Jugoslav (sept. 1943), la cererea g-ralul PFIEBS, comandantul german din Banat. ION ANTONESCU ca şi ICA acceptă propunerea şi dă ordin la M.St.Major pentru a forma unităţile ce vor ocupa Banatul Sîrbesc şi trece la România. Aflînd la timp - m-am deplasat la M.St.Major unde am vorbit cu col. ENACHE BORCESCU şi general STEFIEA cerîndu-le să renunţe la aceasta şi să mă susţină la ION ANTONESCU, ca fiind în interesul păcii şi al ţării noastre. ION ANTONESCU pus în faţa referatului meu - în care arătam că este o cursă germană pentru a ne îngreuna situaţia politică externă, tocmai cînd dorim să eşim din război şi susţinut de generalul STEFIEA care a declarat că nici efective suficiente nu mai avem, a renunţat la această ocupaţie a Banatului Sîrbesc. Nu este necesar a arăta că am fi pierdut şi prietenia poporului jugoslav pe lângă alte multe dezavantaje.-

- Tot germanii cer insistent în oct. 1943 evacuarea Galaţilor de evrei, întrucît aceştia se pregătesc să atace coloanele germane ce se retrag de pe front şi sînt în trecere prin Galaţi. Germanii voiau să reediteze masacrele de la Iaşi, evacuînd Galaţii de toţi evreii. M-am opus - am fost personal la Galaţi pentru verificarea susţinerilor germane şi deşi Berlinul cerea satisfacerea cererilor lor, am reuşit să

mențin "statul quo" la Galați cu excepția a 8-10 persoane internate pe 3 luni la Tg.Jiu.-

- Tot germanii cer în vara anului 1943, internarea tuturor oamenilor politici, inclusiv toți comuniștii și cei internați în lagărul de la Tg.Jiu. Doreau ca să facă cu oameni politici români, la fel cu cei francezi, belgieni și olandezi să-i interneze în lagărele lor, spre a fi mai siguri că nu se vor produce schimbări politice în aceste țări.-

Pe baza referatului meu, susținut de EUGEN CRISTESCU, ION ANTONESCU refuză acest lucru, spunând că este complet stăpîn pe situație și că garantează liniștea în țară și continuarea războiului.-

- Tot germanii cer în toamna anului 1943, mai insistent ca oricând urmărirea problemei comuniste. În consiliul de ordine în stat - ION ANTONESCU, g-ral PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU hotărâsc înființarea unei brigăzi speciale comuniste, similare celei legionare și luarea de măsuri severe pentru identificarea organizațiilor comuniste noi apărute și de internarea tuturor suspectilor.-

Aflînd de la EUGEN CRISTESCU de cele de mai sus, am făcut un referat în care am arătat: aducerea lui IONESCU VAIERIU la grupa comunistă chiar de EUGEN CRISTESCU și care lucrează după ordinele sale directe - întrucît eu nu sînt disponibil pentru această problemă. Cred că este arhisuficient și că nu trebuie să se încalce atribuțiile institutelor de poliție ce aparțin Departamentului Afacerilor Interne. În plus - crearea brigăzii speciale comuniste și luarea de noi măsuri, tocmai în perioada aceasta cînd sîntem în tratative de pace, nu duce decît la îngreunarea scopului urmărit de guvern. În fine am reușit să se anuleze această hotărîre a Consiliului de Ordine.-

EUGEN CRISTESCU nu era germanofil și m-a acoperit perfect în lucrul meu conspirativ, de a pregăti eșirea din război și a nu suferi vărsări de sînge.-

- Tot germanii căutau să acrediteze că sînt în posesia unor mari invenții tehnice, care va asigura deplina sa victorie. Naivii s-au găsit - însă S.S.I-ul a arătat guvernului că nu-i decît o simplă propagandă.-

ION ANTONESCU avizat de MANIU și DINU B. că Palatul încearcă să prindă relații pentru a trata pacea - cere stricta

- 10 -

supraveghere a Palatului. Eu am cerut prin referat scris să fiu scutit de această misiune, deoarece MIHAI, fiind șeful meu superior, nu pot să-l supraveghez și să-i urmăresc activitatea, fapt ce îmi este aprobat atât de ION ANTONESCU cât și de EUGEN CRISTESCU.-

Acesta din urmă, îmi comunica și mie din când în când că MOCSONYI este cel mai activ - el este elementul de contact - de transmitere cu lumea politică. Că MOCSONYI fiind în serviciul I.S.-ului englez, poate să ajungă la rezultate mai concludente decât ION ANTONESCU. Noroc că nu pot pleca în străinătate și trata oficial.-

- MANIU și DINU B. încep și ei tatonările de pace servindu-se, cu aprobarea lui ION ANTONESCU, de cifrul S.S.I.-ului.

- ION ANTONESCU cât și ICA ANTONESCU ne dă ordin, de a lua contact cu I.S.-ul englez și cel american pentru a tătona și trata egirea României din război.-

La Istanbul era un centru de informații englez, din care serviciul cunoștea pe frații GIBSON - unul ziarist iar al doilea în I.S. La Ankara Ministrul român CRETEANU trata de asemenea cu englezii, însă acesta nu era sincer lui ICA ANTONESCU. CRETEANU comunica totul lui DINU BRATIANU în speranța că acesta îl va face Ministru de Externe, în locul lui ICA, care se credea este un nou Matternicht al Europei.-

Simultan cu aceste încercări s-au dat dispoziții și la Stockholm (Suedia) ca col. DINULESCU RADU atașat militar în acel timp în Suedia, să ia contact cu doamna KOLONTAY.-

S-au primit sugestii din Elveția, Spania și Portugalia.

Cele mai avantajoase condițiuni ni se ofereau prin d-na KOLONTAY.-

Tratatativele se continuau și se ajunsese oarecum la o înțelegere însă ce era mai greu, era cu ION ANTONESCU, care nu se lăsa ușor convins. Momentul egirii din acțiune spunea că-i aparține numai lui.-

La începutul lui martie 1944 (între 1 și 10) am raportat că în urma somărilor ce ni se face de adversari, este momentul să eșim din război. EUGEN CRISTESCU însoțit de mine-am prezentat lui ION ANTONESCU. Primul a făcut o expunere politică iar eu pe aceea militară, în plus asupra pregătirilor mele strict secrete și care pot neutraliza pe cei 70.000 de

././.

- 11 -

ostași germani aflați pe teritoriul țării, inclusiv toate organele lor de informație, în curs de maximum de 36 ore.-

ION ANTONESCU ne îndepărtează, spunînd că el știe cînd să aleagă momentul și să așteptăm ordinul său.-

In luna mai 1944, sînt tatonat de DAN BRATIANU, director la Soc. de Telefoane, dacă pot lua contact cu un reprezentant al I.S.-ului din România, într-o chestiune f. gravă și urgentă. La răspunsul meu afirmativ, mi-a cerut cuvîntul de onoare că nu-l voi aresta.- A doua zi mi l-a prezentat pe prof. GEORGE DORAND, supus francez, dar ajutorul prim al șefului I.S. pentru România și Europa Centrală care mi-a declarat:

"- Stiu că dvs. sînteți șeful rezistenței romîne, de aceea Anglia prin guvernul său - vă cerem să interveniți de urgență, la scoaterea din mîinile germane a șefului I.S. prof. universitar ECK cu întreaga sa echipă, ce a fost arestată în regiunea Odobesti și să o luați în grija Dvs. Anglia vă face răspunzătoare dacă aceștia dispar.-

Dacă reușiți să-i scoateți, Anglia va oferi țării Dvs. și d-tale personal, tot ajutorul său". I-am cerut răgaz 48 ore.- Cu aprobarea lui EUGEN CRISTESCU și a lui ION ANTONESCU am reușit să obțin de la germani pe prof. universitar ECK cu secretara sa MARGARETA HALIER și un grup de romîni din serviciul lor, de al căror nume nu-mi amintesc. I-am încarcerat la închisoarea Malmezon, unde numele lor este înscris.-

Prof. GEORGE DORAND mi-a mulțumit și cu asigurarea că Anglia nu uită promisiunea sa.-

Prof. universitar ECK - era de origină belgian - și adus în țară înainte de anul 1940 de către profesorii N. IORGA și GEORGE BRATIANU, la catedra de Bizantologie. Cunoștea perfect l. romînă.-

In iunie 1944, l-am dus personal pe prof. ECK la ICA ANTONESCU acasă din str. Batighei. Ceeace am discutat, nu cunosc, fiindcă am rămas în anticameră. Durata convorbirii circa o oră.

Pentru perfectarea tratativelor BARBU STIRBEY însoțit de una din fiicele sale și de VISOIANU, a plecat prin Bulgaria la Istanbul și de acolo la Cairo. La aeroport, BARBU STIRBEY este salutat de un colonel englez în limba romînă, ceeace l-a surprins plăcut (pe BARBU STIRBEY).-

Era MASTERSOHN, cetățean de onoare al orașului Ploiești și director general al rafinării engleze "Unirea" Ploiești. Pe

acesta l-am cunoscut personal.-

Rezultatul obținut la Cairo, a fost comunicat lui ION ANTONESCU, ICA ANTONESCU, MANIU, DINU BRATIANU și Palatului.

Din cauza frontului care se prăbușea, Palatul este cel care acționează mai puternic pentru pace. O serie de ofițeri din Marele Stat Major intră în legătură cu Palatul, dar de teama lui ION ANTONESCU îmi solicită protejarea lor. Actualul General COMISEL PANTELIMON mi-a cerut acest lucru și le-am dat asigurarea că nu vor avea nimic de suferit - contînd că: M.St.M. se va opune la trimiterea de noi forțe:-

- de a nu prelungi războiul

- și că însuși ION ANTONESCU va înțelege că trebuie să facem pace.-

În grupa M.St.Major făceau parte:

- generalul MANDARE SOCRATE, colonel GH.ZAMFIRESCU, col.COMISEL PANTELIMON, col.MANOESCU, col.DRAGODANESCU și alții de al căror nume nu-mi aduc aminte.-

Tot Palatul consultă partidele politice și prin MOCSNYI, SANATESCU, NEDELIA parte la conciliabulele politice de la Sinaia, Florica, Bolintin, etc.- și cere o acțiune energică pentru pace.-

Văzînd că merge greu, MIHAI prin SANATESCU, DAMACEANU și MOCSNYI consultă și P.C.R-ul. Reprezentantul acestui partid era dl. ministru EMIL BODNARAS, preferat de Palat, deoarece IURETIU PATRASCANU fusese adus de la Poiana Tapului de PIKI VASILIU la București și nu voia ca acțiunea Palatului să fie cunoscută de ION ANTONESCU.-

Înainte de 1 august 1944, SANATESCU personal ia cu mașina pe dl.EMIL BODNARAS, din str.Dionisie și-l duce la MIHAI. Ce au discutat, nu cunosc, însă un lucru era stabilit că Palatul stabilea o linie de acțiune comună cu P.C.R-ul pentru pace.

Cercurile din jurul lui ION ANTONESCU nu stăteau pe loc. PIKI VASILIU și cu EUGEN CRISTESCU pun la cale aducerea lui IURETIU PATRASCANU în București. Acesta avea domiciliu obligator la Poiana Tapului și avusese câteva contacte cu partidele istorice în vederea cășirii României din război și stabilirea unei acțiuni de guvernare. MANIU și DINU B. au scotit pe I.PATRASCANU ca pe un intelectual neocompromis și cu care se poate trata serios. De aceea PIKI VASILIU cu EUGEN CRISTESCU s-au grăbit să-l prezinte și lui ION ANTONESCU, tot în același scop.-

Tot PIKI VASILIU și cu EUGEN CRISTESCU ordonă colonelului LEOVEANU, cdt. lagărului Tg.Jiu, ca să dea posibilitatea unor fruntași comuniști ca: GHEORGHE GHEORGHIU DEJ, NEAGU ANDREI și alții, să poată evada ca să poată participa și ei la acțiunea de pace.-Nu cunosc nimic, decât atât: că EUGEN CRISTESCU mi-a spus să acopăr față de germani fuga din lagărul de la Tg.Jiu și să declar că sint sub strictă urmărire și în curând îi vom rearesta.- Intr-adevăr, germanii au aflat și au cerut să le fie lor predați imediat.- Deși am cunoscut șederea d-lui GH.GHEORGHIU DEJ la părintele JUSTINIAN (Vilcea) și a celorlalți - nu am dat nici o urmărire cererii germane. Acestea erau în iulie - august 1944.-

Totul fierbea - numai ION ANTONESCU părea neperturbabil.- Am fost nevoiți să insistăm, că în timp ce trupele sovietice se masează la Iași pentru spargerea frontului și se pregătesc de ocuparea întregii Moldove, germanii retrag forțe de pe frontul nostru, iar toate tankurile lor, le îndreaptă spre Varșovia în trenuri speciale.-

ION ANTONESCU se hotărăște să plece în Moldova (19 - 21 august 1944) și constată adevărul, având o discuție f.aspră cu comandantul șef german instalat la Slănic Moldova. Reîntors la București, studiază situația politică în raport de acea militară, pentru a lua măsuri, însă este surprins de evenimente.-

Palatul care stabilise cu M.St.Major de ce forțe dispune în Capitală și în țară, iar prin generalul ANTON de la Inspectoratul General al Jand. care pusese la dispoziția Palatului toate forțele Jandarmeriei, fără știrea și asentimentul lui PIKI VASILIU și al lui TOBESCU, - trece la acțiune directă.- În ziua de 22 august 1944, MIHAI invită la Palat pe ION și ICA ANTONESCU în audiență de lucru excepțional, datorită situației critice în care se găsea țara.-

EUGEN CRISTESCU se găsea dispersat la Joița cu SSI-ul iar eu eram permanent în București. Avizat de cele de mai sus, EUGEN CRISTESCU vine la București în 23 August ora 6 dimineața, în biroul meu, cerând ultimele informații. După ce l-am pus la curent, l-am rugat să plece imediat cu mașina la Snagov pentru a raporta lui ION ANTONESCU.-

- că MIHAI de astă dată este hotărât să-l schimbe de la guvern, dacă nu iese imediat din război.-

MIHAI nu va mai admite amânări.-

Nu știam că se va ajunge la arestare.-

La ora 7 dim. (23 August) pleacă EUGEN CRISTESCU, însă se oprește la P.C.M. la nașul său OVID VLADESCU, care l-a asigurat că ION și ICA ANTONESCU se vor opri întâi la P.C.M. și apoi vor pleca la Palat. Au băut cafele liniștiți, în timp ce cei așteptați au trecut prin P.C.M. (parter) și apoi la Palat fără deci să ia cunoștință de ce se pregătește la Palat.-

La ora 13,00 se reîntoarce EUGEN CRISTESCU la S.S.I. și îmi comunică că n-a putut vorbi cu ION și ICA ANTONESCU.-

I-am comunicat că au fost arestați și că sînt chemați la Palat și PIKI VASILIU și el, EUGEN CRISTESCU. A refuzat să se ducă și a convocat funcționarii prezenți, declarînd:

"Din acest moment îmi dau demisia, toată răspunderea o port eu personal, fiindcă am depășit unele atribuții ale S.S.I.-ului. Dvs. nu veți avea nimic de suferit, deoarece prin legea de funcționare a serviciului cit și prin comportarea dvs. sînteți absolviți de orice pedeapsă".-

La ora 17 (18) primesc o invitație la Insp. G-ral al Jandarmeriei, unde găsesc pe EUGEN CRISTESCU și TOBESCU. Mi-au cerut părerea ce să facă. Le-am răspuns: "Predați-vă".- La ora 20, primesc un telefon de la Legatia Germană unde EUGEN CRISTESCU și TOBESCU se găseau fugiți. Mi-au cerut pentru a informa pe ministrul KIILLINGER, care este situația în București și în țară. Am refuzat și va fi socotit trădător, fiindcă am terminat cu germanii.-

La ora 21 se formează guvernul SANATESCU.-

Am ordonat col. RADU IONESCU să pună în libertate pe toți din Malmezon. Acesta îmi cere un ordin scris, pe care l-am și dat.

La ora 22 mă duc la Soc. de Telefoane pentru a trece la consolidarea actului politic prin punerea în aplicare a celor pregătite de mine în cursul anilor 1942-1943 și 1944, întîi prin întreruperea firelor telefonice ale armatei germane, legăției, organelor informative și a tuturor spionilor germani.-

Directorul general PAPADACHE s-a opus, însă am cerut pe SANATESCU la telefon, în prezența lui DAN BRATIANU și a generalului RADULESCU OCTAV, pentru a-i cere aprobarea. SANATESCU a aprobat imediat și m-a felicitat.-

Cu această ocazie am comunicat și la lagărul Tg. Jiu să fie eliberați toți democrații, urmînd ca pentru ceilalți să iau aprobare specială de la SANATESCU.-

Ce s-a întîmplat la Palat? În Palat nu se găsea dintre oamenii politici nici MANIU și nici DINU B. ci numai militari și domnul EMIL BODNARAS. Conversația dintre M I H A I și

- 15 -

ION ANTONESCU a fost scurtă, căci la cererea categorică de a eși din război, ION ANTONESCU cere un răgaz de câteva zile. La sugestia lui EMIL BORNARAS că ION ANTONESCU ar fi în stare să-i aresteze dacă pleacă liber, MIHAI dându-și seama de situație ordonă arestarea lui ION ANTONESCU. Generalul IONESCU EMILIAN și maiorul DUMITRESCU ANTON execută ordinul lui MIHAI.

Guvernul SANATESCU se formează din generali cari erau alături de Palat, dar de abia la 28 sau 29 August 1944, se poate ține primul consiliu de miniștri, fiindcă din cauza bombardamentelor de aviație germană erau dispersați în diferite localități.-

Înainte de a expune în continuare în mod cronologic evenimentele să tratez chestiunea MANIU:

- Acesta ca și DINU B. fusese contra războiului la Est de Nistru. Într-o convorbire avută cu ION ANTONESCU, MANIU l-a întrebat dacă este sigur pe victorie. ION ANTONESCU i-a răspuns că 90 la sută este sigur, iar MANIU a spus că el mizează pe cele 10 la sută. Aceasta nu a împiedicat de a avea relații cordiale tot timpul războiului. MANIU este întrebat de Palat, la începutul anului 1943, ce atitudine înțelege să ia și se declară contra războiului.-

Pe la începutul lunii august 1943, MANIU cere generalului IACOBICI să pregătească o lovitură armată pentru înlocuirea lui ION ANTONESCU și a scoate țara din război. Generalul IACOBICI refuză.- MANIU redactează memorii consultându-se cu DINU BRATIANU și BARBU STIRBEY pentru o acțiune comună.-

La începutul anului 1944, MANIU primește de la GAFENCU (Elveția), obținut de la BENES - o comunicare a generalului STALIN, prin care i se cere să iasă din război și să participe cu 16 divizii în Vest - în schimb URSS-ul nu se va amesteca în treburile interne ale României.-

MANIU cu DINU BRATIANU consiliază Palatul, ca ION ANTONESCU să fie lăsat să facă armistițiul și apoi ei vor lua guvernul, ION ANTONESCU trecând comandant șef al Armatei. MIHAI refuză, MANIU trece și el la acțiune în cursul anului 1944, cerând din nou generalului IACOBICI să ia contact cu comandanții trupelor din București. Era însă prea târziu căci Palatul îi luase înainte. MANIU însă reușește să-l angajeze la acțiunea sa și pe TITEL PETRESCU.-

Continuăm cu ziua de 24 august 1944.-

M-am prezentat la M.St.M. instalat în Palatul CFR de la Gara de Nord - unde am găsit pe generalul MARDARE, care

- 16 -

era alarmat că Ministrul de Interne general ALDEA, generalul ANTON dela Jandarmi, Pref.Capitalei și Dir.Generală a Poliției, nu se găsesc la posturi și totul este expus nenorocirii. I-am raportat că eu pot stăpîni situația în întreaga țară, avînd totul pregătit, că nu va fi nici o vărsare de sînge, iar trupele sovietice vor putea înainta nestingherite pînă la frontiera de West.- Mi-a dat împuternicire scrisă și aprobată și de SANATESCU să conduc Jandarmeria, Poliția și S.S.I. pentru aplicarea măsurilor necesare. De la Jandarmi mi-a venit lt.col.PENESCU, dela Pref.Pol.Capitalei chestorul PALADE, iar de la Dir.Generală a Poliției comisarul șef, mai tîrziu maiorul COPOTOIUL, prin care am trecut la arestarea a circa 2-3000 de iredentiști, hitleriști, fasciști, și alții, urmînd să fie internați la Tg.Jiu.-

Tot la 24 august 1944, am vizitat pe MANIU, DINU B. TITEL PETRESCU și pe dl.MAURER pentru a comunica P.C.R.-ului că în postul de la S.S.I. nu înțeleg să fiu pe linia lui MORUZOF sau a lui EUGEN CRISTESCU ci cu totul obiectivă - și orice relații le pot obține prin șeful guvernului.-

Pe SANATESCU și pe RICA GEORGESCU i-am găsit în această zi, în subsolul B.N.R.-ului, care mi-au cerut să-i țin la curent tot timpul cu situația frontului și cu situația internă. MOCSONYI era cu SANATESCU cînd la B.N.R., cînd la Bolintinul din Vale, de unde lua tot ce era necesar să informeze pe MIHAI. Acesta se găsea refugiat la ferma colonelului PETRESCU Reșița (iunianist), situată în jud. Gorj.-

La 25 sau 26 august, SANATESCU îmi ordonă să pună la dispoziția lui ECK, un avion pentru a pleca la Istanbul. Ca însoțitor a fost dat DAN BRATIANU și cu o cerere pentru Comandam. American ca să bombardeze cu aviația lor, punctul de rezistență german de la Băneasa. La 28 sau 29 August a fost deci ultimul bombardament american pe teritoriul român.-

La 28 sau 29 august am predat generalului ALDEA, ministru de interne, toate lucrările și măsurile luate pentru a stăpîni ordinea internă. Aceasta s-a petrecut în Palatul Centsonzino din Calea Victoriei.-

La începutul lui septembrie 1944, primesc ordinul de la SANATESCU de a-l vizita pe ION ANTONESCU și pe cei 3 arestați cu el. Tot prin dl.MAURER, iau contact cu dl.EMIL BODNARAS, care mă conduce într-o vilă din cartierul Vatra Luminosă.- Toți erau mulțumiți de modul cum erau tratați.-

.//.

- 17 -

ION ANTONESCU era mulțumit că actul de la 23 August s-a făcut fără vărsare de sânge și regreta că nu m-a avansat încă din toamna anului 1943.-

La 4-5 sept. 1944, împreună cu col. CRISTEA Prefectul Poliției Capitalei, evacuaș personalul Legăției Germane în localul Liceului Mihai Viteazu. Cheile de la Legăția Germană le-am predat, conform ordinului lui ȘANĂTESCU, d-lui EMIL BODNARAS.-

La 5 sept. 1944, generalul RACOVITA ministrul de război, îmi ordonă să plec la Paris, pentru a duce o acțiune de aducere în țară a elementelor franco-anglo-americe, care să contrabalanseze propaganda ce o va desfășura sovieticii pe teritoriul nostru.-

Am refuzat pe motiv că Minist. de Externe este în drept să facă acest lucru, dar trebuie ținut seamă de declarația misiunilor informative anglo-americe venite în țară, care au spus: Nu ne amestecăm în chestiunile dvs. ce le veți avea cu sovieticii. Ei sînt aliații noștri și Berlinul n-a căzut. Noi respectăm convențiile ce le avem.-

O asemenea acțiune nu ar fi fost privită de sovietici cu indiferență.-

A încercat să plece, chiar el generalul RACOVITA, însă anglo-americii nu i-au dat aprobarea.-

- Tot generalul RACOVITA îmi cere pe la 14-15 sept. 1944, să întocmesc un referat în care să-mi creiez un organ informativ prin care să verific bunele intenții ale noilor aliați față de România.-

La 19 sept. generalul RACOVITA numește pe col. LISSIEVICI I. ca șef al S.S.I.-ului și în locul meu ca ajutor pe CHINTESCU GHEORGHE.-

RACOVITA cere prin LISSIEVICI I. ca să urgentez referatul ordonat, însă nu l-am putut da decât pe la începutul lui oct. 1944. RACOVITA l-a aprobat, dar am refuzat aplicarea lui pe motiv: cascada evenimentelor politice făcea ca referatul să nu mai fie oportun - periculos, prin aceea că, colaborînd cu serviciile de informații anglo-americe și sovietice, să nu fim suspectați de spionaj.-

- Se aduce la S.S.I. col. POPOVICI ANTON ca înlocuitor al meu, urmînd să plec pe front.-

.//.

- 18 -

- Am întocmit cu LISSIEVICI I. toate lucrările necesare eşalonului operativ al S.S.I.-ului ce urma să activeze pe frontul de Vest. Eşalonul a fost constituit şi trimis pe front cu lt.col.RUSSU şi POP CORNEL.-

Din cauza multiplelor lucrări şi a necunoaşterii problemelor de col.POPOVICI, care trebuia să-l iniţiez, am întârziat cu predarea până la 20-22 noiembrie 1944. La această dată, SANATESCU îmi comunică că la cererea lui dr.PETRU GROZA am fost dat ca director la cabinetul său.-

Intr-adevăr d-rul PETRU GROZA mă cunoştea din 1933-1934, cu ocazia unui examen ce l-am dat în regiunea Deva. Apoi ştia că eu am făcut referatul pentru eliberarea sa din închisoare şi (ianuarie 1944) pe care ION ANTONESCU a scris: "Se aprobă". De altfel şi dl.EMIL BODNARAS mi-a comunicat că sînt mutat acolo, de fapt eram numai detaşat.-

SANATESCU mă asigurase că în chestia frontului să nu am nici o grijă, că se va menţine vechea aprobare a lui ANTONESCU de scutire de front, "fiindcă rolul d-tale este cu mult mai mare şi mai important decît al căruia de pe front". Această asigurare nu s-a respectat.-

Toţi cei care nu cunoşteau aceste lucruri m-au suspionat că sînt un oportunist, că am trecut în tabăra F.N.D.-ului, ceea ce m-a costat avansarea şi scoaterea din armată.-

Datorită faptului că oamenii politici nu înţelegeau noile vremuri, aveau loc numeroase manifestaţii care au dus la schimbările de guvern de la 4 noiembrie - apoi 6 dec. 1944 şi la 6 martie 1945, de abia s-a ajuns la un guvern ce satisfăcea voinţa poporului.-

În zilele ce au precedat datei de 6.III. 1945, au fost numeroase manifestaţii şi în faţa Palatului. La 3 sau 4 martie, manifestaţii au pătruns în Palat, ceea ce a alarmat pe MIHAI. Generalul IONESCU EMILIAN de la Palat, mi-a dat imediat telefon ca să intervin pentru scoaterea lor din Palat. Cu aprobarea Preşedintelui dr.PETRU GROZA, am luat cu mine pe magistratul lt.col.TARANBANU şi m-am dus la Palat. Căţărât pe grilajul Palatului am cerut manifestaţilor linişte şi evacuarea Palatului căci Mihai va însărcina pe dr.PETRU GROZA cu formarea guvernului.- Manifestanţii s-au bucurat şi au părăsit locul.-

Pentru această intervenţie, Palatul mi-a mulţumit, dar ea nu mi se datora mie, ci d-rului PETRU GROZA.-

La 5 martie 1945, acesta este chemat la Palat de MIHAI, iar eu trebuia să-l însoțesc. La intrare în Palat am întâlnit pe MANIU și DINU BRATIANU ce eșeau și care mi-au comunicat că MIHAI a ajuns la formula unui guvern Groza. MIHAI înainte de a intra în cabinetul său unde se găsea dr. PETRU GROZA, a ținut să mă întrebe personal despre el și dacă într-adevăr are încrederea F.N.D.-ului. I-am răspuns destul de clar și asigurător că într-adevăr dr. PETRU GROZA este cel indicat. - Acesta, ieșit de la MIHAI, m-a îmbrățișat și promis că voi fi făcut general. -

Din cele de mai sus se desprinde evoluția politică a României din timpul războiului și cum au acționat oamenii politici. -

În ceea ce privește persoana mea am omis câteva lucruri pe care le voi relata, în cele ce urmează:

În cursul anului 1943 (ianuarie - februarie) sîntem informați că la Odesa s-au descoperit partizani în catacombe. -

Din cauza zeului depus de Inspec. General de Jand. G-ral ILIESCU, a comisariului șef IVASCU și a lt.col. PERJU, s-a atribuit meritul descoperirii S.S.I.-ului. Deși problema comunistă și legionară era dusă direct de EUGEN CRISTESCU și GR. PETROVICI, pentru stabilirea adevărului arăt: Din dec. 1942 Inspectoratul lui g-ral ILIESCU descoperă chestiunea O.B.C.M.-ului, care o predă apoi Pref. Odessa, ce delegă pe comisariul șef IVASCU cu cercetările. - Cei arestați erau în cartierul Sobotca și păziți de jandarmi. Lt.col. PERJU de la S.S.I., raportează la Centru despre cele de mai sus. EUGEN CRISTESCU îmi spune că îl roagă pe PERJU să trimită cît mai dese informații obținute de acest IVASCU, ceea ce i-am comunicat printr-o radiogramă. Constatînd că acolo este o întrecere pentru a obține merite, am cerut lui EUGEN CRISTESCU aprobarea ca lt.col. PERJU să facă un istoric cu acest caz al O.B.C.M.-ului. Acesta a fost amestecul meu și totuși mi s-a pus în sarcină mie toată această chestiune, care nu m-am clintit din București așa cum nu a făcut PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU. Cer audierea fostului Prefect de Odesa col. POPOVICI IULIAN, care cunoaște foarte bine acest caz. -

În urma referatului meu, prin care arătăm că Transnistria urmează să devină un teatru de operații, din cauza înaintării sovietice, am reușit să aduc în țară circa 8-10.000 de evrei. -

D-rul FILDERMAN, președintele Comunității Evrești, a fost adus de mine din Transnistria - ceea ce l-a determinat ca personal să vină să-mi mulțumească. -

RADU IECOA poate mărturisi că am cerut și obținut scutirea de taxe și de muncă la zeci de evrei. -

NICOLAE STANESCU ştie de aceste lucruri.-

DL. EMIL BODNARAS, căruiă îi se fixase domiciliu obligator la Brăila în 1941, a fost sub ocrotirea permanentă a mea, în special anii 1943-1944. Germanii şi unii zeloşi poliţişti, dădeau note despre activitatea sa clandestină la care am răspuns că este sub observarea noastră. Stiam că sub numele de ing. CEAUSU merge prin diferite şantiere şi localităţi pentru propagandă.- A culminat însă când i s-a atribuit constituirea de partizani în regiunea Lugoj- Caraş.-

Am cunoscut legătura sa cu SANATESCU şi Palatul, la începutul lui august 1944 şi conform înţelegerii ce o aveam cu EUGEN CRISTESCU, desinformam pe germani şi nu luam măsurile cerute de aceştia.-

În toamna anului 1943, se descoperă de Siguranţa Generală la Sibiu, o organizaţie comunistă. Aceştia o dădeau ca cea mai mare organizaţie descoperită de ei.-

Directorul GH. RINZESCU, prieten şi informator al lui EUGEN CRISTESCU, comunică personal această descoperire. EUGEN CRISTESCU îmi cere să întreb pe POP CORNEL, rezidentul de la Sibiu, despre ce este vorba şi să dea amănunte, întrucât vine Consiliul de Ordine şi EUGEN CRISTESCU nu cunoaşte suficient ce este acolo.-

În fine, birourile de siguranţă de la Sibiu, Deva, Alba Iulia, Făgăraş şi R. Vâlcea, cercetează din ordinul Minist. de Interne, cu uşile închise pe cei arestaţi şi îi trimite în judecată. POP CORNEL raportează ce i se dă de Chestura Sibiu - deci nici un merit pentru el - şi eu atît mai puţin pentru S.S.I. recte EUGEN CRISTESCU. Dece sînt eu băgat - cînd am cerut scoaterea din cauză a postului BENIUC MIHAI şi a altor doi implicaţi - deci în sens favorabil a fost intervenţia mea.-

D-na CONSTANTINESCU IASI a funcţionat la Cenzura Corespondenţei Externe ce depindea de S.S.I., a fost menţinută în serviciu, ştiind că o duce greu împreună cu soţul său prof. CONSTANTINESCU IASI. M-am opus întotdeauna de a-i cere informaţii în schimbul serviciului - deci cred că am fost şi de astădată corect.-

LENY CALER mi-a cerut să-l scot pe soţul său SCARIAT FRODA din lagăr. Deşi nu-l cunoşteam, m-am dus la PIKI VASILIU şi am obţinut eliberarea.-

Idem a lui ALFONS MORENA, VLADIMIRESCU, etc.-

Dacă m-aş fi făcut vinovat de urmăriri, arestări şi trimiteri în judecată, desigur că magistraţii mei ar fi fost

alături de mine în închisoare- însă ei au declarat că n-au primit asemenea ordine și sînt liberi.-

Apoi nu am fost crezut că EUGEN CRISTESCU și GR. PETROVICI au condus direct problema comunistă și legionară, iar eu numai formal pentru a induce pe germani în eroare și să nu-mi descopere adevărata mea preocupare și anume: procurarea tuturor datelor referitor la acțiunea germană pe teritoriul nostru.-

- identificarea unităților și formațiunilor sale.-
- identificarea și urmărirea activității organizațiilor hitleriste.-
- identificarea tuturor serviciilor de informații.
- dosar cu toate telefoanele trupelor și spionilor lor
- desinformarea în tot ceea ce germanii cer, sau pentru camuflarea acțiunilor noastre interne.
- identificarea tuturor colaborațiștilor în presă și economie, școală, etc.-

La începutul lui sept. și oct. 1944, epurările în departamente s-au făcut după datele culese de mine în decursul anilor 1941-1944.-

- idem în presă.
- Toți prietenii germanilor voiau să se facă cît mai utili lor și exagerau unele fapte, care nu erau plăcute lor.-

De exemplu: La Odessa se face înmormîntarea unui aviator sovietic căzut cu avionul său, dîndu-se onorurile militare. Generalul TRINCU a ținut o cuvîntare care preamărea eroismul asiatorului sovietic.- ION ANTONESCU informat de germani, voia să-l pedepsească. De abia am putut să a răt și să-l conving că generalul TRINCU a ținut cuvîntarea, dar a cerut și ostașilor noștri să fie ca și cei sovietici, -eroi pe cîmpul de luptă. Să lupte deci cu tot curajul pentru țara noastră. Din asta nu reese că este un procomunist.-

- Alt caz: În vara anului 1944 pe Valea Prahovei. Generalul SANATESCU însoțit de VASILIU RASCANU, făcea glume sau comunica că va forma un nou guvern în locul lui ION ANTONESCU. Prietenii germanilor fac cunoscut nemților de această știre politică și von KILLINGHER cere sancționarea lui SANATESCU și VASILIU RASCANU.- Cum eram prins în lucrări multe, EUGEN CRISTESCU, din ordinul lui ION ANTONESCU, însărcinează pe GR. PETROVICI cu verificarea. Acesta constată că informația germană este justă.-

EUGEN CRISTESCU de teamă, îmi dă spre verificare nota - pe care o prezint sub un aspect de glume și cancanuri.-

SANATESCU era cunoscut ca un mare "cozeur", plin de spirit și și-a bătut joc de nemțofili. VASILIU RASCANU n-a manifestat niciodată sentimente ostile lui ION ANTONESCU.-

Rezultatul: SANATESCU a scăpat numai cu o observație de la generalul PANTAZI, iar VASILIU RASCANU nimic.-

Așa am înțeles să-mi apar pe toți, indiferent de coloratură politică, profesie sau origină, față de pretențiunile germane și unguri de severitatea cam exagerată alui ION ANTONESCU.-

- În zilele de 24 și 25 august 1944, au apărut gărzile "Uniunii Patriotice" și ale "Frontului Patriotic". Toți oamenii politici și chiar militarii din guvern erau îngrijorați de apariția acestor gărzi și mă asaltau cu întrebări: "Ce scop au aceste gărzi?". I-am liniștit, comunicându-le că sînt bine venite și la măsurile luate de mine pentru consolidarea actului de la 23 August prin păstrarea ordinii și a liniștei, aceste gărzi completează foarte bine măsurile luate. Toate acțiunile făcute în interesul poporului trebuiesc primite cu plăcere.-

- Am omis cazul MOCSONY. L-am cunoscut inițial numai din auzite, apoi după dosarul său de la S.S.I. întocmit de MORUZOF și care nu era pus într-o lumină favorabilă.- L-am cunoscut personal deabia pe la 26-27 august 1944, cînd m-a vizitat la biroul meu.-

Cu aprobarea generalului RACOVITA mi-a cerut să-i predau toate lucrările referitoare la Palat și în plus toate lucrările cu privire la eșirea Romîniei din război. Am cerut un răgaz de cîteva zile pentru a scoate copii și a verifica dacă RACOVITA menține aprobarea. La cîteva zile le-am predat în biroul meu d-lui IONESCU BALACEANU de la Palat.-

Pe la începutul lui sept. 1944, MOCSONYI mă vizitează din nou la birou și-mi cere personal ales, întîrucît dorește să înființeze un serviciu de informații și de pază la Palat, deoarece nu mai vrea ca să pățească ca sub ION ANTONESCU, Palatul să rămînă fără informații. Deși l-am prezentat pe UNTAREANU (conspirativ AIBU), după cît îmi amintesc MOCSONYI a renunțat la acest proiect.-

Tot MOCSONYI mi-a cerut - tot cu aprobarea lui RACO-

- 23 -

VITA să-1 dau tabele cu toți informatorii interni și externi. I-am obiectat că nu le pot da decât lui MIHAI personal sau lui RACOVITA, de la care le poate ridica - în orice caz de la mine nu.- MOCSONYI l-a pus pe NICULESCU BUZESTI Ministrul de Externe să-mi ceară aceste tabele. I-am refuzat și trimis pe LISSIEVICI I. la NICULESCU BUZESTI. Ancheta mi-a pus mie în sarcină, că le-am dat. Nu stă în picioare această constatare, deoarece MOCSONYI nu ar mai fi apelat la NICULESCU BUZESTI să ceară aceste tabele dacă le-ar fi primit direct de la mine - și nici NICULESCU BUZESTI nu s-ar mai fi supărat când i l-am trimis pe LISSIEVICI I. dacă și el le-ar fi primit de la mine. Nici nu mai era nevoie să-l introduc pe LISSIEVICI I. în această chestiune, însă fiind o discuție, un litigiu prea mare, l-am băgat pe șeful serviciului în cauză. Rezultatul este că nu a primit aceste tabele de la mine probabil de la RACOVITA, dacă LISSIEVICI contestă că le-ar fi dat.-

După acest litigiu avut cu MOCSONYI n-am mai avut nici o legătură sau contact cu el.-

În ideea directoare că am răspuns la întrebarea pusă de D-va., rog să binevoiți a aprecia dacă nu este cazul să revizuiți și situația mea în lumina adevărului nealterat și expus în cele de mai sus.-

Drept care dau prezenta declarație și o semnez cu mînă proprie.-

ss. Borcescu G. Traian

Gherla, 14 februarie 1962.-

TM/3 ex.

Dum
SI

DECLARAȚIE

Subsemnatul VICTOR RADULESCU-POGONEANU, născut în București, la 21 septembrie 1910, fiul lui Ioan și Elena, de profesie fost consilier de Legățiune, cu privire la întrebarea ce mi se pune, și anume:

"Împrejurările în care ați ajuns Ministrul de Externe, funcțiile avute, ce știți referitor la actul de la 23 August 1944, precum și împrejurările în care ați ajuns la Cartea Regală și legăturile avute cu Regele", -

declor următoarele:

I.

Am intrat în cariera diplomatică în anul 1934, fiind admis la concursul prezidat de Ministrul de atunci al Afacerilor Străine, NICOLAE TITULESCU și anume ca șef de promoție. Am funcționat în principal în cadrul Direcțiunii Politice, unde am condus pe rând secțiunile: Balcanică, Europa Centrală, Occidentală și Orientală (primele două între anii 1935-1938, celelalte două în 1940-1941); în calitate de aceasta am luat parte în 1937, la Conferința Micii Înțelegeri și Înțelegerii Balcanice. Între anii 1938 și 1940, am funcționat, ca secretar de Legățiune, la Legățiunea României din Berlin, de unde apoi, îmbolnăvind-mă, mi-am cerut rechemarea în Administrația Centrală. În 1941 am fost numit ca secretar de Legățiune, la Legățiunea României din Stockholm, de unde mi-am cerut de asemenea rechemarea în 1943. De atunci, am funcționat în Administrația Centrală, la dispoziția Secretarului General și apoi ca director adjuncț al Cabinetului și Cifrului; în acest interval am obținut, prin două înaintări succesive "la alegere" gradul de consilier de Legățiune. După 23 August 1944, am fost directorul Cabinetului și Cifrului și scurt timp, al Presei și Informațiilor. După 4 Martie 1945, am cerut și obținut desăvârșirea mea din calitatea de director al Cabinetului și Cifrului, fiind trecut în iulie 1945, în cadrul disponibil și apoi, la începutul lui 1947, în disponibilitate.-

II.

Dintre cele trei planuri pe care s-a desfășurat pregătirea și îndeplinirea actului de la 23 August 1944 și anume: diplomatic, politic și militar, eu nu cunosc direct decât pe acela al negocierilor diplomatice. Aceasta prin faptul că, fiind prieten intim cu GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI, pe atunci director al Cabinetului și Cifralui și sfetnic personal al Regelui - am asigurat alături de dînsul, transmiterea comunicărilor către și de la BARBU STIRBEY și CONȘTANTIN VISOIANU, la Cairo (prin intermediul lui ALEXANDRU CREPZIANU, pe atunci Ministrul României la Ankara).-

Cei doi Delegați de la Cairo negociau acolo, începînd din primăvara 1944, în numele Opoziției Unite (care reunea partidul național țărănesc prezidat de IULIU MANIU și partidul național-liberal prezidat de DINU BRATIANU) - cu reprezentanții celor trei Mari-Puteri aflate atunci în război cu Germania: Marea Britanie, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și Statele-Unite ale Americii.- După constituirea, în iunie 1944, a Blocului Național Democrat (prin asocierea cu cele două partide istorice a partidelor comunist și social-democrat - ele însele reunite în Frontul Unic Muncitoresc), cei doi delegați de la Cairo au devenit în mod firesc reprezentanții acestui Bloc.-

Punctul de plecare al acțiunilor și negocierilor care urmăreau și aveau să ducă la ieșirea României din războiul început de Germania și din tabăra acestuia - trebuie căutat în evenimentele și împrejurările din anii 1942-1943, cu deosebire după înfrîngerea decisivă de la Stalingrad. La acea epocă se arătase clar și pentru unii, cel puțin, din membrii Guvernului (în primul rînd pentru MIHAI ANTONESCU) că nu putea fi vorba ca Germania să mai cîștige războiul. Pe de altă parte, în timp ce IULIU MANIU (în acord cu DINU BRATIANU) intrase mai de mult într-un contact radio-telegrafic cifrat cu aliații occidentali, - Regele însuși urmînd sfaturile tehnicienilor diplomați și militari care-l asistau (GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI, IOAN MOCSO-NYI-STYRCEA, generalul CONSTANTIN ARĂBĂSCU, generalul AUREL ALDEA și alții), începea acțiune diplomatică și politică în

scopul de a scoate Tara din tabăra ce avea să fie înfrântă în cel de al doilea război mondial. Anume, pe de o parte se căuta din partea Regelui un contact diplomatic cu Aliații Occidentali, pe de altă parte se realizează legătura între Rege și partidele politice (mai întâi cu partidele istorice, mai târziu cu partidul comunist și partidul social-democrat).-

Acțiunea regelui e inițiată prin cuvântările ținute, la începutul anului 1943, la Radio (către Tară) și la recepția tradițională de Anul Nou a Corpului Diplomatic la Palat. Aceste cuvântări fuseseră redactate de GRIGORE NICULESCU-BUZESI și erau destinate să facă să apară dorința României de a ieși din războiul în care fusese tirită și de a contribui la restabilirea unor raporturi pașnice - cu respectul drepturilor și intereselor Tării noastre. În același timp, față de o știre despre trecerea, în drum spre Moscova, prin Stockholm, a Ministrului de Externe britanic, A. EDEN - se proiectează trimiterea la Stockholm, ca comisar al Regelui și al partidelor istorice a lui C. VESOLIANU, spre a avea o întrevedere cu EDEN. La Stockholm se stabilise deja un contact în numele Regelui, cu Ministrul Angliei, prin consilierul Legației noastre din Suedia, GIBERGHE I. IUCĂ. Acesta, primind încredințarea atunci de a anunța Misiunea ce urma a se încredința lui C. VESOLIANU, răspunde însă că, informându-se pe lângă Ministrul Angliei, e aflat că știrea sus menționată (care părea să indice că EDEN era dispus să aibă o asemenea întrevedere) nu era în acea formă exactă - și în consecință acest proiect a căzut. (Știrea își avea originea într-o conversație a fostului Ministru al României la Londra - rămas acolo - V. V. TILIEA, cu deputatul și jurnalistul HAROLD WICKOLSON - fost diplomat - și trenierul la București prin intermediul lui GRIGORE GAFENCU, fostul Ministru de Externe, stabilit atunci în Elveția).-

În interval însă, se primește la București (prin Legațiunea noastră din Ankara), invitația - cu caracter mai mult de sonație - adresată în același timp Mareșalului ANTONESCU și lui IULIU MANIU de către comandantul suprem al fostului aliat din Mediterana, Mareșalul SIR HAILEND WILSON, - ca România să iasă din război, părăsind tabăra germană.-

În această situație, se precizează - așa cum se va vedea mai departe - atât acțiunea Opziției Unite sub conducerea de fapt a lui IULIU MANIU și sub egida Regelui, cât și acțiunea de un sens analog, începută cum la același epocă, a

Ministrului de atunci al Afacerilor Străine, MIHAI ANTONESCU.-

MIHAI ANTONESCU, sub impresia - se pare - mai ales a destrămării germane de la Stalingrad, ajungând și el la convingerea că România trebuie să-și schimbe orientarea exclusivă de până atunci a politicii ei externe de după 1940 și să-și pregătească prin desprinderea de Germania și prin revenirea în tabăra occidentală, apărarea drepturilor și intereselorării la pacea finală, - încercase mai întâi, în 1942, o acțiune destul de confuză care tindea - fără decât să aibă sorti de izbândă - la solidarizarea Puterilor Europene neutre cu Puterile mici și mijlocii beligerante (din tabăra germană), cu scopul de a duce la mijlocirea unei păci de compromis între Germania și Puterile Occidentale. Ceva din această primă acțiune a lui MIHAI ANTONESCU, ajungând însă la urechile guvernului german, acesta și-a arătat la București nemulțumirea, chestiunea s-a lichidat însă destul de ușor pe cât știu, prin explicațiunile date de MIHAI ANTONESCU, în sensul că nu era vorba decât de o neînțelegeră fără bază reală prin greșita interpretare a unor acțiuni de informare curentă și în afara vre-unor instrucțiuni speciale - a unora dintre miniștrii noștri în străinătate.- MIHAI ANTONESCU a trecut atunci la o serie întreagă de contacte diplomatice secrete, de caracter mai mult informativ, și fără prea mare importanță (mai mult în sensul pledării cauzei noastre și a unor asigurări de bune intențiuni din partea României). Aceste contacte s-au produs în special a). în Elveția (conversații între Ministrul nostru la Berna V.V. PELLE și un emisar al Președintelui ROOSEVELT în Europa prof. ALAN DULLES, frate cu JOHN FOSTER DULLES; conversații între fostul nostru ministru la Roma și la Berlin RAOUL BOSSY - aflat atunci în Elveția cu o misiune, dacă îmi amintesc bine, pe lângă Crucea Roșie Internațională, - cu omul politic ceh KOPECKI, care dacă nu mă înșel era comunist, a fost mai târziu Ministrul Informațiilor în guvernul cehoslovac și prin acesta, dacă nu mă înșel, cu fostul Subsecretar General sovietic al Societății Națiunilor, rămas în Elveția).- b). în Turcia, unde în afară de cele ce se vor vedea mai departe - s-a dat satisfacție intervenției unui emisar (HIRSCHMAN) al Președintelui ROOSEVELT în chestiunea evreilor, mai ales a celor internați în Transnistria.- Câte mai importante însă dintre contactele lui MIHAI ANTONESCU cu avut loc la Madrid și la Stockholm, unde au luat caracterul unor adevărate negocieri și anume între ambasadorul american în Spania prof. HAYES, prieten personal, se

pare al Președintelui ROOSEVELT, și Secretarul Legațiunii noastre de acolo, ȘCĂRIAT GRIGORIU - și între consilierul Legațiunii U.R.S.S. în Suedia și Ministrul nostru din acea țară, FRIEDRIC NANU. De teamă ca Germania să nu afile din nou ceva despre toate aceste contacte și cu deosebire despre cele de la Madrid și de la Stockholm, MIHAI ANTONESCU dăduse ordinul să fie imediat distruse toate documentele secrete care le consemnau, am luat însă, fără știința lui, asupra mea de a păstra totuși dosarul respectiv, care trebuie să se afile și astăzi în arhivele politice ale Ministerului nostru de Externe, - aceasta pentru că aceste documente s-ar putea fi salvate spre a contribui la cunoașterea cât mai exactă a unei epoci din cele mai importante din istoria țării. Prin negocierile de la Madrid, MIHAI ANTONESCU a încercat să obțină totuși anumite precizări și ușurări în cadrul formulei de "capitulare necondiționată" pe care o pretindeau Americanii, era vorba, pe câte îmi mai amintesc, ca eventual guvernul român să depună în mâinile guvernului turc o declarație de ieșire din război, care însă n-ar fi devenit efectivă și publică decât în anumite condițiuni (la această fază a negocierilor a luat parte ca emisar al lui MIHAI ANTONESCU și Secretarul de Legațiune CAMIL DEMETRESCU, pe atunci director adjunct al Cabinetului și Căminului. De asemenea, în cursul acestor negocieri de la Madrid, americanii au invitat să ia parte la une din conversațiile cu Ambasadorul HAYES și pe consilierul de Legație BENEFUS COSTE, pe atunci aflat în cadrele Legațiunii noastre din Lisabona și care, pînă la ruperea relațiilor dintre Statele Unite și România, fusese însărcinatul nostru cu Afaceri la Washington, unde cîștigase stima și simpatia cercurilor conducătoare ale Departamentului de Stat. Cu prilejul acelei conversațiuni, B. COSTE a propus ce, între condițiunile care ar fi precizat "capitularea necondiționată", să se menționeze că Puterile Aliate vor recunoaște, (pînă cînd va fi posibilă efectuarea de alegeri libere în România), ca guvern legitim al țării un cabinet prezidat de IULIU MANIU; aceasta, intruoft începuse să se bînzuiască, din partea URSS, o tendință de a promova partidul comunist din România în dăuna partidelor istorice, înfățișate ca reacționare (amuse, de ex. B. COSTE venisese de la Lisabona - unde se ocupa exclusiv de sectorul anglo-american - un articol semnificativ, datorită unui fost corespondent de presă englez la Moscova - cîștigat, se pare, pentru cauza URSS, - și apărut în ziarul liberal "News Chronicle", articol ce introducea tonul

o versiune în sensul menționat mai sus cu privire la partidele istorice din România și dacă nu mă înșel, chiar la persoana lui IULIU MANIU; telegrama respectivă a Legăției noastre din Lisabona se află în dosarele din arhiva politică a Ministerului Afacerilor Străine). - Menționez că MIHAI ANTONESCU a fost, pe câte am aflat, foarte iritat de participarea lui B. COSTE la convorbirile de la Madrid, bănuind că această participare s-ar fi datorat unor instrucțiuni ce ar fi dat lui COSTEA, GR. NICULESCU-BUZESTI și eu (dată fiind prietenia personală ce ne lega pe toți trei); MIHAI ANTONESCU nu ne-a comunicat nimic direct despre aceasta (dinsul simțise că GR. NICULESCU-BUZESTI juca un anumit rol pe lângă Rege) și de altfel bănuiala sa era cu totul neîntemeiată. MIHAI ANTONESCU era în special iritat de propunerea făcută de COSTE și a dat dispoziții ca el să fie rechemat, dar măsura nu a mai ajuns să fie aplicată din cauza precipitării evenimentelor din acele săptămâni imediat anterioare actului de la 23 August 1944. Prin negocierile de la Stockholm, guvernul român a fost pus în cunoștință cu condițiunile unui eventual armistițiu între România și U.R.S.S., ca bază a ieșirii noastre din război. - Aceste condițiuni reproduceau aproape aiudua pe acelea comunicate la Cairo, în numele celor trei Puteri aliate, lui BARBU STIRBEY și C. VIGOLIANU pentru IULIU MANIU. Ministrul nostru la Stockholm, F. BANU, a obținut în cursul negocierilor sale, trei ameliorări asupra acestor condițiuni și anume: 1). România să nu fie obligată a declara război Germaniei decât dacă aceasta nu ar accepta să-și retragă pasnic trupele de pe teritoriul român într-un termen de 15 zile; 2). să se lase, în teritoriul român, o zonă liberă de orice trupe străine, zonă în care să rezide guvernul Terrii; 3). să se țină seama, în fixarea cifrei reparațiilor de război, de greaua situație economică a României. Menționez că, tot în cadrul acestor negocieri, s-a pus, din partea U.R.S.S. două întrebări, una relativă la modul cum ar fi privită în Tară o eventuală revenire a fostului Rege Carol II (care se pare că avusese oarecare conversații cu Ambasadorul U.R.S.S. în Mexic, UMANSKI); alta relativă la modul cum ar fi privit în Tară un eventual guvern prezidat de PETRU GROZA sau de prof. GHEORGHE I. I. (aceste întrebări par a fi fost puse cu titlu de sondaj personal lui F. BANU). În același cadru general mai a de menționat vizita făcută de MIHAI ANTONESCU la Vatican, cu privilegiul călătoriei sale în Italia și audiența sa la Papa. De asemenea propunerea de MIHAI ANTONESCU a făcut

- 7 -

lui GR. NICULESCU-BUZESTI, prin mijlocirea Legăției noastre din Berna, să secească să negocieze în numele guvernului român cu guvernul sovietic în vederea unui armistițiu; GR. GAFENCU a răspuns că acceptă cu condiția ca IULIU MANIU și DINU BRATIANU să-și dea asentimentul și MIHAI ANTONESCU i-a comunicat că, intrabînd pe cei doi șefi de partide istorice, ei și-au dat acest asentiment, - dar chestiunea n-a mai ajuns să se realizeze. Înăfrîit, încercările de ultim moment ale lui MIHAI ANTONESCU de a determina o mediațiune din partea Turciei în favoarea noastră și intențiunea lui eventuală de a pleca la Cairo cu un avion, în scopul de a semna acolo un armistițiu. În general se poate spune că toate aceste contacte și negocieri ale lui MIHAI ANTONESCU nu au dus și nici nu puteau duce la nici un rezultat concret din cauză că autoritatea efectivă de a trece la măsuri de fapt o avea în sfîrul guvernului numai Mareșalul ANTONESCU, a cărui atitudine va fi evocată mai departe.

Paralel cu acțiunea evocată mai sus a lui MIHAI ANTONESCU, se desfășura, precum am menționat, cealaltă acțiune, aceea a Regelui și a partidelor istorice, sub conducerea politică a lui IULIU MANIU (afiat într-un deplin acord cu DINU BRATIANU) și sub conducerea tehnico-politico-diplomatică - a lui GR. NICULESCU-BUZESTI. Acesta de altfel a marcat el însuși începutul pe plan extern a acțiunii și anume printr-un interview apărut cred în august 1943, în presa suedeză și prin care, în calitatea lui de înalt funcționar al Ministerului român de Externe (era atunci Director al Cabinetului și Cifrului și co-Director al Afacerilor Economice), a dat expresie dorinței României de a ieși din războiu deîndată ce i s-ar asigura respectul drepturilor și intereselor ei vitale. (GR. NICULESCU-BUZESTI se afla în trecere prin Stockholm spre țară, venind de la Helsinki, unde prezidase o comisie de negocieri economice cu Finlanda). Declarațiunile publice ale lui GR. NICULESCU-BUZESTI au fost imediat remarcate și comentate la postul de radio de la Londra, în timp ce Legățiunea Germaniei la București își exprima nemulțumirea și surprinderea printr-un demers pe lângă guvernul român. Explicațiunile liniștitoare date de MIHAI ANTONESCU - în sensul că nu era vorba de o manifestare autorizată de guvern - au reușit să închidă fără alte consecințe acest incident cu Germania (MIHAI ANTONESCU, știind că GRIGORE NICULESCU-BUZESTI se afla în relațiuni personale cu Regele, a căutat să evite de a se crea o situațiune delicată

.//.

în legătură cu Palatul).-

Pe de altă parte și cam la aceeași epocă în care se adresase comisia smintită mai sus a Mareșalului Sir MAITLAND WILSON, se produce declarația Ministrului de Externe sovietic, V. MOLOTOV, cu privire la România. Prin această declarație - din 2 aprilie 1944 - se arăta că U.R.S.S. nu înțelegea nici să amenințe independența României, nici să determine schimbarea regimului ei politic și social. Presa, posturile de radio și dacă nu mă înșel și reprezentanții și guvernelor englez și american au subliniat de îndată importanța declarației Molotov, pe care înțelegeau în felul acesta să o confirme și să o sprijine spre a încuraja ieșirea României din tabăra germană. La rândul său, Ministrul de Externe german, von Ribbentrop, făcea declarațiuni publice, arătând nesinceritatea declarației Molotov, primejdia pe care U.R.S.S. o reprezenta pentru România și ferma hotărâre a Germaniei de a apăra, în executarea angajamentelor ei, granițele ei. Era însă evident pentru toată lumea că Germania nu mai avea să fie în stare de a împlini această promisiune.-

În aceste condițiuni și în cadrul acțiunii sale sus amintite, MIHAI ANTONESCU se decide să facă apel la ALEXANDRU CRETZIANU spre a-l determina să accepte postul de Ministru al României în Turcie, cu scopul de a intra acolo în negocieri cu tabăra aliată. (AL. CRETZIANU părăsise Ministerul Afacerilor Străine - unde fusese în ultim loc Secretar General - și ieșise din serviciul diplomatic activ în toamna 1943, în urma unor repetate și grave divergențe cu MIHAI ANTONESCU, în legătură cu unele din cele mai importante chestiuni ale politicii noastre externe - între altele și în special pe chestiunea anexării Transilviei - ; aceste divergențe duseseră până la urmă la un conflict deschis, în care s-a ajuns la arbitrajul Mareșalului ANTONESCU. Acesta, la rândul său declarase că nu se putea lipsi de colaborarea lui MIHAI ANTONESCU, astfel încât AL. CRETZIANU ceruse și obținuse pusea în disponibilitate. Toată chestiunea alină o serie de memorii critice redactate de AL. CRETZIANU și de GR. BUCURIESCU-BUZESTI - care fuseseră prezentate lui MIHAI ANTONESCU și un schimb final de scrisori între acesta și AL. CRETZIANU - trebuia să se afle în arhivele politice ale Ministerului nostru de Externe). ALEXANDRU CRETZIANU, având în acest sens și asigurarea lui IULIU MANIU și al lui DEIU BRATIANU, acceptă oferta lui MIHAI ANTONESCU și pleacă la Ankara unde urmează să reprezinte în același timp (fără știința guvernului).

lui) și Opoziția Unită, încadrându-se astfel în acțiunea partidelor istorice patronată de Rege.-

Scurt timp după plecarea lui ALEXANDRU CRETZIANU la Ankara (și anume în decembrie 1943 - ianuarie 1944, dacă îmi amintesc bine, - când dealtfel AL.CRETZIANU se afla la București, unde fusese chemat să raporteze), se produce un fapt de natură a stîrni mari speranțe. Într-adevăr, un curier special aduce, din partea însărcinatului nostru cu afaceri la Ankara Secretarului de Legațiune DIMITRIE POPESCU, un raport cifrat prin care se comunica guvernului că atașatul militar american la Ankara se adresase atașatului militar român, colonelul TEDDO-RESCU, spre a afla "ce atitudine ar lua guvernul român în eventualitatea unei debarcări aliate în Balcani, cu direcția Sofie". MIHAI ANTONESCU, care se afla atunci tocmai în curs de negocieri cu ambasadorul american de la Madrid - comunică de îndată însărcinatului nostru cu afaceri la Ankara, că răspunsul guvernului român va fi adus fără întârziere de AL.CRETZIANU, care se întorcea la postul său. Răspunsul acesta, în principiu firește favorabil, n-a mai fost însă urmat de nici o altă reacțiune din partea aliaților. Informându-se pe lângă colegul său american, atașatul nostru militar la Ankara a primit lămurirea că "chestiunea nu mai era actuală". Astăzi, cînd, pe cît știu, este stabilită că propunerea lui W.CHURCHILL, înscrisă pe ordine de zi a Conferinței de la Teheran, de a se proceda la o debarcare aliată în Balcani, fusese părăsită în fața opunerii sovietice (determinată de rațiuni politice de sens exact contrar rașunilor britanice) și a celei americane (întemeiată, pe cît se poate, pe considerente tehnice-militare și determinată de o eroare politică majoră) - se poate pune întrebarea dacă demersul Atașatului militar american de la Ankara nu a însemnat curvă un șiretlic de războiu. Într-adevăr, în această ipoteză, aliații își vor fi închipuit că guvernul român, va comunica Germaniei intențiunea aliată de debarcare în Balcani, iar Germania se va însela astfel cu privire la adevăratele planuri militare aliate, alinate la apropiata debarcare în Occident. Dacă această ipoteză s-ar adevăra, se ar marea una din cele mai grave erori de perspectivă din partea Occidentaliilor în faza decisivă a celui de al doilea război mondial și în mod corespunzător, unul din cele mai importante succese politice sovietice din aceeași fază.-

În același timp, Opoziția Unită la hotărîrea de a trimite în Occident un reprezentant mare să ajungă cu aliații la

o înțelegere în vederea ieșirii României din război. Persoana luată în considerare era în primul rând CONSTANTIN VISOLIANU, care avea deplina încredere a Regelui și a partidelor istorice și care - ca fost colaborator apropiat al lui NICOLAE TIȚULESCU, ca fost membru al Secretariatului Societății Națiunilor și ca fost șef de misiune diplomatică - putea găsi în străinătate o audiență favorabilă. (De asemenea mai era luat în considerare în același scop și fostul Director al Afacerilor Economice ION CHRISCU, pe atunci Ministrul României la Sofia și care avea mai târziu să facă parte din delegația română pentru semnarea armistițiului de la Moscova). Astfel fiind, Opoziția Unită se adresează Guvernului spre a-i cere să facă posibilă plecarea în străinătate a reprezentantului ei (pentru părăsirea țării era necesară viza Ministerului de Interne chiar pe pașapoartele diplomatice). Ridicându-se însă obiecțiuni, din partea guvernului (adică, de fapt a lui MIHAIL ANTONESCU) față de alegerea lui C. VISOLIANU - socotit a fi orientat spre stînga, - Opoziția Unită a decis - se pare la sugestia Mareșalului ANTONESCU însuși - de a trimite să negocieze cu aliații, pe fostul Prim Ministru BARBU STIRBEY. Era de asemenea hotărâtă trimiterea, ca adjunct al lui BARBU STIRBEY a Consilierului de Legațiune BRUTUS COSTE, care acceptase această misiune în vederea căreia fusese solicitat și în numele Regelui și care ar fi urmat să plece direct de la Lisabona, unde se afla, la Londra, unde se credea că vor avea loc tratativele (acolo își avea sediul o Comisie aliată tripartită care însă n-a ființat decât teoretic). La invitația Mareșalului ANTONESCU, BARBU STIRBEY a avut cu acesta, înainte de a părăsi Țara, o întrevedere la Președinția Consiliului de Miniștri. În cursul acestei întrevederi, după cum am aflat chiar de la B. STIRBEY, Mareșalul ANTONESCU i-a spus că, deși personal nu crede că intențiunea Opoziției Unite de a intra în tratative cu aliații, este utilă, totuși, ca patriot, nu își recunoaște dreptul de a împiedica o astfel de acțiune. Pe de altă parte, înainte de plecarea lui B. STIRBEY a avut loc la locuința acestuia de la Buftea, o consfătuire între cînsul, C. VISOLIANU (la a cărui trimitere nu se renunțase), GRIGORE NICULESCU BUZESTI și cu mine, consfătuire în cursul căreia s-au examinat instrucțiunile generale date din partea Regelui și a Opoziției Unite, în vederea negocierilor cu Aliații. Aceste instrucțiuni fuseseră redactate de GR. NICULESCU BUZESTI și de mine și au fost apoi trimise, prin curierul diplomatic al Ministerului de Externe, lui AL. CHERBILANU la Ankara, unde erau să-i fie remise lui B. STIRBEY, -

Sensul general al acestor instrucțiuni era, firește, acela de a încerca obținerea unor condițiuni cât mai favorabile. Târziu așt în privința spriginului necesar în eventualitatea probabilă a intrării noastre în conflict cu Germania, cât și în legătură cu problemele teritoriale și cu problema independenței noastre politice. Tendința lor era bineînțeles de a se căuta un sprijin din partea Puterilor Occidentale în fața intențiilor rusești tradiționale și a expansiunii comuniste în această parte a Europei.-

BARRU STIRBEY a plecat însoțit de fiica sa ELIZA, pe atunci soția colonelului englez E. BOXSHALL și care, sub acest pretext, a fost arestată la frontiere bulgaro-turcă, fiind readusă la Sofia, în timp ce tatăl ei a putut pleca mai departe (arestarea ELIZEI BOXSHALL avea probabil scopul de a-l împiedica și pe el să-și continue călătoria, de care germanii vor fi aflat în ultima clipă); în urma însă a demersurilor Legațiunii noastre din Sofia, întreprinse la ordinul lui MIHAI ANTONESCU, la a sfârși prin a fi eliberată și a putut trece în Turcie.-

Plecând mai departe spre Londra, B. STIRBEY a fost însă oprit la Cairo, unde i s-a comunicat că vor avea loc negocierile asupra cărora aliații căzuseră de acord după ce fuseseră înștiințați prin AL. CRETELIANU despre misiunea lui B. STIRBEY.- Odată mai mult, îngrijorarea germană față de știrea dată, printr-o indiscreție engleză, în Occident cu privire la această misiune, - a putut fi potolită, desigur cu explicația că Guvernul român nu avea nici un anseec în plecarea lui B. STIRBEY, pe care însă, în calitate de fost Prim-Ministru, nu i-ar fi putut-o interzice. În această situație, trimiterea sus menționată a lui B. COATE spre Londra nemai având obiect, s-a hotărât plecarea la Cairo și a lui CONSTANTIN VISOIANU, în calitate de al doilea delegat al Opозиției Unite. El a plecat fără știința Guvernului, cu un pașaport de curier diplomatic eliberat de mine și pe care s-a obținut viza Ministrului de Interne dată fără nici o obiecțiune de directorul General al Siguranței, Generalul SIACHEBESCU (dacă nu mă înșel) la intervenția făcută de din partea Ministrului de Externe - orod prin SAMIL HEMETIANU.- Menționăm că plecarea din țară a lui B. STIRBEY se produce în martie sau aprilie 1944, iar aceea a lui CONSTANTIN VISOIANU în aprilie sau mai 1944.-

De la Cairo, unde negocierile s-au purtat cu ambasadorii celor trei Mari Puteri și cu Lordul MOYNE, Ministrul-resident britanic în Orientul Mijlociu, - B. STIRBEY transmite din prima clipă cu a fost primit din seful local al toate comunicările

dintru el și mandatarii săi sînt deîndată împărtășite reprezentanților tuturor celor trei Mari Puteri. Aceasta înseamnă, bineînțeles, că nu era posibilă - din voința Puterilor Occidentale - nici un fel de negociere separată cu acestea. Într-adevăr, pe cît se pare din teama de a nu oferi U.R.S.S. vre-un pretext în vederea unei eventuale înțelegeri directe ruso-germane, Puterile Occidentale înțelegeau să facă totul în vederea asigurării și menținerii unității celor trei aliați.-

Dealtfel, condițiunile prezentate lui B. STIRBEY, erau, se poate spune, dictate de U.R.S.S., textul lor fiind identic cu cel comunicat de U.R.S.S. la Stockholm în negocierile cu guvernul ANTONESCU și aflat la dosarul menționat mai sus, al acestor negocieri.-

În general se poate afirma că aceste condițiuni ne-au fost impuse aproape fără modificare, comunicîndu-ni-se fără echivoc, ba chiar brutal, că aliații nu înțelegeau să primească nici un fel de contra-propuneri, așa cum încercase să prezinte IULIU MANIU.- O telegramă impresionantă, se poate spune patetică, a lui B. STIRBEY, arăta îndeosebi zidul în fața căruia s-a aflat în problema teritorială.-

Totuși, cîei Opoziția Unită s-a văzut nevoită a accepta această situație - cîci nu exista o altă posibilitate de alegere - intervine apoi, fără vre-o altă explicație, o pauză care durează în fapt pînă la 23 August 1944. Condițiunile fiind acceptate (textul asupra căruia se convenise astfel a fost redat, pe cît îmi amintesc într-o telegramă a agenției PASS din 24 august 1944), se comunică la Cairo, de astădată în numele Blocului Național Democrat nu creat, planul concret de acțiune în vederea ieșirii României din război. În cadrul acestui plan, datat cred din 22 iunie 1944, se cerea, pe de o parte, un anume ajutor prin trupe aeropurtate și prin acțiuni aeriană, pe de altă parte o sincronizare între acțiunea noastră și operațiunile de pe frontul din Moldova ale armatei sovietice.- Aici e locul să menționăm că, într-o telegramă redactată de GR. NICULESCU BUZESTI și prin care se formula cererea de trupe aero-purtate, se preciza că acest ajutor era solicitat în egală măsură fie Puterilor Occidentale, fie U.R.S.S. La obiecțiunile pe care le-am ridicat față de o asemenea formulare, atunci cînd GR. NICULESCU BUZESTI mi-a încredințat acest text, el mi-a răspuns cu argumentul, fără îndoială intențiat, că scopul era numai de a se înlătura o eventuală suspiciune din partea U.R.S.S., care altminteri n-ar fi fost în măsură atunci să dea un ajutor de felul celui cerut.-

În așteptarea răspunsului Puterilor Aliate, se constată pe de o parte pe cât se pare, un interes mai activ din partea mai ales a U.R.S.S. în privința negocierilor cu guvernul român pe care probabil că și Puterile Occidentale îl socoteau mai în măsură decât forțele de opoziție de a scoate România din tabăra germană. - Pe de altă parte, în cursul conversațiilor purtate de G. DUCA, la Stockholm cu Ministrul U.R.S.S.-na KOLONTAY, - se oferă în fapt lui IULIU MANIU posibilitatea de a negocia direct un armistițiu cu U.R.S.S. și anume fără a se pune în cunoștință cu o asemenea negociere Puterile Occidentale. Răspunsul transmis prin G. DUCA, în sensul că negocierile de la Cairo făceau de prisos o asemenea nouă negociere - avea în realitate sensul de a eluda oferta rusească, Regele și partidele istorice socotind în mod evident primejdios un "tête-à-tête" între România și U.R.S.S. -

În aceeași scurtă dar agitată perioadă se plasează și epizodul unei acțiuni separate de cele menționate până acum și anume al acțiunii încercate de G. TATARASCU și rămase fără nici o urmă, deși oferta sa de a negocia direct cu Moscova fusese acceptată în principiu de guvernul sovietic. Amănuntele relative la această chestiune se pot afla într-o lungă scrisoare adresată lui G. TATARASCU de către GR. NICULESCU-BUZESTI și într-o altă mai scurtă a mea, drept răspuns la anumite afirmațiuni din discursul din iulie 1945, la Congresul grupării dizidente liberale, ale fostului Prim-ministru. Aceste scrisori care neputând fi atunci publicate în presă fuseseră comunicate lui IULIU MANIU, DINU BRATIANU, C. TITELBATESCU și IURETIU PATRASCANU, - se află desigur la dosarul documentelor ce mi-au fost confiscate cu prilejul arestării mele, în august 1947. -

În aceste împrejurări și față de situația disperată de pe frontul din Moldova, lipsa oricărui răspuns la planul din 22 iunie 1944 - în fapt determinată de tăcerea guvernului sovietic care părea a nu mai dori din partea României nici o acțiune de felul celei proiectate - face ca B. STIRBEY și C. VIȘOIANU să transmită Regelui și partidelor istorice (printr-o scrisoare personală a lui B. STIRBEY trimisă prin mijlocirea lui AL. CRETZIANU) sugestia - provenind pe cât știu de la Iodrul MOINE - de a nu se mai aștepta nici un răspuns și a se trece la o acțiune imediată cu scopul de a se manifesta entuziul țării de a-și determina ea însăși soarta și de a-și salva independența. -

Drept urmare la sugestia primită de la Cairo, se decide, în tabăra Blocului Național Democrat, patronată de Rege, - tre-

cerea la acțiune pentru ziua de 26 august 1944. În noaptea de 22 spre 23 August se transmite la Cairo planul acestei acțiuni, în vederea căruia se solicită cel puțin, pe lângă sincronizarea cu operațiile armatei sovietice pe frontul din Moldova, un ajutor sub forma bombardării din aer a forțelor germane de la Nord de București (în regiunea Băneasa-Otopeni). Era într-adevăr clar că, față de cele întâmplate cu un an înainte în Italia, o agresiune germană era de neînălțurat.-

În acest timp, în chiar ziua de 22 august cred, Mareșalul ANTONESCU se întoarce din inspecția ce făcuse pe frontul din Moldova unde se pare că împărțirea generalilor ce comandau trupele române convingerea sa că războiul era pierdut și că "trebuia căutată o soluție politică".- Dimineața de 23 august aduce o serie de întrevederi importante.- Mareșalul ANTONESCU primește vizita lui ION MIHAICĂ în numele partidului național-țărănesc și a lui GHEORGHE BRĂTIANU în numele partidului național-liberal. Amândoi insistă ca guvernul să facă el însuși necesarul spre a scoate țara din război. Pe de altă parte, MIHAI ANTONESCU îi cheamă la dânsul pe GR.NICULESCU-BUZESTI și făcându-i aluzia la cele ce simțise că se pregăteau în jurul Regelui îi cere concursul spre a se găsi o soluție care să evite dezastrul. GR.NICULESCU BUZESTI îi dă un răspuns în spiritul demersului său menționat al lui ION MIHAICĂ și GH.BRĂTIANU, arătând că este necesar ca, dacă guvernul nu va decide a întreprinde el însuși acțiunea de ieșire din război - așa cum ar fi fost de altfel de dorit și cum însăși factorii de opoziție ar fi preferat -, atunci cel puțin să se pregătească tranșitia imediată de puteri către cei ce erau gata să-și arunce această răspundere, adică și în special guvernul să ia toate măsurile militare indicate pentru ca succesorii săi să poată dispune în fața eventualei agresiuni germane de un maximum de forțe posibile.- MIHAI ANTONESCU îi comunică atunci lui GR.NICULESCU - BUZESTI un fapt de o importanță deosebită și care a determinat precipitarea evenimentelor și deslănțuirea acțiunii proiectate pentru 26 august în chiar ziua de 23 August. MIHAI ANTONESCU îi împărtășește într-adevăr lui GR.NICULESCU BUZESTI că îi primise tocmai în audiență pe Ministrul plenipotențiar german CLARIUS, directorul Afacerilor Economice din Ministerul de Externe german și care se opriase în București în trecere dinapre Ankara (unde tratase cu guvernul turc) spre Berlin. În cursul acestei audiențe, MIHAI ANTONESCU îi arăta lui CLARIUS că, în situație în care se ajunsesse pe frontul din Moldova, România va fi nevoită să caute o soluție

directă, încheind un armistițiu cu aliații și făcuse apel la diplomaatul german să explice guvernului său poziția noastră și să ceară înțelegerea germanilor față de această poziție CLAUDIUS, abil, răspunsese că își dă foarte bine seama de situație și că va pleca de îndată la Berlin spre a raporta lui HITLER însuși în spiritul apelului lui MIHAI ANTONESCU (în fapt CLAUDIUS n-a mai putut părăsi Bucureștii, unde mai târziu a fost luat prizonier de ruși). Față de demersul imponent al lui MIHAI ANTONESCU, de pe urma căruia existe riscul foarte grav ca Germania să procedeze la noi la măsuri de natură a paraliza orice acțiune din partea noastră (așa cum se întâmplase în Ungaria atât în momentul înlocuirii Guvernului KALLAY cu Guvernul SZPOJAY, cât și în acela al instalării, în chiar primăvara 1944, a Guvernului SZALASSY, când Ungaria devenise în fapt un Protectorat german), se trece, la Palatul Regal, la o reexaminare a situației. O consfătuire reunește acolo, la prînz, pe Rege, pe GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI, pe generalul CONSTANTIN SANATESCU, atunci Mareșalul Curții, pe generalul AUREL ALDEA și pe IOAN MUCSONYI-TYRCEA, Secretarul Regalului. La acest prînz luîndu-se cunoștință de faptul că Mareșalul ANTONESCU ceruse, în chiar aceea dimineață, să fie primit de Rege, - se ia hotărîrea ca Regele să ceară Guvernului să încheie armistițiul cu aliații, iar în cazul cînd mareșalul ANTONESCU nu ar fi dispus să facă aceasta, - să se declanșeze imediat acțiunea proiectată pentru 26 august. Mareșalul ANTONESCU sosește la Palat, însoțit de MIHAI ANTONESCU, în după-masa de 23 august. Regele îl primește în prezența generalului C. SANATESCU și, după ce Mareșalul ANTONESCU îi arată cele ce constetase în inspecția făcută pe front, îl întreabă pe acesta, dacă, în situația ce se creia, e dispus să ceară armistițiul. Mareșalul ANTONESCU răspunde că nu poate face acest lucru, deoarece nu înțelege a-și cîlca angajamentul luat față de Germania și că, în cel mai rău caz, se va retrage cu germanii împreună - la nevoie - pînă la Bihor. Față de acest răspuns, Regele insistă ca Mareșalul ANTONESCU să se mai străduiască - acolo chiar - cu MIHAI ANTONESCU (care în tot cursul acestei audiențe nu a intervenit în discuție); în acest scop Regele, însoțit de generalul C. SANATESCU, trece pentru cîtva timp într-o cameră alăturată, unde așteptau GR. NICULESCU BUZEȘTI, generalul A. ALDEA, I. MUCSONYI-TYRCEA și secretarul particular al regelui IOANITIU (acesta luase parte și el, mi se pare, la prînzul din masa ei de la Palat). Examinîndu-se din nou situația, se hotărîște aplicarea imediată a planului discutat la prînz, în cazul cînd Mareșalul ANTONESCU stăruie în atitudinea adoptată. -

Intorcându-se apoi, însoțit tot de generalul C.SANATESCU, în camera de audiență, Regele întrebă din nou pe Mareșalul ANTONESCU, dacă e dispus să încheie armistițiul cu Aliații, iar acesta dă acelaș răspuns ca mai înainte. Atunci Regele se adresează Mareșalului ANTONESCU, cu cuvintele: "în această situație, Domnule Mareșal, eu îți retrag încrederea mea" și părăsește, de astă-dată singur, camera. Apoi, în prezența gen.SANATESCU și la ordinul colonelului - adjutant EMILIAN IONESCU, câțiva plutonieri din Batalionul de Gardă, comandați de maiorul DUMITRESCU, arestează pe Mareșalul ANTONESCU și pe MIHAI ANTONESCU fără alt incident deosebit decât un schimb de imputări - în termeni urbani - între Mareșal și gen.SANATESCU. Cei doi arestați, la care se adaugă generalul PANTAZI, Ministrul Apărării Naționale, gen.VASILIU, Subsecretar de Stat la Ministerul de Interne și col.ELEFTERESCU, Prefectul Poliției Capitalei, - chemați pe rând la Palat și arestați și ei - sînt ținuți un timp într-o cameră din Palat; apoi, gen.SANATESCU, noul Prim-Ministru, de teamă ca nu cumva militarii însărcinați cu paza celor arestați să se lase intimidați și să-i elibereze, se decide - fără a consulta pe nimeni altcineva - să încredințeze întregul grup de arestați unor elemente de încredere ale partidului comunist făcînd parte din "gărzile patriotice" comandate de EMIL BODVARAS, acesta angajîndu-se sub cuvînt de onoare că va ținea pe cei arestați la dispoziția guvernului. Arestații au fost ținuți, pe cît știu, în bune condițiuni, într-o casă din cartierul Vatra Iuminoasă, pînă cînd, îndată după intrarea trupelor sovietice în București, au fost făcuți prizonieri de acestea (ceea ce a determinat atunci protestul Guvernului român, făcut de Ministrul de Externe GR.NICULESCU BUZESTI, prin intermediul Ministrului la Ankara AL.CRETZIANU).-

Se pune în chip firesc întrebarea, cum se explică atitudinea Mareșalului ANTONESCU din cursul audienței sale la Rege. Această cu atât mai mult cu cît, în afară de cele declarate de dînsul Generalilor de pe frontul din Moldova, se știe că - după încheierea note redactată de el cu privire la ultima lui întrevvedere cu HITLER, acesta nu se mai bizuia în fapt decât pe speranța în punerea la punct a faimoaselor "arme noi"; se pare că, dealtfel, Mareșalul ANTONESCU ar fi declarat celor din jurul său, la întoarcerea de la această întrevvedere, că "a stat de vorbă cu un nebun". E posibil ca aluziile amenințătoare ale lui HITLER la eventualitatea unei defecțiuni a României după exemplul italian din anul precedent, ca și spectacolul Vargoviei în filmări - peste

oare fusese îndrumat să zboare avionul ce-l aducea în Târnă - după vizitele la Cartierul General German - (germanii reprimaseră, după o lungă luptă, revolta poloneză comandată de generalul Bor - Komorowski la ordinul guvernului emigrat la Londra), - e posibil ca toate acestea să-l fi făcut pe Mareşalul ANTONESCU să existe în faţa riscului unui conflict cu Germania. Pe de altă parte însă, în chiar acele săptămâni ce au precedat actul de la 23 August, Mareşalul încercase el însuşi, de astă-dată, să ajungă la o înţelegere cu Puterile Occidentale. Intr-adevăr, el însărcinase direct pe ataşatul militar de la Ankara, col. TEODORESCU - şi aceasta fără să fie pus la curent şeful acestuia, AL. CRETZIANU, Ministrul Târnă în Turcia, să intre în negocieri cu reprezentanţii Marelui Britanii şi Statelor Unite ale Americii în vederea încheierii unui armistiţiu. Contactul fusese luat la Istanbul, dar fără să se poată atinge vre-un rezultat, Puterile Occidentale nefiind, precum am arătat mai sus, nici un moment dispuse la o negociere fără participarea U.R.S.S., necum să dea României vre-o garanţie efectivă sau măcar teoretică (de ex. amânarea chestiunilor teritoriale până la pacea finală) în faţa penetraţiei sovietice. Nu cunosc de altfel amănunte cu privire la tratativele cu col. TEODORESCU, care pare a se fi izbit de un refuz net. - Despre ele am aflat prin B. STIRBEY şi C. VISOIANU, cărora li se exprimase la Cairo, din partea reprezentanţilor englez şi american, surprinderea şi nemulţumirea pentru ceea ce li se păruse a fi o revenire asupra condiţiunilor acceptate de IULIU MANIU; delegaţii de la Cairo au arătat atunci că ei nu reprezentau guvernul ANTONESCU şi nici nu aveau nici o legătură cu misiunea col. TEODORESCU. E posibil ca refuzul întîmpinat în contactul de la Istanbul, să-l fi determinat pe Mareşalul ANTONESCU să renunţe la încercarea de a ieşi din război, e totuşi curios că, în cursul audienţei la Rege din ziua de 23 August, Mareşalul n-a făcut nici o aluzie la însărcinarea ce însuşi dăduse colonelului TEODORESCU. - Atitudinea Mareşalului ANTONESCU rămîne deci în general contradictorie şi confuză, fără să poată afla, în absenţa vre-unor alte indicaţii, o explicaţie satisfăcătoare. -

Revenind acum la împrejurările din ziua şi noaptea de 23 August 1944, menţionez că, chemat eu însumi de GR. NICULESCU BUCUREŞTI, noul ministru de Externe, la Palatul Regal, am sosit acolo îndată după evenimentele amintite mai sus. Am trecut de îndată la redactarea şi expedierea, pe de o parte, a unei circulaţii către oficiile noastre diplomatice (transmisă prin AL. CRETZIANU)

- 18 -

care erau înștiințate despre demiterea guvernului ANTONESCU și formarea noului guvern prezidat de gen. SANATESCU; - pe de altă parte a instrucțiunilor adresate de B. STIRBEY și C. VISOIANU, de a semna imediat, la Cairo, armistițiul cu cele trei Mari Puteri Aliate. În cadrul acestor instrucțiuni, se cerea, în numele noului Guvern, să se introducă între condițiunile de armistițiu cele trei ameliorări obținute de F. RANU în negocierile ce purtase la Stockholm în numele lui MIHAI ANTONESCU. Răspunsul delegaților de la Cairo, a fost că această cerere fusese acceptată și că erau în așteptarea actului semnării, care însă avea să întârzie până la 12 septembrie 1944 și să aibă loc nu la Cairo, ci la Moscova, așa cum se va vedea mai jos.-

În seara de 23 August 1944, se mai produce însă un alt eveniment important și anume cererea făcută (încă înainte ca schimbarea de guvern să fi devenit publică) din partea Ministrului Germaniei la București, v. KILLINGER, de a fi primit de Rege. Regele îl primește în prezența generalului SANATESCU, a lui GR. NICULESCU BUZESTI și a lui IOAN MOCSONYI STYRCEA, noul Mareșal al Curții și la întrebarea lui v. KILLINGER relativă la zvonurile despre înlocuirea guvernului ANTONESCU, - o confirmă, adăugând că, în grava situație în care se află țara și față de imposibilitatea în care se afla a fi Germania de a-și îndeplini angajamentul (asumat în 1940 la Viena și confirmat prin declarațiile amintite mai sus ale lui v. RIBBENTROP) de a garanta teritoriul român, - noul guvern se va vedea nevoit a căuta o soluție. Regele a adăugat că România dorește să rămână în raporturi corecte cu Germania și că speră că aceasta va înțelege necesitatea în care ne aflăm de a evita un dezastru total.- v. KILLINGER a întrebat atunci dacă Regele și guvernul își dădeau seama de gravele consecințe ale unei asemenea hotărâri, - la care GR. NICULESCU BUZESTI i-a răspuns că aprecierea situațiunei din acest punct de vedere în mod exclusiv Guvernul român. Cu aceasta, audiența lui v. KILLINGER a luat sfârșit.-

În acest timp sosiseră la Palatul Regal membrii noului guvern și alte personalități politice: IULIU MANIU, GHEORGHE BRATIANU (reprezentind pe DINU BRATIANU, absent atunci din București), C. TITEL-PETRESCU, INCRETIU PATRANGANU, EMIL BODVARAS, etc. De asemenea, au fost aduși acolo ofițerii englezi (de CHATELAIN, PORTER, METZIANU) și americani (majorul YOUNG), foști până atunci prizonieri. Col. DE CHATELAIN a plecat imediat la Istan-

bul, cu un avion ce i s-a pus la dispoziție.-

În cursul serii s-au anunțat la radio schimbarea guvernului și amnistia politică și s-a citit proclamarea noului guvern, făcându-se cunoscută încetarea ostilităților față de Puterile Aliate și dorința României de a-și lichida în mod pașnic raporturile cu Germania.-În același timp și față de riscul de București să cadă în mîna forțelor germane al căror atac era de pre văzut.-

Guvernul a insistat ca Regele să plece în Oltania care era luată în considerare ca eventuală zonă de ultimă rezistență în fața trupelor germane. Plecarea Regelui în Oltania a avut loc chiar în acea noapte.-

Dimineața de 24 August aduce deslănțuirea agresiunii germane (armata română primise ordinul să nu atace, dar să se apere în caz de agresiune). Odată cu bombardarea aeriană a Capitalei, trupele germane motorizate se îndreaptă spre București, venind dinspre Ploiești. În această situație se prezintă la Palat o delegație militară germană în frunte cu generalul GUSTENBERG, atașatul aeronautic german la București, care solicită un "laissez passer" spre a putea ieși din Capitală și a împiedica deslănțuirea unui atac iminent, zicea el, dintr-o neînțelegere. Față de această asigurare întărită printr-un angajament de onoare, gen. GUSTENBERG obține învoirea de a ieși din București, după care ia comanda trupelor germane agresoare (a fost mai târziu făcut prizonier și preluat de autoritățile sovietice).-

În seara de 24 august, după ce Palatul Regal fusese lovit de bombe și se aprinsese, guvernul se instalează scurt timp la Banca Națională, apoi față de riscul ocupării Capitalei de către trupele germane, se refugiază în comuna Bolintinul. Rămîn totuși în București IULIU MANIU, C.TITEL-PREȘCUCU, generalul RACOVITA, GR.NICULESCU-BURBULEI, generalul DAMACHEANU; de asemenea dintre personalitățile politice GR.BRATIANU și EMIL BOMBARAC.-

La 27 august însă, guvernul revine în Capitală, atacul trupelor germane fiind la acea dată definitiv respins grație și importanței ajutor al bombardamentului efectuat, potrivit solicitării din 22-23 august (repetate la 25 august); de aviație aeriană. În restul țării de urgență, germanii sînt respinși, operațiunile fiind conduse de noul șef al Statului Major, generalul MIHAIL. În același timp sosesc de la Istanbul, cu un avion special, o serie de corespondenți de presă englezi și americani, iar curînd după aceea trupele sovietice intră în București.-

Din desbaterile consiliilor de miniștrii de la această epocă (Consilii la care am asistat în virtutea însărcinării ce primisem de a conduce Ministerul Propagandei Naționale până la desființarea acestui Departament), rețin ca mai interesante următoarele:

a). Într-un Consiliu de Miniștrii ce a avut loc la Boliștie, într-o tabără militară, în seara de 24 august 1944, îmi amintesc că, față de raportul pesimist făcut de colonelul DAMA-GEANU cu privire la posibilitatea de a se salva Bucureștii, generalul SARATESCU a făcut observația că răspunderea pentru decizia de a se apăra Bucureștii cu orice preț incumba lui IULIU MANIU, care impusese această decizie împotriva avizului factorilor militari.-

b). După revenirea în București a guvernului, în cursul unui consiliu de miniștrii ce a avut loc la Banca Națională, s-a produs un viu incident între generalul AIDEA, ministrul de interne care pretindea să dezarmeze "gărzile patriotice" comuniste deoarece nu mai exista nici o amenințare asupra Bucureștilor, și IUCREȚIU PATRASCANU, ce se opunea la această măsură care de altfel n-a mai ajuns să fie aplicată.-

c). Într-un alt consiliu de miniștrii, ^{care} în absența lui I. PATRASCANU plecat la Moscova, partidul comunist era reprezentat prin ION GHEORGHE MAURER, acesta s-a opus cu înverșunare la propunerea lui GR. NICULESCU BUZEȘTI de a fi eliberați generalii PĂPĂȘI și VASILIU și colonelul ELIEȘTERESCU, a căror arestare mai de-parte apărea acum ca lipsită de interes.-

În acest timp, constatându-se că, împotriva celor convenite la Cairo, o serie întreagă de unități militare române (care bineînțeles încetaseră să lupte cu armatele sovietice) erau totuși capturate și trimise în prizonierat în U.R.S.S., precum și față de alte inconveniente ale războiului de lucrări de atunci, guvernul decide să trimită o delegație prezidată de generalul SPETIU, ministrul comunicațiilor, spre a lua contact cu Comandamentul Sovietic. Contactul acesta se ia, dacă nu mă înșel, în regiunea gurilor Dunării, fără însă nici un rezultat, deoarece Comandamentul sovietic declară a nu avea nici un fel de instrucțiuni în legătură cu armistițiul. Astfel fiind, Consiliul de Miniștrii la îndrăgirea să trimită la Moscova o delegație prezidată de I. PATRASCANU și cuprinsă și de fostul ministru GHITA POPP, de fostul ministru ION GHEORGHE MAURER și de subsecretarul de Stat

generalul (atunci înaltat în grad) DAMACEANU, - cu înălbirea de a trata și semna o Convențiune pentru aplicarea armistițiului. (Se credea într-adevăr că armistițiul fusese deja semnat la Cairo). Îmi amintesc că în acest Consiliu de Miniștri, L. PATRASCANU și-a exprimat convingerea că va obține la Moscova ameliorări substanțiale asupra condițiilor convenite la Cairo.-

După sosirea la Moscova, se primește, pe de o parte, știrea că B. SPIRBY și C. VISOIANU sînt în drum spre capitala U.R.S.S., unde abia de atunci înainte urma a se semna armistițiul; pe de altă parte, cererea lui L. PATRASCANU de a i se trimite depline puteri în vederea semnării armistițiului.-

Totuși, după expedierea acestor depline puteri, se constată cu surprindere că semnarea continuă să întârzie. Informația parvenită la București că întârzierea se datorează Puterilor Occidentale s-a confirmat mai târziu, cînd s-a aflat că acestea încercaseră să se împotrivească la modificările substanțiale introduse în textul ce urma să fie semnat, față de cel convenit la Cairo.- Însfîșit se ajunge la comunicarea textului Convenției de armistițiu. Discuțiunile asupra acestui text, într-o conferință prezidată de V. MOLOTOV asistat de ambasadorul american HARRIMAN și de ambasadorul englez Sir ARCHIBALD CLARK KERR (viitorul Lord Inverchapel), se limitează la două intervenții stîrnitoare dar lipsite de orice rezultat, una din partea lui C. VISOIANU, alta din partea lui ION CHERSTU.-

a). C. VISOIANU a cerut cu stăruință să se înscrie, în textul armistițiului, o dată precisă la care trupele sovietice ar fi urmat să părăsească teritoriul român. La aceasta, V. MOLOTOV a răspuns că prevederea unei asemenea date era inutilă deoarece se înțelegea de la sine că, odată cu terminarea războiului, armatele sovietice aveau să fie retrase. Insistența lui C. VISOIANU de a nu se rămîne în această privință la vagi interpretări și de a se fixa o dată precisă, s-a izbit de refuzul net al lui V. MOLOTOV, în timp ce ambasadorul american adăuga argumentul de analogie că și trupele americane și engleze aveau să părăsească teritoriul francez, de ex.: odată cu terminarea războiului, ambasadorul englez își da și el acordul pentru această interpretare, cererea lui C. VISOIANU fiind astfel respinsă cu deplina concurență a reprezentanților Puterilor Occidentale.-

b). Ion CHERSTU a încercat tot atât de stăruitor să obțină o ameliorare a condițiilor de ordine economic. Interven-

țiunea sa a rămas însă și ca fără nici un rezultat, V.MCLOTOV constatând că reprezentanții Puterilor Occidentale nu ridicau nici o obiecțiune față de textul sovietic.-

Menționez că armistițiul semnat la 12 septembrie 1944, poartă semnătura, din partea României, a lui L.PATRASCANU, general DAMACEANU, BARBU STIRBEY și GHITA POPP. BARBU STIRBEY mi-a spus că fusese stăruitor îndemnat de ambasadorul Angliei să-și pună și dînsul și GH.POPP semnătura, pentru ca astfel România să nu apară ca fiind reprezentată numai de comuniști.-

Dintre evenimentele de ordin politic intern din perioada premergătoare actului de la 23 August 1944, menționez, din ansite, următoarele:

a). În cursul unei întrevăderi dintre IULIU MANIU, care critica participarea masivă a armatei române la războiul din Rusia - și Mareșalul ANTONESCU, acesta i-a răspuns că el luptă în Rusia și pentru recăstigurarea integrității Transilvaniei pe care HITLER i-o promisese și că dacă totuși acesta nu s-ar realiza așa cum preciza IULIU MANIU, Germania ar pierde războiul, dînsul (Mareșalul) s-ar sinucide.-

b). Nu mult înainte de 23 August 1944, a avut loc la locuința Secretarului de Legațiune G.BARBUL, ocaz. Cabinetul lui MIHAI ANTONESCU și anume la inițiativa acestuia din urmă, o întrevădere între IULIU MANIU și MIHAI ANTONESCU, întrevădere despre care nu știu nimic altceva și căreia de altfel nu-i atribui nici o însemnătate.-

c). După constituirea Opoziției Unite și spre a evita participarea ce doreau să aibă comuniștii la acțiunea de ieșire a României din război, IULIU MANIU, declarîndu-se în principiu în total favorabil acestei participări, a cerut însă ca în prealabil să se cedeze de acord asupra unui program comun, din care primul punct ar fi fost restabilirea integrității teritoriale a României în granițele ei dinainte de cel de al doilea război mondial. În fața acestuia era însă implicată problema teritorială din relațiunile româno-ruse, în privința căreia partidul comunist nu înțelegea să adere la punctul de vedere al partidelor istorice, - și în consecință acordul era făcut imposibil. Mai tirziu, cînd față de pătrunderea armatelor sovietice în teritoriul român s-a născut temerea ca un guvern pur comunist să fie instalat la Iași, - participarea comunistă n-a mai putut fi exclusă și astfel s-a constituit Blocul Național Democratice.- În sinul acestui alianț comunist au fost aduși și reprezentanți și Frontul Plugarilor

- 23 -

prezidat de PETRU GROZA, partidul radical-ȋrănesc al lui MIHAI D. BALHA și Uniunea Patriotică prezidată de P. CONȘTEANBESCU-IAȘI; aceasta întrucît partidele istorice n-au acceptat grupările așa menționate în alcătuirea Blocului, deoarece le socoteau ca formațiuni comuniste camuflate.-

d). Atunci cînd, în cursul pregătirii actului de la 23 August, s-a constituit un Comitet sîc - mi se pare - militar, comunistii au declarat că ei nu acceptă ca din acest Comitet să facă parte reprezentanții partidelor istorice, sub cuvîntul că, în cercurile acestor partide, se comitau indiscrețiuni care ar fi riscat să compromită întreaga acțiune: reprezentanții comunisti au mers chiar pînă la a amenința cu retragerea, în cazul contrariu, din Blocul Național Democrat, ceea ce înăș, pentru motivele amintite mai sus, nu se socotea de dorit din partea partidelor istorice și a Palatului.-

În felul acesta s-a acceptat în aparență ca sîc Comitet să cuprindă numai pe sfetnicii militari și politico-diplomatici regelui și pe reprezentanții partidului comunist. În realitate înăș, toate chestiunile discutate și hotărîte în sîc Comitetului erau în prealabil supuse lui IULIU MĂNU, bineînțeles, fără știința comunistilor.-

e). Menționez înăș, în legătură cu istoria Actului de la 23 August, reportajul apărut în 1945 în "Jurnalul de Dimineață" și care dădea o versiune de tendință comunistă a acestui act, precum și interviu-ul prin care GRIGORE NICULESCU BUCUREȘTI, a răspuns versiunii în chestiune (textul complet al interviu-ului se poate găsi în ziarul "Universul" cel apărut în "Jurnalul" fiind la început trunchiat și apoi rectificat de redacția ziarului).-

Au fost prezentați regelui în vara anului 1945, la castelul din Banat (comuna Balci jud. Severin) al lui IOAN MOȘANU-STIRCEA, care-și era prieten apropiat și fost colaborator în cadrul Direcțiunii Politice din Ministerul Afacerilor Străine. La Crăciunul 1943, aflîndu-se de asemenea la STIRCEA, la Balci (ca și în vară, împreună cu GRIGORE NICULESCU BUCUREȘTI), au fost invitați la cîna de Crăciun la Castelul de la Săvîrșin (lîngă Balci) al regelui. De atunci dăci au luat parte la conversații de ordin general în legătură cu situația politică și militară de la acea epocă, fiind de față și Regina-Mamă și soția lui STIRCEA, precum și secretarul particular al regelui, IGĂRITU.-

.//.

În primăvara 1944, după intervenția germană sus ținută din Ungaria și față de eventualitatea ca germanii să ia măsuri similare și în România, punându-se chestiunea în cercurile din jurul regelui, dacă nu ar fi fost bine să se precipite acțiunea proiectată de ieșire a României din război, am fost chemat la sugestia lui STYRCEA, în audiență secretă la Palat. Într-adevăr, spre deosebire de alții (între ei cred că și STYRCEA însuși și GR.N.BUZESTI), eu fiind de părere că nu era încă momentul unei asemenea acțiuni, STYRCEA a socotit că era bine ca regele să asculte și această părere. Am fost condus, noaptea la Palat, de IOANITIU și am arătat regelui că, după părerea mea germanii erau încă prea puternici atunci pentru ca acțiunea noastră să izbutescă și că, pe de altă parte, socoteam că din punct de vedere tactic deplina justificare a unei asemenea acțiuni în fața opiniei publice naționale și internaționale avea să apară abia atunci când frontul va atinge frontiera noastră.-

Am mai fost invitat la prînz, la Castelul Peleş la Sinaia, în vara 1944; cu acest prilej am luat parte la conversații de ordin general și fără vre-o însemnătate deosebită.-

M-am aflat apoi împreună cu regele în după-masa de 23 August 1944, în cursul evenimentelor evocate mai sus și în mijlocul a multe alte persoane, fără însă a avea vre-o conversație specială cu ele (eram de altfel prins cu totul de activitățile cu care eram atunci înșiruit în cadrele Ministerului Afacerilor Străine).-

După 23 August nu l-am mai văzut pe rege decât la un prînz la care am fost invitat în primăvara 1945 împreună cu GR.N.BUZESTI; conversație fără nici o importanță.-

În general am înțeles să mă țin departe de orice idei de "camarille" și nu m-am dus la rege decât cînd am fost chemat.

Menționez că regele a refuzat să semneze decretul prin care, la sugestia conducerii Sindicatului Ministerului de Externe, G.TATARĂSCU i-a propus retrogradarea în cariera diplomatică a lui GR.N.BUZESTI și a mea.-

În linii generale, pentru tot sectorul Curții Regale și pentru cel intern, cred că IOAN MOȘBONYI STYRCEA este mai calificat decât mine de a da indicațiuni cu privire la perioada istorică evocată în paginile de mai sus.-

- 25 -

Aceasta imi este declaratia pe care o dau, o semnez
si o suptia nesilit de nimeni.-

ss. Victor Radulescu-Fogoneanu

2 decembrie 1961.-

DECLARAȚIE

Subsemnatul BORCESCU C. TRAIAN, născut în anul 1899, luna noembrie, ziua 22, fiul lui Constantin și al Sultanei, ambii decedați, cu ultimul domiciliu în București str. Cobălcescu nr. 22, întrebat fiind asupra:

"Evoluției politice a României între 1941 și 1944 inclusiv - Influențele străine datorită războiului și a intereselor economice - serviciile lor de informații și cercurile diplomatice - oamenii noștri politici - acțiuni și reacțiuni precum și conduita mea",

declar următoarele:

- Datorită faptului că mă găseam la M. St. Major, am putut urmări tangențial evenimentele politice până în 1941, apoi interesat prin funcția avută în S. S. I. și a misiunii ce înțelegeam să o duc la bun sfârșit. Am mai expus aceste fapte în declarațiile date în decursul vremii la securitate, dar acolo s-a crezut că vreau să fug de obiectul cercetărilor și că sînt nesincer, ceea ce mi-a adus multe neplăceri.-

Să revin la obiectul întrebării:

Introducerea regimului hitlerist în Germania, aduce nenorocirea întregii Europe și chiar a omenirii. În expansiunile politice și teritoriale se cunosc metodele lor prin: crearea Coloanei a V-a; - a serviciilor de informații; - a creierii și susținerii partidelor de dreapta, care serveau interesele lor; - cît și prin presiuni diplomatice toate susținute de o puternică propagandă prin scris și radio.-

La noi în țară: coloana a V-a era formată din tineretul minoritar german (sași și șvabi).-

Bătrînii, reprezentați prin HARES OTTO ROTH și RUDOLF BRANDTSCH, erau de părere ca minoritatea sașă să rămînă

fidelă poporului român, dar nu au fost ascultați. ANDREEAS SCHMIDT a luat locul conducător al noului curent hitlerist.-

Serviciile lor de informații încadrate de elemente de înaltă cultură ca prof. BABINGHER sau de elemente ce cunoșteau specificul românesc. Von RITTGEN cu soția sa URSULA ne sînt semnați din 1936 și care creiază o rețea informativă recrutată în mare parte din ziaristii de dreapta, iar din S.S.I. au recrutat pe BECESCU FLORIN, cunoscut sub numele conspirativ GEORGESCU FLORIN, STRANSKY ALEXANDRU trăit în țară și căsătorit la Galați, etc.

În sectorul economic și financiar, dispuneau de Banca Witzleben și de a lui TESTER, iar HERMAN GÖRING acaparase cele mai multe acțiuni ale Reșiței și Malaxa.-

- Ca partid de dreapta, au susținut partidul legionar.

- În diplomatie, au avut pe Ministrul FABRICIUS, cumnatul lui RIBENTROP, iar după rebeliunea legionară (21 - 23.I.1941) pe Von KILLINGHER, călăul din Silezia.-

Englezii - care aveau mari interese economice în România - ne garantase frontierele ca și Poloniei.-

*note
când?* Lipsiți fiind de puterea militară a Franței, ei nu mai pot face față noii situații din Europa - apelînd la URSS și la U.S.A. pentru zdrobirea hitlerismului agresiv.-

La noi în țară, englezii se informau prin:

- I.S. (Intelligence Service).
- prin oamenii de afaceri.
- și prin legile masonice.-

Schema cu numele tuturor se găsește la S.S.I. Imi reamintesc de:

STEFANESCU FIR, TOMAZIU, PRISCINA BIBESCU, CRISTUREANU, CHINTESCU GHEORGHE, IAROSLAVICI și alții al căror nume nu mai le rețin.-

Datorită politicei de dictatură a lui Carol al II-lea - partidele politice din România, au fost desființate. P.C.R. din anul 1935 sau 1936, iar celelalte partide în 1938 cu instalarea F.R.N.-ului la putere.-

În fața presiunii hitleriste și a propriilor sale greșeli, el este forțat să renunțe la coroană în favoarea lui Mihai și să dea guvernul generalului ANTONESCU la 6 septembrie 1940.- ANTONESCU deși avusese promisiunea lui MANIU și a lui DINU BRATIANU de a-l ajuta, totuși aceștia îl lasă numai cu legionarii. MANIU care își creiase un mare prestigiu politic, în realitate a fost un negativist și compromis de proprii săi nepoți în afaceri.-MANIU

- 3 -

fi adusesse pe Carol al II-lea în spețanța că-l va lăsa permanent la conducerea guvernului, dar fiind înlăturat a devenit un aprig dușman al Coroanei.-

Legionarii ajunși la putere, încep arestarea oamenilor politici, devastările magazinelor evreiești și asasinat ca acelea ale: prof.NICOLAE IORGA, MAGEARU VIRGIL, a celor de la Jilava, fapt ce a creiat un puternic curent ostil împotriva lor.-

ION ANTONESCU profitând de faptul că HITLER, dorea să aibă în România liniște, armata compactă în jurul său, iar din p.d.v.economic să satisfacă și nevoile Germane, ia măsuri de ordine.-

HORIA SIMA susținut de o altă fracțiune germană condusă de HIMMLER prin reprezentantul său de la București dl.SCHMIDT, declanșează rebeliunea la 21 ianuarie 1941, însă este lichidată în două zile neavând sprijinul necesar pentru reușită.-

ION ANTONESCU a fost numit de toți ca salvatorul țării, fapt ce l-a îndreptățit să se considere ca un om adus de providență pentru a reface țara în frontierele sale din 1938.-

După această rebeliune, germanii caută să-și consolideze situația lor în țară, desăvârșind opera lor politică, informativă, economică și militară.-

În materie informativă, S.S.I-ul a depistat 11 servicii de informații aflate pe teritoriul român, inclusiv formațiile de Hitlerjugend. Numele lor încadrate pe scheme se găsesc la S.S.I. Îmi aduc aminte: la Abwehr pe colonel RODLER, maior WETTSTEIN; la gestapo: Von STRANSKI, Von RITTGEN, PAUL, MONTFORT și alții; la grupa economică: TESTER - dar care era un agent dublu, al Angliei pentru spionaj, Von CLADIUS, STELZER și alții, al căror nume nu-mi reamintesc.-

- În discuțiile avute la Marele Stat Major, am arătat că un războiu alături de germani, va fi un dezastru pentru noi și fiind în minoritate a contribuit la mutarea mea din M.St.Major.-

Eram doar 3 ofițeri în tot M.St.Major, convinși și anume: subsemnatul la Secția II-a, lt.col.MANOESCU la Secția I-a și lt.colonel CIOBANU CONSTANTIN la Secția III-a.- Colonelul DINULESCU RADU în urma propunerii col.PETRESCU GH. dela Secția II-a, solicită mutarea mea din M.St.Major pe 1 aprilie 1941. Col.PETRESCU GH. era un convins element de dreapta, iar acum fiind un autentic element de stînga. Cînd a fost sincer.-

.//.

- 4 -

Cum la S.S.I., marii funcționari erau axați la dreapta și în bune relații cu nemții, am fost cerut de EUGEN CRISTESCU lui ION ANTONESCU, care a aprobat și cerut ca chestiunile ce interesează poporul român să-mi fie încredințate mie. La 1 noiembrie 1941 iau în primire sectorul de contrainformații în locul lui BECESCU FLORIN, care era stipendiat de nemți.-

Definind locul în timp și spațiu unde mă găseam, să reintru la subiectul întrebării:

Urmările politice după rebeliune sînt din cele mai grele pentru poporul român.-

Din punct de vedere informativ - germanii pătrunseseră în toate departamentele de stat și mi-a trebuit un efort extraordinar să mă sustrag vigilenței lor fiind ajutat în această direcție de EUGEN CRISTESCU.-

Din punct de vedere militar, aduseseră instructori germani și ceva armament pentru a ne pregăti în vederea războiului din Est.-

Din punct de vedere economic, infiltrația era mai înceată, dar continuă.-

Din punct de vedere politic, germanii ne obligă să intrăm în război pentru reluarea Basarabiei. Maniu și BRATIANU erau pentru război limitat pînă la Nistru, numai P.C.R. era categoric contra.-

La acest punct de vedere s-au raliat mult mai tîrziu și legionarii, pentru faptul că nu fuseseră ajutați la rebeliune, iar cei din Germania internați în lagăre. În realitate, legionarii au servit ca element de șantaj în contra lui ION ANTONESCU și mulți din ei au luptat în rîndurile armatei germane.-

La 21 iunie 1941, se declară război U.S.S.R.-ului. Cu această ocazie MANIU și BRATIANU socotesc ca o gafă politică, declarația de război contra Americii.-

Englezii își retrag aparatul lor informativ și diplomatic cunoscut de noi lăsînd pe loc numai pe cei neidentificați de autoritățile romîne. Istambulul devine cel mai important centru informativ al lor pentru Balcani inclusiv România. Noi am cunoscut pe frații GIBSON pentru Anglia și pe STIWENS de la americani.-

În anii 1942 și 1943, politica internă a fluctuat în raport de succesele sau insuccesele de pe front, cît și prin aceea că ION ANTONESCU caută să se definească cît mai corect raporturile

.//.

- 5 -

dintre noi și germani. De aceea se explică degringolada miniștrilor MARINESCU, MARES, prof. FINTESCU, prof. LEON, general CONSTANTIN, NEAGU, DRAGOMIR, POTOPEANU, ALEXEANU, etc. în timp ce germanii doreau oamenii lor. Neputînd aduce la Economia Națională pe CÂNCICOV, au introdus pe ORBANAS, ca secretar general.-

ION ANTONESCU fiind informat de noi, că germanii expediază din țară enorme cantități de produse alimentare, a dat ordinul ca nici un german nu poate expedia colete cu alimente decît odată pe lună și numai 5 kgr.-

Cu cît înfrîngerile pe frontul de Est erau mai evidente, raporturile de la stat la stat erau mai scrupulos aplicate, germanii au fost obligați să plătească în aur toate datorii față de noi, astfel că la sfîrșitul războiului mai aveau puține datorii de achitat. ION ANTONESCU n-a fost secundat de oamenii de specialitate așa cum trebuia, iar oamenii lui MANIU și BRATIANU își făceau afacerile. Așa se explică, că ICA ANTONESCU semnează un acord economic cu Germania complet nefavorabil Romîniei, nevroind să țină seamă de conceptul inițial admis și de germani față de ION ANTONESCU.-

ICA ANTONESCU a mai încercat să aibă și alte atitudini, dar era să fie arestat de ION ANTONESCU în 1943 - însă ICA a făcut "mea culpa" și a rămas în funcție.-

Palatul nu era de acord cu ION ANTONESCU. Se socotea "opoziția" lui. MIHAI deși era înconjurat de elemente slabe, totuși avea o puternică înțelegere a lucrurilor și lua hotărîri juste.-

Singură mama sa avea influență puternică asupra lui. Dintre oamenii politici avea considerație pentru DINU BRATIANU, GEORGE BRATIANU, ION MIHALACHE, etc. De MANIU avea teamă, pentru sentimentele sale ostile coroanei.- La Palat erau multe persoane, dar numai puțin puteau influența cu ceva pe MIHAI și anume: generalul SANATESCU, g-ral DAMACEANU, general IONESCU EMILIAN, NEGEL, IONEL RADULESCU, STIRCEA MOCSONYI, IONESCU BALACEANU și MIRCEA IOANITIU.-

EUGEN CRISTESCU dispunea de 3-4 informatori la Palat, dar nu am cunoscut decît pe PAUL DOBRESU.-

Generalul PIKI VASILIU a introdus la Palat pe maiorul VERGOTTI pe lîngă ELENA cu scop de a-l informa asupra Palatului.-

.//.

foarte
nu-i mult
oripne acuturi
conflict
cu erau
cauza

foarte
nu-i mult
oripne acuturi
ni cum
23 August

- 6 -

În sînul Palatului Arhiducesa ILEANA, era suspectată că duce o acțiune personală contra lui MIHAI. Deși era ocupată la Viena cu îngrijirea răniților, unde gurile rele spuneau că avea un intim în afară de soțul ei - totuși spera ca prin înlăturarea lui MIHAI, va face loc la succesiunea tronului unuia din fii ei, dacă nu mă înșel unuia STEFAN.-

În vara anului 1943, S.S.I-ul este informat că germanii pregătesc otrăvirea lui Mihai și a lui ION ANTONESCU.-

*Si ontu cu
mai multe
si multe
fina cu
au fost inf
n de vtr
cine?.*

Personal m-am deplasat la vila unde sta ION ANTONESCU și am pus o serie de ofițeri de pază, iar la Palat măsuri ca toate fe-
lurile de mîncări ce se serveau lui MIHAI să fie gustate ini-
țial de omul nostru. În 5-7 zile am descoperit că unul de la
gestapo avea relații cu menajera lui ION ANTONESCU și că acesta
a vorbit de otrăvirea lui MIHAI. Cel identificat a fost îndepăr-
tat din țară, iar viața s-a reluat normal. Arhiducesa ILEANA
n-a avut nici un amestec în această chestiune și nici n-a cu-
noscut acest episod.-

Ce fac partidele istorice?! MANIU și DINU B. erau înțeleși de a duce o acțiune comună atît pe timpul războiului cît și după, alternînd la putere, fără a mai degenera ca în trecut. Partizanii lor își făceau afacerile lor și așteptau terminarea războiului, cînd sperau că anglo-americanii, ne vor scoate de sub influența sovietică, rămînînd sub influența apu-seană.-

DINU B. deși susținea acțiunea lui MANIU, care se complăcea în redactarea de memorii lui ION ANTONESCU, el susține în acelaș timp Palatul de care era convins că va fi/eficient decît MANIU.-

Prelungirea războiului în Est, aduce trezirea ele-mentelor politice și ale Palatului la realitate și la convin-gerea totală că România trebuie să iasă din război.-

În noembrie sau decembrie 1942, începe bătălia de la Stalingrad, concomitent cu debarcarea din Africa. Comanda-mentul german era în dubiu, nu știa care marchează efortul principal și nu după mult timp și-au dat seama că efortul principal îl făcea U.R.S.S-ul, iar în luna februarie 1943 cade Von PAULUS cu întreaga sa armată.-

Cîteva comentarii germane s-au făcut, atribuind insuccesul de la Stalingrad, armatei romîne, ceea ce a indispus pe ION ANTONESCU. Ceea ce era însă adevărat era că germanii nu

.//.

- 7 -

*Si aici ne
onte in un
necesse
cum au de
summitile
07.*

se mai puteau ține de promisiune în chestiunea livrării armamentului. Față de această situație, deoarece industria germană era pusă la pământ datorită bombardamentelor masive aeriene, ION ANTONESCU a refuzat inițial să mai trimeată noi forțe pe frontul de Est. La promisiunea și intervenția stăruitoare a lui HITLER, că trupele române ajunse la Cotelul Donului vor primi din cota armatei germane stocul de armament promis, a trimis acele forțe, însă promisiunea lui HITLER a fost și de astă dată mincinoasă, iar trupele noastre au fost greu lovite de armata sovietică.-

Nemulțumirile militare și politice cresc.

În Germania se soldează chiar cu un atentat contra lui HITLER. La noi: generalul NICULESCU C, generalul NEGULESCU GH, comand. CORP. DE GRANICERI și G-ral TRINCULESCU comand. al unei Divizii la Odessa, se întrunesc în capitală și examinează situația, urmînd să ia atitudine alături de Palat. Depistați de germani, ION ANTONESCU cere verificarea și reușesc cu multă greutate ca să obțin numai mutarea generalului NICULESCU C. de la Palat la comanda Corpului V, iar generalul NEGULESCU și TRINCULESCU să-i absolv de orice pedeapsă. La fel cu: g-ral MANOLIU comand. Corpului IV Arm., g-ral VASILIU RASCANU care primise o scrisoare de la NICU CAMBREA pentru a lua atitudine. L-am salvat spunînd că rămîne sub stricta mea supraveghere.-

Am acoperit din postul meu pe toți care voiau binele poporului nostru și pentru a nu da satisfacție germanilor, care ne cîmpîrtise țara și ne obligase să intrăm în război.-

Palatul consiliat de SANATESCU și de MOCSONYI, care era mai impulsiv, cere lui MANIU și lui DINU B. să avizeze asupra situației politice și dacă nu este cazul ca România să iasă din război. Era la începutul lunii februarie 1943. Aceștia își iau obligația să comunice lui ION ANTONESCU, că părerea lor este de a eși din război. MANIU redactează iarăși un memoriu în acest sens. ION ANTONESCU era legat de liberali și deci convins că va reuși în această acțiune. El trimite un fost coleg al său, un om total nepregătit numit BALAN, care la Berna se descoperă în misiunea sa, ceea ce determină pe germani să ceară sancționarea acestuia.-

Cel mai greu de convins era ION ANTONESCU. El era legat de HITLER prin alianță și cuvînt de onoare. Tot timpul a trebuit să-i arătăm că nemții nu sînt sinceri cu noi.-

././.

- că ei încearcă tratative separate de pace fără știrea noastră și ceea ce este mai trist, prin abandonarea noastră.-

- că nu ne livrează armamentul promis și achitat de noi.-

- la tot pasul șantajat, că va aduce pe HORIA SIMA și va duce războiul total.-

- chiar în caz de victorie - nu erau sinceri cu noi, căci ne luau întreaga Transilvanie, iar pe românii de acolo îi transferau în Transnistria ce era destinată țării noastre.-

*La ontele noastre
amunitionate
sau produse
tote acurate
in muni multe
amunitionate.*

Infine ION ANTONESCU ne dă deslegare să luăm contact cu serviciile de informații englez și american, pentru a tatona și apoi trata cei în drept - eșirea României din război.-

Germanii prin cele 11 organizații de informare și spionaj, află de acest curent de eșire din război și propun o serie de chestiuni, care să ne compromită sau ne facă imposibilă eșirea din război.-

Ei cer ca guvernul român să ocupe Banatul Jugoslav (sept. 1943), la cererea g-ralul PFIEBS, comandantul german din Banat. ION ANTONESCU ca și ICA acceptă propunerea și dă ordin la M.St.Major pentru a forma unitățile ce vor ocupa Banatul Sîrbesc și trece la România. Aflînd la timp - m-am deplasat la M.St.Major unde am vorbit cu col. ENACHE BORCESCU și general STEFIEA cerîndu-le să renunțe la aceasta și să mă susțină la ION ANTONESCU, ca fiind în interesul păcii și al țării noastre. ION ANTONESCU pus în fața referatului meu - în care arătam că este o cursă germană pentru a ne îngreuna situația politică externă, tocmai cînd dorim să eșim din război și susținut de generalul STEFIEA care a declarat că nici efective suficiente nu mai avem, a renunțat la această ocupație a Banatului Sîrbesc. Nu este necesar a arăta că am fi pierdut și prietenia poporului jugoslav pe lîngă alte multe dezavantaje.-

- Tot germanii cer insistent în oct. 1943 evacuarea Galaților de evrei, întrucît aceștia se pregătesc să atace coloanele germane ce se retrag de pe front și sînt în trecere prin Galați. Germanii voiau să reediteze masacrele de la Iași, evacuînd Galații de toți evreii. M-am opus - am fost personal la Galați pentru verificarea susținerilor germane și deși Berlinul cerea satisfacerea cererilor lor, am reușit să

mențin "statul quo" la Galați cu excepția a 8-10 persoane internate pe 3 luni la Tg.Jiu.-

- Tot germanii cer în vara anului 1943, internarea tuturor oamenilor politici, inclusiv toți comuniștii și cei internați în lagărul de la Tg.Jiu. Doreau ca să facă cu oamenii politici români, la fel cu cei francezi, belgieni și olandezi să-i interneze în lagărele lor, spre a fi mai siguri că nu se vor produce schimbări politice în aceste țări.-

Pe baza referatului meu, susținut de EUGEN CRISTESCU, ION ANTONESCU refuză acest lucru, spunând că este complet stăpîn pe situație și că garantează liniștea în țară și continuarea războiului.-

- Tot germanii cer în toamna anului 1943, mai insistent ca oricînd urmărirea problemei comuniste. În consiliul de ordine în stat - ION ANTONESCU, g-ral PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU hotărăsc înființarea unei brigăzi speciale comuniste, similare celei legionare și luarea de măsuri severe pentru identificarea organizațiilor comuniste noi apărute și de internarea tuturor suspectilor.-

Aflînd de la EUGEN CRISTESCU de cele de mai sus, am făcut un referat în care am arătat: aducerea lui IONESCU VALERIU la grupa comunistă chiar de EUGEN CRISTESCU și care lucrează după ordinele sale directe - întrucît eu nu sînt disponibil pentru această problemă. Cred că este arhisuficient și că nu trebuie să se încălce atributurile institutelor de poliție ce aparțin Departamentului Afacerilor Interne. În plus - creiarea brigăzii speciale comuniste și luarea de noi măsuri, tocmai în perioada aceasta cînd sîntem în tratative de pace, nu duce decît la îngreunarea scopului urmărit de guvern. În fine am reușit să se anuleze această hotărîre a Consiliului de Ordine.-

EUGEN CRISTESCU nu era germanofil și m-a acoperit perfect în lucrul meu conspirativ, de a pregăti eșirea din război și a nu suferi vărsări de sînge.-

- Tot germanii căutau să acrediteze că sînt în posesia unor mari invenții tehnice, care va asigura deplina sa victorie. Naivi s-au găsit - însă S.S.I-ul a arătat guvernului că nu-i decît o simplă propagandă.-

ION ANTONESCU avizat de MANIU și DINU B. că Palatul încearcă să prindă relații pentru a trata pacea - cere stricta

- 10 -

supraveghere a Palatului. Eu am cerut prin referat scris să fiu scutit de această misiune, deoarece MIHAI, fiind șeful meu suprem, nu pot să-l supraveghez și să-l urmăresc activitatea, fapt ce îmi este aprobat atât de ION ANTONESCU cât și de EUGEN CRISTESCU.-

Acesta din urmă, îmi comunica și mie din când în când că MOCSONYI este cel mai activ - el este elementul de contact - de transmitere cu lumea politică. Că MOCSONYI fiind în serviciul I.S.-ului englez, poate să ajungă la rezultate mai concludente decât ION ANTONESCU. Noroc că nu pot pleca în străinătate și trata oficial.-

- MANIU și DINU B. încep și ei tatonările de pace servindu-se, cu aprobarea lui ION ANTONESCU, de cifrul S.S.I.-ului.

- ION ANTONESCU cât și ICA ANTONESCU ne dă ordin, de a lua contact cu I.S.-ul englez și cel american pentru a tătona și trata eșirea României din război.-

La Istanbul era un centru de informații englez, din care serviciul cunoștea pe frații GIBSON - unul ziarist iar al doilea în I.S. La Ankara Ministrul român CRETEANU trata de asemenea cu englezii, însă acesta nu era sincer lui ICA ANTONESCU. CRETEANU comunica totul lui DINU BRATIANU în speranța că acesta îl va face Ministru de Externe, în locul lui ICA, care se credea este un nou Matternicht al Europei.-

Simultan cu aceste încercări s-au dat dispoziții și la Stockholm (Suedia) ca col. DINULESCU RADU atașat militar în acel timp în Suedia, să ia contact cu doamna KOLONTAY.-

S-au primit sugestii din Elveția, Spania și Portugalia.

Cele mai avantajoase condițiuni ni se ofereau prin

*Col. Dinulescu
spune că nu
a avut legături.*

d-na KOLONTAY.-

Tratatul se continuau și se ajunsese oarecum la o înțelegere însă ce era mai greu, era cu ION ANTONESCU, care nu se lăsa ușor convins. Momentul eșirii din acțiune spunea că-i aparține numai lui.-

La începutul lui martie 1944 (între 1 și 10) am raportat că în urma somațiunilor ce ni se face de adversari, este momentul să eșim din război. EUGEN CRISTESCU însoțit de mine-am prezentat lui ION ANTONESCU. Primul a făcut o expunere politică iar eu pe aceea militară, în plus asupra pregătirilor mele strict secrete și care pot neutraliza pe cei 70.000 de

.//.

- 11 -

ostași germani aflați pe teritoriul țării, inclusiv toate organele lor de informație, în curs de maximum de 36 ore.-

ION ANTONESCU ne îndepărtează, spunînd că el știe cînd să aleagă momentul și să așteptăm ordinul său.-

In luna mai 1944, sînt tatonat de DAN BRATIANU, director la Soc. de Telefoane, dacă pot lua contact cu un reprezentant al I.S.-ului din România, într-o chestiune f. gravă și urgentă. La răspunsul meu afirmativ, mi-a cerut cuvîntul de onoare că nu-l voi aresta.- A doua zi mi l-a prezentat pe prof. GEORGE DORAND, supus francez, dar ajutorul prim al șefului I.S. pentru România și Europa Centrală care mi-a declarat:

"= Stiu că dvs. sînteți șeful rezistenței romîne, de aceea Anglia prin guvernul său - vă cerem să interveniți de urgență, la scoaterea din mîinile germane a șefului I.S. prof. universitar ECK cu întreaga sa echipă, ce a fost arestată în regiunea Odobesti și să o luați în grija Dvs. Anglia vă face răspunzătoare dacă aceștia dispar.-

Dacă reușiți să-i scoateți, Anglia va oferi țării Dvs. și d-tale personal, tot ajutorul său". I-am cerut răgaz 48 ore.- Cu aprobarea lui EUGEN CRISTESCU și a lui ION ANTONESCU am reușit să obțin de la germani pe prof. universitar ECK cu secretara sa MARGARETA HALIER și un grup de romîni din serviciul lor, de al căror nume nu-mi amintesc. I-am încarcerat la închisoarea Malmezon, unde numele lor este înscris.-

Prof. GEORGE DORAND mi-a mulțumit și cu asigurarea că Anglia nu uită promisiunea sa.-

Prof. universitar ECK - era de origină belgian - și adus în țară înainte de anul 1940 de către profesorii N. IORGA și GEORGE BRATIANU, la catedra de Bizantologie. Cunoștea perfect l. romînă.-

In iunie 1944, l-am dus personal pe prof. ECK la ICA ANTONESCU acasă din str. Batiștei. Ceeace au discutat, nu cunosc, fiindcă am rămas în anticameră. Durata convorbirii circa o oră.

Pentru perfectarea tratativelor BARBU STIRBEY însoțit de una din fiicele sale și de VISOLIANU, a plecat prin Bulgaria la Istanbul și de acolo la Cairo. La aeroport, BARBU STIRBEY este salutat de un colonel englez în limba romînă, ceea ce l-a surprins plăcut (pe BARBU STIRBEY).-

Era MASTERSOHN, cetățean de onoare al orașului Ploești și director general al rafinăriei engleze "Unirea" Ploești. Pe

acesta l-am cunoscut personal.-

Rezultatul obținut la Cairo, a fost comunicat lui ION ANTONESCU, ICA ANTONESCU, MANIU, DINU BRATIANU și Palatului.

Din cauza frontului care se prăbușea, Palatul este cel care acționează mai puternic pentru pace. O serie de ofițeri din Marele Stat Major intră în legătură cu Palatul, dar de teama lui ION ANTONESCU îmi solicită protejarea lor. Actualul general COMISEL PANTELIMON mi-a cerut acest lucru și le-am dat asigurarea că nu vor avea nimic de suferit - contînd că: M.St.M. se va opune la trimiterea de noi forțe;-

- de a nu prelungi războiul

- și că însuși ION ANTONESCU va înțelege că trebuie să facem pace.-

În grupa M.St.Major făceau parte:

- generalul MARDARE SOCRATE, colonel GH.ZAMFIRESCU, col.COMISEL PANTELIMON, col.MANOESCU, col.DRAGODANESCU și alții de al căror nume nu-mi aduc aminte.-

Tot Palatul consultă partidele politice și prin MOCSONYI, SANATESCU, NEGEL ia parte la conciliabulele politice de la Sinaia, Florica, Bolintin, etc.- și cere o acțiune energetică pentru pace.-

Văzînd că merge greu, MIHAI prin SANATESCU, DAMACEANU și MOCSONYI consultă și P.C.R-ul. Reprezentantul acestui partid era dl. ministru EMIL BODNARAS, preferat de Palat, deoarece LUCRETIU PATRASCANU fusese adus de la Poiana Tapului de PIKI VASILIU la București și nu voia ca acțiunea Palatului să fie cunoscută de ION ANTONESCU.-

Înainte de 1 august 1944, SANATESCU personal ia cu mașina pe dl.EMIL BODNARAS, din str.Dionisie și-l duce la MIHAI. Ce au discutat, nu cunosc, însă un lucru era stabilit că Palatul stabilea o linie de acțiune comună cu P.C.R-ul pentru pace.

Cercurile din jurul lui ION ANTONESCU nu stăteau pe loc. PIKI VASILIU și cu EUGEN CRISTESCU pun la cale aducerea lui LUCRETIU PATRASCANU în București. Acesta avea domiciliu obligator la Poiana Tapului și avusese cîteva contacte cu partidele istorice în vederea eşirii Romîniei din război și stabilirea unei acțiuni de guvernare. MANIU și DINU B. au socotit pe L.PATRASCANU ca pe un intelectual necompromis și cu care se poate trata serios. De aceea PIKI VASILIU cu EUGEN CRISTESCU s-au grăbit să-l prezinte și lui ION ANTONESCU, tot în acelaș scop.-

- 13 -

Tot PIKI VASILIU și cu EUGEN CRISTESCU ordonă colonelului LEOVEANU, cdt. lagărului Tg.Jiu, ca să dea posibilitatea unor fruntași comuniști ca: GHEORGHE GHEORGHIU DEJ, NEAGU ANDREI și alții, să poată evada ca să poată participa și ei la acțiunea de pace.-Nu cunosc nimic, decât atât: că EUGEN CRISTESCU mi-a spus să acopăr față de germani fuga din lagărul de la Tg.Jiu și să declar că sînt sub strictă urmărire și în curînd îi vom rearesta.- Intr-adevăr, germanii au aflat și au cerut să le fie lor predați imediat.- Deși am cunoscut șederea d-lui GH.GHEORGHIU DEJ la părintele JUSTINIAN (Vîlcea) și a celorlalți - nu am dat nici o urmărire cererii germane. Acestea erau în iulie - august 1944.-

Totul fierbea - numai ION ANTONESCU părea neperturbabil.- Am fost nevoiți să insistăm, că în timp ce trupele sovietice se masează la Iași pentru spargerea frontului și se pregătesc de ocuparea întregii Moldove, germanii retrag forțe de pe frontul nostru, iar toate tankurile lor, le îndreaptă spre Varșovia în trenuri speciale.-

ION ANTONESCU se hotărăște să plece în Moldova (19 - 21 august 1944) și constată adevărul, avînd o discuție f.aspră cu comandantul șef german instalat la Slănic Moldova. Reîntors la București, studiază situația politică în raport de acea militară, pentru a lua măsuri, însă este surprins de evenimente.-

Palatul care stabilise cu M.St.Major de ce forțe dispune în Capitală și în țară, iar prin generalul ANTON de la Inspectoratul General al Jand. care pusese la dispoziția Palatului toate forțele Jandarmeriei, fără știrea și asentimentul lui PIKI VASILIU și al lui TOBESCU, - trece la acțiune directă.- În ziua de 22 august 1944, MIHAI invită la Palat pe ION și ICA ANTONESCU în audiență de lucru excepțional, datorită situației critice în care se găsea țara.-

EUGEN CRISTESCU se găsea dispersat la Joița cu SSI-ul, iar eu eram permanent în București. Avizat de cele de mai sus, EUGEN CRISTESCU vine la București în 23 August ora 6 dimineața, în biroul meu, cerînd ultimele informații. După ce l-am pus la curent, l-am rugatsă plece imediat cu mașina la Snagov pentru a raporta lui ION ANTONESCU.-

- că MIHAI de astă dată este hotărît să-l schimbe de la guvern, dacă nu iese imediat din război.-

MIHAI nu va mai admite amînări.-

Nu știam că se va ajunge la arestare.-

././.

La ora 7 dim. (23 August) pleacă EUGEN CRISTESCU, însă se oprește la P.C.M. la nașul său OVID VLADESCU, care l-a asigurat că ION și ICA ANTONESCU se vor opri întâi la P.C.M. și apoi vor pleca la Palat. Au băut cafele liniștiți, în timp ce cei așteptați au trecut prin P.C.M. (parter) și apoi la Palat fără deci să ia cunoștință de ce se pregătește la Palat.-

La ora 13,00 se reîntoarce EUGEN CRISTESCU la S.S.I. și îmi comunică că n-a putut vorbi cu ION și ICA ANTONESCU.-

I-am comunicat că am fost arestați și că sînt chemați la Palat și PIKI VASILIU și el, EUGEN CRISTESCU. A refuzat să se ducă și a convocat funcționarii prezenți, declarînd:

"Din acest moment îmi dau demisia, toată răspunderea o port eu personal, fiindcă am depășit unele atribute ale S.S.I.-ului. Dvs. nu veți avea nimic de suferit, deoarece prin legea de funcționare a serviciului cît și prin comportarea dvs. sînteți absolviți de orice pedeapsă".-

La ora 17 (18) primesc o invitație la Insp.G-ral al Jandarmeriei, unde găsesc pe EUGEN CRISTESCU și TOBESCU. Mi-au cerut părerea ce să facă. Le-am răspuns: "Predați-vă".- La ora 20, primesc un telefon de la Legația Germană unde EUGEN CRISTESCU și TOBESCU se găseau fugiți. Mi-au cerut pentru a informa pe ministrul KILLINGHER, care este situația în București și în țară. Am refuzat și va fi socotit trădător, fiindcă am terminat cu germanii.-

La ora 21 se formează guvernul SANATESCU.-

Am ordonat col. RADU IONESCU să pună în libertate pe toți din Malmezon. Acesta îmi cere un ordin scris, pe care l-am și dat.

La ora 22 mă duc la Soc. de Telefoane pentru a trece la consolidarea actului politic prin punerea în aplicare a celor pregătite de mine în cursul anilor 1942-1943 și 1944, întîi prin întreruperea firelor telefonice ale armatei germane, Legației, organelor informative și a tuturor spionilor germani.-

Directorul general PAPADACHE s-a opus, însă am cerut pe SANATESCU la telefon, în prezența lui DAN BRATIANU și a generalului RADULESCU OCTAV, pentru a-i cere aprobarea. SANATESCU a aprobat imediat și m-a felicitat.-

Cu această ocazie am comunicat și la lagărul Tg. Jiu să fie eliberați toți democrații, urmînd ca pentru ceilalți să iau aprobare specială de la SANATESCU.-

Ce s-a întîmplat la Palat? În Palat nu se găsea dintre oamenii politici nici MANIU și nici DINU B. ci numai militari și domnul EMIL BODNARAS. Conversația dintre M I H A I și

ION ANTONESCU a fost scurtă, căci la cererea categorică de a eşi din război, ION ANTONESCU cere un răgaz de câteva zile. La sugestia lui EMIL BOENARAS că ION ANTONESCU ar fi în stare să-i aresteze dacă pleacă liber, MIHAI dîndu-şi seama de situaţie ordonă arestarea lui ION ANTONESCU. Generalul IONESCU EMILIAN şi maiorul DUMITRESCU ANTON execută ordinul lui MIHAI.

Guvernul SANATESCU se formează din generali cari erau alături de Palat, dar de abia la 28 sau 29 August 1944, se poate ţine primul consiliu de miniştrii, fiindcă din cauza bombardamentelor de aviaţie germană erau dispersaţi în diferite localităţi.-

Înainte de a expune în continuare în mod cronologic evenimentele să tratez chestiunea MANIU:

- Acesta ca şi DINU B. fusese contra războiului la Est de Nistru. Într-o convorbire avută cu ION ANTONESCU, MANIU l-a întrebat dacă este sigur pe victorie. ION ANTONESCU i-a răspuns că 90 la sută este sigur, iar MANIU a spus că el mizează pe cele 10 la sută. Aceasta nu a împiedicat de a avea relaţii cordiale tot timpul războiului. MANIU este întrebat de Palat, la începutul anului 1943, ce atitudine înţelege să ia şi se declară contra războiului.-

Pe la începutul lunii august 1943, MANIU cere generalului IACOBICI să pregătească o lovitură armată pentru înlocuirea lui ION ANTONESCU şi a scoate ţara din război. Generalul IACOBICI refuză.- MANIU redactează memorii consultîndu-se cu DINU BRATIANU şi BARBU STIRBEY pentru o acţiune comună.-

La începutul anului 1944, MANIU primeşte de la GAFENCU (Elveţia), obţinut de la BENES - o comunicare a generalului STALIN, prin care i se cere să iasă din război şi să participe cu 16 divizii în Vest - în schimb URSS-ul nu se va amesteca în treburile interne ale Romîniei.-

MANIU cu DINU BRATIANU consiliază Palatul, ca ION ANTONESCU să fie lăsat să facă armistiţiul şi apoi ei vor lua guvernul, ION ANTONESCU trecînd comandant şef al Armatei. MIHAI refuză, MANIU trece şi el la acţiune în cursul anului 1944, cerînd din nou generalului IACOBICI să ia contact cu comandanţii trupelor din Bucureşti. Era însă prea tîrziu căci Palatul îi luase înainte. MANIU însă reuşeşte să-l angajeze la acţiunea sa şi pe TITEL PETRESCU.-

Continuăm cu ziua de 24 august 1944.-

M-am prezentat la M.St.M. instalat în Palatul CFR de la Gara de Nord - unde am găsit pe generalul MARDARE, care

era alarmat că Ministrul de Interne general ALDEA, generalul ANTON dela Jandarmi, Pref.Capitalei și Dir.Generală a Poliției, nu se găsesc la posturi și totul este expus nenorocirii. I-am raportat că eu pot stăpîni situația în întreaga țară, avînd totul pregătit, că nu va fi nici o vărsare de sînge, iar trupele sovietice vor putea înainta nestîngherite pînă la frontiera de West.- Mi-a dat împuternicire scrisă și aprobată și de SANATESCU să conduc Jandarmeria, Poliția și S.S.I. pentru aplicarea măsurilor necesare. De la Jandarmi mi-a venit lt.col.PENESCU, dela Pref.Pol.Capitalei chestorul PALADE, iar de la Dir.Generală a Poliției comisarul șef, mai tîrziu maiorul COPOTOIUL, prin care am trecut la arestarea a circa 2-3000 de iredentiști, hitleriști, fasciști, și alții, urmînd să fie internați la Tg.Jiu.-

Tot la 24 august 1944, am vizitat pe MANIU, DINU B. TITEL PETRESCU și pe dl.MAURER pentru a comunica P.C.R-ului că în postul de la S.S.I. nu înțeleg să fiu pe linia lui MORUZOF sau a lui EUGEN CRISTESCU ci cu totul obiectivă - și orice relații le pot obține prin șeful guvernului.-

Pe SANATESCU și pe RICA GEORGESCU i-am găsit în această zi, în subsolul B.N.R-ului, care mi-au cerut să-i țin la curent tot timpul cu situația frontului și cu situația internă. MOCSONYI era cu SANATESCU cînd la B.N.R., cînd la Bolintinul din Vale, de unde lua tot ce era necesar să informeze pe MIHAI. Acesta se găsea refugiat la ferma colonelului PETRESCU Reșița (iunianist), situată în jud. Gorj.-

La 25 sau 26 august, SANATESCU îmi ordonă să pună la dispoziția lui ECK, un avion pentru a pleca la Istanbul. Ca însoțitor a fost dat DAN BRATIANU și cu o cerere pentru Comandam. American ca să bombardeze cu aviația lor, punctul de rezistență german de la Băneasa. La 28 sau 29 August a fost deci ultimul bombardament american pe teritoriul român.-

La 28 sau 29 august am predat generalului ALDEA, ministru de interne, toate lucrările și măsurile luate pentru a stăpîni ordinea internă. Aceasta s-a petrecut în Palatul Cantacuzino din Calea Victoriei.-

La începutul lui septembrie 1944, primesc ordinul de la SANATESCU de a-l vizita pe ION ANTONESCU și pe cei 3 arestați cu el. Tot prin dl.MAURER, iau contact cu dl.EMIL BODNARAS, care mă conduce într-o vilă din cartierul Vatra Luminoasă.- Toți erau mulțumiți de modul cum erau tratați.-

- 17 -

ION ANTONESCU era mulțumit că actul de la 23 August s-a făcut fără vărsare de sânge și regreta că nu m-a avansat încă din toamna anului 1943.-

La 4-5 sept. 1944, împreună cu col. CRISTEA Prefectul Poliției Capitalei, evacuem personalul Legației Germane în localul Liceului Mihai Viteazu. Cheile de la Legația Germană le-am predat, conform ordinului lui SANATESCU, d-lui EMIL BODNARAS.-

La 5 sept. 1944, generalul RACOVITA ministrul de război, îmi ordonă să plec la Paris, pentru a duce o acțiune de aducere în țară a elementelor franco-anglo-americe, care să contrabalanseze propaganda ce o va desfășura sovieticii pe teritoriul nostru.-

Am refuzat pe motiv că Minist. de Externe este în drept să facă acest lucru, dar trebuie ținut seamă de declarația misiunilor informative anglo-americe venite în țară, care au spus: Nu ne amestecăm în chestiunile dvs. ce le veți avea cu sovieticii. Ei sînt aliații noștri și Berlinul n-a căzut. Noi respectăm convențiile ce le avem.-

O asemenea acțiune nu ar fi fost privită de sovietici cu indiferență.-

A încercat să plece, chiar el generalul RACOVITA, însă anglo-americii nu i-au dat aprobarea.-

- Tot generalul RACOVITA îmi cere pe la 14-15 sept. 1944, să întocmesc un referat în care să-mi creiez un organ informativ prin care să verific bunele intenții ale noilor aliați față de România.-

La 19 sept. generalul RACOVITA numește pe col. LISSIEVICI I. ca șef al S.S.I.-ului și în locul meu ca ajutor pe CHINTESCU GHEORGHE.-

RACOVITA cere prin LISSIEVICI I. ca să urgentez referatul ordonat, însă nu l-am putut da decît pe la începutul lui oct. 1944. RACOVITA l-a aprobat, dar am refuzat aplicarea lui pe motiv: cascada evenimentelor politice făcea ca referatul să nu mai fie oportun - periculos, prin aceea că, colaborînd cu serviciile de informații anglo-americe și sovietice, să nu fim suspectați de spionaj.-

- Se aduce la S.S.I. col. POPOVICI ANTON ca înlocuitor al meu, urmînd să plec pe front.-

.//.

- Am întocmit cu LISSIEVICI I. toate lucrările necesare eşalonului operativ al S.S.I.-ului ce urma să activeze pe frontul de Vest. Eşalonul a fost constituit şi trimis pe front cu lt.col.RUSSU şi POP CORNEL.-

Din cauza multiplelor lucrări şi a necunoaşterii problemelor de col.POPOVICI, care trebuia să-l iniţiez, am întârziat cu predarea pînă la 20-22 noembrie 1944. La această dată, SANATESCU îmi comunică că la cererea lui dr.PETRU GROZA am fost dat ca director la cabinetul său.-

Intr-adevăr d-rul PETRU GROZA mă cunoştea din 1933-1934, cu ocazia unui examen ce l-am dat în regiunea Deva. Apoi ştia că eu am făcut referatul pentru eliberarea sa din închisoare şi (ianuarie 1944) pe care ION ANTONESCU a scris: "Se aprobă". De altfel şi dl.EMIL BODNARAS mi-a comunicat că sînt mutat acolo, de fapt eram numai detaşat.-

SANATESCU mă asigurase că în chestia frontului să nu am nici o grijă, că se va menţine vechea aprobare a lui ANTONESCU de scutire de front, "fiindcă rolul d-tale este cu mult mai mare şi mai important decît al căruia de pe front". Această asigurare nu s-a respectat.-

Toţi cei care nu cunoşteau aceste lucruri m-au suspionat că sînt un oportunist, că am trecut în tabăra F.N.D.-ului, ceea ce m-a costat avansarea şi scoaterea din armată.-

Datorită faptului că oamenii politici nu înţelegeau noile vremuri, aveau loc numeroase manifestaţii care au dus la schimbările de guvern de la 4 noembrie - apoi 6 dec. 1944 şi la 6 martie 1945, de abia s-a ajuns la un guvern ce satisfăcea voinţa poporului.-

În zilele ce au precedat datei de 6.III. 1945, au fost numeroase manifestaţii şi în faţa Palatului. La 3 sau 4 martie, manifestaţii au pătruns în Palat, ceea ce a alarmat pe MIHAI. Generalul IONESCU EMILIAN de la Palat, mi-a dat imediat telefon ca să intervin pentru scoaterea lor din Palat. Cu aprobarea Preşedintelui dr.PETRU GROZA, am luat cu mine pe magistratul lt.col.TARANEANU şi m-am dus la Palat. Căţărat pe grilajul Palatului am cerut manifestaţilor linişte şi evacuarea Palatului căci Mihai va însărcina pe dr.PETRU GROZA cu formarea guvernului.- Manifestanţii s-au bucurat şi au părăsit locul.-

Pentru această intervenţie, Palatul mi-a mulţumit, dar ea nu mi se datora mie, ci d-rului PETRU GROZA.-

La 5 martie 1945, acesta este chemat la Palat de MIHAI, iar eu trebuia să-l însoțesc. La intrare în Palat am întâlnit pe MANIU și DINU BRATIANU ce eșeau și care mi-au comunicat că MIHAI a ajuns la formula unui guvern Groza. MIHAI înainte de a intra în cabinetul său unde se găsea dr. PETRU GROZA, a ținut să mă întreb personal despre el și dacă într-adevăr are încrederea F.N.D.-ului. I-am răspuns destul de clar și asigurător că într-adevăr dr. PETRU GROZA este cel indicat. - Acesta, ieșit de la MIHAI, m-a îmbrățișat și promis că voi fi făcut general. -

Din cele de mai sus se desprinde evoluția politică a României din timpul războiului și cum au acționat oamenii politici. -

În ceea ce privește persoana mea am omis câteva lucruri pe care le voi relata, în cele ce urmează:

În cursul anului 1943 (ianuarie - februarie) sîntem informați că la Odesa s-au descoperit partizani în catacombe. -

Din cauza zeului depus de Inspec. General de Jand. G-ral ILIESCU, a comisarului șef IVASCU și a lt.col. PERJU, s-a atribuit meritul descoperirii S.S.I.-ului. Deși problema comunistă și legionară era dusă direct de EUGEN CRISTESCU și GR. PETROVICI, pentru stabilirea adevărului arăt: Din dec. 1942 Inspectoratul lui g-ral ILIESCU descoperă chestiunea O.B.C.M.-ului, care o predă apoi Pref. Odessa, ce delegă pe comisarul șef IVASCU cu cercetările. - Cei arestați erau în cartierul Sobotca și păziți de jandarmi. Lt.col. PERJU de la S.S.I., raportează la Centru despre cele de mai sus. EUGEN CRISTESCU îmi spune că îl roagă pe PERJU să trimită cît mai dese informații obținute de acest IVASCU, ceea ce i-am comunicat printr-o radiogramă. Constatînd că acolo este o întrecere pentru a obține merite, am cerut lui EUGEN CRISTESCU aprobarea ca lt.col. PERJU să facă un istoric cu acest caz al O.B.C.M.-ului. Acesta a fost amestecul meu și totuși mi s-a pus în sarcină mie toată această chestiune, care nu m-am clintit din București așa cum nu a făcut PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU. Cer audierea fostului Prefect de Odesa col. POPOVICI IULIAN, care cunoaște foarte bine acest caz. -

În urma referatului meu, prin care arătăm că Transnistria urmează să devină un teatru de operații, din cauza înaintării sovietice, am reușit să aduc în țară circa 8-10.000 de evrei. -

D-rul FILDERMAN, președintele Comunității Evreiești, a fost adus de mine din Transnistria - ceea ce l-a determinat ca personal să vină să-mi mulțumească. -

RADU IECCA poate mărturisi că am cerut și obținut scutirea de taxe și de muncă la zeci de evrei. -

NICOLAE STANESCU știe de aceste lucruri.-

DL. EMIL BODNARAS, căruia îi se fixase domiciliu obligator la Brăila în 1941, a fost sub ocrotirea permanentă a mea, în special anii 1943-1944. Germanii și unii zeloși polițiști, dădeau note despre activitatea sa clandestină la care am răspuns că este sub observarea noastră. Stiam că sub numele de ing. CEASU merge prin diferite șantiere și localități pentru propagandă.- A culminat însă când i s-a atribuit constituirea de partizani în regiunea Iugoj- Caraș.-

Am cunoscut legătura sa cu SANATESCU și Palatul, la începutul lui august 1944 și conform înțelegerii ce o aveam cu EUGEN CRISTESCU, desinformam pe germani și nu luam măsurile cerute de aceștia.-

În toamna anului 1943, se descoperă de Siguranța Generală la Sibiu, o organizație comunistă. Aceștia o dădeau ca cea mai mare organizație descoperită de ei.-

Directorul GH. RINZESCU, prieten și informator al lui EUGEN CRISTESCU, comunică personal această descoperire. EUGEN CRISTESCU îmi cere să întreb pe POP CORNEL, rezidentul de la Sibiu, despre ce este vorba și să dea amănunte, întrucât vine Consiliul de Ordine și EUGEN CRISTESCU nu cunoaște suficient ce este acolo.-

În fine, birourile de siguranță de la Sibiu, Deva, Alba Iulia, Făgăraș și R. Vâlcea, cercetează din ordinul Minist. de Interne, cu ușile închise pe cei arestați și îi trimit în judecată. POP CORNEL raportează ce i se dă de Chestura Sibiu - deci nici un merit pentru el - și cu atât mai puțin pentru S.S.I. recte EUGEN CRISTESCU. Dece sînt eu băgat - cînd am cerut scoaterea din cauză a poetului BENIUC MIHAI și a altor doi implicați - deci în sens favorabil a fost intervenția mea.-

D-na CONSTANTINESCU IASI a funcționat la Cenzura Corespondenței Externe ce depindea de S.S.I., a fost menținută în serviciu, știind că o duce greu împreună cu soțul său prof. CONSTANTINESCU IASI. M-am opus întotdeauna de a-i cere informații în schimbul serviciului - deci cred că am fost și de astădată corect.-

IENY CALER mi-a cerut să-i scot pe soțul său SCARLAT PRODA din lagăr. Deși nu-l cunoșteam, m-am dus la PIKI VASILIU și am obținut eliberarea.-

Idem a lui ALFONS MORENA, VLADIMIRESCU, etc.-

Dacă m-ași fi făcut vinovat de urmăriri, arestări și trimiteri în judecată, desigur că magistrații mei ar fi fost

alături de mine în închisoare- însă ei au declarat că n-au primit asemenea ordine și sînt liberi.-

Apoi nu am fost crezut că EUGEN CRISTESCU și GR. PETROVICI au condus direct problema comunistă și legionară, iar eu numai formal pentru a induce pe germani în eroare și să nu-mi descopere adevărata mea preocupare și anume: procurarea tuturor datelor referitor la acțiunea germană pe teritoriul nostru.-

- identificarea unităților și formațiunilor sale.-
- identificarea și urmărirea activității organizațiilor hitleriste.-
- identificarea tuturor serviciilor de informații.
- dosar cu toate telefoanele trupelor și spionilor lor
- desinformarea în tot ceea ce germanii cer, sau pentru camuflarea acțiunilor noastre interne.
- identificarea tuturor colaborațiștilor în presă și economie, școală, etc.-

La începutul lui sept. și oct. 1944, epurările în departamente s-au făcut după datele culese de mine în decursul anilor 1941-1944.-

- idem în presă.
 - Toți prietenii germanilor voiau să se facă cît mai utili lor și exagerau unele fapte, care nu erau plăcute lor.-
- De exemplu: La Odessa se face înmormîntarea unui aviator sovietic căzut cu avionul său, dîndu-se onorurile militare. Generalul TRINCU a ținut o cuvîntare care preamărea eroismul aviatorului sovietic.- ION ANTONESCU informat de germani, voia să-l pedepsească. De abia am putut să arăt și să-l conving că generalul TRINCU a ținut cuvîntarea, dar a cerut și ostașilor noștri să fie ca și cei sovietici, -eroi pe cîmpul de luptă. Să lupte deci cu tot curajul pentru țara noastră. Din asta nu reese că este un procomunist.-

- Alt caz: În vara anului 1944 pe Valea Prahovei. Generalul SANATESCU însoțit de VASILIU RASCANU, făcea glume sau comunica că va forma un nou guvern în locul lui ION ANTONESCU. Prietenii germanilor fac cunoscut nemților de această știre politică și von KILLINGHER cere sancționarea lui SANATESCU și VASILIU RASCANU.- Cum eram prins în lucrări multe, EUGEN CRISTESCU, din ordinul lui ION ANTONESCU, însărcinează pe GR. PETROVICI cu verificarea. Acesta constată că informația germană este justă.-

EUGEN CRISTESCU de teamă, îmi dă spre verificare nota - pe care o prezint sub un aspect de glume și cancanuri.-

SANATESCU era cunoscut ca un mare "cozeur", plin de spirit și și-a bătut joc de nemțofili. VASILIU RASCANU n-a manifestat niciodată sentimente ostile lui ION ANTONESCU.-

Rezultatul: SANATESCU a scăpat numai cu o observație de la generalul PANTAZI, iar VASILIU RASCANU nimic.-

Așa am înțeles să-mi apar pe toți, indiferent de coloratură politică, profesie sau origină, față de pretensiunile germane și unguri de severitatea cam exagerată alui ION ANTONESCU.-

- În zilele de 24 și 25 august 1944, au apărut gărzile "Uniunii Patriotice" și ale "Frontului Patriotic". Toți oamenii politici și chiar militarii din guvern erau îngrijorați de apariția acestor gărzii și mă asaltau cu întrebări: "Ce scop au aceste gărzii?". I-am liniștit, comunicându-le că sînt bine venite și la măsurile luate de mine pentru consolidarea actului de la 23 August prin păstrarea ordinii și a liniștei, aceste gărzii completează foarte bine măsurile luate. Toate acțiunile făcute în interesul poporului trebuiesc primite cu plăcere.-

- Am omis cazul MOCSONYI. L-am cunoscut inițial numai din auzite, apoi după dosarul său de la S.S.I. întocmit de MORUZOF și care nu era pus într-o lumină favorabilă.- L-am cunoscut personal deabia pe la 26-27 august 1944, cînd m-a vizitat la biroul meu.-

Cu aprobarea generalului RACOVITA mi-a cerut să-i predau toate lucrările referitoare la Palat și în plus toate lucrările cu privire la eșirea Romîniei din război. Am cerut un răgaz de cîteva zile pentru a scoate copiii și a verifica dacă RACOVITA menține aprobarea. La cîteva zile le-am predat în biroul meu d-lui IONESCU BALACEANU de la Palat.-

Pe la începutul lui sept. 1944, MOCSONYI mă vizitează din nou la birou și-mi cere personal ales, întrucît dorește să înființeze un serviciu de informații și de pază la Palat, deoarece nu mai vrea ca să pățească ca sub ION ANTONESCU, Palatul să rămînă fără informații. Deși l-am prezentat pe UNTAREANU (conspirativ ALBU), după cît îmi amintesc MOCSONYI a renunțat la acest proiect.-

Tot MOCSONYI mi-a cerut - tot cu aprobarea lui RACO-

VITA să-i dau tabele cu toți informatorii interni și externi. I-am obiectat că nu le pot da decât lui MIHAI personal sau lui RACOVITA, de la care le poate ridica - în orice caz de la mine nu.- MOCSONYI l-a pus pe NICULESCU BUZESTI Ministrul de Externe să-mi ceară aceste tabele. I-am refuzat și trimis pe LISSIEVICI I. la NICULESCU BUZESTI. Ancheta mi-a pus mie în sarcină că le-am dat. Nu stă în picioare această constatare, deoarece MOCSONYI nu ar mai fi apelat la NICULESCU BUZESTI să ceară aceste tabele dacă le-ar fi primit direct de la mine - și nici NICULESCU BUZESTI nu s-ar mai fi supărat când i l-am trimis pe LISSIEVICI I. dacă și el le-ar fi primit de la mine. Nici nu mai era nevoie să-l introduc pe LISSIEVICI I. în această chestiune, însă fiind o discuție, un litigiu prea mare, l-am băgat pe șeful serviciului în cauză. Rezultatul este că nu a primit aceste tabele de la mine, probabil de la RACOVITA, dacă LISSIEVICI contestă că le-ar fi dat.-

După acest litigiu avut cu MOCSONYI n-am mai avut nici o legătură sau contact cu el.-

În ideea directoare că am răspuns la întrebarea pusă de D-vs., rog să binevoiți a aprecia dacă nu este cazul să revizuiți și situația mea în lumina adevărului nealterat și expus în cele de mai sus.-

Drept care dau prezenta declarație și o semnez cu mînă proprie.-

ss. Borcescu C. Traian

Gherla, 14 februarie 1962.-

TW/3 ex.

DECLARAȚIE

=====

Subscrisul ALEXANDRU ALEXANDRINI, declar următoarele:

Am cunoscut pe LUCRETIU PATRASCANU în clasa I de liceu, fiind colegi de clasă la Liceul Internat din Iași și am fost colegi 4 ani, pînă la declararea războiului din 1916, fiind un timp colegi de bancă.

În acest timp se născuse o camaraderie destul de strînsă între noi.

În timpul războiului el a rămas cu părinții săi în București sub ocupația germană. Aci, tatăl său, scriitorul PATRASCANU, prieten politic cu CONSTANTIN STERE, a avut o atitudine de legătură strînsă cu autoritățile germane de ocupație, și a colaborat la ziarul "Lumina" scos de STERE. Acest ziar îndemna pe romîni să iasă din război, fiind aruncat în scop de propagandă de germani în tranșeele romîne. După război, tatăl său a fost considerat trădător, eliminat din învățămînt și ostrecizat de întreaga societate romînească din București. Nu-mi amintesc dacă a și fost dat în judecată. Am aflat ulterior de la un alt coleg de liceu CONSTANTIN BOTEZ, care era rudă cu PATRASCANU, că acesta și-a continuat studiile în București, dar ca suferise extraordinar de mult în ultimii ani de liceu de atmosfera grea ce se crease tatălui său, și care se răsfrîngea și asupra sa. Numeroși colegi nu voiau să aibă relațiuni cu el, tratîndu-l de fiu de trădător.

CONSTANTIN BOTEZ era în 1949-1950 referent la Academia Romîna, dacă nu mă înșel la redactarea unui dicționar de filozofie.

În liceu, PATRASCANU a fost un foarte bun elev, pasionat mai ales de literatură.

Deși copil, după declararea războiului din 1914, problemele internaționale, și mai ales chestiunea intrării noastre în război, constituiau miezul discuțiilor dintre noi.

PATRASCANU, sub influența spiritului ce domnea în fa-

milia sa și în cercul revistei "Viața Românească" de sub conducerea lui CONSTANTIN STERE, revistă care la timpul său a avut un mare prestigiu și la care tatăl său colabora, avea în discuțiile noastre de copii o atitudine net germanofilă.

CONSTANTIN STERE avea fobia rușilor și era adversarul oricărei alianțe cu rușii și susținea că oricine ar fi conducătorul Rusiei, tendința politicei ruse de a ajunge la Constantino-pol trece peste noi, așa încît, dacă ar câștiga războiul ne vor cotorosi, mergînd pînă la anexarea cel puțin a Moldovei. De asemenea ca basarabean dorea retrocedarea Basarabiei către România.

Această poziție a lui STERE, era împărtășită de tatăl lui PATRASCANU, astfel că acesta ca copil, crescuse într-un mediu în care domina fobia de ruși.

Am aflat ulterior tot de la CONSTANTIN BOTEZ, că PATRASCANU nu-și putuse continua studiile universitare la București din cauza aceleiași atmosfere și că plecase în Germania unde a studiat Economia Politică. Nu-mi amintesc dacă licența în drept o luase la București.

Mai tîrziu mi s-a spus că devenise comunist. Intre noi, foștii săi colegi, ne-am explicat această înregimentare, ca un act de răzbunare împotriva societății burgheze românești care eliminase din sinul ei pe tatăl său și care-l privea și pe el, în tinerețea lui, cu ostilitate.

De atunci și pînă la intrarea mea în guvern în 1945, l-am văzut foarte rar, numai de cîteva ori în tribunal, unde am vorbit puțin dar foarte amical. ~~Am vorbit~~

Cînd a fost ales deputat în parlamentul IORGA-ARGENTOLIANU, l-am văzut la Cameră în primele zile după deschidere, cînd se discutau validările. PATRASCANU avea talent oratoric, îi plăcea mult să vorbească în public, și dorea intens să rămîie în Cameră și să dezvolte o activitate parlamentară.

El m-a întrebat atunci dacă nu aș putea obține pentru el sprijinul lui DUCA, a cărui colaborator apropiat eram și care era în cartel cu guvernul IORGA-ARGENTOLIANU, ca să nu fie invalidat. DUCA însă nu a voit să-i acorde sprijinul său.

Asupra acestui fapt, însă, amintirile mele, după peste 30 de ani, nu sînt precise, ce vagi astfel că nu sînt sigur de perfectă lor exactitate.

Il relatez totuși așa cum mi se pare că a fost, fiindcă mi-am luat angajamentul să relatez absolut tot ce eventual mi-aș mai aminti.

După intrarea mea în guvern, l-am văzut deseori, și camaraderia noastră din prima tinerețe s-a reînnoit.

Stiu că după 23 August 1944, din foștii noștri colegi PATRASCANU vedea mai ales pe CONSTANTIN BOTEZ și pe LAURENTIU PREOTESCU, Președinte la Curtea de Apel din București. Acesta devenise unul din consilierii săi tehnici la Ministerul de Justiție.

În relațiile noastre, am găsit la el o atitudine mai puțin extremistă, puțină simpatie față de ruși și dorința de a găsi o posibilitate de colaborare cu societatea burgheză.

În cercul politic al Partidelor Istorice, PATRASCANU era privit ca singurul membru al Partidului Comunist cu care se putea sta de vorbă și se nădăjduia în sprijinul său pentru a toci ascuțișul luptei de clasă.

Am aflat ulterior de la Generalul PANTAZI, că în timpul războiului el intervenise la MIHAI ANTONESCU ca să nu fie internat în lagăr, și că acesta obținuse de la mareșalul ANTONESCU menținerea lui în libertate, PATRASCANU luând obligația de a nu desfășura nici o acțiune politică.

DI.N.MALAXA, al cărui avocat eram, mi-a spus că puțin timp după 23 August 1944, MAX AUSNIT, care era reprezentantul intereselor engleze în Soc.Reșița, s-a reîntors din Anglia unde fugise în timpul războiului, având între altele și misiunea de a căuta să asigure englezilor stăpânirea societății Reșița, care le-ar fi asigurat în viitor o poziție dominantă în industria grea din România.

MAX AUSNIT s-a pus atunci de acord cu PATRASCANU ca să folosească o lege făcută de MIHAI ANTONESCU în timpul războiului care dădea Ministerului de Justiție dreptul de a vota în adunările generale ale acționarilor societăților anonime, în locul acționarilor care lipseau.

S-a convocat atunci în grabă, în septembrie sau octombrie 1944 o adunare generală a acționarilor Soc.Reșița ca să voteze majorarea capitalului acestei societăți, majorare care urma să fie preluată în mare parte de grupul englez, asigurându-i astfel stăpânirea societății și bariind drumul unei eventuale intrări a rușilor în această societate.

PATRASCANU a trimis un delegat al Ministerului de Justiție la această adunare generală, care a votat majorarea capitalului.

Prin aceasta, AUSNIT dădea o dublă lovitură, asigurând stăpânirea capitalului englez și eliminând influența lui MALAXA în Soc.Reșița, MALAXA fiind dușmanul său de moarte.

MALAXA a atacat în justiție hotărîrea adunării generale și a cerut suspendarea executării ei, dar PATRASCANU a intervenit și tribunalul a respins cererea de suspendare.

Am fost avocatul dlui MALAXA în acest proces.

După 6 Martie 1945, Consiliul de Administrație a Soc. Reșița, care era condus de VISOLIANU, a fost suspendat de Ministerul Economiei Naționale, numindu-se de stat un administrator unic, care nu a mai executat hotărîrea adunării generale de a majora capitalul social.

După 6 Martie 1945 am văzut mai des pe PATRASCANU, fie la Consiliile de Miniștri, fie mergînd la el la Minister, fie venind el la mine.

Am fost trimis la el de mai multe ori de Dl. TATARESCU, cu diferite plîngerii ale membrilor partidului nostru împotriva a ceea ce ei numeau excesele membrilor Partidului Comunist, pentru ca el să obțină în sinul conducerii acestui partid încetarea lor.

El a venit de cîteva ori la mine pentru a obține o subvenție pentru teatrul de păpuși pe care soția sa îl montase la București, și m-a dus la acest teatru. Altă dată m-a dus la arhiva de folclor muzical care era condusă de un prieten al său BRAUNER pentru a-i da o subvenție. De asemenea a intervenit pentru a da un ajutor familiei unui fost coleg al nostru de liceu SAVA, regisor la Teatrul Național din București și care murise în 1945.

Cînd ROMNICEANU fusese Ministru de Finanțe, PATRASCANU a intervenit la el ca să numească ca director al contribuțiilor directe, pe un protejat al său, FLORIN TEODORU, funcționar în Ministerul de Finanțe.

Eu l-am scos ca incapabil și PATRASCANU a venit la mine insistînd puternic ca să-l mențin. Eu am refuzat, dar pentru a-i da totuși o satisfacție l-am numit director general la Creditul Județean și Comunal, post de linie moartă.

Stiam că caută o apropiere de Rege. Acesta îmi spusese de mai multe ori că PATRASCANU e singurul dintre membrii partidului Comunist cu care se poate vorbi și că se poate avea încredere în el. Văzusem pe masa Regelui cărțile lui PATRASCANU pe care acesta i le dăduse.

În problema criminalilor de război, Regele și TATARESCU doreau ca după condamnarea marilor vinovați, să se trimită în judecată cât mai puține persoane.

După câte știu, PATRASCANU se declarase de acord cu această linie, astfel încât anchetele care se făceau de Ministerul de Justiție mergeau foarte încet, cu tendința de a se ajunge la expirarea legii cu cât mai puține arestări sau dări în judecată.

În vara anului 1946, când PATRASCANU era la Paris la conferința de Pace, dl. TEODHARI GEORGESCU, care deținea interimatul Ministerului de Justiție, a procedat însă la arestări masive, între care și CÂNCICOV pe care TATARESCU vroia să-l salveze și pentru care obținuse până atunci de la PATRASCANU să fie lăsat liber.

Dat fiind că în concepția noastră un ministru interimar nu are decât un rol de a gira afacerile curente în lipsa titularului, am fost surprins și am întrebat pe PATRASCANU când s-a întors de la Paris, cum a fost posibil aceasta.

El mi-a răspuns: "TEODHARI a sărit peste cal".

Expirând legea, Regele și TATARESCU ar fi dorit să nu se prelungească. Aceasta însă nu era posibil, fiindcă pe de o parte rușii nu erau mulțumiți cu ceea ce se făcuse și numiseră din partea Comisiei aliate de Control o comisie care reexamina dosarele clasate, iar pe de altă parte tratatul de pace avea o clauză care ne obliga din nou să judecăm acești criminali.

Partidul Comunist a cerut atunci să se facă o lege de prelungire a valabilității vechii legi.

Regele a refuzat însă să semneze mesajul de trimitere a acestei legi la Adunarea Deputaților și Partidul Comunist a depus atunci legea din inițiativă parlamentară.

Pentru a ieși din impas, a fost însărcinat PATRASCANU și cu mine să alcătuim un proiect de lege care să obție semnătura Regelui.

M-am dus în audiență la Rege ca să-i arăt că în împrejurările politice de atunci o nouă lege trebuia făcută și să-l întreb cum ce ar voi.

Regele mi-a spus că știe că o lege trebuie făcută, dar n-a semnat proiectul ce i s-a trimis, fiindcă PATRASCANU i-a spus că se poate obține o lege mult mai blândă.

M-am pus atunci ușor de acord cu PATRASCANU ca să alcătuim o lege care să prevadă exclusiv cazurile de crime de

război, crime contra păcii și contra umanității, prevăzute în declarația de la Londra din 1943, și pentru a salva pe unii fruntași, să excludem crima de înfeudare economică la germani.

Astfel s-a făcut o lege mult mai blândă, pe care Regele a semnat-o și care a rămas în vigoare până la 1948 când, după ieșirea noastră din guvern s-a revenit la vechea lege.

PATRASCANU nu avea simpatie pentru ruși. Am socotit că în sufletul său rămăseseră întipărite urmele animozității care dominase pe tatăl său și a atmosferei în care crescuse de copil în casa tatălui său.

Mi-a spus de mai multe ori că Rușii au rămas aceeași indiferent de conducere.

Se temea mai ales de înfeudarea noastră economică, și era îngrijorat de poziția dominantă pe care rușii o căpătaseră la noi în domeniul economic, prin trecerea asupra lor, în urma armistițiilor cu Germania și Italia și a tratatului nostru de pace, a tuturor activelor germane și italiene de la noi care erau considerabile.

Când MIRCEA DURMA a plecat la Moscova în 1945 ca să încheie primul tratat economic cu U.R.S.S., PATRASCANU i-a spus, după cum mi-a spus DURMA, ca să nu angajeze în Rusia întregul nostru disponibil de export, pentru ca să se poată relua relațiile economice și cu puterile din Vest.

Mie/mi-a spus de mai multe ori, ca să rezist cererilor sovietice în negocierile ce aveam cu ei și să nu mă las intimidat de insistențele lor.

Din desfășurarea vieții politice de la noi, devenea vizibil că PATRASCANU nu mai juca un rol de prim plan în conducerea partidului Comunist.

L-am întrebat cărui fapt i se datorește acest lucru, dat fiind că el era unul din fondatorii partidului la noi și obținuse merite însemnate prin rolul pe care-l jucase în realizarea actului de la 23 August 1944.

Mi-a răspuns că după 23 August avusese o foarte bună poziție la ruși, dar că ulterior ANA PAUKER convinsese pe Stalin că 23 August fusese o greșală care a dat în mod inutil viață nouă partidelor istorice.

După bătălia de la Iași, mareșalul ANTONESCU n-ar mai fi avut posibilitatea să reconstituie un front defensiv pe linia Focșani-Nămoloasa-Galați și pe munții Moldovei, astfel încât rușii ar fi putut ocupa cu ușurință Muntenia și trecătorile

Carpaților. La noi s-ar fi instalat atunci imediat o conducere comunistă și nu ar mai fi existat dificultățile și complicațiile vieții politice care s-au născut.

Această nouă convingere a lui Stalin a fost de natură să slăbească poziția sa la ruși și în consecință a scăzut și influența sa în sinul conducerii partidului comunist de la noi.

După reîntoarcerea sa de la Paris l-am găsit întărit în convingerea că trupele ruse se vor retrage de la noi în urma semnării tratatului de Pace cu Austria și că se va ajunge curînd la o înțelegere între URSS și USA care va avea drept urmare că la noi va fi și o influență americană care va contrabalansa influența sovietică.

După alegerile din 1946 a rămas impresionat de popularitatea din țară a lui Maniu. Mi-a spus că după rezultatul real a acestor alegeri, guvernul nu obținuse decît 12% din voturi, pe cînd Maniu avusese peste 70%.

În primăvara anului 1947, relațiile dintre dl. TATARESCU și Partidul Comunist se înăspriseră. Partidul Comunist susținea, după cum mi-a spus dl. BODNARAS, că atitudinea dlui TATARESCU se schimbase în urma conversației cu BYRNES, iar dl. TATARESCU susținea că Partidul Comunist nu respectă platforma de colaborare. Dl. TATARESCU primea dese ori rapoarte și plîngerii de la organizațiile și prietenii săi politici din provincie.

M-a trimis odată cu un asemenea raport la PATRASCANU ca să îl arăt și să-i cer să intervină la conducerea Partidului Comunist, pentru ca aceste încălcări să înceteze.

PATRASCANU mi-a spus că conducerea Partidului nu este de acord cu excesele de zel și cu unele acte de indisciplină din provincie, care se datoresc faptului că cedrele partidului nu sînt bine închegate.

Mi-a spus că la 23 August 1944, partidul Comunist avea cel mult 15.000 membri și că după această dată a fost invadat de mulți membri insuficient controlați.

Mi-a mai spus că înainte de 23 August unii membri din vechea conducere și chiar fostul secretar general al partidului, un anume FORIS dacă nu mă înșel, de care auzeam pentru prima oară, fuseseră în serviciul siguranței, și că el și cu dl. BODNARAS înlăturaseră această conducere în primăvara 1944.

După puțin timp, dl. TATARESCU m-a trimis din nou, cu un alt raport venit din provincie.

- 8 -

PATRASCANU mi-a spus că nu poate face nimic, dar să vorbesc cu ANA PAUKER.-

I-am întrebat atunci dacă nu ar fi mai bine să vorbesc cu dl. GHEORGHIU DEJ, care era secretar general al partidului și cu care aveam legături mult mai strinse.-

El mi-a spus atunci că de linia politică se ocupă în special ANA PAUKER, întrucât există o înțelegere între ea, VASILE IUCA și TEODOR GEORGESCU pentru o atitudine comună în Biroul Politic al Partidului, care să puie în mîna lor conducerea politică a Partidului și să axeze pe dl. GHEORGHIU DEJ pe linia economică în special unde multiplicitatea problemelor l-ar absorbi complet și unde, în dificultățile economice cu care era obligat să lupte eventual s-ar și compromite.-

Am fost atunci la d-na ANA PAUKER scasă cu care am avut o lungă convorbire de aproape 3 ore asupra tuturor problemelor de politică internă care ne despărțeau, arătîndu-i că nu putem să ne îndeplinim misiunea care ne revenea, de a trage burghezia spre politica de colaborare, dacă chiar ^{în} probleme mici nu puteam face nimic pentru ea.-

M-am despărțit cu impresia că nu obținusem nimic, și văzîndu-l din nou pe PATRASCANU, i-am spus că nu am găsit înțelegere la ANA PAUKER.-

PATRASCANU mi-a răspuns atunci să avem și noi răbdare pînă se semnează tratatul de pace cu Austria și se retrag trupele ruse: "Vom putea lucra atunci în alte condițiuni", a zis el.

A adăugat că dacă se realizează și o înțelegere între URSS și USA care ar avea de urmare o influență americană de contrapondere a prea marelui influențe ruse, o asemenea înțelegere ar fi de natură să fie urmată de schimbări importante de structură în sinul Partidului Comunist.-

Intr-una din aceste întrevederi, m-a întrebat odată, pe un ton jumătate serios, jumătate în glumă, dacă ași intra într-un guvern condus de el. I-am răspuns pe același ton: "Da r Regele te cheamă?". El mi-a spus atunci: "Intr-o anumită ipoteză nu este exclus.-

Am aflat mult ulterior de la dl. TATARASCU că era înțeles cu PATRASCANU, ca acesta din urmă să intre într-un guvern presădat de dl. TATARASCU, ce s-ar forma eventual după retragerea trupelor ruse.-

.//.

- 9 -

Cînd în primăvara anului 1947 a apărut planul Marshall, am asistat la o convorbire ce a avut loc între dl. TATARASCU și PATRASCANU, după ce s-a aflat că cehoslovacii acceptaseră acest plan.-

PATRASCANU a spus d-lui TATARASCU că-ar fi bine să acceptăm și noi imediat să participăm la acest plan.-

Dl. TATARASCU i-a răspuns că nu trebuie să ne grăbim, întrucît consideră exclus ca rușii să nu reacționeze împotriva acțiunii cehoslovace.-

Cînd în cele din urmă noi am respins participarea, PATRASCANU mi-a spus că e păcat și că am scăpat un mare tren.-

În timpul lucrărilor comisiei ministeriale pentru stabilizare, vorbind cu PATRASCANU care se interesa de mersul lucrărilor mi-am exprimat îngrijorarea că soluția de stabilizare la care se tinde, de a stabili salariile din 1938 și prețurile la dublul celor din 1938, nu va ține.-

Standardul de viață în țară, în urma războiului pierdut, a secetei și a carenței întreprinderilor industriale nu era jumătate din 1938 ci aproape de 6 ori mai mic.-

PATRASCANU mi-a răspuns că planul de stabilizare e făcut de un expert sovietic VASILIEV, și că din motive politice nu se poate adopta un raport între prețuri și salarii mai mic de jumătate din 1938, întrucît nu se poate arăta muncitorilor și salariaților că oficial trăiesc de 6 ori mai rău ca în 1938.-

Apoi a adăugat "Ce-ți pasă ție, DEJ răspunde". L-am arătat că nu e tocmai așa, întrucît efectele instabilității monetare apar mai întîi pe tărîm financiar, astfel că s-ar putea să fie acuzat de sabotarea stabilizării.-

Puțin timp după ce s-a făcut stabilizarea m-a întrebat dacă va ține. L-am răspuns că la raportul standardului de viață de 1/2 din 1938, nu va ține.-

El mi-a răspuns: Crede-mă, politic nu e rău". Puține luni mai tîrziu, cînd au dispărut efectele lipsei de monedă de la început, prețurile au început în adevăr să se urce pe piața liberă a mărfurilor și a devizelor.-

Ministerul Economiei Naționale însă, condus de d-nii GHEORGHIU DEJ și GH. MAURER, au găsit o soluție bună și de o perfectă tehnicitate. Întrucît între timp întreprinderile fuseseră naționalizate, s-au menținut prețurile pe cartele la dublul celor din 1938, astfel încît un salariat dacă se mulțumea să con-

.//.

- 10 -

sume produsele cartelate, putea să trăiască la nivelul stabilit de planul de stabilizare.-

Prețurile libere au fost însă considerabil sporite, la nivelul standardului real de viață, și uneori chiar peste, pentru a steriliza o parte din puterea de cumpărare de pe piață.-

În aceste condiții, stabilizarea s-ar fi putut menține, dacă Ministerul de Finanțe ar fi respectat cât mai aproape cifra maximă bugetară și plafonul de emisiune ce fuseseră stabilite imediat după stabilizare de mine de acord cu dl. MAURER.-

Poziția Ministerului de Finanțe atunci era mult mai favorabilă decât a mea pe care o aveam eu, întrucât naționalizarea întreprinderilor suprimase fraudă fiscală și stocurile de materii prime și mărfuri, găsite, menajau emisiunea Băncii de Stat.-

x

x

x

După formarea guvernului de la 6 Martie 1945, prima problemă importantă ce s-a ivit a fost exproprierea moșiiilor.-

Atunci CONSTANTIN (BEBE) BRATIANU, a venit la dl. TATARASCU și i-a spus, în numele lui DINU BRATIANU, să nu semneze legea și să demisioneze imediat din guvern.- În acest caz, va fi reprimat imediat în partid, în vechea lui situație, cu toate onorurile, ștergându-se cu buretele și iertându-i toate păcatele săvârșite sub domnia Regelui Carol II și acum în urmă.-

Firește, dl. TATARASCU a refuzat.-

- x

Tot la începutul acestui guvern, s-a găsit dispoziția dată de VISOIANU băncii elvețiene, unde erau depuși francii elvețieni, transferați din ordinul lui MIHAI ANTONESCU, pentru a servi, în caz de ocupație rusă, la întreținerea unor eventuali refugiați politici, de a plăti această sumă întreagă lui CRETEANU, fost ministru la Ankara.-

Dl. TATARASCU mi-a spus că, întrebându-l pe VISOIANU, de ce a dat o asemenea dispoziție frustând statul în favoarea unui particular, pentru acțiuni dușmănoase regimului legal al țării, VISOIANU i-a răspuns că regele i-a cerut să facă acest lucru.-

.//.

- 11 -

În ianuarie 1946, au venit la București d-nii VISINSKI HARRIMAN și KERR, pentru a împăca pe Rege cu guvernul GROZA.-

DI. TATARASCU mi-a spus că a fost vizitat de HARRIMAN și l-a întrebat de ce USA a sfătuit pe Rege să ceară demisia guvernului GROZA.- HARRIMAN a răspuns atunci că nu l-au sfătuit ei, și că incontestabil Regele s-a grăbit, întrucît rezolvarea definitivă a situației din România vine abia în rîndul al treilea, după Grecia și Polonia.-

DI. TATARASCU socotea atunci că Regele a fost sfătuit de STIRBEI și SAVEI RADULESCU.- RICA GEORGESCU mi-a spus că HARRIMAN i-a vorbit în acelaș sens și lui MANIU, ceea ce a mîhnit foarte mult pe acesta.-

HARRIMAN i-ar mai fi spus lui MANIU că TATARASCU i-a făcut o excelentă impresie. El a încercat atunci să împăce pe MANIU cu TATARASCU și l-a sfătuit pe MANIU să ajungă la o înțelegere pentru o atitudine comună.-

MANIU însă nici nu a voit să audă de o asemenea eventualitate.-

Cîtva timp mai tîrziu a venit în țară Prințul DERNADO-TE, președintele Crucii Roșii Internaționale. Motivul oficial al vizitei era să ia contact cu filiala Crucii Roșii de la noi. În realitate el a încercat să facă o împăcare între partidele burgheze ca să se înjghebe un front comun împotriva comunismului.-

Însoțit de doctorul COSTINESCU care înclina pentru această idee, a vizitat pe MANIU, DINU BRATIANU și TATARASCU.-

Am fost invitat la o masă cu el și doctorul COSTINESCU acasă la DI. TATARASCU.-

MANIU însă a refuzat să facă vre-o înțelegere cu TATARASCU și sub influența sa i s-a raliat și DINU BRATIANU.-

După alegerile din 1946, DI. TATARASCU ar fi voit ca MANIU și DINU BRATIANU să participe la lucrările parlamentului. El socotea că această acțiune parlamentară era de natură să întărească poziția lui în guvern, întrucît Partidul Comunist l-ar menaja pentru a menține unitatea blocului parlamentar în această luptă și i-ar ușura poziția spre a obține concesii simțitoare din partea comunistilor.-

El m-a întrebat atunci dacă am pe cineva de încredere care are legături cu MANIU, care să-l convingă, că chiar dacă considerăm falsificate alegerile, în orice caz el trebuie să privească grupul său parlamentar ca expresie redusă dar reală a voinței populare.-

.//.

- 12 -

Pe de altă parte, tribuna parlamentară îi oferă posibilități unice în acțiunea sa de opoziție, întrucât desbaterile sînt publice și nu pot fi nici cenzurate în ziare.-

Am vorbit atunci cu RICA GEORGESCU care mi-a spus că TATARASCU are dreptate și că va face tot ce poate spre a-l convinge pe MANIU. A adăugat că va solicita și pe americani să-l vorbească în acelaș sens.-

MANIU însă a refuzat și a cerut Regelui ca acesta să nu recunoască alegerile.-

În acelaș sens TATARASCU a intervenit și la DINU BRATIANU prin doctorul COSTINESCU.-

În acea vreme, Partidul Liberal, la conducere era rugat definitiv.-

Între DINU BRATIANU și GH. BRATIANU de o parte și TATARASCU pe de altă parte, exista o prăpastie adîncă ce nu se putea trece.-

Mai jos însă, cadrele și dintr-o parte și din alta păstrasera legăturile și nădăjduiau o reintregire a partidului.-

TATARASCU era înțeles cu doctorul COSTINESCU și doctorul ANGHELESCU, ca în cazul cînd TATARASCU va fi însărcinat cu formarea guvernului, să facă reintregirea partidului peste capul lui DINU BRATIANU.-

Doctorul COSTINESCU spera să fie el atunci ales șeful partidului, ca o formulă de împăcare între cele două tabere.-

TATARASCU a încercat să atragă la ideia sa și pe VINTELIA BRATIANU, care grupase în jurul său tineretul Liberal.-

Am aflat mai tîrziu, în vara anului 1947, de la mareașul Palatului Regel, că după venirea în țară a noului ministru USA SCHUMAN, Regele întrebese pe acesta ce s-ar fi întîmplat dacă nu ar fi recunoscut alegerile și ar fi refuzat să deschidă Camera Deputaților.-

SCHUMAN i-a răspuns: "La Departamentul de Stat USA urmăm cu încordare ce va face Majestatea Voastră. Refuzul Majestății Voastre ar fi avut urmări incalculabile asupra României și a Majestății Voastre".-

Mi-a spus că a fost vizitat de VINTELIA BRATIANU dar l-a găsit deosebit de mediocru.-

TATARASCU nu dorea la noi o răsturnare totală a situației politice.-

De asemenea răsturnarea ar fi adus la guvern pe MANIU și ar fi avut drept urmare arestarea lui TATARASCU.-

.//.

TATARASCU dorea să se ajungă la o înțelegere între URSS și USA, care ar fi avut ca urmare la noi instaurarea unui regim de colaborare cu Partidul Comunist în care TATARASCU ar fi avut un rol de prim plan.-

Mai mult, el nutrea speranța că el va fi acel care va mijloci înțelegerea între USA și URSS, poate chiar pe un plan mai larg decât în ceea ce privea țara noastră. După cum spunea, să fie el acel care întinde puntea între Est și Vest.-

În primăvara 1947, Partidul Comunist a cerut lui TATARASCU să ia pe STUPINEANU, care era șeful serviciului secret la președinția Consiliului de Miniștri, ca secretar general la Ministerul de Externe.-

TATARASCU a refuzat și mi-a spus că nu înțelege să fie pus sub tutela partidului comunist.-

DI. PETRE GROZA m-a chemat atunci și mi-a cerut să insist la TATARASCU să accepte.- El mi-a spus: "E o formulă foarte comodă. Uite, eu am aci pe BODNARAS. Eu guvernez și el răspunde".-

Peste câteva zile, STUPINEANU mi-a telefonat și m-a rugat să trec pe la el când viu la Consiliul de Miniștri.-

El mi-a spus: "Spune d-lui TATARASCU să mă primească, și va fi foarte bine".-

TATARASCU însă a refuzat.-

După ce a făcut memoriul, TATARASCU l-a dat și lui BEJAN să-l citească. În fața mea, BEJAN i-a spus că e foarte bun, dar nu destul de tare.-

TATARASCU a fost foarte plictisit de faptul că americanii comentaseră la radio acel memoriu.-

"Americanii nu au procedat corect" mi-a spus el.-

Când a văzut ce resentiment a provocat memoriul atât la mine cât și la PETRU GROZA și în Partidul Comunist, TATARASCU a chemat în țară pe FRĂNASOVICI care era ministru la Londra.-

Acesta l-a informat că Anglia se zbate în dificultăți economice foarte mari, așa că vrea să evite orice conflict cu URSS, iar USA se desinteresează complet de Sud Estul European, fiind mulțumită dacă ar putea opri înaintarea comuniștilor în Franța și Italia și să menție în Estul Europei situația de Statu Quo.-

- 14 -

FRANASOVICI mi-a spus că nu înțelege de ce TATARASCU a făcut memoriul. El crezuse că TATARASCU era acoperit de ruși. Dacă nu, memoriul era o mare greșală.-

El mi-a mai spus că TATARASCU îi oferise să preia el Ministerul de Externe, TATARASCU rămânând numai Vice Președinte de Consiliu.-

FRANASOVICI însă a refuzat fiindcă era bolnav de inimă și i-a recomandat să mă facă pe mine ministru de externe.-

TATARASCU nu mi-a spus nimic atunci de aceasta.-

FRANASOVICI a mai vizitat atunci pe d-na ANA PAUKER.- Aceasta s-a plîns de atitudinea lui TATARASCU și i-a spus că se ceruse ca să ia ca secretar general pe STUPINEANU, fiindcă la Ministerul de Externe mai rămăseseră multe elemente reacționare ca POGONEANU, care se părea că întreține legături cu adversarii regimului.-

Este adevărat că și eu îl sfătuisem de mai multe ori pe TATARASCU să îndepărteze pe POGONEANU care era un partizan notoriu al lui MANIU, din postul de director al Cifrului, dar TATARASCU îmi răspunsese că e un om foarte capabil și că nu are cu cine să-l înlocuiască.-

FRANASOVICI mi-a spus că dacă mă face pe mine ministru de externe să primesc pe STUPINEANU sau orice persoană indicată de Partidul Comunist ca secretar general și să scot pe POGONEANU din Minister.-

A doua zi eu fiind cu FRANASOVICI în biroul d-lui TATARASCU, FRANASOVICI l-a întrebat dacă făcînd memoriul a voit să rupă colaborarea cu partidul comunist.-

"Nici de cum a răspuns TATARASCU. Am vrut să fac "eine Kraft probé" (o încercare de putere).-

Cînd s-a produs arestarea lui MIHALACHE și dizolvarea Partidului Național Țărănesc, TATARASCU a fost plictisit fiindcă socotea că prezența acestui partid întărește poziția sa în guvern, Partidul Comunist avînd interes de a menține colaborarea cu el.-

În vara aceluiaș an, TATARASCU a făcut împreună cu dl. GHEORGHIU DEJ și încă cineva, vizite la Sofia, Belgrad și Praga.

Mi-a spus că i se cere să facă un tratat de alianță cu aceste țări, dar că el crede că un asemenea tratat nu este oportun, și că trebuie mai, întîi să facem un tratat de alianță cu URSS.-

După întoarcerea sa de la Belgrad, el mi-a spus că l-a dat o lecție de politică externă și că a găsit o deplină înțe-

legere la Mareșalul Tito.-

Tot atunci mi-a spus că este hotărât să părăsească Ministerul de Externe și să ia Ministerul de Finanțe, iar eu trebuie să iau Ministerul de Externe.-

Am avut impresia că el nu voia să fie semnatarul acestor tratate de alianță.-

Cum eu lucram atunci în comisia ministerială pentru stabilizare, l-am întrebat dacă vrea el să continue cele lucrări.-

După puțină gândire mi-a răspuns că nu, să termin cu stabilizarea și imediat după aceasta să trec la Ministerul de Externe.-

Tot în vara anului 1947, am fost invitat odată de TATARASCU la prinz cu dl. SCHUMAN, noul ministru USA la noi.-

După prinz dl. SCHUMAN ne-a spus că este o greșală dacă se crede că USA se desinteresează de România. Politica externă USA nu trebuie judecată după vechile criterii diplomatice, a liniilor de interese. Opinia publică USA impune guvernului să urmărească un regim de libertate și dreptate pentru toate popoarele, indiferent de interesele politice.-

"Trebuie să aveți încredere în America" a spus d-sa la va impune până în cele din urmă punctul său de vedere.-

El a adăugat, că în toate țările, partidele comuniste sînt în regres, cu toată aparența lor recrudescență de activitate. În Cehoslovacia, unde fusese ministru pînă atunci, partidele comuniste ar fi pierdut un număr însemnat de simpatizanți, și Președintele BENES intenționa să facă în curînd noi alegeri din care socotea că poziția partidelor burgheze va ieși mult întărite. După plecarea d-lui SCHUMAN mi-am exprimat față de dl. TATARASCU îndoielile asupra altruismului politicii externe USA. "Poate ai dreptate" mi-a spus dl. TATARASCU. "Nu știu cum va fi, dar ceea ce pot să-ți spun, este că așa cum este nu rămîne".-

A doua zi după abdicarea Regelui, dl. TATARASCU mi-a spus:

"Putem să ne așteptăm la orice, chiar și să fim arestați. Vorbisem și mă înțelesesem cu Regele ca el să se opuiască în cazul cînd se va încerca arestarea noastră. De acum nu mai avem această apărare".-

x

x

x

Generalul PANTAZI, în cele cîteva luni cît am fost singur cu el în cameră la P. Sărat, mi-a spus:

././.

În timpul guvernului GOGA CUZA, la finele anului 1937, GOGA și mareșalul ANTONESCU care era ministru de război, mergând într-o zi pe Calea Victoriei, au intrat în Biserica Albă.-

Aici, mareșalul ANTONESCU s-a apropiat de o icoană și i-a spus lui GOGA: "Jură pe această icoană că nu vei spune nimănui ceea ce îți voi spune". GOGA i-a jurat și atunci ANTONESCU i-a spus că a intrat în guvern numai ca să răstoarne pe Regele Carol.-

GOGA însă a repetat regelui această convorbire, ceea ce a determinat în cele din urmă închiderea lui ANTONESCU la Mînăstirea Bistrița.-

La începutul anului 1940, a avut loc în casa mareșalului PREZAN, o consfătuire între acesta, MANIU și mareșalul ANTONESCU.- Toți trei s-au pus de acord să facă o acțiune comună pentru detronarea Regelui Carol.-

În septembrie 1940, după ce ANTONESCU obținuse de la rege însărcinarea de a forma guvernul și decretul prin care puterile legale erau trecute asupra lui ANTONESCU, s-a dus la MANIU și i-a cerut, ca în conformitate cu înțelegerea dintre ei, să meargă împreună cu el și mareșalul PREZAN la rege să-i ceară abdicarea, MANIU a refuzat iar PREZAN a spus că e prea bătrîn ca să mai facă un act politic.-

ANTONESCU s-a dus atunci singur și regele i-a spus că-i va da răspunsul a doua zi.-

Mareșalul ANTONESCU s-a instalat atunci singur în Palatul Cantacuzino unde era Președinția Consiliului de Miniștri.

Aici a chemat pe ministrul de interne, nu-mi amintesc cine era, fostul titular în guvernul GIGURTU, care gira ministrul pînă la formarea noului guvern, și l-a închis într-un birou.

În cursul dimineții, Regele a chemat pe generalii PAUL TEODORESCU și MIHAIL, care l-au sfătuit să nu abdice.-

Intrucît nu aveau încredere în generalul COROAMA care comanda divizia de gardă și care era simpatizant legionar, au rechemat de la Ploești un batalion din această divizie care era deplasat la Ploești și care era comandat de un maior absolut devotat Regelui.-

Din întâmplare, generalul COROAMA a chemat pe acel maior la telefon, spre a-i cere un raport și acesta i-a spus că a fost chemat la București astfel că-i va putea raporta personal. Generalul COROAMA a înțeles și i-a dat ordin să nu vie.-

- 17 -

Totuși Regele a hotărât să-l aresteze pe ANTONESCU când va veni a doua zi la Palat.-

Colonelul PASTIA, care era adjutant regal, a venit însă pe ascuns la ANTONESCU la Președinție, în cursul nopții și i-a spus să nu vie la Palat, căci se pregătește arestarea sa.-

ANTONESCU a scris atunci Regelui o scrisoare că așteaptă actul de abdicare și Regele a abdicat.-

PANTAZI l-a întrebat mai târziu pe ANTONESCU pe ce se baza când, cu o zi înainte ceruse singur abdicarea: "Contam pe frica lui CAROI, care era deosebit de fricos" a răspuns ANTONESCU.

După abdicare, ANTONESCU s-a dus la MANIU și i-a cerut să intre cu DINU BRATIANU în guvernul său.-

MANIU a refuzat și i-a spus că acum trebuie să facă alegeri generale.-

ANTONESCU nu a voit. El a spus ulterior lui PANTAZI, că el neavînd partid, alegerile ar fi însemnat înlăturarea sa de la putere.- MANIU îl credea prea naiv, că după ce castanele fuseseră scoase din foc de ANTONESCU, întreg folosul să fie al lui MANIU.

Ministrul Germaniei FABRITIUS, a sfătuit atunci pe ANTONESCU să facă o înțelegere cu legionarii și a mijlocit acordul cu HORIA SIMA.-

ANTONESCU a cerut lui MANIU totuși ca să-i recomande 2 miniștri în guvern. MANIU a recomandat pe MIHAI POPOVICI, și pe AUREL DOBRESCU.-

ANTONESCU i-a spus atunci: "Să fim serioși d-le MANIU. Acestea nu sînt vremuri de MIHAI POPOVICI și AUREL DOBRESCU".-

De asemenea ANTONESCU a voit să-l facă pe GHEORGHE BRATIANU ministru de externe. Acesta a venit la președinție cu ATTA CONSTANTINESCU și a cerut să-l facă și pe acesta subsecretar de stat la Externe. ANTONESCU s-a infuriat și nu s-au înțeles.-

x

Cînd s-a hotărît agresiunea germană către URSS, HITLER nu voia ca să intrăm și noi în război, ci numai să permitem trecerea trupelor germane.-

ANTONESCU însă, care era dornic de glorie militară, a insistat și astfel s-a încheiat primul acord prin care armata noastră coopera cu germanii pînă la Bag și două divizii de ocupație în Ucraina.-

ANTONESCU era atît de sigur că războiul se termină

.//.

- 18 -

pînă în toamnă prin victoria germană, încît a dat ordin generalului PANTAZI care era ministru de război și generalul DOBRE care era ministrul înzestrării Armatei, să sisteze contractele de armament, ca să nu rămînem cu sume mari investite în armament ce nu mai era util.-

La începutul anului 1942, HITLER care suferise grava înfrîngere de la Moscova, a cerut lui ANTONESCU să continue cooperarea armatelor romîno-germane.-

Generalul IACOBICI, care era șeful Marelui Stat Major a făcut atunci un raport lui ANTONESCU, cerînd să nu mergem mai departe. ANTONESCU însă a acceptat imediat și a scos pe generalul IACOBICI din armată.-

Eu știam de la CANGICOV că ulterior, atunci cînd ANTONESCU a cerut generalilor aur pentru plata produselor ce le vindeam, CLAUDIUS ministrul german pentru relațiile economice cu noi îi spusese lui CANGICOV că e curios cum mareșalul ANTONESCU e mult mai darnic cu singele romînesc decît cu bunurile economice.-

Am întrebât pe generalul PANTAZI cum se explică această mentalitate.-

PANTAZI mi-a răspuns că mareșalul ANTONESCU socotea că singele se reface ușor, pe cînd banii se refac cu mult mai greu.-

În vara anului 1942, PANTAZI s-a dus în inspecție la trupele ce operau în Sudul Rusiei. Aici el a întrebât pe comandantul german cum merg operațiile. Acesta i-a răspuns că înaintează bine, dar nu face deloc prizonieri, ceea ce dovedește că rușii nu sînt înfrinți, ci se retrag voit în perfectă ordine.-

ANTONESCU intenționa, ca imediat după victoria germană asupra rușilor să atace pe unguri pentru a relua Ardealul de Nord.-

În acest scop, diviziile ce operau în Rusia au fost alcătuite numai din 9 batalioane, iar din celelalte trei, alcătuite în țară, 12 divizii proaspete, care erau bine dotate și înarmate și care trebuiau să-i servească pentru a face război ungarilor.-

HITLER a cerut lui ANTONESCU să aresteze pe MANIU în 1943.- ANTONESCU a refuzat răspunzîndu-i: "MANIU mi-a adus Ardealul iar d-ta nu l-ai luat".-

La 4 august 1944, mareșalul ANTONESCU a fost chemat pentru ultima oară la Cartierul General al lui HITLER.-

.//.

HITLER i-a cerut să retragă toate trupele germane-române pe linia Focșani-Nimolova-Galați, care era fortificată și să constituie un front nou pe Munții Moldovei și pe această linie abandonând centrul Moldovei. ANTONESCU însă se tenea că rușii, ocupând Iași, vor constitui un guvern provizoriu în acest oraș și a refuzat, invocând ca motiv că munții Moldovei constituie frontiera între noi și Ungaria și nu se poate lupta fără spate.-

A doua zi dimineață când trebuia să plece, erau toți întruniți într-o cameră, HITLER s-a sculat atunci și a venit la ANTONESCU care ședea pe un scaun, și în fața întregului anturaj l-a apucat de amândoi umerii, l-a scuturat puternic și apropiindu-și capul său de capul lui ANTONESCU, i-a strigat cu un accent de disperare de mai multe ori "spune-mi și d-ta mă părăsești"?

ANTONESCU i-a răspuns atunci: "Depinde de ce-mi dai. Dacă-mi dai tancuri suficiente ca să resist pe frontul de la Iași, rămân alături de d-ta până la urmă".-

La înapoiere, avionul în care călătorea ANTONESCU, a fost dus deasupra Varșoviei distruse în care germanii înăbușiseră în sângere revolta patrioților polonezi, care se răsculasera la apropierea armatelor ruse, zburând jos pentru a-i arăta ce soartă au acei care se revoltă împotriva germanilor.-

În dimineața zilei de 23 August, după plecarea de la el a lui GH. BRATIANU, ANTONESCU care cu o seară înainte, întorcându-se de la Bacău era frânt și-i spusese lui PANTAZI: "M-am prăbușit", i-a zis, acum, arătând un optimism desăvârșit: "Însfîrșit, partidele au înțeles. Sunt în spatele meu și astfel sprijinit am deplină autoritate fie pentru a trata în cele mai bune condiții, fie pentru a mobiliza întreaga țară pentru rezistență".-

Pentru a fi sigur de anturajul regelui, ANTONESCU îi impusese ca aghiotant pe generalul SANATESCU, pe baza recomandării generalului DOBRE cu care SANATESCU era bun prieten și care garanta-se lui ANTONESCU de devotamentul lui.-

De aceea, după 23 August SANATESCU a trimis răspuns generalului DOBRE să plece în Germania și în acest scop i-a lăsat și automobilul. Generalul DOBRE a plecat până la Caransebeș dar s-a temut să meargă mai departe.-

După arestarea sa, mareșalul ANTONESCU era furios că se lăsase prins.-

- 20 -

Era însă convins că germanii vor ocupa Bucureștiul și-l vor libera, reînstalându-l la putere. Spunea că va dețina pe Rege și va executa pe toți cei care completaseră împotri-va lui.-

În Rusia, au fost găzduiți la început într-o vilă din împrejurimile Moscovei.-

După începerea anchetei, mareșalul Antonescu a încercat să se sinucidă, spînzurîndu-se cu un cearceaf în camera de baie.-

A fost însă descoperit la timp și readus la viață.-

După aceasta au fost despărțiți și duși la Moscova în închisoare.-

Pînă la urmă, stît mareșalul ANTONESCU cît și MIHAI ANTONESCU, au fost convinși că nu vor fi executați.-

Chiar în cursul procesului ANTONESCU a spus lui PANTAZI: "Vei vedea, lucrurile se vor schimba curînd și revenim la conducerea țării".-

Generații din imediata apropiere a lui ANTONESCU, în special PANTAZI și DOBRE nutreau o deosebită antipatie pentru MIHAI ANTONESCU. Mareșalul ANTONESCU a spus odată lui PANTAZI, că ICA este un geniu în politica externă. PANTAZI i-ar fi răspuns: "geniul dvs. rău, d-le mareșal".-

PANTAZI și DOBRE căutau să convingă pe mareșal de necesitatea înlăturării lui ICA și PANTAZI credea la 23 August era foarte aproape să-și stingă țelul.-

Dr. MIRCEA CANGICOV mi-a povestit: -

La începutul verii 1943, TATARASCU l-a chemat pe CANGICOV și i-a cerut să mijlocească o înțelegere între el, MANIU și DINU BRATIANU pentru a face un front comun care să-i îngui ieșirea României din război și să formeze apoi un guvern național în care să intre toți trei.-

MANIU însă și DINU BRATIANU au răspuns că nu stau de vorbă cu TATARASCU.-

Au prins însă ideea lui și au făcut o înțelegere la care s-a reunit și STIRBEI, orientată spre anglo-americani.-

Aceasta a avut ca urmare ca TATARASCU să pornească singur o acțiune, reîlind în jurul său cadrele partidului liberal. De aceea a trimis tuturor efilor de organizații acei apel secret din 14 august 1943, cerînd o apropiere de Rusia.-

///.

După venirea mareșalului ANTONESCU la guvern, acesta hotărîse să trimită pe GANCICOV în Germania spre a negocia acordul economic.-

DINU BRATIANU, aflînd această hotărîre, a scris mareșalului ANTONESCU, sfătuiindu-l să nu trimită pe GANCICOV, căci acesta va vinde țara germanilor.-

ANTONESCU însă a arătat lui GANCICOV, scrisoarea.-

La începutul anului 1944, Președintele BENES care vizitase pe generalisimul Stalin, a scris lui GAFENCU la Geneva, spunîndu-i că a discutat cu Stalin situația Romîniei.-

Stalin i-a cerut să caute să ia legătura cu MANIU, pe care-l considera ca un bun democrat și a-l îndemna să întreprindă o acțiune pentru a scoate Romînia din război preluînd puterea.-

Stalin i-a spus că Bessarabia trebuie retrocedată Rusiei, dar că el, Stalin e de părere că Romînia poate primi Ardealul întreg deși anglo-americanii sînt de părere că o parte din el să rămînă Ungariei.-

GAFENCU a scris lui MANIU prin legătura ce exista la Ministerul de Externe, și scrisoarea lui GAFENCU i-a parvenit lui MANIU prir un curier al Ministerului de Externe.-

MANIU s-a temut însă să nu se afle și să fie arestat.

I-a chemat atunci pe GANCICOV și i-a dat scrisoarea lui GAFENCU, cerîndu-i să se ducă la MIHAI ANTONESCU și să i-o dea, ceea ce GANCICOV a și făcut.-

X

X

X

BERDICEI mi-a spus că în primăvara 1947, a întovărășit pe MANIU într-o vizită ce acesta a făcut-o lui HOLMAN, ministrul Angliei la București.-

MANIU i-a cerut să scoată pe MIHAYACHE din țară.-

HOLMAN și-a pus amîndouă mîinile la ureche și i-a spus:

N-am auzit nimic, dar dl. MIHAYACHE să iasă din țară și să ajungă în zona noastră și toate facilitățile îi vor fi făcute.-

././.

- 22 -

Iată cum s-a ajuns la formarea guvernului Duce și Tătarascu din 1933.-

După venirea lui HITLER la putere, -Anglia și Franța au fost îngrijorate de creșterea curentului legionar la noi și de simbioința guvernului Vaida.-

Titulescu a venit atunci în țară și i-a spus Regelui Carol ca o schimbare de guvern e necesară. Partida Liberală de sub conducerea lui DUCĂ inspire cel mai mult încrederea Franței și Angliei.-

Regele însă nu era hotărât să ierte pe Duce și opoziția pe care acesta i-a făcut-o la revenirea în țară.-

Totuși, la îndemnul lui TEFULESCU, DUCĂ a plecat în vară la Paris, luând contact cu conducătorii politici din Franța.-

În acest timp, FRĂNȘOVICI în țară, s-a străduit să realizeze împăcarea definitivă între Rege și Duce.-

El a luat contact cu WIEDER, un din imediata apropiere a Regelui Carol, prieten intim al c-nei IUPESCU și a lui PUȘU DUMITRESCU.-

În mai multe întrevederi care au avut loc pe stradă în fața Teatrului Național ei s-au pus de acord și WIEDER a edus și acordul Regelui.-

După întoarcerea lui DUCĂ din străinătate, în semn de împăcare definitivă, a avut loc o masă la FRĂNȘOVICI la care au luat parte ELENA IUPESCU, WIEDER cu soția lui, PUȘU DUMITRESCU cu soția lui, și din imediata anturaj a lui DUCĂ, COSTIN TATARANU și eu mine.-

DUCĂ nu a cunoscut niciodată pe ELENA IUPESCU.-

După ce DUCĂ a fost însărcinat cu formarea guvernului au fost grave fricțiuni între el și DINU BRĂTIANU asupra persoanelor ce trebuiau să intre în guvern.-

DINU BRĂTIANU voia să intre or-ai COSTINESCU, SASU și T.CONSTANTINESCU. Regele însă nu primea pe COSTINESCU și SASU, și DUCĂ nu voia pe T.CONSTANTINESCU pe care-l socotea necinstit.-

De asemenea nu accepta pe FRĂNȘOVICI la Ministerul de Comunicații, socotindu-l prea prieten cu MAJAXĂ, astfel că DUCĂ a dat lui FRĂNȘOVICI ministerul muncii.-

Spre seară, cu o oră înainte de depunerea jurământului, PUȘU DUMITRESCU a venit acasă la DUCĂ și i-a spus că Regele îi retrage mandatul de a forma guvernul dacă FRĂNȘOVICI nu e ministru de Comunicații.-

S-a amînat atunci cu cîteva ore depunerea jurămîntului şi Doca împreună cu FRASOVICI, TATARASCU şi dl. ANGE-
TESCU s-au dus la DINU BRATIANU şi cu greu l-au înduplecat să
consimtă.-

A doua zi, DUCA m-a întrebat ce se spune în oraş
de guvernul său. I-am spus că lumea e surprinsă de compunerea
sa, care rezultase dintr-un compromis între el şi DINU BRATIA-
NU.-

DUCA mi-a spus: "Dacă lumea ar şti că cel mai sar-
prins sînt eu".-

DUCA era hotărît ca după alegeri, poziţia sa fiind
întărită, să facă o mare remaniere şi să rupă eventual cu DINU
BRATIANU.-

După asasinarea lui DUCA, FRASOVICI-a avut ideea
de a face pe TATARASCU prim ministru. Ideea iniţială a fost ca
să devie şi şef de partid.-

Regele nu suferea pe DINU BRATIANU, astfel că a fost
de acord.-

Tineretul parlamentar s-a raliat acestei idei,
iar dintre cei bătrîni FRASOVICI a cîştigat adeziunea d-lui
ANGEITESCU şi VICTOR ANTONESCU.-

În timpul cît cortegiul funerar mergea spre cîmîtir
FRASOVICI a dat ordin să i se pregătească un tren special cu
care voia să meargă la Sinaia la Rege împreună cu TATARASCU şi
VICTOR ANTONESCU imediat după înmormîntare.-

Puţin mai tîrziu, DINU BRATIANU a cerut şi el un
tren special.-

FRASOVICI, TATARASCU şi VICTOR ANTONESCU au ple-
cat de la cîmîtir înainte de terminarea ceremoniei. FRASOVICI
a dat ordin ca trenul lui DINU BRATIANU să fie întîrziat pe
drum, astfel încît, cînd a ajuns la Sinaia a găsit pe TATARASCU
încărcinat cu formarea guvernului.-

După grele negocieri ce au urmat chiar în noaptea
aceea cînd au revenit la Bucureşti, s-a ajuns la compromisul
TATARASCU prim ministru şi DINU BRATIANU şef de partid.-

ss. Alexandrini Alexandru

16 aprilie 1963.-

TM/3 ex.

Declarație

Subscrisul Alexandru Alexandru
declar următoarele:

Am cunoscut pe Lucretiu Patrașcanu
în clasa I de liceu, fiind colegi de clasă
la Liceul Internat din Iași și am fost
colegi 4 ani, până la declararea războiului
din 1916, fiind un timp colegi de bancă.

În acest timp se născuse o camaraderie
destul de strânsă între noi.

În timpul războiului el a rămas în părinții
săi în București sub ocupația Germană.

Aci, Tatăl său, scriitorul Patrașcanu, prieten
politice cu Constantin Stere, a avut o atitudine
de legătură strânsă cu autoritățile Germane
de ocupație, și a colaborat la ziarul Cuvine
scos de Stere. Acest ziar îndemna pe Români
să iasă din război, fiind aruncat în scop
de propagandă de Germani în tranzele Române.

După război, Tatăl său a fost considerat
trădător, eliminat din învățământ și ostracizat
de întreaga Societate Românească din București.

Am uitat dacă a și fost dat în judecată
am aflat ulterior de la un alt coleg de Liceu

Constantin D. Teșu, care era rudă cu Patrazzaru, ce a urmat și a continuat studiile în București, dar ce suferise extraordinar de mult în ultimii ani de Liceu de atmosfera grea ce se crease în jurul său, și care se refrângea și asupra sa. Numeroși colegi nu voiau să aibă relații cu el, trăindu-l de frică de trădător.

Constantin D. Teșu era în 1949-1950 referent la Academia Română, deci un mare inginer la redactarea unui dicționar de filozofie.

În liceu, Patrazzaru a fost un foarte bun elev, pasionat mai ales de literatură.

Deși copil, după declararea războiului din '14, problemele internaționale, și mai ales chestiunea intrării noastre în război, constituiau unul din subiectele de discuție la dîntre noi.

Patrazzaru, sub influența spiritului ce domnea în familia sa și în jurul revistei Viața Românească de sub conducerea lui Constantin Stere, reviste care la timpul său aveau un mare prestigiu și la care tatăl său colabora, avea în discuțiile noastre de copii o atitudine net germanofilă.

Constantin Stere avea fobia Rusilor și era adversarul micăi alianțe cu Rusia și susținea că o zi nu se va fi condus toată Rusia, Tindința politică Rusă de a ajunge la Constantinopol

~~L'anno~~. Când a fost ales deputat în parlamentul
 Irga - Argentinum, l'am rogat la Camera
 în primele sale zile de activitate, când a descoperit
 validăntele. Patruzeau avea talent oratoric,
 și făcea multe și vorbești în public, și deși
 întins să rămână în Camera și să devină o
 activitate parlamentară.

El m'a întrebat atunci dacă un orator
 obține pentru el spiritul lui Irga, a cărei
 colaborator apropiat eram, și care era în
 cartel cu guvernul Irga Argentinum, ca să
 nu fie invalidat. Irga însă nu a voit să-i
 acorde spiritul său.

Lesurpa acestui fapt, amintindu-mi, după
 peste 30 de ani, un fapt precis, și răzând
 că un fapt de fapt de perfectă lor exactitate.

El relatează totuși așa cum mi se pare că a
 fost, fiindcă mi-am luat angajamentul
 să relatez absolut tot ce eventual mi-as
 mai aminti.

2
Trebuie să văd, așa încât, decât să câștig o oțărâșă
ne vor copleși, mergând până la aneierea ultimei
părți a Moldovei. De asemenea ca Dosofteu
doresc să-l ducă Dosofteu către România.
Acesta poartă a lui Iliu, și a răstăgărită de
titul lui Patrologia, astfel că acesta în
copil, crescuse într-un mediu în care do-
minea fobia de Ruși.

Am aflat ulterior tot de la Constantin Botz,
că Patrologia nu s-a putut continua studiile
universitare la București din cauza celei
atmosfere și că plecase în Germania unde
a studiat Economia Politică. Un mic
amintesc de Licența în drept la București.

Mai târziu mi s-a spus că devenise Comunist.
Între noi, foarte săi colegi, ne-am explicat aceste
încercări, ca un act de război împo-
triva societății ^{burgheze} care eliminase din
său și pe tatăl său, Iliu, și pe el,
în tinerețea lui, în ostilitate.

De atunci, și până la intrarea mea în jurem
în 1945, l'am văzut foarte rar, numai de câteva
ori în Tribunal, unde am vorbit puțin despre
social. XXX (E ai)

După intrarea mea în jurem, l'am văzut dese-
ori, și l'am adăugat ca unul din primele
d'a reînviat.

Știu că după 23 August 1944, din fostii noștri colegi
Patrascanu vedea mai ales pe Constantin Botez și
pe Laurențiu Paulescu, Președintele la lătură
de Apărare din București. Acestea erau cei numiți
din consilierii săi tehnici la Ministerul de
Justiție.

În relațiile noastre, am găsit la el o a-
titudine mai puțin extremă, putând simpatiza
fără de Ruz și dorința de a găsi o posibilitate
de colaborare cu societatea burgheză.

În cerul politic al Partidului Social, Pa-
trascanu era privit ca singurul membru al
Partidului Comunist cu care se putea sta de
vorbi și a cărei viață în sprijinul său pentru
a treia asalt asupra luptei de clasă.

Am aflat ulterior de la Generalul Pantaz,
că în timpul războiului el intervenise la
Mihail Antonescu ca să nu fie internat în lagăr,
și că acesta obținuse de la Generalul Antonescu
unul dintre locurile în libertate, Patrascanu fiind
obligat de a nu ^{deține} ~~face~~ o activitate politică.

Al N. Malaxa, pe cărui orăz îl cunoașteam, mi-a
spus că puțin timp după 23 August 1944,
Max August, care era reprezentantul inter-
nelor Engleze în România, s-a reîntors
din Anglia unde fusese ~~internat~~ ^{în exil}
războiului, având între altele și misiunea
de a căuta să adune englezilor sti-

3
161
părua societății Reșto, care le-a fi asigurată
în viitor o poziție dominantă în industria țării
din România.

Mar August s'a fost atunci de acord cu Pa-
trozcanu ce s'a folosit încă o lege fictivă de
Mihai Antonescu în timpul războiului care
dădea Ministerului de Justiție dreptul de a
vota în adunările generale ale acționarilor
societăților anonime, în locul acționarilor care
lipseau.

S'a convocat atunci în grabă, în Septembrie sau
Octombrie 1944 o ~~ședință~~ adunare generală a
acționarilor Soc. Reșto ca să voteze mășor-
area capitalului acestei societăți, mășorare
care urma să fie prelucrată în mare parte
de frugal Engly, asigurându-i astfel siguranța
societății și asigurându-i o eventuală
intrare a Reșto în această societate.

Petrozcanu a trimis un delegat al Ministerului
de Justiție la această adunare generală, care
a votat mășorarea capitalului.

Prin aceste, August dădea o dublă lovitură,
asigurând siguranța capitalului Engly și
eliminând influența lui Malare în Soc.
Reșto, Malare fiind angajat în armată.

Malare a stat în justiție la o adunare a-
dunări generale și a avut suspendare

execuției ei, dar Patrigianu a intervenit și
tribunalul a respins cererea de suspendare.

Am fost orăntul Șteu al ei în acest pro-
ces. ~~xxx~~ (365)

După 6 Martie 1945 am rămas mai des pe
Patrigianu, pe la Consiliile de Uchiști, pe
mergând la el la Minister, pe rând
el la mine.

Am fost trimis la el de mai multe ori de
el Tătaru, cu diferite plângeri ale mem-
brilor partidului nostru împotriva a ceea ce e un
măsurat exces de membri în Partidul Comunist,
pentru că el se obține în sămânță ^{conducere} acestui partid
natura lor.

El a venit de câte. Va oți la mine pentru
a obține o subvenție pentru Teatrul de fături
pe care s-o fie să îl monteze la București,
și m'a dus la acest teatru. Lăsa de la m'a
dus la arhiva de folclor muzical care era
condusă de un prieten al Său Brănuș
pentru a-i de o subvenție. Deasemenea a intervenit
pentru a-i de un ajutor financiar unei fost
coleg al nostru de liceu Sora, regisor la
Teatrul Național din București, și care um-
ra în 1945.

Când Romiceanu președinte Uchiștii de Finanțe,
Patrigianu a intervenit la el ca să ummesca
ca director al contribuțiilor directe, pe

363

xxx
→ Dne 6 Martie 1945, Comandul de Administratie
a Soc. Regite, ~~care~~ care era condus de Vizorianu,
a fost suspendat de Ministerul Economiei¹⁶²
Natiunii, numindu-se de stat un ad-
ministrativ unic, care un e mai excentat
la tarile administratie generale de a merge
Capitalul Social.

un protejat al său, Florin Teodorescu, funcționar
în Ministerul de Finanțe.

163

Eu l'am scos ca negociabil și Patrascanu a
venit la mine insistând puternic ca să-l mențin.
Eu am refuzat, dar pentru a-i da totuși o
satisfacție l'am numit director general la
hereditul Județean și Comunal, post de nivel
înalte.

Știam că cântă o afrogieră de Rege. Aceste
mi spusese de mai multe ori că Patrascanu e
singurul dintre membrii Partidului Comunist
cu care se poate vorbi și că se poate avea încredere
în el. Văzusem pe masa Regelui cărțile lui
Patrascanu pe care acesta i le dăduse.

În problema criminalilor de război,
Regele și Tălărescu dădau ce dădă conde-
narea marilor vinovați, și se trimiteau în
judecături cât mai puțin persoane.

Într-o dată știu, Patrascanu se declarase de
acord în această linie, astfel, în cât audierile
care se făceau de Ministerul de Justiție mergeau
foarte rău, în tendința de a se ajunge la
expunerea legii în cât mai puțin arestări sau
dări în judecată.

În vara anului 1946, când Patrascanu

cu a la Paris la conferința de Pace,
de Teshari Georgescu, care deține re-
ținutatul Ministerului de Justiție, a
procedat noi la arstări noi, între
cele și lăncilor pe care Tătarii au vrea să-l
salveze și pentru care obținuse până atunci
de la Patrușcanu și pe lăsat liber.

Deși fiind că în concepția noastră un minister
interior nu are decât un rol de a gira
afacile curente în lipsa titularului, am
putut surpriza și am intrat pe Patrușcanu când
la întoarsa de la Paris, cum e foarte posibil
acosta.

El mi-a răsunat: "Teshari a sărit peste
cal."

Enfina legea, Regele și Tătarii au se
fi dorit și un se prelungească. Acosta
înși un era posibil, fiindcă pe de o parte
Rugii un erau multumiti cu ceea ce
fusesse și permisese din partea Comunei alate
de control o comisie care examinase de-
rile desate, și pe de altă parte tratatul
de pace avea o clauză care ne obliga din nou
și judecăm a acestor criminali.

Partidul Comunist a cerut atunci să se poartă
o lege de prelungire a valabilității vechii legi.

Regele a refuzat să se semneze mesajul de trimiteră a acestei legi la Adunarea Deputaților și Partidul Comunist - după atunci legea din inițiativa parlamentară.

Pentru a regi din mijloc, a fost înscăunat Patroazcaum și un mine să elaboreze un proiect de lege care să obțină semnătura Regelii.

M'am dus în audiență la Rege ca să-i arăt că în negocierile politice de atunci o nouă lege trebuie făcută și să-l turez cum ce ar voi.

Regele mi-a spus că știu că o lege trebuie făcută, dar n'a semnat proiectul și să trimis, fiindcă Patroazcaum i-a spus că nu poate obține o lege mult mai blândă.

M'am dus atunci ușor de acord cu Patroazcaum ca să elaboreze o lege care să prevadă exclusiv cazurile de crime de război, crime contra păcii și crime umanitare, prevăzute în declarația de la Londra din 1943, și, pentru a salva pe unii prizonieri, să excludă crime de înfrângere economică la Japonia.

Astfel s'a făcut o lege mult mai blândă, pe care Regele a semnat-o și care a rămas în vigoare până la 1948 când, după exila

nostră din jurăm sta ~~față~~ rezervat la vedea
lege.

Patroazcau un area simpatie pentru Rusi.
Am s'oretit că în sufletul său rămăsese
intărită unele amuzități care domneau
pe tatăl său și a atmosferei în care crescuse
de copil în casa tatălui său.

Un-a spus de mai multe ori că Rușii au
rămas acceși indiferent de conduceri.

Se temea mai ales de infedarea noastră
economică, și era negojat de joștic documenti
pe care Rușii o căpătaseră la noi în domeniul
economic, prin trecerea asupra lor, în unele
circumstanțe în Germania și Italia și a trate-
tului nostru de pace, a tuturor acordelor
germane și Italiene alea noi care erau
considerabile.

Când Minces Duma a plecat la Moscova
în 1945 ce să măchese primul tratat economic
cu URSS, Patroazcau în 1945, după cum
mă spus Duma, ce să un angajez în
Rusia întregul nostru disponibil de export,
pentru ce să de față relația relațiilor eco-
nomice și cu puterile din Vest.

Un-a spus de mai multe ori, ce să
regiză cerința forțată în negocierile de pace
cu ei și să un mă las intimidat de monstru-
lele lor.

În asigurarea victoriei politice de la noi, devenea
vizibil că Pătrășcanu nu mai juca un rol
de prim plan în conducerea partii din România.

El era răsturnat cămi fapt: se datorase acest
lucru, dat fiind că el era unul din fondatorii
partidului la noi și căstigase multe încredințe
prin adevăr pe care l purta în redactarea actelor
de la 23 August 1944.

Ne amintim că după 23 August ar fi fost
o fază bună pentru la Ruzi, dar că
ulterior Anu Paulescu convinsese pe Stalin
că 23 August fusese o pregătire care a dat în
mod real viteza unei partide istorice.

După bătălia de la Iasi, mareșalul Antonescu
nu ar mai fi avut posibilitatea să reconstituie un
front defensiv pe linia Forșani. El o mulțime
Forșani și pe munții Moldovei, astfel încât
Ruzii ar fi putut veni cu încredința Muntele
și trăsăturile Carpaților. La noi s-ar fi instalat
atunci mediat o conducere comunistă și nu
ar mai fi existat dificultățile și complicațiile
vitei politice care s-au vădit.

Acestea vor convingea a lui Stalin a fost de
natură să slăbească poziția sa la Ruzi și în
consecință a scăzut și influența sa în cadrul
conducerii partidului Comunist de la noi.

După reîntorcerea la dele Paris l'au fost
răsunat în convingerea că trupele Ruse se
vor retrage de la noi în urma semnării Tratatului
de Pace cu Austria și că se va ajunge
curând la o înțelegere între URSS și USA
care va avea drept urmare că la noi va
fi o influență Americană care va contabalansa
influența Sovietică.

După alegerea din 1946 a noilor reprezentanți
de popularitate din țară a lui Malin.
Mare șoc că după rezultatul real a acestor
alegeri, guvernul nu obținuse decât 12%
din voturi, pe când Malin obținuse peste 70%.

În primăvara anului 1947, relațiile dintre
Tătărescu și Partidul Comunist de masă prezis
Partidul Comunist sovietic, după cum mi-a
spus el când mă așezam, cu distanța lui Tă-
tărescu de a se desambosa în urma conversației
cu Byrnes, iar el Tătărescu susținea
ca Partidul Comunist nu respecta platforma
de colaborare. El Tătărescu primea dese
ori rapoarte și plângeri de la organizațiile și
prietenii săi politici din provincie.

Mă trimisă adesea în un asemenea raport la
Pătrășcanu ca să se arăt și să se arde să intervină

la conducerea Partidului Comunist, pentru că
„ceste” încălțări sîrăscite.

166

Patruzeanu m-a spus că conducerea Partidului
nu este de acord cu excluderea de pe listă și cu unele
alte de disciplină din provincie, care sîrăscite datorită
faptului că cadrele partidului nu sîrăscite bune
închegate.

M-a spus că la 23 August 1944, partidul
Comunist are al puțin 15000 membri și că
după aceste date, sîrăscite, nu sîrăscite de membri
insuficient controlați.

M-a mai spus că înainte de 23 August
unii membri din vechia conducere, și chiar
partul secretor general al partidului, au scris
Sovietului și un mic rugă, decare au ajuns pentru
prima dată, fuseseră în serviciul siguranței,
și că el și el Odoșan au măturat și
cești conducere în primăvara 1944.

După puțin timp, el Tătaru m-a
trimis din nou, cu un alt raport venit
din provincie.

* Patruzeanu m-a spus că un part fața lui,
dar sîrăscite în Buca Panku.

L'am trimis atunci din nou a fi mai bine
și vobesc în el Shenghin Dej, care are secretor

general al partidului și cu cele oricam legături
mult mai strânse.

El vine spre atunci și de linia politică se
ocupa special Ante Pavel, întințit cu o
înțelegere între ea, Vasile Luca și Teohari
se dăseseră pentru o atitudine comună în bo-
roul politic al partidului, care să poartă
în mână lor conducerea politică a partidului,
și să aibă pe el Teohari de pe linia econo-
mică în special unde multiplicitatea
problemelor l'ar absorbi complet și unde,
în dificultățile economice în care era obligat
și după eventual s'ar și compromite.

Am fost atunci la Ante Pavel acasă
cu care am avut o lungă convorbire de a-
proape 3 ore asupra tuturor problemelor de
politică internă care ne desparteau, arătându-mi
că un guvern să ne îndepărteze de noi
care ne recunosc, de a atinge burghezia și
politică de colaborare, decât chiar în probleme
neric un guvern face niște pentru ea.

Am despartit cu înțelegere că un obiectiv
unic, și vorând din nou pe Pătrășcanu,
i-am spus că un am sărit înțelegere la Ante
Pavel.

8

Pătreșcanu mi-a răspuns atunci să așez și noi
o bazele jărie de semne: tratatul de pace
cu Austria și se retrag trupele Ruse. "Vom putea
lucra atunci în alte condiții." 167

De așogăt că s-a se realizează și o înțelegere
între URSS și USA care ar avea de urmări o in-
fluente Americane de contrapondere a prea-
măreii influențe Ruse, o asemenea înțelegere ar
fi de natură să fie urmări de schimbări
importante de structură în sistemul Partidelor
Comuniste.

Într'una din aceste întrebări, m'a întrebă
o doamnă, pe un ton jumătate serios, jumătate în
glumă, dacă ar putea într'un jurem condus de
el. I-am răspuns pe același ton: Dar Regele
te cheamă? El mi-a spus atunci: Într-o
momentă pot să nu este exclus. x x x (x x x)

Când în primăvara 1947 a apărut planul
Marshal, am asistat la o convorbire ce
a avut loc între el și Tătărescu în "Pătreșcanu",
după ce s'a aflat că alții vor să accepte
acest plan.

Pătreșcanu a spus planul Tătărescu că ar fi bine
să acceptăm și noi imediat să participăm
la acest plan.

de Târgu Mureș a răspuns că trebuie să ne grăbim,
atunci considerăm erdus ca Ruzii să ne așteptăm
reșterea actualului celos carne.

Când în ale din urmei noi am reșter
participații, Pătrășcanu vine și e făcut
și că am scăpat un mare lucru.

— În timpul lucrărilor comuniste în țară
pentru stabilizare, vorbind cu Pătrășcanu care
se interesa de nivelul lucrărilor, mi-am exprimat
opiniile că soluția de stabilizare la care se
tinde, de a stabili salariile din 1938 și preturile
la dublul celor din 1938 nu va ține.

Stenderul de viață în țară, în urma
războiului pierdut, a scăzut și a cunoscut
reșterea industrială nu era ~~dublul~~
jumătate din 1938 ci aproape de 6 ori
mai mic.

Pătrășcanu vine să răspundă la planul de
stabilizare e făcut de un expert sovietic
Vasiliev, și că din motive politice nu se
poate adopta un raport între preturi și salarii
mai mic de jumătate din 1938, întințim un
de fapt arătăm umăritorilor și salariaților că
oficial trăiesc de 6 ori mai puțin ca în
1938.

x x x

168 (8 bis)

Am aflat unelt ulterio^r dela St Tătaru^{cu}
că era năle^{le} cu Patrascau^{cu}, ca acesta
din unu^{le} să năle năle un jovanu^{le} p^rzi dat de
St Tătaru^{cu}, a s^uu^{le} f^rume eventual dup^r
nălegeres t^rupelor Ruse.

Apoi a adăugat: „A-ți fost tie, de? răspunde!”
 I-am arătat că un e tocmai așa, ^{întrucât}
 efectele instabilității monetare apar mai ^{repede}
 pe tirăm financiar, astfel că s'ar putea să
 fim acuzat de sabotarea stabilizării.

Puteam timp după ce s'a făcut stabilizarea
 m'a întrebat dacă reține. I-am răspuns
 că la raportul stenderului de viață de 1/2
 din 1938 un reține.

U m-a răspuns: „Bine-mi, politic un erant!”

Sufine luni mai târziu, când au desjant
 efectele lipsei de monede ale marș, puterile
 au marșat maderă să n arce pe piața liberă
 a marșurilor și a der. zilor.

Ministerul Economiei Naționale nse, ~~un~~
 comand de Ștef Gheorghiu de Ș. Maurer,
 au găsit o soluție bună și de o perfectă
 tehnici-tate. Întrucât între timp reintegrându
 forșeri naționalizate, s'au mențunt puterile
 pe câștig la dublul celor din 1938, astfel m'at
 un salariat, deci se mențuneau și consum
 produsele câștigate, puterile și trăgându
 nivelul stabilit de Parlament de Stabilizare.

Prin urmare libere au fost și considerabil sprijinite, la
nivelul stenderului real de val, și uneori
chiar peste, pentru a steriliza o parte din
puterea de cumpărare de pe piață.

În aceste condiții stabilizarea s-a putut
menține, deci Ulmsteinul de Franța al
și respectat cât mai aproape cifra maximă
bugetară și plafonul de emisiune a fost
stabilit, meserie după stabilirea de nivel de
acord cu ol Maurer.

Politia Ulmsteinului de Franța atunci era
mult mai favorabilă decât a cea pe care o
aveam eu, intrucât nu s-a realizat întreprinde-
ntul suprimării fraudei fiscale, și stocurile
de materii prime și mijlocii fixe menajau
emisiunea Dăncăi de Stat.

x

x

x

După încheierea guvernului dela 6 Mai 1945,
prima problemă, raportându-se la stat, a fost
exproprierea moșii lui.

A atunci Constantin (Bebe) Măliianu, a
mrit la dl Tătaru și i-a spus, în numele
lui dl Măliianu, și un semn de lege
și să dea și unele mediat din guvern.
În acest caz, va fi refuzat mediat în
partea, în vederea lui situație, în toate omarile,
stergându-se cu buretele și îndându-i toate
picutele fărâșuri sub domnia Regelui Carol II
și acum în urmă.

În cele, dl Tătaru a refuzat.

X

Tot la începutul acestui guvern, s'a găsit dis-
poziția dată de Vizoiu băncii Elvețiene,
unde erau depuse francii Elvețiene, transferați
din ordinul lui Mihai Antonescu, pentru a servi,
în caz de ocupație Rusă, la întăririle unor
eventuali refugiați politici, de a plăti o costă
sumă întreagă lui Crețeanu, pot veni la
Bucara.

dl Tătaru l-a spus, că întrebându-l pe
Vizoiu, de ce a dat o asemenea dispoziție

frustind statul în fațarea unui partener,
pentru a fi mai demnitate regimului legal al
țării, Vășkișky și alții au răspuns că Regele
are să fie pe lângă el.

x
În Iunie 1946 au venit la București
Domni Vășkișky, Harriman și Kerr, pentru
a raporta pe Rege în fața guvernului țării.

Și Tătarușcu a spus că a fost vizitat
de Harriman și l'a întrebat de ce de SA a statut
pe Rege și ceare de viața guvernului țării.
Harriman a răspuns atunci că nu l'a
statut ei, și că contestabil Regele l'a
făcut, întocmi rezolvarea definitivă a
situației din România prin abia în rândul
al țării, după Grecia și Polonia.

Și Tătarușcu a spus atunci că Regele a
fost statut de Stinbey și Sorel Rodulescu.

Rico Jorgescu a spus că Harriman
i-a vorbit în auzul său și lui Marin, ceea
a mășinat foarte mult pe acesta.

Harriman i-a mai spus lui Marin că
Tătarușcu i-a făcut o exaltantă impresie. El
a marcat atunci să raporta pe Marin cu
Tătarușcu, și l'a statut pe Marin să

11

ajungi la o inteligentă putere o atitudine comună.
Mărim nu uici un a vorbă și audă de o
semenă avânturabilitate. x x x 11 bis →
x

171

Tu e alegere din 1866, și Tătărescu ar fi voit
ca Marin și din William să participe la
lucrările parlamentare. El socotea că a celor
o cliență parlamentară ar fi de natură să
intereseze pe toți cei în jurul, întrucât
Parlamentul Comunist l'ar menaja pentru a menține
unitatea blocului parlamentar în această luptă
și i-ar uigura pe toți spre a obține concesii
similare din partea comunistilor.

El m'a retinut atunci de că am puterea de
mădăre care de legătură cu Marin care
fi. l. convinge, că chiar de că consideri
fals, fapte alegerile, nu oare că el trebuie să
părească singurul său parlamentar ca expresie
redusă de realitate a voinței populare.

Pe de altă parte, trebuie parlamentari să
ni ofere posibilitatea unei reacțiuni la de
opozitie, întrucât dezbaterile sunt publice și
un pot fi uici censurate în mare.

Am vorbit atunci cu R. și s-a spus că

care mi se spus că Tătarul nu are dreptate și că
se poate totuși face spre a-l convinge. Marin.
A adăugat că va solicita și pe Americanii să-l
vorbească în același sens.

Marin nu a refuzat și a cerut Regelui ca
să-l ajute și un ~~recunoscut~~ ^{interes} ~~de~~ ^{general}. (x x x) // bis
În același sens, Tătarul a intervenit și la
Domn Brătianu prin Doctorul Costinescu.

În acea vreme, Partidul Liberal, la
conducere era puțin defunct.

Între Domn Brătianu și J. Brătianu de o
parte și Tătarul și de altă parte, exista
o prăpastie adâncă ce nu se putea trece.

Mei so Bă, ca dădea și dădea o parte și din
alte părți erau legăturile și mi dăduseră
o reintregire a partidului.

Tătarul era interesat în Doctorul Costinescu
și Doctorul Angelescu, ca în cazul când Tă-
tarul se fi răscălmăcit în formarea fure-
nului, și pe o reintregire partidului peste
capul lui și un Brătianu.

Doctorul Costinescu spera și pe el atunci al
șeful partidului, ca o formă de mișcare
interioară dintr-o parte.

Tătarul a mers și atrage la ideea sa
și pe Vintilă Brătianu, care fusese în
junul său partidul Liberal.

→

xxx

11.6.5

172

Către timp mei Tâmpa a venit în țară
Printul Desnadote, președintele Crucii Roșii
internationale. Mătrul oficial al noastre
era să ie contact cu filiala Crucii Roșii de la
noi. În realitate el a murcat să facă
o negociere între partidele burgheze ca să se
negheze un front comun negativ
comunismului.

Însotit de Doctul Costiucșu care
reține pentru această idee, a vizitat pe
Mătrul, Dna Motra și fițatinescu
Am fost invitați la o masă cu el și
Doctul Costiucșu așază la o masă

Tătărău.
Mănușă este a refuget ~~de~~
fapt deosebit, înțelepciune în Tătărău și sub
influența sa; și a salvat și din
Mistăru.

→ bun. aflat mei Tăgău, în vara anului 1847
de la mareșalul Palatului Regel, ci după
revinerea în țară a noului ministru USA
Schuman, Regele întrebuse pe acesta ce i-ar
fi întâmplat dacă un ~~amiral~~ ar fi
recunoscut alegerea și ar fi refuzat să
deschidă Camera Deputaților.

Schuman i-a răspuns: "Ca Departamentul
de Stat USA urmăream cu neapăsare
ca n-ai fra Majestatei Voastrei. Refuzul
Majestatei Voastre ar fi avut urmări
incalculabile asupra României și a
Majestatei Voastre!"

Unu e spus că a fost vizitat de Vintilău Brătianu
dar l'a făcut deschet de medicină.

Tătirescu un dorea la noi o răsturnare
totală a situației politice. ~~_____~~
~~_____~~ O asemenea răsturnare ar fi adus
la furcă pe la aiurea și ar fi orât drept
urmare arestarea lui Tătirescu.

Tătirescu dorea să se ajungă la o ~~_____~~
~~_____~~ înțelegere între URSS și USA,
care ar fi orât ca urmare ~~_____~~ la noi
răsturnarea unui Regim de colaborare cu
partidul Comunist și care Tătirescu ar
fi orât un rol de prim plan.

Mai mult, el intra speranța că el
va fi cel care va negocia înțelegerea
între USA și URSS, poate chiar pe un
plan mai larg decât numai pe cel
local românesc. După un sfârșit, și fie el
a ~~_____~~ care năvălește pînă la ~~_____~~ și ~~_____~~.

În Primăvara 1947, ~~_____~~ ~~_____~~
partidul Comunist a cîntat lui Tătirescu
să ie pe Stupineanu, care ~~_____~~ ziful fericiților
a avut la președinția Consiliului de Miniștri,
ca secretar general la Ministerul de Externe.

Tătărescu a refuzat și mi-a spus că nu
înțelege și pe jos sub tutela Partidului
Comunist.

De Petre Goga mi-a declarat atunci și
mi-a arătat să merg la Tătărescu să accept.
El mi-a spus: „E o formulă foarte corectă.
Uite, eu am aici pe Dodușares. În jurul
să răspunde.”

Peste câteva zile, Iugoslavii mi-a telefonat
și mi-a rugat să trec pe la el când vine
la Consiliul de Miniștri.

El mi-a spus: „Spune lui Tătărescu să
mă primească, ți va fi foarte bine.”

Tătărescu nu a refuzat.

După ce a făcut Memorial, Tătărescu
l'a dat și lui Ștefan și l'a citesc. În
faza mea, Ștefan i-a spus că e foarte bun,
dar un destul de tare.

Tătărescu a fost foarte făturos în faptul
că Americanii comentaseră la Radio al
memoria.

„Americanii nu au produs nimic”
mi-a spus el.

Când a văzut că resentiment a produs
memorialul atât la Ruși cât și la Petre Goga
și în Partidul Comunist, Tătărescu a chemat

în țară pe Francassonci care era ministru la Londra.

Astea l'a informat ca Anglia se ghidea în dificultăți, că nu se poate merge, așa că vrea să evite orice conflict cu URSS, iar USA se ghidea interesat de Sud Estul European, fiind mulțumit dacă ar putea stăruia înaintea Comunistilor în Franța și Italia și să mențină în Estul Europei situația de *Statu Quo*.

Francassonci mi-a spus că mi-a înțeles de ce Tătărescu a făcut memorialul. El credea că Tătărescu era acoperit de Rupi. Dacă un memorial era o mare greșală.

El mi-a mai spus că Tătărescu și oferise ~~un~~ să fie la el Ministerul de Externe ~~în~~ ca reprezentând un mare Vice Președinte de Longlin.

Francassonci nu e răfat fiindcă era bolnav de inimă și i-a recomandat să nu facă nimeni Minister de Externe.

Tătărescu un mare spus ~~un~~ atunci de a ce este.

Francassonci a mai vizitat atunci pe Sra Ana Panter.

Acesta s'a spus de atâtea ori la Tătaru
ni s'a spus că se aruse ca să se secretar general
pe Stupnicu, fiind că la Ministerul de Externe
mai rămăseseră unele elemente reacționare,
~~ce~~ ^{ce} Pogonaru, care se făcuse că interzice
legături cu adversarii regimului.

Este de așteptat că și în sfârșitul anului
multe ori pe Tătaru și îndepărtat de Pogonaru
când era un partizan notoriu al lui Marin, din
postul de director al G. P. U. R., dar Tătaru
mi răspundea că e un om foarte capabil, și că
un om cu cine sîl. e interesant.

Tranassonci mi a spus că dădă mi se
pe mine Ministerul de Externe și primărie pe
Stupnicu sau din persoane indicate de
partidul Comunist. Pe secretar general și se
scot pe Pogonaru din Minister.

A doua zi, fiind în Tranassonci în birou
lui Tătaru, Tranassonci l'a reținut
dădă făcînd memorialul a voit să rugă
elaborarea în partidul Comunist.

"Uici de cum" a răspuns Tătaru. "Am
vot să fac "eine Kraftprobe" (o muncă
de forță)."

Când s-a produs desterea lui M. Kaleda și
 rezolvarea problemei Național Tărănească,
 Tărășan a fost, literal, fiul și soțul cu putere
 a acestei probleme, mărșăluție și a înțeles
 faptul comun și orând, mărșăluție și a mărșăluție
 elaborarea cu el.

În vârstă a lui 13 ani, Tărășan a fost mărșăluție
 cu el și mărșăluție și mărșăluție, mărșăluție la Sofia,
 Belgrad și Praga.

Mă aș putea să se facă un tratat de
 alianță cu aceste țări, dar cu el nu se poate face un
 asemenea tratat în acest moment, și cu toate
 acestea nu se poate face un tratat de alianță
 cu URSS.

După intrarea în dăru Belgrad, el
 mă aș putea să se facă un tratat de alianță
 externe și cu a fost o deplină înțelegere la
 Măreșalul Tito.

Atunci mă aș putea să se facă un tratat de
 alianță cu Măreșalul și Tărășan și să se
 Măreșalul de Franța, și cu toate acestea să se
 Măreșalul externe.

Unele arată mărșăluție cu el și mărșăluție și mărșăluție
 a lui mărșăluție de alianță.

lucru în lucrăm atunci în lumea universală
putem stabiliza, dar trebuie să vedem el și
cu o mare parte lucrări.

După părerea noastră, o mare răspuns la un
sistem în stabilizare și nu de după o dată
și trec la următorul de External.

Tot în viaa noastră 1947, am fost, un fel
de data de Tătaru în la prânz în el
Schuman, unul următorul la noi.

După prânz R. Schuman una și o altă
o fază de viață se crede că USSR se deziat de
deși de România. Politica ~~externă~~ USSR un
trebuie judecată după vedele criterii diplomatice,
a liniei de interese. Opinia publică USSR un
pune în urmărire să urmărească un regim
de libertate și dreptate putem toate gospodărie,
indiferent de interesele politice.

"Trebuie să acți să vedem în America" după
5-6 la o regim până în ale din urmă
punctul din de vedere.

El a adăugat, că în toate țările, partidele
Comuniste sunt în regim, în țările afiliate
lor se creează de acțiunile. În cele șco-
lăre, unde se face următorul partitului, partidele
Comuniste se fi pierdut un număr însemnat
de simpatizanti, și Prezidenții Senetului intenționează

177 5

Si faci în cutând noi alegeri din care scotem ca
poli a pătii de la burgha se va uita stăruie.
Dupa plecarea lui Schuman ne-am exprimat fco
si el Tătaru in a doiala asupra altui suveran
politica externe usa. „Poate ai dreptate” ne-a
spus el Tătaru. „Un Tim cum va fi, dar ceare
put si la spun, nu te oza cum este un nămie.”

A doua zi dupa plecarea Regelui, el Tătaru
ne-a spus.

„Putem si ne astupăm la arca ce, chiar si se
fim arstati. Vorisem si ma rătăcesem cu
Regele ca el se se oiaie nequl când se se
măica arstarea noastră. De acum un mioru
oarte apăsare.”

x x x

Generalul Pantazi, a ale căte se lura
at am fost sugat in el in cancia la
Războiul Tătaru ne-a spus:

In timpul guvernului Goga lura, la ptele
anului 1937, Goga, ~~si~~ si
Mareșalul Antonescu care era un vechi
de Război, mergând mioro si pe lura Victoria,
am nău in Biserica B. B.

Aci, mergând ~~si~~ mioru se apropiat de

• i cãut, li i e spus lui Joga: "Juri pã acesti
i cãut cã un rei fume uimeduniceu, i
mi fume." Joga i a jurat i atunci Antonescu
re spus i a intrat in guvern numai ca sa
restaurare pã Regele Carol.

Joga i a repetat Regele a certat con-
vins, cãu a detinut in ale din viciu
re i dera lui Antonescu in la mãnușure
distinfa.

La re iutã anului 1940, a avut loc in casa
Mareșalului Pryan, o conferință in tre aște,
Mareșalul Antonescu. Toți trei
i au pus de acord si facã o acțiune comună
pentru detronarea Regele Carol.

In Septembrie 1940, dupã ce Antonescu a obținut
de la Rege iusticierea de a forma guvernul i
decretul prin care puterile legale erau transferate
supra lui Antonescu, i a dus la Marin si
i a aint, ca in conformitate cu nilegera
dintre ei, si merge iuprenu cu el si Ma-
reșalul Pryan la Rege si i cere obținerea
Marin e aforat, re Pryan e spus cã e pre-
betia cu i mai facã un act politic.

Antonescu i a dus atunci iurur i Regele
i e spus cã i re de rãfuzul a done pi.

Mareșalul Antonescu i a rãtut atunci

ingua în Palatul Cantacuzino unde era ¹⁶Președintele
consiliului de Miniștri. 178

Ac: a chemat pe un tânăr de familie, un mic
avântos care era, ~~cu~~ fostul titlu de
gubernul furtiv și care era un tânăr, por
la primărie vându-i furtiv, și l'a chemat
într'un ~~la~~ birou.

În cursul drumului, Regele a chemat pe generalii
Paul Trautman și Michael, care l'au sfătuit
și l'au abdo-nat.

Intincaț un oarecum incredibil în generalul
toată viața comandă divizia de jai di
și care era singurul legionar, au rechemat
de la Ploiești un batalion din a cincea divizie
care era deplasat la Ploiești și care era comandat
de un major absolut de tot Regelu.

Din întâmplare, generalul Croamă a chemat
 la telefon pe unul din cei care a-i are un
 raport, și acesta i-a spus că a fost chemat la Brașov
 astăzi ca-i va putea prezenta personal.
 Generalul Croamă a rămas înțeles că i-a dat
 o direcție nouă.

Tousi Regak a l'État et sa l'histoire de
Britons au cours de venir a donner le
Palat.

Colonel Pavia, can be captured

17
un legionar și a mers să arde în Hora
Sime.

Antonescu a cerut lui Marin totuși ca
să-i ~~de~~ recomande 2 miniștri în guvern.
Marin a recomandat pe Mihai Popovici
și pe Aurel Găbrescu.

Antonescu i-a spus atunci: „Să fii serios de
Marin. Acesta un sunt vîrșuri de Mihai
Popovici și Aurel Găbrescu.”

Dessemen: Antonescu a voit să-l facă
pe George Motianu un ministru de Externe.
Acesta a vrut la prezența în Alte
Conferințe, unde s-a cerut să-l facă și pe aceste
subsecute de Stat la Externe. Antonescu l-a
refuzat și nu s-au putut.

Cînd s'a hotărât apăsarea fermă
contra URSS, Hitler un voia ca să rămînă
și noi în război, cîmuna să perimăm
trezirea trupelor germane.

Antonescu însă, care era dîmă de glorie
ultră, a refuzat și astfel s'a dus la pierdere
cald prin care amătă noastră coapă
cu fermații pînă la Jug și
au fost ~~propi~~ a omagiu la Berlin.

Antonescu era atât de sigur că războiul se
termina până se termina prin victoria germană,
măcar a dat ordin generalului Pantzi care era
la un timp de război, și generalul Dobie căis era
la un timp de război, și generalul
contractele de armament, ca să nu rămână
cu arme mai vechi și armament cu un
mai este util.

La începutul anului 1942, Hitler care
suferină foarte rău după Moscova, a
cerut lui Antonescu să continue coo-
perarea împotriva Româno-german.

Generalul Iașcovi, care era șeful
Ministerului de Război a făcut atunci un
raport lui Antonescu, cerând să nu
mergem mai departe. Antonescu nu a
acceptat imediat și a scos pe generalul
Iașcovi din armată.

În ziua de luni, 12 iunie, atunci
când Antonescu a cerut germanilor să
putem face produsele ce le vindeam,
Clausius, un german puter deosebit
e conștient că noi, în sprijinul lui Clausius
că e curios cum îl arăta Antonescu
e unelt mai dăruie în sânge de românesc

de cât un brumăreț e conștient.

Am rețut pe generalul Pantzi cum se exprime
"cândă mentalitate".

180

Pantzi mi-a răspuns că Maresalul Antonescu
locuiește că sângele se reface ugor, pe căre
banii se refac cu uult mai greu.

În vara anului 1942, Pantzi s'a dus
în inspectie la trupele de operațiune în Sudul
Rusiei. Aci el a rețut pe comandantul
German cum merge operațiunile. Acesta i-a
răspuns că nu aiutează bine, dar un face
de loc prizonieri, ceea ce dovedește că
Rusii nu sunt înfrânți, ci se retrag răst
în perfectă ordine. xxx (1860)

La 4 August 1944, Maresalul Antonescu a
fost chemat pentru ultima oară, la cabinetul
general al lui Hitler.

Hitler i-a cerut să retragă toate trupele
germane. Răspuns pe Linie Focșani,
unul din sală, care era fortificată,
și să constituie un front nou pe Muntele Mădăraș
și pe această linie, abandonându-se cântul Mădăraș.
Antonescu însă se temea că Rusii, ocupând

Țorul nr. constituie un for armat, din care
sunt oțz și a refuget, înscind cu mestră în
vremuri Moldovei: constituie frontiera între noi
și Ungaria și un de pște lupte fără sfârșit.

A doua zi dimineața când trebuia să plece,
erau trei întinși într-o cameră, Hitler s'a
sculat atunci și a venit la Antonescu care
se așeză pe un scaun, și în fața întregului en-
tury le așeză de amândoi umeri, l'a
scuturat puternic și apropiindu-și capul
de capul lui Antonescu, i-a strigat cu
un accent de desperare: ~~Spune-mi~~ de unde
vrem să oșim? „Spune-mi”, și s'a udat
pe umeri.”

Antonescu i-a răspuns atunci: „Depe de
de a-uei dăi. Deci. uie dăi tuncuși
suficiente ca să rezistă la pontul dela
Țori, rămân alături de s'a până la urmă.”
xxx 18 bis

În dimineața zilei de 23 August, după
plecarea dela el a lui Jh. Motzianu;
~~conștient~~ Antonescu, care cu o seară
marie, întorcându-se dela Bacău era
făcând și-i spusă lui Pantofi: „m'am
protestat.” i-a răspuns, arătând un

→ xxx

(X 18 bis)

181

La napoe, avionul în care călătoreau
Antonescu a fost dus deasupra Varşovici
distruşii în care germanii măbuseră în
sânge revolte patrioţilor Polonezi; care se
răscoalaseră la apropierea armatelor
Ruse, flurând pos pentru a-i arăta
soarta cu care se revolte războinici
Germanilor.

Antonescu intenționa, ca mediu după victoria
Germaniei asupra Rusilor, să atace pe Ungarii
pentru a ocupa Ardealul de Nord.

182

În acest scop, diviziile ce operau în Rusia
au fost alcătuite numai din 9 batalioane, iar
din celelalte trei, alcătuite în total 12 div. și
prospete, care erau bine dotate și înarmate,
și care trebuiau să-i servească pentru a face
razboi Ungurilor.

Hilke a cerut lui Antonescu să arsteze
pe Marin în 1943. Antonescu a refuzat
răspunzându-i: „Marin mi-a adus Ardealul
pe care îl voi lăsa lui.”

optimism deservit: „În sfârșit, part. are
un rețut. Sunt în sfatele mele și astfel s'ajungut
cau debră autoritate pe putin a treia în ale
mei: bune condiții, pe putin a ~~183~~ 183
mobilier, întreaga țară putin rezistență.”

Peuten e fi sigur de auturajul Regelor;
 Montescu ni impusese a agilitant
 generalul Senatescu, ~~pe~~ pe bra recoman-
 dăre: generalului Dobie cu care Senatescu
 era bun prieten și care se arătase lui
 Montescu de devotament lui.

De aceea, după 23 August, servotes m a
~~de la~~ ~~Trăiește~~ trimis răspuns
Generalului Dobre și place în Germania
și în acest scop i-a lăsat și automobilul.
Generalul Dobre a plecat joi la Craiova
dar s'a temut să meargă mai departe.

După ce ~~era~~ se, Mărgăritul Butrăscu era furios că se lăsase prins.

Era mai cunoscută cu fermierii în ~~o~~ oraș
 Anunciatul și l m liber, reinstalându-l
 la putere. Spunea că se ~~datorează~~ și Rege
 și se ~~datorează~~ pe ~~care~~ care completaseră

ingatur lui.

În Rusia, au fost găduli la reșut rătăci-
rită din rugămintele Moscovei.

După marea au chetă, Mareșalul
Antonov a încercat să se sinucidă,
sfârșindu-se cu un cleștar în
camere de baie.

A fost rădă caprit la timp și readus
la viață.

După aceasta au fost despartiti și dusi la
Moscova în închisoare.

Păsi la urmă, atât Mareșalul Antonov
cât și Mihail Antonov, au fost convingi
că un război era antăti.

Chiar în cursul procesului Antonov
a spus lui Panty: Ve-rea, lucrurile și vor
schimba curând și reșerim la conducere
tăie. "

19 60
x x x x

Și Mincea Lancicor mi-a povestit: 185
 La începutul anului 1943, Tătărescu l-a chemat
 pe Lancicor și i-a cerut să explice o în-
 țelegere între el, Marin și Dionu Moțianu
 pentru a face un front comun care să împiedice
 ieșirea României din război și să formeze apoi
 un guvern național, pe care să-l numească el.

Marin și Dionu Moțianu au răspuns
 că un stat de război nu există.

Am spus că vreau să știu și au făcut o înțelegere
 la care i-a rămas și Știrbei, orientat spre
 anglo-americieni.

Acesta a avut ca urmare ca Tătărescu să
 pună ca singur obiectiv, național în
 jurul său, cedarea părții de la Ezer. De
 aceea a trimis tuturor șefilor de organizații
 un apel secret din 14 August 1943, cerând
 apropierea de Rusia.

→ (20 loc) xxx x

La începutul anului 1944, Președintele
 Boneș, care vizita pe Generalul Ștefan,
 a scris lui Ștefan că se va organiza
 ca a devenit în Italia situația României.
 Italia i-a cerut să cedeze la negocieri.

cu Marin, pe care îl considera ca un bun
democrat și a. l. n. demne și întreg, n. d. o
„Din punct de vedere Romană din război
preluând puterea.

Stalin i-a spus că Dorobănești trebuie să-
dă, Rusii, dar că el, Stalin e de părere
că România poate pune la dealul, întreg
desi Anglii Americani sunt de părere
că o parte din el să rămână Angliei.

Gafencu a spus lui Marin prin legătura
ce este la Ministerul de Externe, și s-a vorbit
lui Gafencu i-a parvenit lui Marin prin
un curier al Ministerului de Externe.

Marin s'a ținut în secrete și se
pe creșterea.

El a chemat atunci pe Cancicov și i-a dat
scurtarea lui Gafencu, cerându-i să se
ducă la Mihai Antonescu și să i-o dea,
această Cancicov a și făcut.

X X X

Iată deci unde s'a spus că în primăvara
1947, a n. d. a lui Marin n. d. o v. p. a
aște a făcut-o lui Holman, ministrul
Rusiei la București.

→ xxx

2065

187

După rearea Măgădalului Pontresin la foină,
a fost lăsată și triuită pe Cuncicor în
fermentare spre a negocia scutdul economic.

Din Măgădalului, aflând o cantitate de
a sech Măgădalului Pontresin sfătuiându-l
să nu triuită pe Cuncicor, căci o cantitate
vinde Tare fermentat.

Pontresin este a ciată lui Cuncicor
Surovici.

21

Marin i-a cerut să scuti pe Michaela din
țară. 186

Holmen și-a pus amândouă mâinile la
ureche și i-a spus:

N'am avut nimic, dar el Michaela și
răsi din țară și să ajungă în pace noastră și
toate facilitățile îi vor fi făcute.

x

x

x

Toți cum s-a spus la formarea
guvernului. Duce ^{și} ~~titulatură~~ din 1833.

După reședința lui Hitler la putere, Anglia
și Franța, au fost negociate de creșterea in-
crementului legiilor la noi și de schimbarea
guvernului vechi.

Titulatură a revăzut atunci în țară și i-a spus
Regelui Carol că o schimbare de guvern e
nevoie. Partidul Liberal de sub conducerea
lui Duce inspiră al unei unități necesare
Franței și Angliei.

Regelul nu mai era hotărât să revină pe Duce
de afară, dar pe care a avut nevoie de revăzu-
turi.

Totul, la momentul lui Titulescu, duca a
făcut în vizită la Paris, luând contact cu
conducătorii politici din Franța.

În acest timp Francussorci, în țară, s'a
străduit să realizeze negocierile de pace între
Rege și Duca.

El a luat contact cu Wiedel, om din
medie apropiere a Regelui Carol, pe care
l'au cunoscut pe Elena Lupescu și a lui Prințul
Dimitrie.

În mai multe rânduri deși care au avut
loc pe strada în fața Teatrului Național,
și s'au pus de acord și Wiedel a spus și
acordul Regelui.

După întoarcerea lui Duca din străinătate,
în scopul de negocierile de pace, a avut loc
o masă la Francussorci la care au luat
parte Elena Lupescu, Wiedel cu soția lui,
Prințul Dimitrie cu soția lui, și din media-
tul anturaj a lui Duca, Costel Tătărașu
și un mare.

Duca nu a avut nici o relație cu Elena
Lupescu.

După ce Duce a putut măcar în forma
jurământului, au fost groase pînă în tîrziu
el și domn Motian asupra persoanelor
a tîrziu și tîrziu în juru.

138

Domn Motian via și tîrziu domn Cortinescu,
Iasa și Tancred Constantinescu. Regele nu a
primesc pe Cortinescu și Iasa, și duce un
vota pe Tancred Constantinescu pe care-l
locuiesc necunoscut.

Desemni un accept pe Francosorci la
Ministerul de Comunicatii, Secretariatul pre
preten în Malaxa, astfel că Duce a det
lui Francosorci Ministerul de Comunicatii.

Spun pînă, un oară înainte de depunerea
jurământului, Prin Duce a venit
acum la Duce și i-a spus că Regele
și cutreagă în mandatul de a forma jurământ
lui Francosorci un e Minister de Comunicatii.

Îa anunțat atunci cu cîteva ore depunerea
jurământului, și Duce împreună cu Francosorci
tîrziu în li domn Regele au s'au dus la
domn Motian și au pînă l'au reduplicat
și comisi.

A doua zi, Duce a reușit să se speune în noaptea de joi dimineață. I-am spus că lumea e surprinsă de convingerea sa, care rezultase dintr-un compromis între el și Dr. Brătianu.

Duce mi-a spus îndrăznește lumea ar fi că al meu surprins sunt eu. "

Duce era hotărât ca după alegere, vor avea fi prima intenție, și apoi o mare remanere, și să aștepte eventual cu Dr. Brătianu.

După o sesiune la Duce, Francosoni a avut ideea de a face pe Tătărescu un mare urduș. Ideea inițială a fost ca să ducă și fel de pătăd.

Regiul un interes pe Dr. Brătianu. astăzi ci a fost de a cotă.

Tratatul parlamentar s'a născut a acestor idei, iar între cei bătându-l Francosoni a cerșit a depune pe Dr. Brătianu în v. Victor Antonescu.

În timpul ~~interregal~~ funeraliilor mergea spre cimetir, Francosoni a dat ordin să se pregătească un tren special cu care să se meargă la înmormântare la Rege.

suprămărit în Tătărescu și Victor Butulescu
medat după născut mîntăie.

Putea mai târziu, domn Brătianu a cerut
~~ca să fie~~ și el un tren special. 189

Francisc și Tătărescu și Victor Butulescu
au putut dela cîntec născut de ter un născut
ceremoniei. * Francisc a dat o dor
ca trenul lui domn Brătianu și pe născut
pe drum, astfel născut, cînd a ajuns la
Sinaia a fost pe Tătărescu născut născut
formade surcumblerii.

După pule negocierii ce au surmărit diac în
noaptea aceea cînd au născut 4 București,
s'a ajuns la compromisul Tătărescu
prin născut și domn Brătianu și el de
pădă.

X X X

X X X

Ivan din Ivan din 20

16 April 1963

D-5 A 40046 v. 12.

190

DECLARAȚIE
=====

Subscrisul ALEXANDRU ALEXANDRINI declar următoarele:
Imi amintesc că în una din convorbirile pe care le-am avut cu PATRASCANU pe sălile tribunalului, acesta, vorbindu-mi de doctrina Partidului Comunist, mi-a spus că adevăratul doctrinar al acestui partid este BUCCHARIN, discipolul preferat a lui LENIN, socotit de acesta ca urmașul său ideologic.-

Mi-a recomandat atunci să citesc o lucrare elementară de doctrină scrisă de BUCCHARIN și editată în limba franceză sub numele de "A.B.C. du Communisme" pe care mi-am procurat-o de la Paris ulterior.-

PATRASCANU mi-a spus că BUCCHARIN preconizează o împăcare cu burghezia după preluarea puterii de către clase muncitoare.-

PATRASCANU socotea că aceasta este soluția justă pentru a se asigura o viață armonică înăuntrul statului.-

x x
x

Mareșalul palatului NEGEL mi-a spus că începând din anul 1943, MIHAI ANTONESCU și-a închipuit că ar putea realiza el ieșirea noastră din război printr-o pace separată. Dat fiind că într-un asemenea caz mareșalul ANTONESCU nu ar fi putut păstra conducerea țării, MIHAI ANTONESCU și-a făcut iluzia că ar putea rămâne el prim ministru.-

De aceea încerca insistent să se apropie de rege și să câștige simpatia reginei Elena.-

De unde pînă atunci regele era ținut departe de orice contact cu conducerea statului, MIHAI ANTONESCU a început să vie regulat în audiențe de lucru și să-l puie la curent cu desfășurarea evenimentelor.-

De asemenea dese ori trimitea buchete mari de flori reginei Elena, dar aceasta care avea pentru el o profundă antipatie, -le arunca la gunoi.-

MIHAI ANTONESCU^{era} sigur că câștigase simpatia regelui. De aceea în ziua de 23 August, când mareșalul ANTONESCU a fost arestat și era percheziționat, el s-a dat la o parte. Dar regele i-a spus: "Treci și dăa, acolo".-

De asemenea el a încercat să ducă tratative de pace separată cu aliații, despre desfășurarea cărora nu ținea decît în parte la curent pe mareșalul ANTONESCU.-

În afară de tratativele cunoscute, el a încercat să ia legătura cu anglo-americanii prin principesa MARTHA BIBESCU.

Stiu de la principesa BIBESCU cu care aveam legături de prietenie, că în primăvara anului 1944, după eșecul călătoriei lui STIRBEI, MIHAI ANTONESCU i-a cerut să încerce să ia legătura direct cu CHURCHILL.-

Principesa BIBESCU a plecat astfel la Constantinopol și de aici a scris o scrisoare lui CHURCHILL, pe care-l cunoștea personal foarte bine, și lui MAC DONALD, fiul fostului prim ministru și șef al partidului laburist, care ocupa un post de subsecretar de stat în guvernul englez, pe care-l cunoștea de asemenea bine, întrucît fusese prietenă intimă a tatălui său.-

Principesa BIBESCU le-a comunicat asigurarea dată de ANTONESCU că dacă trupele anglo-americane vor debarca la noi, armata română nu va trage nici un foc de armă împotriva lor.-

Ambii i-au răspuns însă că trebuie să ne înțelegem cu rușii.-

RICA GEORGESCU mi-a spus și generalul PANTAZI mi-a confirmat, că atunci cînd în primăvara 1944 DE CHASTELAINES a fost parașutat la noi și arestat, mareșalul ANTONESCU i-a permis totuși să aibă o convorbire cu MANIU. În acest scop el a fost dus de CRISTESCU în pădurea Băneasa, unde a avut o convorbire de mai bine de o oră singur cu MANIU. RICA GEORGESCU mi-a spus că ar fi comunicat același lucru, să ne înțelegem cu rușii. A asigurat însă pe MANIU că dacă se face o lovitură de stat pentru ieșirea din război, două divizii anglo-americane vor debarca la Constanța.-

Generalul PANTAZI mi-a spus că în februarie 1944, cînd mareșalul ANTONESCU a fost la HITLER, generalul ION GHEORGHE, ministrul nostru la Berlin, i-a comunicat că războiul e definitiv pierdut și că HITLER a încercat tratative prin Suedia. L-a rugat însă să nu spună aceasta.-

Cînd ANTONESCU a ajuns însă la HITLER, acesta din urmă i-a spus supărat și brusc: "MIHAI ANTONESCU tratează".

Mareșalul ANTONESCU i-a răspuns: "Si dte.tratezi".

Surprins HITLER a întrebat: "Cine ți-a spus"? iar ANTONESCU, arătînd pe generalul ION GHEORGHE i-a răspuns: D-lui mi-a spus. Doar nu l-am pus aici ca să stea cu gura căscată. De, MIHAI ANTONESCU tratează fiindcă trebuie să știu ce vrea adversarul, dar aceasta nu înseamnă că nu voi rămîne credincios angajamentelor mele".-

În tot cursul șederii la Cartierul General a lui HITLER, acesta însă nu a dat mîna și nu a adresat nici un cuvînt lui MIHAI ANTONESCU.-

După 1942 generalii PANTAZI și DOBRE convinseseră pe ANTONESCU să se împacă cu legionarii, pentru ca regimul său să aibă și un sprijin politic.-

În acest scop generalul DOBRE a primit misiunea să trateze și s-a pus de acord cu delegatul legionarilor ca să fie puși în libertate, care vor fi arătați pe o listă de acești delegați, pentru care garantează că aderă la regimul ANTONESCU. MIHAI ANTONESCU s-a temut însă că generalul DOBRE voia să-și facă o platformă politică personală și împreună cu CRISTESCU au convins pe mareșalul ANTONESCU că ar fi foarte primejdios pentru el dacă legionarii ar fi liberi întrucît nu se poate avea încredere în asigurările lor.-

Astfel încercarea de împăcare a eșuat.

Generalul PANTAZI mi-a spus că mareșalul ANTONESCU a cerut de mai multe ori lui HITLER să extrădeze pe fruntași legionari ce erau în Germania fiind liberi acolo, pe care HITLER îi ținea ca o amenințare împotriva lui ANTONESCU.-

În 1943 HORIA SIMA a fugit însă și s-a refugiat în Italia.-

ANTONESCU a protestat puternic și HITLER a cerut atunci lui MUSSOLINI ca să-l extrădeze, ceea ce MUSSOLINI a făcut.-

În urma acestei încercări de fugă, HITLER, spre a da o satisfacție parțială mareșalului ANTONESCU a pus pe toți legionarii din Germania în lagăr.

În 1943, MIHAI ANTONESCU a sugerat Primăriei București să i se dea o recompensă națională. Ca să nu fie singur, a sugerat să se dea și lui PANTAZI.-

Astfel, cu aprobarea mareșalului ANTONESCU, Primăria a donat un teren la Băneasa lui MIHAI ANTONESCU și lui PANTAZI, care însă a refuzat să-l primească.-

MIHAI ANTONESCU însă l-a acceptat și l-ar fi revândut apoi Primăriei cu 40 milioane lei.-

În ziua de 22 august 1944, după întoarcerea mareșalului ANTONESCU de la Bacău, MIHAI ANTONESCU i-a propus să fugă împreună cu un avion și să ajungă în Spania. Pentru a asigura eventualele necesități MIHAI ANTONESCU adusese în țară 3 milioane de franci elvețieni din cei 10 milioane scoși prin Banca Națională pentru susținerea refugiaților politici în caz de ocupație sovietică. Acești bani îi ținea parte la el acasă, parte în casa sa de for personală la minister și au fost găsiți după 23 August.

Mareșalul ANTONESCU însă a refuzat să plece și a cerut și lui MIHAI ANTONESCU să-și dea cuvântul că nu va pleca.-

În Rusia MIHAI ANTONESCU a regretat mult că l-a ascultat.

El credea totuși că nu va fi judecat în țară, ci la Nurenberg și va fi achitat pe baza tratativelor ce dusesse pentru o pace separată.-

Generalul PANTAZI afirma că bătălia de la Iași s-a pierdut așa de ușor datorită trădării generalului FILIP AGRICOLA comandantul Diviziei 7-a, care făcea parte din complotul pentru răsturnarea mareșalului ANTONESCU și nu a opus decât o slabă rezistență atacului sovietic.-

Mareșalul ANTONESCU fusese crescut de bunica sa, mama tatălui său întrucât părinții săi se despărțiseră și se recăsătoriseră. El nu a voit să mai vadă niciodată pe tatăl său. Generalul PANTAZI îi-a povestit că trecând într-o zi cu el cu automobilul printr-o comună, mareșalul i-a spus că acolo e mormântul tatălui său. PANTAZI i-a propus să meargă să-l vadă, dar ANTONESCU a răspuns că nu merge și nu a fost niciodată, nici la înmormântarea sa, fiindcă tatăl său i-a făcut rugămintea să se recăsătorească cu o evreică. Mai mult, a avut și copii cu ea, astfel că are frați evrei, pe care de altfel nu i-a văzut niciodată.-

În școala militară s-a purtat foarte dur cu camarazii săi, astfel că a fost poreclit "Ciinele Roșu", poreclă ce i-a rămas toată viața.-

De tânăr și-a făcut renume de om tare în armată, de

194

cînd ca sublocotenent la Galați în timpul revoluției din 1907 trăsese fără ordin superior într-un grup de răsculați ce amenința Prefectura.-

După terminarea școalei de război a fost numit în Statul Major al generalului PREZAN care comanda Corpul de Armată din Iași. Acesta l-a început nu a voit să-l primească, dar curînd s-au împrietenit și ANTONESCU a căpătat un ascendent excepțional asupra sa, datorat în bună parte legăturii sentimentale ce s-a născut între ANTONESCU și doamna PREZAN.-

La Iași, în timpul primului război, cînd PREZAN era șeful Marelui Stat Major, ANTONESCU deși avea numai gradul de căpitan era considerat ca un factor hotărîtor și generalii făceau anticameră la el.-

Cînd s-a produs atacul germanilor la Mărășești, generalul CRISTESCU care comanda Armata I-a, a venit la Iași. S-a ținut o conferință la care au luat parte regele FERDINAND, IONEL BRATIANU, generalul PREZAN, generalul CRISTESCU și ANTONESCU.-

Generalul CRISTESCU, care era socotit ca unul din cei mai buni generali, a spus că nu putem rezista dat fiind că armata rusă părăsise frontul.-

Regele FERDINAND plîngea. ANTONESCU a intervenit hotărît și a spus că trebuie să rezistăm cu orice preț. Astfel s-a înlocuit generalul CRISTESCU cu EREMLIA GRIGORESCU și ANTONESCU s-a dus la Mărășești să observe operațiile.-

Germanii atacau mereu. La noi mai rămăsese un ultim batalion de rezervă, batalionul maiorului de rezervă MICLESCU. Aruncat în luptă, acest batalion a contraatacat puternic și după aceea germanii nu au mai atacat, astfel că acest ultim batalion a decis soarta bătăliei.-

După război, ANTONESCU a rămas atașat lui IONEL BRATIANU și era socotit ca liberal.-

Atît în timpul războiului cît și ca atașat militar la Londra și Paris, își creștea legături cu cercurile militare și politice occidentale, și avea o poziție în politica externă net ostilă Germaniei.-

De aceea, în 1933, cînd după preluarea puterii de HITLER, s-a născut la noi necesitatea reînarmării și strîngerii legăturilor cu Franța și Anglia., DUCA a cerut regelui CAROL, atunci cînd a fost însărcinat să formeze guvernul, să conviețe ANTONESCU să fie numit șef al Marelui Stat Major, deși avea numai gradul de general de brigadă.-

După moartea lui DUCA însă a survenit repede neînțelegeri între ANTONESCU, rege și generalul PAUL ANGHELSCU, care era ministru de război și a fost înlocuit.-

Supărat, el s-a apropiat din ce în ce mai mult de legionari. Soția sa și MIHAI ANTONESCU l-au înfruntat mult în această direcție.-

ANTONESCU a spus într-o zi lui PANTAZI că soția sa și IGA l-au ținut pe scările legăției germane.-

De MIHAI ANTONESCU l-a cunoscut atunci când s-a făcut împotriva lui procesul de bigamie. Toți avocații la care s-a adresat au refuzat să-l apere temându-se să nu fie rău văzuți de rege, despre care se știa că provocase acest proces.-Singur MIHAI ANTONESCU s-a oferit și de atunci au rămas prieteni. PANTAZI spunea că între MIHAI ANTONESCU și soția marelui existau și legături sentimentale.-

ANTONESCU adoptase o atitudine din ce în ce mai nepăsătoare față de rege.-

Când s-a inaugurat la București statuia lui IONEL BRATIANU, regele, ca să nu fie în București în acea zi, s-a dus în inspecție la Chișinău unde ANTONESCU era comandantul Corpului de Armată.-

ANTONESCU însă nu a rămas să-l primească, ci a plecat la București ca să asiste la inaugurarea statuii lui BRATIANU și a lăsat la Chișinău un înlocuitor.-

Ulterior, spre a-și câștiga popularitatea printre legionari, a inspectat închisorile din Chișinău, și a făcut un raport foarte tare guvernului asupra modului considerat de el rușinos, cum erau tratați legionarii în închisoare. El a difuzat acest raport printre legionari,-atunci i s-a luat comanda.-

x

După abdicarea regelui CAROL II, ELENA LUPESCU a insistat pe lângă acesta să-l ia cu ei și pe Voevodul MIHAI, pe PUISOR cum îi spunea ea, scootind că astfel va crea mari dificultăți marelui ANTONESCU.-

ANTONESCU însă a refuzat să sprobe plecarea Voevodului MIHAI.-

La plecarea ei din țară, ELENA LUPESCU a lăsat, probabil din adina într-un sertar în locuința ei, toate scrisorile și cărțile de vizită pe care le primise de la diferite persoane politice, militare sau din societate.-

./.

Legionarii au publicat toate acestea într-un volum imediat după formarea guvernului ANTONESCU.-

Cei interesați au cumpărat însă în câteva ore toate exemplarele din librării, astfel încât cartea a fost foarte puțin cunoscută.-

x

Domnul TATARASCU mi-a spus :

După venirea la guvern a mareșalului ANTONESCU, acesta a făcut largi declarații publice împotriva fondurilor secrete existente sub regimurile anterioare. S-a făcut o lege prin care aceste fonduri secrete au fost desființate și s-a dispus cercetarea modului cum fuseseră folosite de guvernul TATARASCU. Cercetarea se făcea de o comisie prezidată de un consilier de la Curtea de Casație, cu drept de apel la completul acestei curți.

După foarte scurt timp însă ANTONESCU a văzut că existența fondurilor secrete e necesară pentru guvernare și foarte comodă.-De aceea a făcut o nouă lege prin care le-a reînființat. Pentru ca opinia publică să nu ia cunoștință de această contradicție în atitudinea sa, legea nu s-a publicat în numărul curent al Monitorului Oficial, ci într-un număr bis, care nu s-a împărțit abonștilor și nu s-a pus în vânzare.-

Directorul general al Monitorului Oficial, BUNESCU, care era un protejat al lui CANGIOOV, i-a adus faptul la cunoștință și i-a dat un exemplar, pe care TATARASCU l-a depus pe masa Inaltei Curți de Casație spre mirarea consilierilor.-

Prima comisie de cercetare găsisse justificate toate plățile făcute de TATARASCU din fondurile secrete, afară de două sume.-

O sumă de lei 40 milioane dată prințului NICOLAE când a fost obligat să părăsească țara în urma căsătoriei sale cu doamna DIMIENESCU TOHANI, și o sumă de lei 6 milioane dată Bibliotecii Brătianu, cu care s-a achiziționat la o licitație în străinătate o carte veche, foarte rară, privind istoria țării noastre.-

Curtea de Casație, ca instanță de apel, a socotit justificată plata către principele NICOLAE, întrucât era conformă cu scopul pentru care fondurile secrete există, guvernul fiind suveran să aprecieze dacă pentru liniștea publică e necesară să facă o sumă plată. Casația însă a socotit plata către biblioteca Brătianu nejustificată și l-a condamnat să o restituie.

Doamna ELIZA BRATIANU a scris atunci Mareşalului ANTONESCU o scrisoare, spunându-i că este ruşinos să se discute cumpărarea unei cărţi atât de folositoare, şi i-a adus la cunoştinţă că va vinde o parte din averea ei pentru ca TATARASCU să nu fie obligat la restituire.-

Rezultatul a fost că mareşalul ANTONESCU s-a impresionat şi a scoperit suma din fondul său secret nou creat.-

x

În timpul războiului civil din Spania, guvernul nostru a primit o propunere de a vinde revoluţionarilor spanioli cele mai multe din avioanele noastre de război, pe un preţ deosebit de avantajos.-

TATARASCU şi regele erau de acord cu aceasta, întrucât avioanele erau demodate, iar cu preţul obţinut se putea cumpăra un material modern.-

Germania însă a aflat de aceste tratative şi a făcut un energie demers diplomatic.-

Tratatul astfel au căzut, guvernul nostru a negat existenţa lor, şi pentru ca să nu rămie nici o urmă, TATARASCU şi cu generalul PAUL ANGELESCU, au stat personal o noapte întreagă la Ministerul Inzestrării Armatei căutând dosar cu dosar orice urmă de corespondenţă privitoare la aceste tratative, şi le-au ars ca să nu mai fie găsite.-

x

x

x

GANCIGOV mi-a povestit că în anul 1942 mareşalul ANTONESCU, văzând că economia noastră mergea rău şi că inflaţia creştea îngrijorător, voia să încredinţeze conducerea întregii economii lui GANCIGOV cu depline puteri, numindu-l ministru al Economiei Naţionale.-

În acest scop s-a făcut o lege care făcea din Ministerul Economiei Naţionale un fel de dictator al întregii economii.-

Ştim că după rebeliune, primul ministru al Economiei Naţionale fusese numit generalul POTOPRANU. Dar fiind însă că a protestat împotriva smetecului lui MIHAI ANTONESCU în conducerea ministerului său, a fost scos foarte curînd.-

În locul lui, la stăruinţe doamnei GOGA, mareşalul ANTONESCU a numit pe ION MARINESCU, director general al soc. "Concordia", în realitate figurant la această societate fiind

omul de paie al grupului belgian Carlier, care era proprietarul acestei societăți. Era un om mediocre care nu avea altă calitate decât cea de a fi fost partizanul lui GOGA, pe care-l finanțase și de a aproba acum ca ministru diferitele intervenții de afaceri ale doamnei GOGA.-

Incapacitatea sa însă a obligat pe mareșalul ANTONESCU să-l schimbe, dar doamna GOGA a reușit totuși să obțină ca să nu fie demis, ci mutat la Ministerul de Justiție.-

CANCICOV, a cerut mareșalului ca înainte de a accepta să aibă posibilitatea să studieze amănunțit situația economică și financiară, și mareșalul a dispus ca întreg personalul de conducere a Ministerelor economice, inclusiv miniștrii să stea la dispoziția lui pentru a-i da orice informații va cere.-

CANCICOV a făcut atunci un raport foarte tare către mareșalul ANTONESCU, criticând puternic modul greșit cum economie și finanțele fuseseră conduse până atunci.-

MIHAI ANTONESCU nu era mulțumit de hotărîrea mareșalului de a da depline puteri economice lui CANCICOV. El se temea că prin intrarea sa în guvern, lucrînd permanent cu mareșalul, ar putea căpăta ascendent asupra acestuia, și să scadă influența pe care el, MIHAI ANTONESCU o avea, putînd merge eventual pînă la înlăturarea sa.-

El a profitat de acest raport a lui CANCICOV spre a arăta mareșalului că raportul este în realitate o critică a guvernării mareșalului.-

Mareșalul care era foarte vanitos a fost impresionat de acest argument, s-a supărat pe CANCICOV rupînd legăturile personale cu el.-

Ministru al Economiei Naționale a fost numit FIINFESCU, prieten cu MIHAI ANTONESCU, dar s-a dovedit incapabil și a fost scos după 2 luni.-

x x
x

FRANASOVICI mi-a spus că în toamna anului 1938, colonelul BECK, ministrul de externe al Poloniei, a venit în România avînd o întrevvedere cu regele CAROL la Galați, unde se desfășurau manevrele regale.-

Colonel BECK fusese primit înainte de München, de către HITLER, și acceptase oferta acestuia a lua de la cehi regiunea Teschen.-

Președintele BENES i-a spus ulterior lui FRANKOVICI, că Cehoslovacia nu ar fi acceptat cedarea sudeților și s-ar fi bătut cu germanii dacă Polonia rămânea neutră în acest conflict. Președintele BENES credea că rezistența cehilor ar fi fost durabilă întrucât frontiera față de Germania era muntoasă, astfel că tancurile nu puteau lupta cu eficacitate, iar fortificațiile din munți bine organizate permiteau o bună apărare.-

El socotea că războiul început ar fi antrenat fatal intrarea Rusiei, Franței și Angliei în război, care se putea desfășura atunci în condiții mai bune.-

Amenințarea intervenției poloneze din spate, a obligat însă pe cehi să cedeze.-

Colonelul BECK i-a spus regelui CAROL, că are însărcinare din partea lui HITLER să ofere României să ocupe Rusia Subcarpatică.-

Regele CAROL însă a refuzat și a zis: "Nu voi face greșala să particip la dezmembrarea Cehoslovaciei. Vă promit însă și dvs. că nu voi participa nici la împărțirea Poloniei".-

Colonelul BECK era un om mediocru și deosebit de îngâmfat. GAFENCU mi-a povestit astfel că, după ce Polonia a căzut și colonelul BECK urma să se refugieze la noi, GAFENCU care era ministru de externe a trimis pe directorul protocolului din Ministerul de Externe să-l primească la frontieră.-

Colonelul BECK însă s-a supărat și a spus că el fiind ministru de externe a unei mari puteri, trebuia conform protocolului să fie întâmpinat de ministrul de externe personal și nu de un funcționar din minister.-

Tot atât de îngâmfat era și generalul RITZ SMIGLI, conducătorul Poloniei.-

Acesta fusese cîtva timp mai înainte la București și fusese găzduit la palatul regal.-

În același timp cu el era la București și un unchi a regelui CAROL, care era de asemenea găzduit la palat.-

RITZ SMIGLI a făcut atunci observații că i s-ar fi dat lui un apartament mai puțin bun ca al cel ocupat de unchiul regelui. El fiind considerat șef de stat, socotea că trebuie să aibă apartamentul cel mai bun.-

Cînd Polonia a căzut, guvernul a trimis tezaurul polonez în Anglia. Trenul cu acest aur a trecut pe la noi la Constanța.-

Germanii au aflat și au făcut un demers diplomatic riguros ca să reținem tezaurul pe care ei socoteau că le revine

lor ca pradă sau despăgubire de război.-

Guvernul nostru însă a imbercat în grabă tezaurul pe un vas petrolifer englez ce era la Constanța care a plecat imediat, și apoi a comunicat germanilor regretul său de a nu putea satisface cererea lor de a reține tezaurul, întrucât acesta plecase în momentul când s-a primit intervenția germană.-

x x

x

Domnul FRANASOVICI mi-a povestit ultimii ani din viața lui TITULESCU.-

În momentul când a fost scos din guvern în 1936, TITULESCU dădea vădite semne de boală și dezechilibrul sistemului nervos.-

Pentru a avea strălucire în vorbă el lua deja mai de multă vreme unele stupefiante, iar pentru a remedia deficiența sistemului glandular general de care suferea și a lipsei de hormoni lua masiv afrodisiace, fără prescripție medicală.-

Cheltuielile sale deveniseră excesive. Călătorea în toată Europa cu un vagon-salon luat din țară, care rămânea permanent la dispoziția sa în străinătate, pentru care se plătea căilor ferate străine mari taxe zilnice de locație.-

Luase obiceiul ca în hotelurile de lux în care locuia să închirieze în afară de apartamentul său și apartamentul care era situat deasupra acestuia, care rămânea gol spre a nu fi deranjat de zgomotul unui locatar deasupra sa.-

Plătea sume mari gazetarilor străini, sume care erau cu totul în disproporție cu serviciile pe care aceștia le făceau țării.-

Pe de altă parte, în urma atitudinii sale ca Președinte a Ligii Națiunilor în chestiunea agresiunii italiene împotriva Abisiniei, Italia și Germania forasaseră pe cale diplomatică o întrebare guvernului român, dacă este de acord cu atitudinea lui TITULESCU în calitate de Președinte a Ligii Națiunilor.-

TITULESCU a fost scos din guvern în timpul cît era în străinătate, guvernul TATARASCU demisionînd în întregime și reformîndu-se fără el. Persoana noului ministru de externe, VICTOR ANTONIACHE cît și asigurările ce s-au dat atunci de guvern Franței și Angliei, garantau că nici o schimbare nu se făcea în linia generală a politicii noastre externe.-

Franța și Anglia au numit atunci pe TITULESCU ca membru în Consiliul de Administrație a Soc. Canalului de Suez.-

Puțin timp mai târziu, poate și din cauza șocului suferit prin scoaterea sa neașteptată din guvern, dezechilibrul sistemului său nervos s-a accentuat.-

TITULESCU călătorea de obicei în străinătate însoțit de un nepot al său SERGIU NENISOR. Acesta, împreună cu soția lui TITULESCU au socotit că starea acestuia îngrijorătoare putea da loc la incidente neplăcute dacă s-ar fi manifestat în public. L-au convins astfel să meargă cu ei la St. Moritz în Elveția și aici l-au sechestrat în vila pensiune în care locuia.-

După cîtva timp însă, TITULESCU a reușit să înșele vigilența membrilor din familie sa care-l păseau, și în complicitate cu șoferul său a evadat și a plecat la Paris.-

Aci a desmoștenit pe soția sa și pe nepotul care-l însoțea și a chemat lângă el pe un alt nepot. Acesta a reușit să-l internese într-un sanatoriu și după cîteva luni starea lui s-a ameliorat.-

În cursul iernii 1939, FRANKOVICI care era ambasador la Paris l-a văzut de mai multe ori.-

TITULESCU i-a povestit că ANDRÉ TARDIEU, fostul prim ministru al Franței, care în timpul conferinței de pace de la Versailles în 1919, fusese secretarul conferințelor celor 4 mari puteri de atunci U.S.A., Anglia, Franța și Italia, îi arătase un dosar secret a proceselor verbale a acestor conferințe. Căutarea lor înspăimîntase pe TITULESCU care lua cunoștință de modul real cum marile probleme ce ne interesau fuseseră tratate.-

Drepturile noastre asupra Transilvaniei și Banatului derivau în primul rînd pe baza principiului naționalităților pe care cei 4 mari îl proclamaseră solemn în tot timpul războiului și pe care-l afixau și acum în public cu mare lux de cuvinte sonore, și în al doilea rînd din convențiile pe care Anglia, Franța și Italia le încheiaseră cu guvernul Brătianu înainte de intrarea noastră în război și pe baza cărora se produsese intervenția noastră.-

Aceste convenții fuseseră semnate din partea aliaților de către miniștrii lor acreditatți la București, investiți cu deplină puteri.-

Aceste convenții figurau în dosarul Conferinței de Pace, dar împreună cu ele exista și dovada că plenipotențiarii aliați

nu avuseseră de la guvernele lor imputernicire să consimtă integral la cererile formulate de BRATIANU, și că semnaseră convențiile depășindu-și mandatul.-

Există de asemenea și un raport al contelei de ST.AULAIRE ministrul Franței la București, prin care raporta guvernului său că-și luse răspunderea să semneze consimțind la toate pretențiile lui BRATIANU, fiindcă altfel nu putea obține intrarea României în război.-

El conchidea spunând, că după terminarea războiului, executarea integrală a stipulațiilor convenite este imposibilă astfel încât aliații sînt degajați de obligațiile ce-și luaseră, conform principiului că "à l'impossible nul n'est tenu".-

Cînd în sînul conferinței celor 4 s-au discutat frontierele României, nimeni nu a vorbit de principiul naționalităților, nimeni nu a examinat vreo hartă pe care tehnicienii conferinței o pregătiseră trasînd linia actuală a frontierei, nimeni nu a examinat repartitia populației pe teren, ci lucrurile au decurs în modul următor:

Întîi s-a vorbit de Bucovina.

CLEMENCEAU a întrebat: Cine, în afară de România, mai revendică Bucovina. TARDIEU, ca secretar al conferinței a răspuns că nimeni.-

Atunci, a spus CLEMENCEAU, o atribuim în întregime României, și ceilalți au fost de acord.

Cînd s-a vorbit însă de Transilvania, ORLANDO primul ministru al Italiei a socotit că Ungaria este nedreptățită și că ar trebui să i se lase o parte mai mare din Ardeal. LLOYD GEORGE primul ministru al Angliei înclina spre opinia Italiei.-

CLEMENCEAU însă a spus: "BRATIANU e la Budapesta cu trupele sale și nu va ieși de acolo decît drepturile României nu sînt recunoscute. Date cineva dintre dvs. dispus să trimită trupele sale ca să-l scoată de acolo? Franța în nici un caz nu e dispusă să întreprindă o asemenea acțiune".-

Apoi Anglia și Italia au răspuns că firește nu sînt în măsură să întreprindă o acțiune armată.-

"Atunci, a conchis CLEMENCEAU, Transilvania se atribuie României. Vom face dreptate Ungariei mai tîrziu".-

Știm de la DOGA, că în 1919, după trecerea Tisei, Franța și Italia făcuseră tot posibilul ca armata noastră să nu intre la Budapesta. În preajma intrării, ceteșii militari ai Franței și Italiei căutau cu disperare pe rege și BRATIANU

ca să ceară să ne oprim, dar regele și BRATIANU s-au ascuns și au dat ordin să se grăbească intrarea. Divizia generalului LECCA rechinziționând toate căruțele din sate a făcut peste 60 km. într-o noapte și a intrat dimineața la Budapesta punând Franța și Italia în fața faptului împlinit.-

x

Tot în iarna 1939, după căderea Poloniei, TITULESCU a făcut un lung raport către regele CAROL II, arătând că toate hotărârile Europei sînt puse din nou în discuție. Toate tratatele pe care se bazează drepturile noastre au căzut și că toate granițele noastre vor fi discutate din nou.-

TITULESCU conchidea că în aceste condiții e nevoie ca toți românii iubitori de neam să se unească indiferent de divergențele care i-au despărțit în trecut și să constituie un front comun național care să facă față furtunei ce amenința să distrugă țara noastră. El oferea regelui serviciile sale pentru a-i da tot ajutorul ce putea.-

Regele CAROL nu a dat nici o urmare acestui raport.-

În primăvara anului 1940, cînd frontul francez a fost rupt, TITULESCU a fost cuprins de panică, temîndu-se să fie capturat de germani. El ceruse de mai mult timp guvernului Franco un permis de intrare în Spania, și obținuse un permis special.-

Astfel cînd trupele germane înaintau spre Paris, el a fugit cu automobilul spre frontiera spaniolă.-

Aci, pe o mare distanță înainte de frontieră, șoseaua era aproape în întregime blocată de autovehiculele diferite care așteptau să obțină permisiunea să treacă granița.-

TITULESCU, în picioare în automobilul său, cuprins parcă de frenesie, striga continuu: "Aci TITULESCU. Permis special d'entrer en Espagne". Cu greu i s-a făcut loc și a ajuns la postul de vamă.-

Funcționarul de la poliția vamei a examinat permisul, a căutat apoi într-un registru și i-a restituit permisul, spunîndu-i că fusese anulat chiar în ziua cînd fusese emis.-

TITULESCU a rămas atunci un pic nervos violent. Nepotul său care-l însoțea l-a dus imediat la Cannes, în sudul Franței la mare, lângă Nizza, unde TITULESCU avea o splendidă vilă.-

Aci TITULESCU s-a pus în pat și nu s-a mai sculat. Fetele puțin timp a murit.- ./.

x

Domnul FRASOVICI mi-a spus că BERTRAND de JOUVENEL, care era fiul fostului om politic francez și care în timpul războiului fusese redactor de politică externă la ziarul "Journal de Geneve", i-a spus că la Conferința de la Casablanca care s-a ținut în 1942 între ROOSEVELT și CHURCHILL, acesta din urmă a venit însoțit de generalul de GAULLE care era șeful guvernului francez constituit la Londra.-

ROOSEVELT avea o profundă antipatie pentru de GAULLE, astfel încât a refuzat să-l primească.-

În cele din urmă a cedat insistențelor stăruitoare a lui CHURCHILL și l-a primit către finele șederii sale în Maroc.

De GAULLE a spus atunci lui ROOSEVELT că el se consideră a fi JEANNE D'ARC și CLEMENCEAU a Franței. ROOSEVELT a socotit că e prea mult și că îngîmfarea depășește limitele permise, astfel încât s-au despărțit în termeni foarte reci și nu s-au mai întâlnit de atunci.-

BERTRAND de JOUVENEL i-a spus de asemenea că în iarna 1939-1940, după declararea războiului, Anglia și Franța au făcut încercări stăruitoare ca să obțină ca Italia să rămână neutră. Au avut loc lungi negocieri între miniștrii Franței și Angliei la Roma cu contele CIANO. Anglia oferea să recunoască anexiunea Albaniei și Abisiniiei și Franța să cedeze Italiei protectoratul asupra Tunisului.-

Deși contele CIANO insistea puternic ca aceste condiții să fie acceptate, MUSSOLINI a refuzat.-

Contele CIANO a spus ministrului Franței, că chiar dacă s-ar oferi lui MUSSOLINI mai mult decât dorește, tot ar refuza, intrucît e gelos de gloria militară a lui HITLER.-

x

x

x

Caracteristic pentru modul în care aliații noștri din apus înțelegeau să ne ajute sînt următoarele câteva cazuri, mai puțin cunoscute dar care ilustrează viu felul lor de a proceda.-

Stiu de la I.G. DUCA și în urmă prin cunoștința mea proprie cazul acțiunilor Soc. Stejar Română de petrol.-

Înainte de primul război mondial, Soc. Stejar Română era o întreprindere germană, fiind cea mai mare societate petroliferă dela noi din țară.-

205
Dat fiind că în conformitate cu tratatele de pace din 1919, toate bunurile germane de la noi treceau în proprietatea statului român, această societate urma să devie proprietatea statului.-

În preajma însă a încheierii armistițiului cu Germania, grupul german proprietar al acțiunilor cedase aceste acțiuni unui grup financiar anglo-francez.-

VINTILA BRATIANU a refuzat însă să recunoască această cesiune socotind că este o încercare frauduloasă de a eluda stipulațiile tratatului de pace, încercare păgubitoare pentru noi.-

Atunci Lloyd George, primul ministru al Angliei, l-a chemat pe IONEL BRATIANU și i-a cerut să recunoască cesiunea, spunându-i că altfel întâmpină dificultăți în recunoașterea drepturilor României asupra Basarabiei.-

În aceste condiții, BRATIANU a recunoscut cesiunea și a constituit un grup de bănci române care să răscumpere aceste acțiuni de la grupul anglo-francez.-

Toate băncile mari din București, au luat parte la acest grup în urma stăruinței guvernului român.-

Acțiunile au fost răscumpărate la prețul lor de bursă dinainte de război, dacă nu mă înșel la 700 franci elvețieni fiecare acțiune.-

Intrucât băncile nu aveau bani suficienți, s-a plătit un avans, restul eşalonându-se pe mai mulți ani, urmând să fie plătit din dividendele date de societate.-

Până la achitare, acțiunile rămăneau depuse în gaj la grupul anglo-american care păstra conducerea societății.-

Ulterior, prețul calculat în franci elvețieni devenise enorm, depășind cu mult valoarea reală a acțiunilor. Dacă băncile ar fi fost constrânse să plătească datoria lor, toate băncile mari din București ar fi dat faliment.-

Deși în cursul anilor s-a plătit continuu, totuși sumele vărsate din dividende nu acopereau nici măcar dobânda.-

În cursul timpului s-au făcut mai multe aranjamente pentru noi eşalonări de plată, dar în 1947 datoria exista încă întregă.-

Un alt exemplu este cel al electrificării liniei ferate Cimpina-Brașov-

C.F.R. proiectase electrificarea acestei linii, ceea ce ar fi dus o importantă diminuare a cheltuielilor de tracțiune pe

panta de la Timișul de Sus la Predeal.-

Existau două oferte, una a întreprinderii franceze Thompson Houston și a doua a Soc.germane Siemens. Prețul cerut de Siemens era aproape la jumătate de cel cerut de firma franceză și se hotărîse să se accepte oferta germană.-

Între timp, în 1934, a venit în vizită oficială la București ministrul de externe al Franței BARTHOU. Împreună cu el a venit și un domn LIÈVRE din conducerea Soc.Thompson HOUSTON.

BARTHOU a cerut stăruitor guvernului nostru să încheie contractul cu soc.franceză, afirmînd că nu este politic bine ca să dăm o comandă importantă în Germania.-

În urma acestei intervenții, FRĂNASOVICI, care era ministru de comunicații a primit pe dl.LIÈVRE.-

FRĂNASOVICI i-a spus că ar fi foarte mulțumit să dea comanda unei soc.franceze, cu condiția însă ca prețul cerut să nu fie exorbitant, cu atât mai mult cu cît e vorba de relații economice între țări aliate.-Înțelege ca prețul eventual să fie ceva mai mare ca cel german, justificat prin o eventuală calitate superioară a furniturii franceze, dar prețul aproape dublu nu se poate justifica cu nimic.-

Dl.LIÈVRE i-a răspuns atunci că este nevoit să ceară un preț atât de mare întrucît în România este obligat să includă în preț o primă de risc.-

În aceste condiții firește nu s-a putut ajunge la nici un acord. Pentru a nu supăra însă guvernul francez nu s-a acceptat nici oferta germană, astfel încît linia a rămas neelectrificată.-Am asistat la această convorbire.-

Un al treilea exemplu. În 1935 sau 1936, Franța sub cuvînt că ne ajută pentru înarmare, ne-a dat în dar 100 tunuri de câmp de 75 mm.și o cantitate de obuze.-

Generalul PAUL ANGHELSCU mi-a spus că tunurile erau uzate încă din războiul trecut, astfel că nu au fost puse la noi în serviciu, iar în multe lăzi cu obuze s-au găsit o hîrtie pe care scria: "Reforms".-

În 1938, după München, Anglia a făcut o încercare de a împiedica extinderea influenței economice în România.-

Lordul Lloyd, fruntaș al partidului conservator englez, a venit la București însoțit de președintele Camerei de Comerț din Londra cu misiunea de a căuta să cumpere cît mai activ, în

special produse agricole și alimentare la noi, spre a încuraja pe producătorul român și a împiedica orientarea exporturilor către Germania.-

După mai multe zile de discuții și tratative, ei au declarat că nu găsesc nici un articol român care ar conveni pieței engleze, astfel încît nu pot cumpăra nimic.-

Pentruca totuși misiunea lor să nu se termine cu un eșec total, s-a convenit să se acorde guvernului român un credit de 5 milioane lire, cu care să se plătească tunurile antiaeriene comandate la Wickers.-

Această comandă se dăduse în urma intervenției lui AUSNIT, care era reprezentantul lui WICKERS pe lângă rege, deși tehnicienii noștri militari socoteau că tunul Skoda e superior.

Am avut prilejul să iau masa cu lordul LLOYD atunci într-un cerc restrîns la Mogoșoaia.-

I-am spus atunci că dacă guvernul englez urmărește scopul politic de a împiedica lunecarea noastră economică în orbita Germaniei, trebuie să ne ajute în mod real, chiar cu prețul unor sacrificii. Producătorul român nu poate rămîne cu marfa sa nevîndută. Dacă nu place Angliei, e nevoit să caute un cumpărător, cărui aceste produse îi convin.-

Îi-a răspuns că în Anglia cumpărătorii sînt particulari asupra cărora guvernul nu are influență și care urmăresc interesul lor comercial și nu politica externă a guvernului englez, iar statul nu are mijloace financiare ca să facă și acte de comerț pentru susținerea politicii sale.-

x

În treacăt amintesc și de faptul cunoscut al împrumutului de stat încheiat în 1929 în condiții coloniale.-

x x

x

De la domni DUCĂ, FRĂNĂSOVICI, TATARASCU, MALAXA cit și din cunoștința personală, știu următoarele amănunte asupra reîntoarcerii regelui CAROL în România.-

În primăvara 1930 acțiunea partizanilor din țară a regelui CAROL se intensificase considerabil.-

Prestigiul reginței scăzuse cu totul de oînd, în locul lui BUZDUGAN care murise, MANIU instalase în regință pe SARATEANU, fost consilier la Casație, om submedicru, dar rudă cu MIHAI POPOVICI.-

Cît timp trăise BUZDUGAN, acesta era singurul care luase în serios meseria sa și lucrea cu miniștrii.

În audiența de lucru miniștrii erau primiți de cei 3 regenți împreună. Miniștrii din partidul nostru care avuseseră prilej să lucreze cu regenții ne-au spus că Patriarhiul nu asculta ceea ce vorbea ministrul, iar prințul NICOLAE arăta deschis că se plietisește, se așula adesea depe scaun și se ducea la fereastră să se uite afară, jucîndu-se cu degetele pe geam cu spatele către masa la care se lucrea, astfel că discuția se purta numai cu BUZDUGAN.-

De cînd intrase SARATEANU nu mai lucrea nimeni în regență, ceea ce se știa în public.-

Pe de altă parte guvernul MANTU adesea vîdite semne de uzură, se vedea că nu mai poate avea o viață lungă.-

Față de acțiunea carlistă, partidul liberal a început o contrapropagandă. S-a tipărit atunci o broșură care conținea fotocopia scrisorilor prințului CAROL prin care renunța la drepturile sale la tron precum și motivele acestei renunțări.-

MANTU a dat însă ordin poliției să împiedice răspîndirea ei.-

Într-una din zile conducerea partidului nostru a hotărît ca broșura să fie împărțită pe Calea Victoriei de membrii partidului, în special de cei mai tineri.-

Poliția a înconjurat atunci localul clubului din Calea Victoriei căutînd să ne împiedice și au avut loc ciocniri destul de violente între noi și unii agenți de poliție.-

DUCA spunea dese ori că regretă că MARGHILOMAN nu acceptase în 1918 propunerea lui BRATIANU de a înălțura pe CAROL de la moștenirea tronului. Cînd CAROL, părăsind postul său de comandă s-a dus la Odesa și s-a căsătorit cu ZIZI LAMBRINO. STIRBEY a venit la MARGHILOMAN și i-a spus că e prilejul cel mai nimerit să înălțure pe CAROL de la o eventuală domnie viitoare. Defectele sale care erau cunoscute de cei care-l cunoșteau de aproape, făceau ca, pentru binele țării, domnia sa să nu fie de dorit. STIRBEY a mai spus că atît BRATIANU cît și regina MARIA sînt de acord cu această soluție.-

MARGHILOMAN s-a temut însă că BRATIANU îi întinde o capcană pentru a-l pune în conflict cu regele FERDINAND și a refuzat.-

MARGHILOMAN, care locuia atunci în casa părinților mei la Iași a relăsat atunci acest dezoră părinților mei și le citiva prieteni intimi care erau de față. MARGHILOMAN a exclamat: "Nu dau puterea pentru o fustă de fempie".-

Generalul PANTAZI mi-a spus că ulterior s-a dat lui CAROL drept pedeapsă, comanda unei unități militare la Bistrița-Năsăud. Aci el ar fi trăit cu o eroitoareasă, cu care ar fi avut două fete, care erau crescute de soția profesorului GUSTI, care era vără ELENEI LUPESCU.-

Pînă atunci nu auzisem niciodată de această legătură și nici de existența acestor copii, așa că nu știu în ce măsură e adevărată.-

Revenirea lui CAROL în 1930 fusese organizată la Paris de TATARANU, atașat militar care era un favorit a lui CAROL dar care-i pusese condiția pe care CAROL o acceptase, de a se despărți de doamna LUPESCU și de a nu o aduce în țară.-

Guvernul MANIU nu luse nici o măsură pentru a preveni posibilitatea revenirii în țară a prințului CAROL.-

În timpul guvernării liberale, un agent iscusit al siguranței, RADOLU, supraveghea permanent toate mișcările lui CAROL și telegrafia zilnic guvernului un raport asupra activității acestuia și persoanele cu care se întâlnea.-

Fără complicitatea colonelului TATARANU, atașat militar la Paris, organizarea revenirii nu ar fi fost posibilă. Guvernul MANIU nu cunoștea însă legăturile dintre CAROL și TATARANU și acesta a rămas atașat militar la Paris.-

La Cluj, unde CAROL fusese nevoit să aterizeze, CAROL s-a dus la Flotila de aviație de scole care era comandată de comandorul DAHINTEN, partizan al său care trebuia să-l piloteze la București.- DAHINTEN a invocat însă că nu vede bine și i-a dat un alt aviator, deși nu mă înșel PRINCIP care a condus avionul spre București.-

Ajunșind însă la Breșov, am constatat că Valea Tinigului era acoperită cu ceață astfel încît aviatorul s-a temut să se angajeze spre Valea Prahovei și s-a îndreptat spre Valea Oitului.-

Acum ocol a întărit și mai mult sosirea la București. Prințul NICOLAE era la curent și de acord cu venirea lui CAROL.-

Trăindu-se ca Comandantul Corpului I Armată din București care era păstrăvul lui CAROL, ar putea lua vreo măsură care să împiedice, prințul NICOLAE îi trimisese în ceea ce în inspecție la Siliștea, peste Dunăre ca să nu poată avea posibilitatea unei legături cu Bucureștiul.-

În timpul după amiezii, MANIU a fost avizat de la Cluj

de sosirea lui CAROL și a întrunit imediat delegația sa permanentă.-

VAIDA și MADGEARU au venit la DUCA unde i-au primit cu și, punându-l la curent cu cele întâmplate au cerut ca ambele partide să fie de acord pentru arestarea lui CAROL în momentul sosirii pe aeroport.-

DUCA a fost imediat de acord și după plecarea lor a convocat la VINTILA BRATIANU pe câțiva fruntași din partid care au luat în acest sens o hotărâre de partid.-

La Național Tărâniști însă s-a produs disensiuni profunde în sinul delegației permanente. Numeroși membri în frunte cu IUNIAN, socotind că revenirea lui CAROL le va aduce o lungă guvernare întrucât nu va încredința mult timp guvernul partidului liberal care-l înlăturase de la domnie și care se menținea pe o poziție ostilă, cereau ca P.N.T. să se alăture lui CAROL.-

MANIU ca totdeauna nu era hotărât, așa că s-au despărțit fără a lua nici o hotărâre.-

Partizanii lui CAROL din București, văzând că sosirea întârzie atât de mult, au crezut că a amânat plecarea din Paris pentru o altă zi, așa că nu l-au așteptat la aeroport.-

Când CAROL a sosit, nu era nimeni care să-l întâmpine.- El a zis: "Am fost trădat".

PRECUP l-a pus în mașină și l-a dus în primul rând la un comandor GIOSANU partizan cunoscut a lui CAROL. Lăsându-l pe CAROL să aștepte în mașină, PRECUP a intrat în casă, dar GIOSANU i-a spus de ce i l-a adus; să-l ducă la PAUL TEODORESCU.-

Col. PAUL TEODORESCU comanda Reg. 6 Mihai Viteazul, făcuse parte din tribunalul militar care achitase pe MANOILESCU și fusese ținut mai mult timp în surghiun într-o garnizoană de provincie din cauza atitudinii sale carliste.-

Nici PAUL TEODORESCU nu a voit să-l primească în casă și i-a spus să-l ducă la regiment, unde a venit și el după puțin timp.-

De aci înconjurat de ofițerii regimentului și urmat de trupe, CAROL s-a dus la Cotroceni unde a fost primit de prințul NICOLAE care-și freca minile spunând: "Ași vrea să văd ce vor spune mine politicienii când se vor trezi cu CAROL în București.

A doua zi, când s-a aflat revenirea, Bucureștiul a fost cuprins de un val de entuziasm atât de puternic, CAROL devenit atât de popular, încât acesta și-a dat seama că se bucura de sprijinul armatei și a populației, astfel că poate face absolut ce vrea.-

Partidul liberal rămăsese ferm și unitar poziției lui în afară de două disensiuni, a lui ARGENTOIANU și GHEORGHE BRATIANU.-

Demisia lui ARGENTOIANU nu prezenta nici un fel de importanță intrucât oportunismul său era cunoscut, intrase de curând în partid și nu avea nici un fel de legături cu acesta.-

Mai greu era disensiunea lui GHEORGHE BRATIANU, nu din cauza persoanei sale, ci din cauza numelui.-

În familia dinastiei BRATIANU, care era foarte unită și solidară, GH. BRATIANU era puil de cuc, fusese primit cu greu, nu era bine primit, nu era considerat ca o parte integrantă din tot.-

Se născuse din întâmplare.-

ION BRATIANU, ca tânăr inginer lucrase la construirea liniei ferate Pașcani-Iași. La Pașcani a cunoscut pe principesa MORUZZI, care era o văduvă tânără bogată, care avea moșia ei la Pașcani. S-a înfiripat o legătură pe care BRATIANU o socotea trecătoare, dar pe care principesa MORUZZI o dorea definitivă.-

Deși ea a rămas însărcinată, BRATIANU nu a voit să se căsătorească cu ea.-

Erstele ei, SEBASTIAN MORUZZI l-a provocat pe BRATIANU la duel pentru că compromisese pe sora lui.-

După duel, BRATIANU a consimțit să se căsătorească de formă, și după ceremonie a plecat numai decît la București.-

El nu s-a ocupat niciodată de fiul său care s-a născut atunci. Nici nu l-a văzut pînă la vîrsta de 20 ani. Cînd s-a produs atentatul lui JALEA împotriva lui IONEL BRATIANU și au fost tineri că va muri, atunci abia, pentru prima oară a fost adus la el GH. BRATIANU.-

Chiar după aceea l-a văzut rar, nu-l socotea roușit și nu s-au înțeles împreună.-

GH. BRATIANU a primit de la mama sa, care nu era inteligentă, cea mai proastă educație posibilă. Locuia la Iași.-

L-a ținut mereu lingă ea, nu a fost niciodată la școală, ci a învățat cursul primar și liceul în particular, nu a avut contact cu alți copii și nu a cunoscut de loc viața.-

Rare ori invita unul sau doi copii la el. Deși cu cîțiva ani mai mare ca mine, am fost și eu chemat de mai multe ori și l-am cunoscut bine.-

Nu era inteligent, nu ştia să se joace, fugea continuu la mama sa, astfel încât pentru mine aceste vizite erau nespuse de plictisitoare şi am rugat pe mama mea să nu mă mai trimită.-

După primul război se căsătorise cu o principesă STURDZA, femeie autoritară şi ambiţioasă care l-a dominat complet.-

Sub guvernul liberal din 1922 a fost numit profesor universitar de istorie la Iaşi.-

După moartea lui GH.MIRZESCU, organizaţia P.N.L.din Iaşi l-a ales ca preşedinte împotriva voinţei lui IONEL BRATIANU

De îndată ce regele CAROL s-a reîntors, l-a chemat imediat pentru a crea prin el o ruptură în partidul liberal.-

Calculul său era bun, fiindcă prestigiul numelui de BRATIANU era mare în partid, iar faptul că însăşi fiul lui IONEL BRATIANU se alătură regelui CAROL putea fi folosit de unele cadre ale partidului care voiau să vie la guvern şi se temea ca ostilitatea faţă de rege îi va ţine timp îndelungat departe de putere, ca să urmeze decidenţa lui GH.BRATIANU.-

DUCA m-a trimis la gară să-l întâmpin şi să-i cer să meargă să vorbească cu VINTILA BRATIANU, care era şeful partidului, înainte de a merge la rege. Doşi mi-a spus că se va duce, nu a venit.-

Din partid însă l-au urmat puţine cadre. În afară de ATA CONSTANTINESCU şi de CONSTANTIN TOMA la Iaşi, ceilalţi care l-au înconjurat nu făcuseră niciodată parte din partid cum era GIURESCU, MIHAI ANTONESCU, arh.CANTACUZINO, sau fuseseră excluşi din partid ca IERARTE MICESCU.-

La constituirea guvernului DUCA din 1933, regele l-a cerut lui DUCA să ia în guvernul său şi pe GEORGE BRATIANU.

DUCA s-a dus la GH.BRATIANU, dar acesta, socotind că regele va retrage mandatul de formare a guvernului dat lui DUCA dacă nu poate obţine colaborarea sa, l-a primit foarte rău pe DUCA, aproape nepoliticos şi a refuzat orice colaborare cu el.-

DUCA a fost deosebit de bucuros de această atitudine care-l dezlega de orice obligaţie şi a format guvernul singur.-

În 1935-1935, văzând succesele lui HITLER şi creşterea curentului legionar în ţară, GH.BRATIANU a socotit că este bine să schimbăm orientarea politicii noastre externe.-

De aceea a făcut o călătorie în Germania şi a fost primit de HITLER. La întoarcere a atins în Cameră politică externă a lui TITULESCU. De asemenea s-a apropiat de legionari.

În 1937, după ce TATARASCU a pierdut alegerile, s-a înțeles cu DINU BRATIANU și a funcționat cu partidul liberal.-

Deși atât în politica internă, cât și în politica externă pozițiile între DINU BRATIANU și GH. BRATIANU erau net deosebite, fuziunea s-a făcut totuși mai ales pe considerentele familiare, pentru a strânge rîndurile familiei BRATIANU împotriva regelui și lui TATARASCU, împotriva cărora ambii nutreau seamă sentimente de puternică vrăjmășie.-

X

Între regele CAROL și MANIU fricțiuni s-au ivit din primul moment. MANIU a propus să nu fie proclamat rege ci să intre în regență. De aceea MANIU a demisionat și la proclamarea regelui nu era prim ministru.-

În timpul cînd regele CAROL trecea spre Cameră ca să fie proclamat rege, în ziua de 8 iunie, la clubul Partidului Liberal din Calea Victoriei se ținea o ședință a membrilor comitetului central aflați în București, cu staturile lăsate la ferești.-

Doctorul COSTINESCU, la trecerea cortegiului, în semn de doliu, și-a scos cravata neagră dela gît și a aninat-o de un stor pe partea din sferă spre stradă.-

S-a decis că nu se recunoaște lovitura de stat.

Puține luni mai tîrziu, însă, sub presiunea cadrelor partidului, s-a recunoscut starea de fapt, invocîndu-se ca motiv că partidul liberal fiind partid regelist nu putea desfășura o acțiune împotriva celui ce ocupa în fapt tronul regal.-

În primele zile după revenirea regelui, s-au făcut încercări pentru a se ajunge la o împăcare între CAROL și regina ELENA.-

Aceasta divorțase în 1927 după sfatul lui VINTILA BRATIANU, ca să nu mai fie nici o legătură între CAROL și mama regelui MIHAI. Guvernul făcuse greșala ca sentința de divorț să nu fie motivată numai pe părăsirea domiciliului conjugal, ci a sfătuit-o să invoce ca motiv de divorț și insulta gravă dedusă din legătură cu ELENA LUPESCU. Sentința, care a fost publicată desigur pe larg această legătură și era considerată de CAROL ca insultătoare.-

Totuși, CAROL simțind că împăcarea i-ar consolida poziția în fața opiniei publice consimțise și se nădăjduia să se ajungă la înțelegere.-

A doua zi după proclamare CAROL a mers la Curtea de Argeș la mormântul tatălui său împreună cu regina MARIA și ELENA.- Aici însă regina MARIA a sfătuit-o greșit pe regina ELENA să puie unele condiții pe care CAROL nu le-a acceptat, astfel încât încercarea de împăcare a eșuat.-

După 2-3 luni, ELENA LUPESCU a venit în țară pe neașteptate, fără să previe re regale CAROL.-

Ea a fost adusă de MANOILESCU care a luat-o pe pașaportul său sub numele de doamna MANOILESCU; MANOILESCU nădăjduia că în acest mod asigura recensiunea carierei sale politice și în adevăr a fost făcut curînd ministru al Economiei Naționale și apoi guvernator al Băncii Naționale.-

Regele a căsătorit numai decît sub influența ELENELI LUPESCU. Foarte curînd ea a determinat înlăturarea colonelului TATARANU din entourageul regelui, știînd că e adversar al ei și are o înviurire bună asupra regelui.-

Unul din defectele principale ale regelui CAROL era acela că a fi deosebit de influențabil. Dese ori se întîmpla ca o hotărîre luată azi cu un ministru și socotită definitivă, să fie schimbată peste noapte sub influența celor din jurul său. În aceste condiții, existența unei Camere de palat era deosebit de primejdiosă pentru o bună desfășurare a vieții de stat.-

În această parte a domniei sale, FIU DIMITRESCU și cu WIERER au fost cei mai influenți.-

După uciderea lui BOGA, TITULESCU, socotind că FIU DIMITRESCU proteja pe legionari pentru a apăra pe ELENA LUPESCU de vreun gest terorist a lor, a cerut regelui să ia aghiotant pe ERNEST URDAREANU care era rudă cu el. TITULESCU credea că URDAREANU va fi instrumentul său prin care va afla tot ce se țese la palat și prin care va putea face regelui sugestiiile sale.-

URDAREANU însă, care era ambițios și nu avea nici un scrupul, a socotit prilejul nimerit să facă o mare carieră personală. El s-a introdus în intimitatea ELENELI LUPESCU care s-a îndrăgostit de el.-

Pe rînd, cu ajutorul ei a înlăturat pe FIU DIMITRESCU și pe WIERER și a rămas stăpînător.-

A suferit o singură eclipsă în 1935.-

În vara aceluia an, ELENA LUPESCU cu câțiva prieteni ai ei s-a dus la litoralul mării la Sfîrșit. Aici a dus decizia

o viață de petreceri și joc de cărți, ceea ce a produs vîlvă și vie indignare la lumea care în acel moment era numeroasă pe litoral și foarte repede s-a aflat și la București.-

URDAREANU s-a temut că limitele au fost depășite și că urmările puteau fi primejdioase și în urma intervenției sale ELENA LUPESCU a fost rechemată la București.-

După puține zile a reușit să provoace o ruptură între rege și URDAREANU, cărui i s-au luat toate funcțiile la palat și a fost înlăturat.-

A plecat la Paris și de aci a reușit să reia legătura cu ELENA LUPESCU. După câteva luni a fost rechemat și s-a întors mai puternic ca oricînd.-

ELENA LUPESCU era foarte sigură de puterea ei de dominație asupra regelui CAROL. MALAXA mi-a spus că o singură dată a avut teamă că ar putea pierde priza sa asupra regelui.-

La București era o tinăreă austriacă din Veneția, numita ERIKA, deosebit de frumoasă, care fusese importată de CIENU MUNTRANU, director general la Societatea de Radiodifuziune, care se căsătorise cu ea. Se despărțiseră și ea ducea o viață destul de liberă. Atrăsese însă atenția regelui.-

Într-o seară, ELENA LUPESCU și ERIKA s-au întîlnit la Melody Bar, fiecare fiind într-o societate diferită, și ERIKA care era mult mai tinăreă și frumoasă ca ELENA LUPESCU, a făcut unele reflecții puțin măgulitoare despre ELENA LUPESCU. ELENA LUPESCU s-a plîns a doua zi lui GAVRILA MARINESCU care era prefect de poliție că fusese sfidată, și în 24 ore GABRIEL MARINESCU a ridicat pe ERIKA care era cetățeană străină și a trecut-o peste graniță.-

Regele CAROL obișnuia dese ori să iasă seara singur din palat într-un automobil de două locuri și culegea pe strada Cișpîneanu femei de stradă care circula în jurul casei de toleranță care era pe acea stradă și le ducea la palat.-

GABRIEL MARINESCU, vîsînd acest obicei, luase măsura ca toate prostituatele care circula pe acea stradă să fie sever controlate, spre a nu avea vreo boală sau să prezinte primejdie pentru siguranța regelui.-

Dintre frații săi, singura cu care regele CAROL avea legături bune era principesa ELISABETA, fostă regină a Greciei.

El nu iubea deloc pe mama sa pe care aproape nu o vedea și nu putea suferi pe principesa ILEANA, pe care o con-

sidera fiică a lui STIRBEY. El nu a permis ca ILEANA să ²¹⁶ ~~se~~ în țară, așa după cum voia regina MARIA, care avea preferință pentru ILEANA. Abia după ce HITLER a ocupat Austria și ILEANA nu avea unde locui, i-a permis să vie la București.-

Cu NICOLAE, fricțiunile s-au ivit numai decît și au dus la ruptură cînd NICOLAE s-a căsătorit cu doamna DIMITRESCU TOHANI.-

Principesa BIBESCU mi-a povestit că puțin timp după ce CAROL se căsătorise cu ELENA, NICOLAE se îndrăgostise puternic de principesa IRINA, sora ELENEI și a voit să se căsătorească cu ea.-

Doamnele de onoare ale reginei MARIA însă, doamnele PROCOPIU și LANOVARY, i-au spus reginei MARIA că dacă amîndoi fii ei se căsătoreau cu două surori, influența acestora la palat va fi hotărîtoare și vor înlătura puterea reginei MARIA. Acestea s-a opus atunci și căsătoria nu s-a mai putut contracta.

În timpul exilului său la Paris, CAROL fusese ajutat financiar de către BARBU IONESCU și ARISTIDE BLANK.-

BARBU IONESCU era un om de afaceri evreu, stabilit la Londra unde făcuse avere.-Mădăjduind să facă afaceri în România în viitor, în cazul revenirii lui CAROL, făcuse cunoștință cu el la Paris și l-a finanțat.-

Criza din 1929 a ruinat însă pe BARBU IONESCU și nu s-a mai putut refăce.-

A revenit în țară unde a încercat diferite afaceri, dar nu a reușit, deși CAROL l-a ajutat într-o oarecare măsură.

Pe ARISTIDE BLANK însă, regele CAROL l-a ajutat puternic.-

Cînd Banca Blank a fost asaltată de deponenți în 1931, regele a cerut lui ARGENTOLIANU, care era ministru de Finanțe să salveze pe BLANK. În prima zi a acestui asalt, toate încasările statului de la toate administrațiile financiare din București au mers direct la Banca Blank.-

Aceasta însă nu putea fi decît o măsură de moment, ilegală, și care trebuia înlocuită printr-un ajutor masiv dat de Banca Națională.-

MAROIILESCU însă, care era guvernatorul B.N.R. și care avea ură pe BLANK, a refuzat să-l ajute, cu toate stăruințele regelui.-

Rezultatul a fost că Banca Blank a căzut și puțin timp mai tîrziu MAROIILESCU a fost scos din funcția de guvernator.-

Pentru a da însă lui ARISTIDE BLANK o posibilitate largă de trai, regele a dispus ca Soc. Discom, creată ad-hoc de Blank să primească concesiunea distribuirii în țară a tuturor produselor C.A.M., contra unui comision.-

Această combinație nu prezenta pentru stat nici o utilitate întrucât lumea cerea peste tot produsele C.A.M. și distribuirea lor se făcea de stat fără nici o dificultate. Comisionul plătit "Discom" era în realitate o pierdere netă pentru stat în folosul lui BLANK.-

Banca Blank mai fusese salvată de stat în mai multe rânduri.-

Până la moartea lui MURICIU BLANK, tatăl lui ARISTIDE BLANK, banca făcuse politică liberală, în orbita lui AL. CONSTANTIN-CU-BORCU, care fusese președintele Consiliului de Administrație.-

În două rânduri fusese serios ajutat în momente de dificultăți, statul cumpărând o primă oară pentru Ministerul de Război Hotelul băilor din Sinaia pe care banca Blank îl construise, și cumpărând a doua oară editura și tipografia "Cultura Națională" pentru Monitorul Oficial.-

ARISTIDE BLANK nutrea însă ambiții politice personale.

Se căsătorise într-o primă căsătorie cu fiica unui fruntaș liberal, fost vicepreședinte a senatului, MANOLE CULOGLU, de care se despărțise și se căsătorise apoi cu CELLA DELAVRANCEA, fiica scriitorului și omului politic BARBU DELAVRANCEA. CELLA DELAVRANCEA era ea însăși mare pianistă și scriitoare.-

Dându-și seama că în partidul liberal nu va putea juca vreun rol politic, se îndreaptă spre național țărăniști pe care i-a finanțat în timpul opoziției lor.-

La stabilizarea din 1929, guvernul național țărănesc a preluat asupra statului întreg portofoliul putred pe care Banca Blank îl avea la Banca Națională, în valoare de mai multe sute milioane lei și a salvat astfel Banca Blank.-

Foarte curând după venirea regelui CAROL, MALAXA și AUGUST au reușit să pătrundă în intimitatea lui a ELENA LUPESCU.-

MALAXA și-a povestit că săptămânal se făcea în casa regelui din apele palatului un joc de poker la care lua parte numai regele, ELENA LUPESCU, URDAREANU, AUGUST și MALAXA.-

ELENA LUPESCU se enerva deseori la joc și-l trata pe

CAROL de idiot în fața celorlalți care erau la față.-

MALAXA mi-a spus că nu-i părea rău de cele 2-3 milioane ce trebuia să piardă în fiecare dată ca să le câștige regele, ci de noaptea pierdută.-

Regele din nenorocire era deosebit de dornic de bani, ceea ce explică ascendul lui AUSENIT și MALAXA asupra sa.-

BUJOI mi-a povestit că prin 1938, URDAREANU a sugerat ca întreprinderile mai mari să dea regelui un cadou reprezentând fabricatul lor, însă confecționat din aur.-

Astfel, Societatea de Telefoane i-a oferit un telefon de aur, MALAXA un autocar în miniatură ca o jucărie mare de aur. GIURURU a comandat o machetă a instalației de prelucrare a minereului de la Brad în aur.-

Atunci când o delegație a Soc. Mica s-a dus la palat ca să-i dea regelui acest dar, regele nici nu s-a uitat la el, ci a întrebat cât cântărește.-

Prin AUSENIT, regele a devenit proprietarul fabricilor de zahăr din Bucovina.-

Acestea aparțineau unui evreu din Viena EIDINGER pe care l-am cunoscut, și erau ipotecate de aceasta Băncii Kreditanstalt din Viena pentru o sumă importantă contractată în dolari.-

Când Kreditanstalt la Viena a căzut, AUSENIT a cumpărat ieftin această creanță, și a scos în vânzare fabricile pentru acoperirea datoriei. S-a făcut atunci un proces care a avut loc la București, întrucât EIDINGER susținea că putea plăti datoria în lei, dat fiindcă fabricile sînt în România și creditorul e tot aci. AUSENIT a dat însă creanță regelui și prin influența sa EIDINGER a pierdut procesul iar regele a devenit proprietarul fabricilor.-

De asemenea, în 1936, regele a vîndut statului caselele regale de la Sinaia pe un preț mare, dar a continuat să le folosească. Mai mult, întrucît erau proprietatea statului, acesta era dator să le întrețină și de atunci s-a prevăzut în bugetul Ministerului de Domonii o sumă pentru întreținerea castelului regelui.-

x

În 1935, EMI LAURENTO a socotit că a venit momentul să ceară ca regele dispunînd acum de mijloace bănești importante, să dea o sumă mai mare pentru creșterea fiului său.-

Regele însă a refuzat. ZIZI LAMBRINO a intentat atunci un proces la Paris și a angajat ca avocat pe PAUL BONCOUR, fost prim ministru în Franța și fruntaș al partidului radical socialist francez.-

PAUL BONCOUR cunoștea bine situațiile dela noi, intrucît trăia cu MARIOARA VENTURA care devenise artistă la "Comedie Française" .-

În 1934, PAUL BONCOUR a venit la București sub pretextul unei vizite oficiale făcute guvernului și parlamentului. A fost primit de rege, a vorbit și lui TATARASCU și în cele din urmă, pentruca să nu se judece la Paris procesul care ar fi avut răsunet în toată presa internațională, s-a făcut o transecție cu ZIZI LAMBRINO, guvernul dîndu-i o sumă de bani pentru creșterea copilului.-

x

Pînă în 1939, AUSNIT și MALAXA reușiseră să se înțeleagă.-

Aveau împreună un pachet de acțiuni a Soc. Reșița care era deținut de o societate Holding creată de ei la Monaco și prin care dominau adunările generale de acționari a Soc. Reșița. Aceasta era administrată de doi administratori delegați, cîte unul numit de fiecare.-

În primăvara anului 1939 AUSNIT atinsese punctul culminant al influenței sale asupra regelui CAROL.-

Regele a făcut atunci o croazieră de cîteva zile pe mare pe yantul Luceafărul pe care-l cumpărase atunci, fiind însoțit de doamna LUPESCU, de AUSNIT și de soția acestuia, care era o romîncă foarte tînără și foarte frumoasă, fiica unui ardelen PORDRA.-

După întoarcere, AUSNIT a dat o mare recepție în cinstea ELENEI LUPESCU în grădina Clubului Marelui Finante depe Calea Victoriei din București, la care a invitat o mare parte din societatea bucureșteană.-

MALAXA temîndu-se de creșterea influenței lui AUSNIT, s-a folosit de faptul că ELENA LUPESCU devenise gelosă de soția lui AUSNIT, a sugerat regelui să ceară lui AUSNIT să-i dea acțiunile sale la Soc. Reșița. AUSNIT a refuzat, ceea ce a supărat pe rege.-

MALAXA a socotit că a venit momentul să piardă definitiv pe AUSNIT și a reușit să cetermine pe rege ca să ceară

darea în judecată a lui AUSENIT pentru fraudele ce le-a săvârșit în administrația Soc. Reșița și trafic de devize.-

Guvernul era prezidat atunci de ARGENTOLIANU, care devenise prim ministru după generalul ARGESANU.-

Guvernul ARGESANU fusese alestit după asasinarea lui CALINESCU și săvârșise actele de represalii ucigând pe fruntașii legionari în închisori și era un guvern provizoriu.-

Regele întrebase atunci pe CANGIOV ce sfătușe ca urmare: guvernul ARGENTOLIANU sau guvernul TATARASCU.-

CANGIOV i-a răspuns că e nevoie de un guvern de destindere. Un guvern TATARASCU înseamnă un guvern de tensiune, dat fiind adversitatea și ura pe care MANIU și DINU BRATIANU o aveau împotriva sa.-

A sfătuit dar constituirea unui guvern ARGENTOLIANU, ceea ce s-a făcut.-

Când s-a pus chestiunea dării în judecată a lui AUSENIT, ARGENTOLIANU s-a împotrivit spunând că este o gravă greșală politică care va avea în opinia publică repercursiuni defavorabile regelui.-

ARGENTOLIANU a fost însă obligat atunci să demisionese deși guvernase numai o lună și regele a format un guvern TATARASCU sub care AUSENIT a fost dat în judecată și condamnat la 5 ani închisoare corecțională.-

MALAXA a rămas dar singurul care industriase în enturajul regelui.-

După München și încheierea acordului nostru economic cu Germania, MALAXA a căutat să-și creioneze legături cu conducătorii germani pentru a-și conține poziția sa în noua conjunctură politică.-

El a convins pe rege să-l trimită pe el în Germania ca purtător a unui dar pe care regele să-l facă lui GOERING. S-au ales 4 cai pur sânge arab din herghelile statului și MALAXA a primit misiunea să înmâneze lui GOERING acest dar al regelui.- MALAXA povestea că GOERING l-a primit foarte bine într-un castel frumos pe care-l avea la țară.-

A spus să comunice regelui că știu el că și România are nevoie de câștigat printr-o strînsă colaborare cu Germania.-

Le-a îndrumat apoi să ia contact cu fratele său care conducea HERMAN GOERING BERKE, cu care s-a pus în principiu de acord să concluzioneze.-

Influența lui MALAXA asupra regelui, pe care o exercita fie direct fie prin URDAREANU ajunsese la maximum.-

Generalul DOBRE mi-a povestit că la cererea mareșalului ANTONESCU care intrase în guvernul Goga-Cuza în 1937, el fusese numit subsecretar de stat pentru înarmarea armatei. Decretul era semnat și i se comunicase ziua când trebuia să meargă la palat să depună jurământul. Cu jumătate oră înainte însă i s-a comunicat că depunerea jurământului se amână pe o două zi, când i s-a spus că numirea nu se mai face și a fost numită o altă persoană.-

A aflat ulterior că MALAXA, cu care nu era în termeni buni, intervenise imediat ce aflate numirea sa. În primul moment nu a putut obține de la rege decât amânarea jurământului. Peste noapte însă a reușit să obțină revocarea hotărârii.-

Generalul IACOBICI a povestit generalilor PANTAZI și DOBRE, că fiind ministru de război în unul din guvernele ce au urmat, regele i-a cerut să dea lui MALAXA o sumă de 700 milioane pe care Ministerul Înarmării Armatei o avea disponibilă.-

IACOBICI însă a refuzat spunând că acea sumă îi este necesară pentru a plăti scadențele la Uzinele Zbroiowks.-

A două zi, mergând pe stradă, a auzit pe vânzătorii de ziare de seară strigând demisia sa din guvern. Așa a aflat că nu mai era ministru.-

După venirea la guvern a mareșalului ANTONESCU, MALAXA a avut zile grele.-

ARCHIT era în termeni buni cu mareșalul și acum spărea ca o victimă a regelui, ceea ce îl apropia de ANTONESCU.

A fost scos de la Văcărești sub motiv de boală și a închisat în întregime spitalul de maternitate evreiesc, în care locuia singur, acesta fiind transformat forțat în infirmerie de închisoare.-

Au putea ieși, dar putea primi pe oricine și avea zilnic recepții de cunoșcuți și cunoscuți, cu mese îmbelșugate și joc de cărți.-

La rebeliune însă a cerut să fie dus înapoi la Văcărești unde se simțea mai în siguranță.-

Hotărârea ce-l condamnă a fost curând revizuită și el reabilitat.-

ANTONESCU nutrea o vie animositate împotriva lui MALAXA.-

Una din primele hotărâri a fost să confişte în favoarea statului jumătate din proprietatea uzinelor, urmînd ca soarta celeilalte jumătăţi să fie hotărîtă după ce se vor stabili pagubele suferite de stat derivînd din contractele MALAXA.-

MALAXA era înso în termeni bună cu legionarii. Avusese legături strînse cu NAE IONESCU cîrui îi dăduse terenul şi îi construisese casa de la Băneasa, alături de manejul de cîlărie a lui MALAXA. În această casă ulterior a locuit mareşalul ANTONESCU, fiind cumpărată de Soc. de Telefoane, prin mijlocirea doamnei GOGA de la copii lui NAE IONESCU cu lei 25 milioane pentru mareşalul ANTONESCU.-

Împotriva persecuţiei lui ANTONESCU, MALAXA a căutat sprijin la legionari.-

I-a subvenţionat să cumpere ziarul Adevărul şi Dimineaţa.-

În 1936 aceste ziare cu tipografie şi instalaţiile fuseseră cumpărate de BUJOI şi GIUGURTU.-

După venirea lui ANTONESCU, legionarii au constrîns prin ameninţări şi presiuni pe BUJOI şi GIUGURTU să le cedeze această întreprindere.-

Pentru ca înso să nu apară această cesiune ca un jef, legionarii au hotărît să plătească suma ridicolă de lei 7.500.000 ca preţ pentru întreaga tipografie, toate instalaţiile şi clădirile din str. Sărindar.-

Aceşti bani au fost daţi de MALAXA prin Banca Agricolă care era proprietatea sa, cumpărarea acţiunilor Soc. Adevărul făcîndu-se pe numele unui legionar a cărui nume îmi scapă.-

Ştiu aceste fiindcă eram administrator delegat la Banca Agricolă în acel moment.-

La rebeliune, un grup de legionari s-a refugiat în casa lui MALAXA din Aleea Alexandru, deoarece refuzau să se predea, s-a tras cu tunul de infanterie asupra casei. Gaura făcută de proiectil în uşa de bronz de la intrare a rămas şi mai tîrziu.-

După rebeliune a fost arestat fiindcă dăduse adăpost rebelilor.-

Cîteva luni mai tîrziu a reuşit să cumpere pe MIHAI ANTONESCU.-

Dese ori era adus de la închisoare la Preşedinţia Consiliului de Miniştri. A fost eliberat şi a continuat să

trateze cu MINAI ANTONESCU, care la rândul lui influența pe mareșal. În cele din urmă se hotărîse nu numai să i se restituie în întregime uzinele dar chiar ca statul să-i plătească despăgubiri pentru paguba ce i se pricinuisese prin confiscări.-

Generalul DOBIE mi-a spus că mareșalul îl însărcinase pe el și pe NEAGU care era ministru de Finanțe, să trateze cuantumul acestor despăgubiri. La 23 August tratativele erau în curs.-

X

După ce VIOREL TILDEA a provocat ruptura între VAIDAVOEVOD și MANIU și a constituit un nou partid a lui VAIDA, regele a intervenit la ZAPARASCU pentru constituirea Soc. Intreprinderile Cloșani.-

TILDEA era de multă vreme în bunele grații a regelui și a ELENII LUPESCU.-

TILDEA era proprietar în comuna Cloșani jud. Mehedinti a unei păduri de 5000 ha. de foarte bună calitate, dar care nu se putea exploata fiind așezată într-o poziție inaccesibilă lipsită complet de căi de comunicație, pe care o cumpărase ieftin pe numele unei societăți forestiere ale cărei acțiuni le deținea în întregime.-

Pentru a o pune în valoare și a face o afacere foarte mare, proiectase construirea unei linii ferate înguste de transport public de mărfuri și persoane de la Turnu Severin la Tg. Jiu prin Baia de Aramă și construirea la Turnu Severin a unei mari fabrici de fumire și plajaje.-

Cum nu avea însă bani, statul a concesionat Soc. Intreprinderile Cloșani ce s-a constituit, exploatarea exclusivă a unei suprafețe de păduri de peste 100.000 ha. situată în regiunea Baia de Aramă, iar CFR. a renunțat la exercitarea monopolului său de transport feroviar de persoane și mărfuri, Soc. Intreprinderile Cloșani avînd dreptul să facă asemenea transporturi pe linia îngustă ce construia.-

Banca Națională urmează să dea un împrumut de lei 120 milioane cu care să se construiască linia și fabrica și să înceapă exploatarea.-

Sub influența lui DINU BRATIANU însă, B.N.R. nu a dat acest împrumut, astfel încît societatea nou constituită a avut de înfruntat mari dificultăți financiare.-

Cînd TILERA a fost numit ministru plenipotențiar la Londra, el a vîndut aceste acțiuni lui MALAXA care le-a dat regelui. Fiind acțiuni la purtător, MALAXA le-a dat regelui fără borderou, borderoul ultim de transmitere fiind pe numele MALAXA.-

Cînd regele a plecat acțiunile s-au găsit în casa de fier a administrației domeniilor regale și urseau să fie confiscate împreună cu alte bunuri ale regelui.-

MALAXA a revendicat proprietatea lor pe baza borderoului de cumpărare de la TILERA ce posedă.- Cu mare greutate în cele din urmă a reușit să le primească.-

x

Afacerea Skoda a izbucnit în 1932, în urma vizitei pe care regele ALEXANDRU a Jugoslaviei o făcuse regelui CAROL.-

Guvernul MANIU încheiase în 1929 cu uzinele Skoda, un contract de livrare de tunuri și muniții de artilerie în valoare de lei 5 miliarde.-

Acest contract era numai o primă tranșă dintr-un plan mult mai vast pentru dotarea armatei cu material de artilerie, plan a cărui cost era de 20 miliarde lei și care trebuia să fie comandat în întregime la uzinele Skoda.-

Din cauza crizei economice însă ce survenise între timp și a revenirii regelui CAROL, restul de 15 miliarde nu se comandase.-

Jugoslavia încheiase și ea cu uzinele Skoda un contract de livrare de un material similar, contract încheiat aproape simultan cu cel încheiat de guvernul român.-

Voind să verifice prețurile la care materialul fusese cumpărat de noi, regele CAROL a cerut regelui ALEXANDRU al Serbiei, cu care era cumnat și aliat, să-i comunice prețurile plătite de Jugoslavia.-

Regele ALEXANDRU i-a trimis un tablou a tuturor acestor prețuri, tablou pe care l-am avut în mîna.-

Prețurile plătite de noi erau sensibil superioare celor plătite de jugoslavi.-

Învîind că, cu prilejul încheierii acestui contract, uzinele Skoda plăviseră mari comisioane celor cu care discutaseră la noi condițiile tehnice și financiare ale contractului, probabil chiar conducătorilor partidului național țărănesc, regele a voit să încerce să găsească la reprezentanța

uzinelor Skoda din București dovada unor asemenea plăți.-

La guvern era formația IORGA-ARGENTOIANU. Reprezentant al uzinelor Skoda la București era de mulți ani BRUNO SELETZKI. Acesta era un negustor iscusit. Este știut că în materie de armament cîștigurile realizate de furnizor sînt imense întrucît nu există prețuri internaționale de comparație, toate contractele fiind secrete, iar prețul de cost al uzinelor furnizoare necunoscut. Furnizorul este totdeauna dispus să plătească comisioane mari.-

SELETZKI hotărîse de mult să încheie o mare afacere în România și mizase pe partidul național țărănesc, încă înainte ca acesta să fi venit la guvern.-

Căutase să cunoască pe fruntașii acestui partid și pătrunsese în intimitatea lor, organizînd petreceri și chefuri costisitoare a căror plăți o suprta el. Între cei cu care legase legături strînse era MIHAI POPOVICI, AUREL DOBRESCU, ROMULUS BOILA și alții. De atunci hotărîseră să puie în programul partidului reînarmarea țării și erau de acord cu SELETZKI ca această reînarmare să se facă prin uzinele Skoda.-

Pentru a nu trezi nici o bănuială la reprezentanța Skoda din București și a avea un pretext pentru a face cercetări mai amănunțite, s-a trimis la această reprezentanță un inspector financiar ca să facă o cercetare fiscală.-

Acesta, cercetînd arhiva de corespondență ce i s-a prezentat pentru a justifica înregistrările din registre, a socotit că scetele ce i se prezentau aveau un caracter militar și puteau deci constitui scete de spionaj.-

A chemat dar la telefon pe Comisarul Regal și l-a rugat să vie la sediul reprezentanței Skoda spre a examina aceste scete.-

Comisar Regal era colonelul POMFONTU. Acesta a venit imediat, a declarat că scetele au un caracter militar și nu aveau ce căuta în mod regulat la furnizor, și că este necesar să facă o cercetare adîncită spre a vedea dacă nu găsește și alte documente.-

Dat fiind că era seara tîrziu, a decis să înceapă cercetările a doua zi. Pentru ca să găsească totul în starea în care era acum, a sigilat toate casele de bani.-

A comis însă imprudența de a nu fi luat cu el cheile acestor case de fier.-

Cînd a venit a doua zi dimineața, a găsit rupt sigiliul ce fusese pus de el pe casa de bani din biroul lui SILETZKI.-

SILETZKI, care perduse un braț în războiul trecut și avea un braț fals, a spus că trecînd pe lângă casa de fier, mîna hainei ce acoperea brațul fals s-a agățat de sfoara sigiliului și l-a rupt.-

Era evident că SILETZKI deschisese casa și scosese ceva din ea. Acel document scos trebuia să prezinte o deosebită importanță pentru Uzinele Skoda, pentru că SILETZKI să riște să rupă sigiliul pus de Comisarul Regel. După toate probabilitățile, a scos din casa de fier lista sau carnetul în care notase persoanele și sumele plătite pentru obținerea comenziilor, eventual scrisori de comision în vederea unor comenzi viitoare.-

SILETZKI a fost imediat arestat pentru ruperea sigiliului și sub acuzare de spionaj.-

ARGENTOIANU s-a înțeles cu doctorul LUPU ca acesta să interpelese guvernul în Cămară asupra celor întîmplate.-

Doctorul LUPU a făcut o interpelare violentă, acuzînd pe cei ce încheiaseră contractul.-

A răspuns Ministrul de Război care a relatat faptele și a recunoscut necesitatea unei anchete severe.-

În aceeași seară, generalul SICA POPESCU, comandantul Corpului de Arestă din Orșova, care fusese secretar general al Ministerului de Război în timpul guvernului MARIU și care în această calitate alcătuisese planul de dotare a armatei și tratase cu uzinele Skoda condițiile contractului ce fusese încheiat, s-a sinucis.-

Acest fapt a produs o vîlvă mare și a întărit presupunerea că s-au săvîrșit acte deosebit de incorecte cu prilejul încheierii acestui contract.-

SILETZKI a fost dat în judecată. Instrucția sa însă nu a dus la nici un rezultat pozitiv, el menținîndu-se pe poziția că a rupt sigiliul din greșală și nu a deschis casa de bani. A fost condamnat la 5 ani închisoare și depus la Jilava. Dat fiind însă că la uzinele Skoda era interesat și aspectul ceh și legăturile de prietenie și alianță ce ne lega de Cehoslovacia, SILETZKI s-a succurs la Jilava de un regis foarte blind. Prinsoa cinșare de la restaurant, avea sîmre și putea primi vizite.-

Între timp după puțin timp guvernul ARGENTOIANU-IONEA a căzut și partidul național-țărănesc a format guvernul sub președinție lui VAIDA VOEVOD, cercetările nu au mai continuat.-

In 1934, guvernul TATARASCU a redeschis afacerea.²²⁷
instituit atunci o Comisie Parlamentară de anchetă din care am
făcut parte.-

Printre actele ce se găsiseră în casele de bani ale re-
prezentanței uzinelor Skoda din București, era și o copie a pla-
nului de dotare a armatei cu material de artilerie, plan care
însuma o valoare de 20 miliarde lei.-

Planul cuprindea arătarea numărului de tunuri cu care
urma să se facă dotarea, caracteristicile lor, cantitatea de
proiectile necesare cu caracteristicile lor, precum și echilibrarea
în timp, a comenzilor diferitelor loturi.-

Copia găsită la reprezentanța uzinelor Skoda era scrisă
pe hirtie subțire de copie. Era o copie de pe un original ce se
afla în altă parte.-

Acest act constituise una din piesele principale în
procesul de spionaj ce se făcuse împotriva lui SELETZKI.-

Voind să verific în ce măsură această copie corespunde
cu planul de dotare a armatei cu material de artilerie, alcă-
tuit de Marele Stat Major, m-am dus ca delegat al președintelui
Comisiei Parlamentare de Anchetă la Marele Stat Major.-

Seful Marelui Stat Major era generalul ANTONESCU, viitorul
mareșal.-

Arătându-i misiunea ce aveam, m-am dus în sala caselor
de bani în care documentele cele mai secrete ale spărării na-
ționale erau ținute. Era o sală mare în care mai multe case de
fier, deosebit de grele erau zidite în perete.-

Aci, cu o deosebită solemnitate, au venit doi colonel,
care aveau fiecare câte o cheie diferită pentru broșetele deose-
bite ale unei case și care nu puteau umbla decât împreună la ea.
Au deschis casa și mi-au dat planul de dotare.-

Spre mirarea mea, am constatat că copia găsită la Skoda
era copie identică a planului original ținut cu atita grijă în-
chis, identică nu numai ce conținut dar și ce formă, ce factură,
ce litere de mașină și ce număr de rânduri pe fiecare pagină.-

Examinând mai cu atenție documentul ce mi se prezenta,
am observat că în colțul primei pagini erau două inițiale. Știam
din practica mea profesională, că în întreprinderile comerciale
dactilografa care scrie un act este ținută să înscrie iniția-
lele ei, pentru ca să se poată ști totdeauna cine a scris actul.-

Întrebând ce reprezintă acestea, colonelii, din care unul
era șeful secției de dotare, și care nu cunoșteau această prec-

tică, mi-au spus că nu ştiau ce reprezintă şi că nici nu le observaseră până atunci.-

I-am rugat să-mi aducă câte o copie scrisă pe maşinele de scris ale secţiei de dotare, şi nici una nu corespundea cu litera planului de dotare ce examinam.-

Reîntorcându-mă la Cămară, am întrebat la uzinele Skoda a cui erau iniţialele şi mi s-a dat numai decît numele unei dactilografe funcţionare ale acelei reprezentanţe. Tot atât de uşor am identificat şi maşina de scris.-

Era deci evident, că originalul planului de dotare fusese scris la reprezentanţa uzinelor Skoda din Bucureşti, era vizibil că nu SHELUTSKI îşi procurase o copie a planului de dotare prin un act de spionaj, aşa cum fusese acuzat, ci că dispotriva Marele Stat Major îşi procurase planul de la uzinele Skoda, care păstrasera o copie pentru arhive lor.-

Era deci logic să presupun că însăşi planul nu fusese alcătuit de organele militare ţinînd seamă exclusiv de nevoile armatei noastre, ci fusese alcătuit de uzine furnizoare, în condiţiile de fabricare şi termen de înzestrare succesive care-i conveneau mai bine şi fusese acceptat de Ministerul de Război, aşa cum i se prezentase.-

Faptul mi s-a părut deosebit de grav şi m-am dus imediat la dl. TATARABOIU ca să-l pun în cunoştinţă.-

El a fost deosebit de impresionat, dar mi-a spus că nu face us de aceste constatări pînă a doua zi.-

Atunci mi-a spus că a vorbit cu regele cari a fost foarte afectat, dar imi cere ca pentru a nu ştirbi prestigiul armatei să nu comunic comisiei parlamentare ceea ce constataseam.

Generalul BICA POPESCU era mort. Sinuciderea sa se explica acum. Desvăluirea realităţii nu mai putea duce la nici o sancţiune şi putea ştirbi grav prestigiul armatei în opinia publică.-

Interogatoriile se succedau zilnic în faţa comisiei parlamentare.-

Instrucţia însă se putea face foarte greu, din cauza condiţiilor în care funcţiona cercetarea.-

Comisia Parlamentară de Anchetă era compusă din reprezentanţi ai fiecărui partid din Cămară. Nici un secret al instrucţiei nu era deci posibil, membrii partidului naţional-ţărănesc evînd posibilitatea să aducă la cunoştinţă camarazilor lor de partid care urmau să fie interogaţi a doua zi, întrebările ce

fuseseră puse în sine precedentă. Mai mult, stenograme interogatoriilor fiind împărțită zilnic presei, toate ziarele publicau întrebările și răspunsurile astfel încât toți cei chemați din Ministerul de Război erau în cea mai mare parte la curent cu desfășurarea anchetei și se puteau pune de acord pentru adoptarea unei atitudini comune.-

Totuși cu rezultat constatări care constituiau prezenții puternice de nereguli.-

Ministrul de război sub care contractul fusese semnat era generalul GHROSKY. Interogatorul său a fost penibil. Era vizibil că cunoștea numai în linii foarte mari contractul și modul cum decurseră tratativele.-

Am dispoziția dată de MAFIU, negocierea condițiilor contractului fusese condusă de generalul AICA POPESCU care nu ținuse decât foarte vag pe ministrul său la curent cu cursul tratativelor și cu condițiile tehnice și financiare ale contractului.-

Am aflat în cursul anchetei, că la un moment dat, în cursul negocierilor, MAFIU a dispus ca tratativele condițiilor financiare ale contractului, să fie trecută de la Ministerul de Război la Președinția Consiliului de Miniștri.-

În înălță caracteristicile adoptate pentru materialul nostru se învedeau fapte care dădeau naștere la îndoești. Astfel, deși majoritatea experților noștri tehnici opinau pentru comanda unui tun de câmp cu afecț monofleche, ei se recomandase cu afecț bifleche, care convenea evident mai bine uzinelor Skoda care aveau deja un prototip fabricat în acest fel pentru comanda jugoslavă și deci prețul de fabricație se disinuea simțitor, deși cheltuielile întregi a prototipului fusese inclusă în contractul nostru.-

Era iarăși vizibil că uzinele Skoda plăciează comisiune. Am găsit o scrisoare a lui ASLITZKI către Direcția Generală a uzinelor Skoda din Cehoslovacia în care scria că pentru adoptarea unui aparat de ochire nu era suficient un palaeolibus baby ci trebuia dat un palaeolibus barok.-

Studiind diferitele proiecte de contract ce se alcătuiseră până la încheierea celui definitiv, am găsit o neregulă evidentă și dovedită.-

Întrebat nu era o corespondență între termenii de livrare și termenii de plată se convenise plata unei dobânzi pentru sumele ce urmau să fie plătite după livrarea diferitelor

trange de materiale, deoarece conform legii contabilității publice, asemeni dobânzi nu erau permise a fi plătite, s-a convenit ca ele să fie incluse în preț, astfel că prețul era sporit cu contravaloarea dobânzilor.-

Ulterior, în cursul negocierilor termenii de plată au fost scurtați, astfel încât uzinele Skoda nu mai erau ținute să acorde creditul la care consimțiseră inițial.-

Totuși s-a spus că se reducea și prețul, scăzându-se dobânda ce fusese inclusă în preț astfel încât uzinele Skoda primesc o dobândă, plătită acum anticipat pentru un credit pe care nu-l acordaseră.-

Această sumă reprezenta pentru stat o pagubă de peste 200 milioane lei.-

Printre ultimii audiați de comisia de anchetă a fost MANIU și ROMULUS BOILA.-

MANIU a făcut dela început o lungă expunere confuză, în termeni foarte vagi. Voia să scoată în evidență meritul său de a fi început reînarmarea armatei care fusese cu totul neglijată ^{până} în timpul său. Se făcea vizibil că între în detalii.-

După ce a încheiat, i s-au pus de alții câteva întrebări și credea că a terminat. Au luat atunci cuvântul și au început un interogatoriu strâns. Cu cât încerca să se strecoare cu atât reticențele și contradicțiile erau mai vizibile.-

El se acerva din ce în ce mai mult și se pudra mereu mecanic pe obraz. MANIU avea obiceiul să se pudreze cu pudră albă pe obraz. Purta totdeauna în buzunarul hainei un carnetel cu foi subțiri pudrate. L-au văzut dese ori la Cameră scoțind carnetul din buzunar, rupând câte o fișă cu care se ștergea și se pudra pe față.-

Fusese informat că în anul 1921 sau 1922 Banca Națională dăduse lui MANIU un împrumut de lei 10 milioane pentru exploatarea minei sale de sur. Lei 10 milioane în 1922 valorsu mai mult ca 30 milioane în 1929.-

Maniu era proprietarul unei mine vechi și primitive de sur situată undeva în Ardeal. Direcția Minelor din Ministerul de Industrie să informase că mine nu producea încă sur, mineleu conținând numai un procent foarte mic și nerentabil cu totul de costul propriu, ci scotea o foarte o foarte mică cantitate de pirită pe care o vindea din când în când.-

FRANCOVICI și-a spus că exploatarea minei de sur fusese numai un pretext, și că Banca Națională dăduse această sumă în realitate pentru nevoile personale și politice ale lui MANIU.-

Imediat după unire s-a preconizat la noi, la stăruința lui AL.CONSTANTINESCU-PORCU, că pentru desăvârșirea unirii între Transilvania și Vechiul Regat, este bine să se facă o acțiune de întărire financiară a elementelor proeminente din partidul național din Ardeal și a frunțașilor Ardealului în general, care aveau mijloace financiare reduse, erau domicii de înnoțire și care doreau o autonomie cât mai mare în Ardeal, desfășurând o acțiune politică regionalistă.-

În acel timp existau tratative insistente între partidul liberal și partidul național din Ardeal, pentru a realiza o fuziune între cele două partide.-

AL.CONSTANTINESCU era cel care conducea cel mai mult aceste tratative și folosea sprijinirea financiară a membrilor partidului național din Ardeal ca un mijloc prin care nădăjduiau să-l convingă.-

La Ministerul de Domenii, AL.CONSTANTINESCU-PORCU a urmat constant această linie, dând numeroase aprobări, fie direct în folosul frunțașilor Ardealului, fie când interveneau ca intermediari.-AL.CONSTANTINESCU nu fusese poreclit PORCU din cauza afacerilor ce făcea sau încuraja, ci fiindcă trăia marital și cu sora soției sale.-

ALTA CONSTANTINESCU era fiul său ilegal cu sora soției sale, și a fost adoptat ulterior de tatăl său.-

Fusesem de asemenea informat că din momentul contractării până în 1929 când fusese prim ministru, MANIU nu plătiese nici dobânzile acestui împrumut astfel că datoră în acel moment cca.20 milioane lei. Niciodată Banca Națională nu-i ceruse plata.-

Mi se spusese că în 1929 sau 1930 suma a fost plătită integral Băncii Naționale printr-o plată unică.-

L-am întrebat stăruitor pe MANIU ce este cu plata acestei datorii.-

Mi-a răspuns continuu că nu știe nimic. A spus că nu se ocupă de afacerile sale personale. De administrația averii sale se ocupă ROMULUS BOILA și că el nu se interesează niciodată de această administrație.-

S-a menținut pe această poziție deși i-am arătat că oricât de desinteresat ar fi cineva de orice preocupări materiale, este imposibil de crezut că nu știe de o datorie de lei 20 milioane, că nu se poate presupune că dl.BOILA nu i-o adus

la cunoștință dacă el i-a plătit, și era firesc ca dl. MANIU să-l întrebe de unde a luat banii.-

MANIU a răspuns mereu și enervat că nu știe nimic.-

BOILA ne-a spus că mina de aur a lui MANIU datează din vremea lui TRAIAN. În 1929 un grup de capitaliști străini ar fi descoperit că este excepțional de bogată și că în vederea unei concesi sau asociație de exploatare acordase un avans, cu care achitase împrumutul la Banca Națională.-

Era cu totul neverosimil ca această mină care dela Traian pînă în zilele noastre să nu prea fi produs aur, să fie găsită subit atât de valoroasă de străini. Si era iar curios faptul că dl. BOILA folosisse avansul, nu pentru investiții în vederea cărora zicea că i-a fost dat, și că ulterior asociația nu s-a mai făcut și deci străinii cu dat numai suma necesară achitării împrumutului și nu au cerut restituirea avansului cînd afacerea nu s-a realizat. Declarațiile lui MANIU și BOILA au fost stenografiate și se găsesc în arhiva Camerei Deputaților cu tot materialul comisiei de anchetă.-

Provestea întregă părea cusută cu ață albă și voiam să edincosesc cercetarea.-

Voiam să cercetez cu atenție registrele și arhiva Băncii Naționale. Voiam să văd cum s-a născut împrumutul lui MANIU, cine și pe ce bază îl acordase, cum s-a ridicat suma, cum s-a dezvoltat contul în cursul timpului și ce corespondență a existat în timpul existenței împrumutului între MANIU și Banca Națională. De asemenea voiam să văd cum s-a achitat contul și cînd s-a achitat acest cont; dacă s-a achitat printr-o bancă, cum s-a format la acea bancă disponibilul cu care s-a făcut plată și cine a dispus efectuarea ei. Voiam să verific dacă exista vreo coincidență între plățile făcute de stat uzinelor Skoda și achitarea contului MANIU.-

Voiam de asemenea să verific în registrele minei lui MANIU dacă se inventase ceva în mină din împrumutul de lei 20 milioane, sau ulterior după ce fusese la guvern din alte surse nejustificate, precum și toate declarațiile de impunere, precum și dosarele fiscale ale lui MANIU. De asemenea, să verific producția la inspectoratul de mine respectiv.-

Pentru efectuarea acestor cercetări am cerut lui CONSTANTIN DOMITRIU, președintele comisiei de anchetă, să facă adrese către autoritățile respective apra să-mi pună la îndemînă întreg materialul de care aveam nevoie.-

El a fost de acord. A doua zi însă am fost chemat de DINU BRATIANU, care mi-a spus că nu e bine ca MANIU care a fost șeful politic al Ardealului sub care s-a făcut unirea, să fie compromis într-o afacere de mită, și mi-a interzis să continui cercetările.-

Am aflat ulterior că MANIU intervenise între timp la DINU BRATIANU să-mi demolească malul.-

MANIU nu s-a iertat niciodată pentru interogarea lui în această afacere. A cere până acolo înseamnă imediat după 23 August a trimis un delegat al său ca administrator al unei societăți la care eram avocat, ca să mă deie afară.-

Față de interesătura pe care ancheta o lua, DINU BRATIANU a cerut lui CONSTANTIN DIMITRIU să încheie lucrările și după puține zile cercetarea s-a încheiat.-

Nu am putut obține nici măcar de SELTZER, să fie adus din nou în fața comisiei de anchetă, ca să-l întreb cu cine a tratat condițiile financiare ale contractului la Președinția Consiliului de Miniștri, deoarece MANIU a spus că nu știe, generalul GINDSKY ministru de război nu știe nici el.-

Când s-au încheiat lucrările, VALDA VOEVOD s-a dus la rege și l-a rugat ca MIHAI POPOVICI care fusese atunci ministru de Finanțe și care era bănuț de a fi favorizat interesat finanțarea contractului, să nu fie dat în judecată.-

Incorectitudinea lui MIHAI POPOVICI era de notorietate publică. VIOREL TILERA mi-a spus ulterior că MIHAI POPOVICI, fiind ministru de finanțe, luase comision la încheierea împrumutului din 1929. TILERA socotea faptul firesc intrucât la încheierea împrumuturilor de stat totdeauna se dau comisioane, și n-a înțeles că se dau la oameni, dar nu miniștrilor de finanțe.-

Regele care senaja în acel moment pe VALDA a dat dispoziții în acest sens, astfel că în cele din urmă numai ROMULUS BULAI a fost dat în judecată.-

Puțin timp mai târziu am fost însărcinat de TATARASCU ca împreună cu RADU IRIMERCU să tratăm cu domni LEONENSTEIN, administrator delegat a uzinelor Skoda și FLAIA, director în această societate, revizuirea condițiilor financiare ale contractului. S-au obținut sensibile reduceri de prețuri și ameliorarea tuturor condițiilor financiare.-

VIOREL TILERA mi-a povestit că în timpul cât MANIU demisionase de la șefia partidului, a făcut o călătorie în Italia însoțit de LEUCUTIA.-

Călătoria s-a făcut cu un automobil de marca "Rolls-Royce", care s-a spus că e proprietatea lui LEUCUTIA și a durat vreo 2 luni.-

Automobilul "Rolls-Royce" e cel mai scump automobil din lume și costă circa 3.500 lire sterline, adică peste 3 milioane lei.-

LEUCUTIA era un avocat mediocre la Timișoara, care dispunea de mijloace financiare reduse.-

Întrebat de prietenii săi ardeleni de unde are un asemenea automobil, a răspuns că fratele său care era dentist în America îi trimisese în dar această mașină.-

TILERA bănuia că mașina era în realitate a lui MANIU.

x x
x

AUREL DOBRESCU este singurul fost ministru român în tot cursul istoriei noastre politice care a fost trimis în justiție, de propriul său partid pentru incorectitudine și luare de mită și împotriva căruia judecătorul de instrucție să fi lăsat ordonanțe definitive de dare în judecată.-

În 1928, când s-a format guvernul MANIU, AUREL DOBRESCU a fost numit subsecretar de stat la Ministerul de Domenii, MIRALACHE fiind ministru.-

Nu prea mult timp mai târziu, însă s-a descoperit că încheiasse un contract prin care ministerul se obligă să cumpere toate bormale de beton pentru loturile țărănești de la o anumită firmă și pe un anumit preț, pe care să le furnizeze țăranilor pentru a delimita loturile lor, țăranii fiind obligați la acest fel de delimitare.-

Puțin mai târziu s-a aflat și de o sprobare pentru exploatarea unei păduri dină în complicitate cu un ziarist TIRNEȘU VERNICU.-

TILERA mi-a spus că MIRALACHE a cerut atunci demisia lui AUREL DOBRESCU.-

MANIU care-l spăra l-a numit director al Ardealului, post creat prin noua lege administrativă, echivalent cu guvernator al Ardealului, având rang de subsecretar de stat.-

Mai târziu, ziarele au aflat de aceste două afaceri și s-a început o violentă campanie de presă împotriva lui AUREL DOBRESCU.-

MIHALACHE a trimis atunci cele două dosare la parchet. Judecătorul de instrucție a dat o ordonanță definitivă de dare în judecată și s-a deschis sesiune publică împotriva lui AUREL DOBRESCU în fața Tribunalului Ilfov.-

În timpul când, după demisia lui MANIU în 1931, MIHALACHE a devenit șeful partidului, el a cerut ca pînă la judecarea procesului DOBRESCU să demisioneze de la conducerea organizației de Măgarș precum și din Camera Deputaților, - socotind că există incompatibilitate între poziția de șef de organizație județeană și membru al parlamentului și aceea de inculpat într-un proces penal.-

DOBRESCU a refuzat, și conducerea regională ardelenă a partidului, prezidată de MANIU i-a dat dreptate, spunînd că nu e just ca să fie lipsit de această armă care constituia mijlocul său de apărare împotriva atacurilor îndreptate împotriva sa.-

În timpul guvernării liberale din 1933-1937, DOBRESCU a angajat ca avocat al său în acest proces un frumos liberal din imediatul entourage al lui DINU BRATIANU, pe dl. IONESCU-TRAMVAI

Cînd VALER POP, care era ardelen și fost ministru de Justiție, a reușit prin niște prieteni comuni să câștige sprijinul acestuia.-

A reușit astfel să obțină o sentință de achitare redactată în doi peri, motivată pe lipsa unor dovezi suficiente de culpabilitate.-

MADGEARU a refuzat să publice sentința în ziarul "Dreptatea" spunînd că din punct de vedere politic o asemenea notivare echivalează cu o condamnare.-

În ședința delegației permanente a partidului a fost un schimb violent de cuvinte între MADGEARU și DOBRESCU, și DOBRESCU a sărit să bată pe MADGEARU care a scăpat fugind din sala de ședințe.-

MANIU a dispus atunci ca sentința să fie publicată.-

AUREL DOBRESCU este francmason grad 33. El constituia legătura între MANIU, care era stîlp al bisericii catolice avînd o poziție antimasonică, și masonerie.-

Dela I.G. DUCA, FRANASOVICI, TATARASCU și prin cunoștința personală, cunosc următoarele:

Neînțelegerile ce au existat dela început între regele CAROL și MANIU, au hotărât pe rege să schimbe guvernul în 1931. Nevrind să aducă la guvern partidul liberal, a inventat formula guvernului de tehnicieni ca să facă față crizei economice ce începuse.-

În primul moment regele a voit să formeze un guvern TITULESCU și l-a chemat în țară. TITULESCU însă fiind întâmpinat de zicriști la frontieră, a făcut declarații spunând că în sarcina generală ce bîntue, se impun economii severe. Fiecare român trebuie să mănînce numai pâine și cespă.-

Deși fiind viața de lux excesiv pe care o ducă TITULESCU și pe care continua să o ducă fiind plătită din banii statului, aceste declarații au produs o indignare generală și formarea unui guvern TITULESCU nu a mai fost cu putință.-

Regele a recurs atunci la formula IORGA-ARGENTOIANU, în care IORGA avea numai un rol formal.- ARGENTOIANU obișnuia să spună că IORGA e prim ministru în guvernul ARGENTOIANU.-

IORGA era deosebit de vanitos și avea mereu mari dificultăți financiare pentru întreținerea universității dela Vălenii și editarea scrierilor sale care nu prea găseau cumpărători.

Cînd IORGA se supăra pe partidul liberal și începea să-l atace în Cameră, DUCA găsea mijlocul de a-l îmbuna, mângîindu-l și cumpărîndu-i pentru stat biblioteca sa, care însă era lăsată tot în păstrarea lui IORGA. Cînd IORGA se supăra din nou peste cîeva timp, DUCA se făcea că a uitat că cumpărase biblioteca și o cumpăra din nou. Astfel între 1923 și 1928, biblioteca a fost cumpărată de vreo trei ori.-

Ultima oară, în 1937, TATARASCU a trimis pe CÂNCIGOV la Vălenii de Munte să viziteze pe IORGA și să-l capecita în favoarea guvernului. CÂNCIGOV a cumpărat toate scrierile ce se aflau tipărite acolo și care de ani de zile nu putuseră să fie vîndute și le-a pus în podul Ministerului de Finanțe.-

Pentru a nu-l încurea cu anostecul său în primele luni de guvernare, ARGENTOIANU a trimis pe IORGA să viziteze țara spre a stimula activitatea pe teren.-

L-am însoțit și eu în timpul vizitei sale în jud. Severin unde eram vicepreședinte a organizației liberale.-

Prefectul dăduse ordin ca IORGA să fie întâmpinat de populație, dar nu ieșise niciunul.-

La fiecare răscruce de drum și în dreptul satelor era însă câte un învățător sau o învățătoare cu câțiva copii și un buchet de flori.-

IORGA oprea conștiincios automobilul său, se cobora și ținea o cuvîntare. Era foarte mulțumit socotind prezența lor ca o manifestare de popularitate.-

Încăpăcitatea lui ARGENTOLANU de a face față situației financiare, agravată prin faptul că salariile rămăneau neplătite din cauză că din încasarile statului se plăteau contra nită creanțele furnizorilor, au determinat pe DUCA să denunțe cartelul de alegeri ce încheiasse și să retragă sprijinul pe care partidul liberal i-l dăduse pînă atunci guvernului.-

Banca Națională, care era condusă de liberali, a refuzat să avanseze statului sumele de care acesta avea nevoie spre a acoperi deficitul bugetar.-

Argentoianu nu a pus în cunoștință pe rege de neplata salariilor. În parte nu o cunoștea nici el. Colaboratorii săi care practicau plata furnizorilor contra comision nu-i aduceau nici lui la cunoștință complet situația reală.-

Regele, făcînd o inspecție la un regiment din Tulcea, a găsit salariile ofițerilor neplătite pe 6 luni.-

La revenirea sa în București a concediat guvernul.-

Noul guvern național țărănesc, pentru a obține de la Banca Națională o sumă necesară acoperirii plăților celor mai urgente, a recurs la o operație financiară foarte păgubitoare pentru stat.-

MADGEARU a contractat în Elveția, la Union de Banques Suisses un împrumut de 200 milioane franci elvețieni cu dobînda de 5%. Statul nu putea însă ridica acești bani, ei întreg împrumutul rămînea blocat în Elveția, putînd servi numai drept garanție pentru un împrumut pe care statul l-ar contracta la Banca Națională Romînă, care la rîndul său era garantat cu toate încasarile statului. Contul în Elveția rămînea blocat pînă cînd statul plătea împrumutul său la Banca Națională.-

Statul plătea astfel o dobîndă de 5% pentru o sumă pe care în realitate nu o primea, și garanția dată Băncii Naționale era pur formală. Pe baza acestei combinații financiare MADGEARU a obținut de la Banca Națională avansul de care avea nevoie.-

După ce DUCA formase guvernul, DUCA a ezitat în ultimul moment să dizolve Garda de Fer.-

Credea că poate nu ar fi rău ca CODREANU și câțiva partizani ai săi să pătrundă în parlament unde mediocritatea lor s-ar fi evidențiat opiniei publice.-

CODREANU mai făcuse parte dintr-un parlament și singura dată când a luat cuvântul, impresia produsă a fost penibilă. Nu exprima nici o idee, numai lucruri comune spuse fără talent.-

În tinerețea mea l-am cunoscut bine pe CORNELIU CODREANU. Am fost 3 ani coleg de universitate cu el la facultatea de drept din Iași.-

Era de o mediocritate profundă, nu învăța nimic. Desfășura pe atunci o activitate oustită în așa numita generație de la 1922. Împotriva lui am dus atunci prima mea acțiune politică în cadrul universității. Niciodată nu mi-am putut explica prisa pe care a avut-o ulterior.-

Am întovărit pe DUCA, în vizita ce a făcut lui TITULESCU în seara în care trebuia semnat Jurnalul Consiliului de Miniștri prin care Garda de Fer era dizolvată, ca să-i propună să renunțe la dizolvare.-

TITULESCU însă s-a opus violent. Din camera alăturată unde rămăsesem se auzea vocea sa ridicată. El a spus că și-a luat angajamentul față de Franța și Anglia că Garda de Fer va fi dizolvată și nu poate rămâne în guvern dacă acest angajament nu e ținut.-

Astfel jurnalul a fost semnat.-

A doua zi după ce dizolvarea s-a publicat, DUCA a primit o scrisoare de la generalul ZIZI CANTACUZINO-GRANICERUL care era văr cu el și care-i scris: "Dragă Jean. Ti-ai semnat sentința de moarte".-

Asasinarea lui DUCA la Sinaia, a fost posibilă numai datorită neglijenței siguranței de a organiza o pază serioasă și a propriei ușurințe cu care DUCA trata aceste amenințări.-

Cu o zi înainte de a fi ucis, m-am plimbat cu el pe jos pe Calea Victoriei la ore 12 amiază, dela Clubul liberal până la palat, uitându-se la vitrinele prăvăliilor, când circulația pe stradă era cea mai intensă.-

La Sinaia, se luase o singură măsură. DUCA revenind dela palat, nu trebuia să pătrundă pe peronul gării prin intrarea principală, ci prin biroul șefului de gară, care avea o intrare separată în piața din fața gării.-

Din biroul șefului de gară trebuia să meargă direct la vagonul său care era tras în fața aceluși birou. Distanța de parcurs aici pe peron era scurtă.-

Nici o măsură de pază de nici un fel nu era însă lăsată pe peronul gării.-

Asasini se plimbaseră toată ziua pe peron așteptând revenirea lui DUCA de la palat și nimeni nu-i întrebaseră ce caută acolo.-

DUCA, nu ascultat dispozițiile de a descinde în biroul șefului de gară.-

Urmat de agentul de siguranță ce-l însoțea, a intrat prin intrarea principală, și pășind pe peron mergând spre doctorul COSTINESCU care-l aștepta și cu care trebuia să revie la București.-

Unul din asasini a aruncat atunci o petardă. La zgomotul produs de explozie, doctorul COSTINESCU și agentul de siguranță care avea misiunea să păzească pe primul ministru, au fugit.-

Asasinul s-a putut apropia liniștit de DUCA i-a pus pistolul în ceafă și a tras.-

El a tras atât de aproape încât în jurul rănei se vedeau urme de arsură produse de deflagrația cartușului.-

Cîteva ore mai tîrziu au venit la Sinaia cu un tren special, împreună cu TATARASCU, FRĂNASOVICI, INOULET și încă doi sau trei intimi a lui DUCA.-

Corpul lui DUCA era întins pe o canapea dintr-un mic salon al castelului Peleş. O batistă legată sub bărbie ținea gura închisă.-

În timp ce miniștrii erau la rege, au avut în aceeași noapte o lungă convorbire cu FIU DIMITRESCU.-

Am căpătat impresia, care ulterior mi-a fost confirmată și de FRĂNASOVICI, că cei de la palat și însăși regele, erau speriați de cele întimplute, dar nu nemulțumiți de dispariția lui DUCA.-

Autoritatea de care se bucura și atmosfera de cinste care-l înconjură, însurea multe din socotelile lor. Dacă DUCA ar fi trăit, multe din cele ce s-au întimplat mai tîrziu nu s-ar fi întimplat.-

Duca era sărac și nu simțea nevoie de a avea bani.-

Avea un singur rînd de haine, un pantalon vîrgat și o haină neagră, usată, o singură pereche de pantofi. Vars purta

uneori la haina neagră un vechi pantalon de doc verzui și pantofi de pînsă gris.-

Locuia un apartament modest. Biroul său mic era mobilat cu un divan, un dulap, o masă de brad bălțuit și un scaun de brad bălțuit ca cele de bucătărie. Nu avea covor pe jos.-

x

FRANASOVICI și colonelul POMPOIU s-au spus:

După asasinarea lui DUCA, CORNELIU CODREANU s-a refugiat la o vară a ELENEI LUPESCU, a cărei nume îmi scapă.-

A fost adăpostit de ea cu știres ELENEI LUPESCU pînă în ziua procesului cînd s-a prezentat în instanță și a fost arestat.-

Partidul liberal revoltat de atentatul nișelesc împotriva președintelui său, era sigur că CODREANU va fi condamnat. TATARASCU spera că prin condamnare să înceapă și rezolvarea problemei Gărzii de Fer.-

Deoarece colonelul POMPOIU care era prieten și cu de casă a lui FRANASOVICI, primise instrucții să activeze în acest sens în sinul Tribunalului Militar.-

Generalul GH. MORUZZI, care era inspectorul Cavaleriei, avea simpatie pentru legionari și era prieten cu generalul ZIZI CANTACUZINO, care era implicat în proces.-

El a stăruit pe lângă membrii Tribunalului Militar să achite pe CODREANU și pe generalul CANTACUZINO.-

Judecătorii militari ezitau însă, deși și ei doreau același lucru, parte din simpatie pentru legionari, parte din teamă de represaliile legionarilor. Ei au spus generalului MORUZZI că nu pot pronunța schitarea, deoarece colonelul POMPOIU le spunea mereu că regele vrea condamnarea.-

Comisarul regal special, colonel PETROVICESCU, cînd instrucțiile ce avea, pusese concluzii pentru schitare.-

Atunci generalul MORUZZI a cerut o audiență regelui, pe care-l cunoștea bine de multă vreme, și l-a întrebat dacă e adevărat că stăruie pentru condamnare.-

Regele i-a răspuns că nu se amestecă, judecătorii fiind lăsați să hotărască așa cum le dictează conștiința.-

Dela palat, MORUZZI s-a dus direct la Tribunalul Militar, care era în plină dezbateră a procesului. Trezind prin sala de ședință, a intrat în camera de consiliu. Ședința a fost imediat suspendată, și MORUZZI a comunicat tribunalului că regele nu insistă pentru condamnare.-

Achitarea a produs o vie indignare în sinul parlamentului, și se murmura puternic împotriva regelui.-

Regele s-a supărat și a voit să schimbe guvernul, formând un guvern AVERESCU.-

TATARASCU a convocat atunci majoritățile parlamentare și teama de a părăsi puterea a calmat indignarea parlamentarilor. A reușit să restabilească situația și la palat.-

Înă în 1937, după pierderea alegerilor de către TATARASCU, regele a avut o atitudine fluctuantă față de legiunii.-

Se temea pe de o parte de un atentat față de el și mai ales față de EMIL LUPESCU, iar pe de altă parte își făcuse iluzia că va putea arage de partea sa tineretul care din ce în ce mai mult se înrola în gardă.-

În vederea unei politici de destindere, a fost adus subsecretar de stat la Ministerul de Interne EUGEN TITRANU. Acesta era membru în cripa de extremă dreaptă a partidului liberal, fusese în tinerețe adept ideologic al lui CHARLES MAURRAS și a grupului regalist francez. Cu născut colaborase la Cuvântul și se apropiase de gardă.-

Că subsecretar de stat la Siguranță, obișnuia să puie în plicul de rapoarte ce se trimiteau regelui, rapoarte false asupra membrilor din partid de concurența cărora se temea.

FRANASOVICI, care primea și el aceste rapoarte ni-a arătat de mai multe ori asemenea rapoarte, din care unul era și împotriva sa.-

TITRANU, împotriva insistenței grupului parlamentar a celor mai apropiați colaboratori a lui DUDA, a autorizat un congres studențesc în Ardeal. La întoarcere, studenții au profanat și spart în gaze Sinaia placa de bronz ce se pusese pentru veselirea și comemorarea atentatului.-

Reacțiunea puternică din sinul partidului determinată de grupul parlamentar sus arătat, a obligat pe TATARASCU să scoată pe TITRANU din guvern.-

X

VICTOR IANACHE ni-a povestit că în urma infringerii guvernului TATARASCU în alegerile din 1937, regele s-a speriat cu atât mai mult cu cât situația internațională devenise mai incertă.-

Când a format guvernul GOGA-CUZA, el a spus lui GOGA, că atât timp cât CODREANU va fi în viață, nu va fi liniște în țară. GOGA a înțeles aluzia ce i se face, dar nu a vrut să ia asupra sa riscul suprimării lui CODREANU.-

GOGA era un om dornic de a gusta condei plăcerile vieții și niciodată un om hotărât de acțiune. Trăie larg fără muncă, parte finanțat de GIGURIU și IONEL MARINESCU, parte prin mijloace mai puțin onorabile.-

Când a părăsit Ministerul de Interne în 1927, a ridicat tot disponibilul fondurilor secrete existând în casă, în sumă de lei 13 milioane. Când a izbucnit scandalul, s-a dus la Patriarhul MIRON CRISTEA cu care era prieten, și apoi a declarat că neputând spune public ce a făcut cu cele 13 milioane din fondul secret, s-a spovedit patriarhului, care nici el la rândul său nu putea spune nimic.-fiind ținut de obligația religioasă de secret a spovedaniei.-

I-MANDI mi-a spus că GH. CUZA i s-a plins de purtarea lui GOGA, care, atunci când s-a făcut fuziunea între partidele lui GOGA și CUZA, a primit de la germani suma de lei 5 milioane pentru susținerea propagandei noului partid format, dar care și-a însușit singur toată suma, și nu a dat nimic nici partidului și nici lui CUZA.-

Soția lui BUGA mi-a povestit că a fost invitată odată de doamna GOGA la Ciucea. Castelul era excepțional de frumos mobilat cu mobilă veche italiană autentică. Doamna GOGA i-a arătat într-o magazie un alt rând de mobile, tot atât de frumoase, suficiente să mobilare încă odată încăperile. Acest mobilier servea atunci când doamna GOGA voia să schimbe decorul casei o înconjură.-

X

Stăruit de CALINESCU, regele a suspendat constituția. Noua constituție a fost redactată de ISTRATE MURESU și CANGIOU

MURESU atinge astfel punctul culminant al evoluției sale politice oportuniste. Începuse cariera sa politică ca membru al partidului liberal și datorită talentului său oratoric și asei sale culturi juridice și umaniste, avusese un început strălucit de carieră.-

Deputat în Camera din 1922, fusese desemnat ca reporter la Constituție și se vorbea de el ca viitor ministru de justiție

MURESU era însă doborât de dornic de bani. Când BRATIANU a cerut inserierea în constituție a exproprierii sub-

solului și a principiului că proprietatea e funcție socială, familia CANTACUZINO, care avea întinse terenuri petrolifere în jud. Irehova s-a alarmat.-

Deja în 1917 familia CANTACUZINO reușise să obțină ca aceste terenuri să nu fie cuprinse în exproprierea moșilor.-

DUDA mi-a spus că în 1917, la Iași, BRATIANU constituise un guvern cu caracter național în care intrase TACHE IONESCU și TIPOULESCU.-

MIȘU CANTACUZINO era împreună cu frații săi, cel mai mare moșier din țară, și era membru influent în partidul lui TACHE IONESCU. Acesta a condiționat aderința sa la votul modificării constituției și exproprierea moșilor, de găsirea de formule care să salveze proprietățile de terenuri petrolifere a familiei CANTACUZINO.-

Terenurile petrolifere au fost astfel exceptate și familia CANTACUZINO a rămas cu proprietăți de circa 25.000 ha.-

În 1923, noua constituție punea din nou în primejdie această proprietate prin exproprierea subsolului.-

DUDA mi-a spus că familia CANTACUZINO a angajat atunci ca avocat pe NICOLSCU, care era raportorul constituției ca să se opună la expropriere.-

NICOLSCU a desfășurat atunci în parlament o vie acțiune, atât în ședință cât și în comisii și între membrii partidului, împotriva exproprierei subsolului și a principiului proprietatea e funcție socială.-

I s-a luat atunci delegația de raportor la constituție.

Oțivă mi s-a spus, în 1927, a fost exclus din partidul liberal pentru indisciplină.-

În guvernul GOGA-CUZA din 1937 a fost foarte scurt timp ministru de externe. A reușit însă în acest timp scurt să determine încheierea unei tranșacții între stat și contele MIRES a cărui avocat era într-un proces de expropriere pentru a-și putea încasa onorariul care era fixat procentual după suma ce va obține în favorul clientului său.-

x

Pe baza noii constituții din 1938 s-a constituit Frontul Renașterii Naționale și s-au numit consilieri regali.-

ARDELESCU a definit Frontul Renașterii Naționale, "un bordel nou cu curve vechi".

MIRALACHE fusese numit consilier regal. Consilierii regali purtau încă uniformă și MIRALACHE a îmbrăcat această uni-

formă. Când a venit să depună jurământul la palat astfel îmbrăcat, URDAREANU eduse oțiva fotografii la intrare care l-au fotografiat, și această fotografie a apărut în toate ziarele.-

Îmbrăcarea uniformei frontului implica ideea adeziunii la front și deci recunoașterea dizolvării partidelor și formarea unui partid unic.-

MIHALACHE mai îmbrăcase și în trecut o altă haină deosebită țărănească.-

În 1928, când se apropia luarea guvernului de partidul național-țărănesc, TITULESCU a socotit că e bine ca MIHALACHE să fie în contact cu occidentul și să fie cunoscut de lumea politică de aci.-

În acea vreme, țăranismul era la modă în occident, și oănașii lui MIHALACHE scoasă din pantaloni a stîrnit curiozitatea la Paris și la Londra.-

La Londra, TITULESCU l-a dus pe MIHALACHE la o recepție la palatul regal spre a fi prezentat regelui Angliei.-

Protocolul englez era însă că la recepțiile de la Curte, bărbații trebuie să fie îmbrăcați în frac, cu pantaloni scurți de mătase neagră, încheiați sub genunchi, astfel cum se purta la începutul secolului trecut. Ciorapi lungi de mătase neagră îmbrăcau pulpa piciorului, care e încălțat cu un fel de papuci de lea, care au în față de fundă lată de mătase.-

Îmbrăcat astfel, MIHALACHE s-a prezentat la Curtea Angliei.-

x

VICTOR IAHANDI mi-a spus:

În primăvara 1939, față de apropierea pericolului de război și a amenințării germane împotriva noastră, regele de acord cu CALINESCU au hotărît suprimarea lui CODREANU.-

Regele urma să facă o călătorie în occident și la întoarcere să viziteze pe HITLER. Suprimarea trebuia făcută după vizita la HITLER.-

Regele s-a înțeles în linii generale cu HITLER pe colaborare economică și politică neutră. HITLER i-a declarat că nu se amestecă în politica internă română.-

Regele a telegrafiat atunci lui CALINESCU că totul e în ordine.-

Regele voia ca uciderea lui CODREANU să se facă în timpul lipsei sale din țară, spre a-și degaja orice răspundere.-

CALINESCU a reușit cu greu să decidă pe generalul BENGHIU care era comandantul jandarmilor, să organizeze uciderea lui CODREANU și celor 13 asasini. Generalul BENGHIU a acceptat numai atunci când CALINESCU l-a asigurat că regele a hotărât această executare.-

Pentru a nu-și lua singur întreaga răspundere și a nu da regelui posibilitatea de a se desolidariza de el, CALINESCU a organizat astfel acțiunea, ca uciderea să se facă după ce regele intrase în țară.-

Regele a fost abătut de supărat încît la Brașov, unde guvernul în frunte cu CALINESCU îi ieșise în întâmpinare, regele nu a dat mîna cu CALINESCU.-

x

TATARASCU mi-a spus că după revenirea regelui din această vizită la HITLER, regele credea că reușise să găsească o modalitate de conviețuire. Regele era convins că Germania va pierde în cele din urmă, și era decis să cedeze la toate cererile Germaniei în fața ei victorioasă, pentru a ajunge la finele războiului cu armata intactă, chiar dacă nu ar mai stăpîni decît Oltenia.-

În cursul iernii 1939-1940 însă, TATARASCU și GAFENCU, care era ministru de externe, au încheiat un acord secret cu Franța și Anglia pentru distrugerea zonei petrolifere în cazul unei ocupații forțate germane, Franța și Anglia se obligau să ne plătească despăgubiri integrale pentru aceste distrugerii.-

Germanii au găsit acest acord în arhiva Ministerului de Externe Francez, atunci cînd au ocupat Parisul.-

TATARASCU recușea că această descoperire a făcut ca HITLER să piardă orice încredere în regele CAROL și a fost unul din motivele care au contribuit la detronarea sa.-

x

x

x

Generalul PÂTTĂLI mi-a spus că după asasinarea celor arestați la Jilava și a lui IORGA, a avut loc un furtunos consiliu de miniștri. Mareșalul ANTONESCU era impresionat de revolte care se produceau în opinia publică și care se răsfîngea și asupra lui.-

ANTONESCU a cerut legionarilor din guvern să dezavueze actul săvârșit, și conducerea Gărzii de Fier să se desolidarizeze de făptuitori.-

SIMA a declarat că actul nu a fost premeditat, ci a fost o reacție spontană a legionarilor care dezgropau corpul lui CORNELIU CODREANU surprinși de durere și revoltă la vederea cadavrului șefului lor și considerând că justiția întârzie să pedesească pe vinovați, ei și-au făcut dreptate singuri. SIMA la început a refuzat să dea așa declarație împotriva autorilor.

Dar ANTONESCU a spus că el nu înțelege să prezideze un consiliu de asasini.-

De câteva ori, în cursul discuțiilor, SIMA s-a sculat cu colegii săi din guvern și a trecut în camera alăturată spre a se consulta cu ei și cu alți conducători ai legiunii, care nu erau membri în guvern.-

În cele din urmă, față de insistențele lui ANTONESCU, s-a redactat o declarație rezultat al unui compromis între cele două țoțe, care nu a mulțumit pe nimeni.-

De atunci s-a produs în realitate ruptura între ANTONESCU și legionari, ANTONESCU tinzând să-și apropie întreaga putere iar legionarii tinzând la înlăturarea lui ANTONESCU.- Tensiunea s-a adâncit și a dus la rebeliune.-

Asasinarea lui IORGA a produs o revoltă puternică în armată, IORGA bucurându-se în corpul ofițeresc de un mare prestigiu.-

Față de reacțiunea pe care a stârnit-o în armată ANTONESCU a convocat o întrunire a tuturor generalilor și colonelilor comandanți de unități din București, în care s-a desolidarizat de asasin și a infierat omorul. ANTONESCU încercase să salveze pe IORGA.-

Când seanta a fost ridicată de legionari de la vila sa din Sinaia, Ioana IORGA a telefonat lui ANTONESCU, care a dat ordin legiunii de jandarmi Prahova, să bareze șoseaua și să oprească automobilul, liberând pe IORGA. Automobilul trecuse însă înainte ca jandarmii să ajungă să bareze drumul.-

Generalul PANTAZI mi-a spus că la finele anului 1943, mareșalul ANTONESCU văzând războiul pierdut și așteându-se din ce în ce mai izolat, în ostilitatea crescândă a opiniei publice,

a simțit nevoie să strângă în jurul său rîndurile armatei și să obțină sprijinul necondiționat al ei în rezistența ce voia să desfășoare.-

El a convocat astfel o întrunire a generalilor și ofițerilor superiori din București la o conferință ce a avut loc în localul Școlii de Război.-

ANTONESCU le-a arătat că situația este grea, dar și-a manifestat încrederea în puterea militară a Germaniei și în armele noi ce aceasta va folosi în curînd.-

ANTONESCU a spus ofițerilor că el nu are partid și că se sprijină exclusiv pe armată. El a spus ofițerilor "Dvs. sînteți partidul meu" și a cerut sprijinul lor necondiționat pentru a putea conduce mai departe destinele țării.-

Unul din generali a răspuns în numele tuturor că armata rămîne strînsă în jurul său, și conferința s-a terminat.-

x

Generalul MISU PANTAZI se numea după numele său adevărat CONSTANTIN CONSTANTINESCU. I-a rămas ca nume de botez scot de MISU, fiindcă așa i se spunea în familie ca copil. Mai tîrziu a luat numele de familie PANTAZI după numele bunicului său după mamă, scotînd mai distinsăesonanță grescă a acestui nume.-

x x

x

Generalul PANTAZI și-a spus că imediat după rebeliune, mareșalul ANTONESCU a cerut generalului ALDEA un raport asupra acțiunii unor ofițeri legionari din armată.-

Generalul ALDEA a venit cu două rapoarte, elocutivite de el în sens contrar, unul favorabil și altul defavorabil.-

Întrebat de ANTONESCU ce înseamnă aceasta, el a răspuns că nu cunoștea care era părerea mareșalului, astfel că a întocmit două rapoarte, în ambele ipoteze, urînd ca mareșalul să aleagă pe scot care-i convine.-

Mareșalul s-a indignat și a refuzat să mai lucreze cu el, ceea ce a determinat trecerea lui ALDEA de partea adversarilor lui ANTONESCU.-

x x

x

/.

Generalul DOBRE mi-a spus că colonelul cehoslovac PIKA, acel care în 1945, cu gradul de general, a devenit șeful Marelui Stat Major al armatei cehce, a fugit din Cehoslovacia atunci când HITLER a ocupat țara sa și s-a refugiat la noi.-

Aci, cu știrea generalului DOBRE a lucrat sub un nume fals la uzinele Cugir până în 1943.-

Atunci a venit la generalul DOBRE și i-a spus că se teme că germanii au dat de urma lui și va fi prins, astfel că își ie rămas bun, fiind că va fugi. Si a fugit prin Bulgaria în Turcia.-

x x
x

Generalii PANTAZI și DOBRE mi-au spus că ALEXIANU, fostul Guvernator al Transnistriei era deosebit de necinstit. Se menținea în postul său datorită influenței și sprijinului doamnei GOGA, care profita financiar de delapidările lui ALEXIANU.-

Astfel, ALEXIANU care se considera guvernator al unei țări autonome, a vândut o cantitate de grâu în Elveția direct, fără aprobarea și intermediul ministerului nostru al Economiei Naționale și și-a însușit devizele pe care le-ar fi depus în Elveția.-

NEAGU a spus de mai multe ori mareșalului ANTONESCU că ALEXIANU e un hoț.-

Până în cele din urmă ALEXIANU a fost scos din funcția sa din această cauză, dar nu a suferit nicio consecință, datorită sprijinului doamnei GOGA.-

Dacă este exact că ALEXIANU avea depuse sume importante la băncile din Elveția, cred că statul nostru ar putea recupera acești bani.-

În adevăr, copii săi sînt în țară și ar putea fi obligați să facă cercetări la băncile din Elveția întrebînd în scris și cerînd relații asupra unor eventuale depozite ale tatălui lor.- Banca de Stat are desigur un tabel a băncilor principale unde un asemenea depozit ar fi probabil.-

Dacă statul ar face cercetări este evident că băncile elvețiene ar refuza să dea relații. Ele nu pot însă refuza cererea copiilor lui ALEXIANU, care ar dovedi calitatea lor de singuri moștenitori.-

x x
x

PANFIL SEICARU a devenit proprietar de ziar în 1927, fiind a înființat ziarul "Curentul". Până atunci colabora la ziarul "Cuvîntul" a lui TITUS ENACOVICI.-

După moartea regelui FERDINAND, "Cuvîntul" luase o atitudine fățișă în apărarea revenirii prințului CAROL.-

Pentru a destrăma redacția acestui ziar și a-i slăbi influența, DUCA care era ministru de interne, a dat lei 2 milioane lui SEICARU pentru a înființa un ziar concurent spre a lua locul pe cât posibil a ziarului "Cuvîntul", căruia i se va reduce astfel tirajul.-

S-a născut astfel ziarul "Curentul", SEICARU plecînd împreună cu CRAINIC și redactînd noul ziar.-

În acea vreme îndeplineam funcția de șef de cabinet a lui DUCA la Ministerul de Interne.-

Ziarul "Curentul" și SEICARU trăiau în bună parte din șantaj.-

Între alții, SEICARU a încercat un șantaj și împotriva lui TANCRED CONSTANTINESCU, fost ministrul Economiei Naționale în guvernul BRATIANU, care avea reputația de a fi fost necinstit. SEICARU a început o campanie violentă contra lui TANCRED CONSTANTINESCU. Acesta a socotit însă că-l va costa mai ieftin să scoată o gazetă împotriva lui SEICARU decît să se supună șantajului.-

A angajat un ziarist de SCANDAL BURILEANU care a scormit viața lui SEICARU și a schizitionat o serie întregă de dovezi împotriva sa. A apărut astfel ziarul "Ordinea" care a început să publice documentele compromițătoare contra lui SEICARU.-

Acesta s-a dat repede bătut, căci era un laș și a căsut la învoială cu TANCRED CONSTANTINESCU ca ambii să înceteze campania și să se menajeze reciproc.-

Domnul GERBORI, fost consilier de legăție în Italia în timpul războiului și însărcinat de afaceri după 25 August, mi-a spus că SEICARU intrase în timpul războiului în solda lui MUSOLINI și primise de la acesta în dar tipografia sa.-

ss/Alexandru Alexandrini

23 mai 1963.

Declarație

Subscribul Alexandru Alexandri ni
declara următoarele:

Îmi amintesc că în una din convorbirile
pe care le-am avut cu Patreagamu pe
la Tribunalul, acesta, vorbindu-mi
de doctrinele Partidului Comunist, mi-a
spus că adevăratul doctrinar al acestui
partid este Ducharin, discipolul preferat
a lui Lenin, înțeles de acesta ca un mare
săn ideolog.

Îmi-a recomandat atunci să citesc o
lucrare elementară de doctrină scrisă de
Ducharin și editată în limba franceză
sub numele de „ABC du Communisme”
pe care mi-am procurat-o de la Paris.
ultimor.

Patreagamu mi-a spus că Ducharin
preconizează o împăcare cu burghezia

după prelucrare puterilor de către clasa
unimci țese.

Patragarii sovietici că ~~acum~~ este soluția
justă pentru a se asigura o viață armonioasă
măiestrită ~~trăind~~.

x x x

~~Debut~~

~~Subscribit Alexandru Alexandru~~
~~de clasa unia teatru.~~

Marșalul Refutului Regelui mi-a spus
 că începând din anul 1913, Mihai Antonescu
 și-a îndreptat că ar putea realiza el însuși
 noștrii din așzboi printr'o pace separată. Tot
 fiind că într'un asemenea caz Marșalul
 Antonescu nu ar mai fi putut păstra conducerea
 țării, Mihai Antonescu și-a făcut, logic
 că ar putea rămâne el primul ministru.

De aceea marea insistență să se apropie de
 Rege și să câștige simpatia Reginei Elena.

De unde pentru atunci Regele era, fiind departe
 de orice contact cu conducerea statului,
 Mihai Antonescu a început să îl reguleze
 în audiența de lucru și să îl pună
 la curent cu desfășurarea evenimentelor.

De asemenea dese ori trimitea bugete
 mari de flori Reginei Elena, dar aceste erau
 doar pentru el o profunde antipatie la

Mihai Antonescu era și un câștigător simpatiei Regelui.
 De aceea în ziua de 23 August, când Marșalul Antonescu
 a fost arestat și era percheziționat, el s'a dat la parte. Dar
 Regele, a spus: "Nu ci și s'a acolo"

De asemenea el a încercat să ducă tratative de
pace separate cu Aliații, despre desfășurarea cărora
nu știa decât în parte la curent pe Mareșalul
Antonescu.

În afara de tratativele cunoscute, el a încercat
să ia legătura cu Anglo Americanii prin Prin-
cesa Martha Bibescu.

Știu de Prințesa Bibescu cu care aveam
legături de prietenie, că în primăvara anului
1944, după eșecul războiului lui Știrbei,
Mihai Antonescu i-a cerut să meargă să ia
legătura direct cu Churchill.

Prințesa Bibescu a plecat astfel la Constan-
tinopol și de aici a scris o scrisoare lui Churchill
pe care l cunoscuse personal foarte bine, și
lui Mac Donald, fiul fostului prim le-nut
șef al partidului Laborist, care ocupa un post
de subsecretar de stat în guvernul Englez, pe care l
cunoscuse deosebit de bine, întințat fiind prieten
intim al tatălui său.

Prințesa Bibescu l-a comunicat asigurarea
dată de Antonescu că dacă trupe Anglo Am-
ricane vor debarca la noi, armata Română
nu va trage nici un foc de armă împotriva
lor.

Amândoi i-au răspuns că trebuie să ne înțelegem
cu Rușii.

Rici fergesun uia a spus si generalul Pantozî uia confirmat, cã atunci când în primãvara 1944, de Chastelaine a fost pãrãsatã la uoi si arestatã, Mareșalul Antonescu i-a permis totuși si arbi o convorbire cu Marin. În acest scop el a fost dus de histesca în pãdurea Băneasa, unde a avut o convorbire de uoi bine de o orã singur cu Marin. Rici fergesun uia a spus cã el fi comunicat adeg lucrul, si ne intelegem cu Ruzii. A asigurat si i pe Marin cã daci se face o lor. turci de stat pentru esirea din rãzboi, daci angli. americane vor debuta la Constanta.

Generalul Pantozî uia a spus cã în Februarie 1944, când Mareșalul Antonescu a fost la Hitler, generalul Ion Scheideghe, ministrul nostru la Berlin, i-a comunicat cã rãzboiul e definitiv perdut si cã Hitler a incercat tratatke prin Suedia. L'a rugat si si un spui a aceste. Când Antonescu a ajuns si la Hitler, acesta din urmă i-a spus supãrat si fãsc: „Mihail Antonescu trãiezi.”

Mareșalul Antonescu i-a rãspuns: „Si stã trãiezi.”

Surprinz Hitler a rãtburat: „Cum trãie a spus?”

În Antonescu, aflat pe generalul Ion Ionescu, a
răspuns: „Da, mi-a spus. Dar nu l-am pus aici
ca să stea în jurul căsătoriei. De, Mihail Antonescu
trebuie fiindcă trebuie să ştie a vrea adversarul,
dar ocazia un asemenea război nu voi rămâne
neînvingător angajamentelor mele.

În tot cursul şederii la cabinetul general
a lui Hitler, acesta nu a dat un cuvânt şi nu
a adresat nici un cuvânt lui Mihail
Antonescu.

După 442 generalii Pantoni şi Dobre comrese-
rie pe Antonescu şi de război în legiunarii,
pentru ca regiunea să se arde şi un sprijin
politic.

În acest scop generalul Dobre a primit un număr
de trupe şi s-a pus de acord cu delegatul legiunari-
lor ca să fie puşi în libertate legiunarii care
să arătaţi pe o listă de accepti delegaţi, pentru care
să garantezi că aderă la regiunea Antonescu.

Mihail Antonescu i-a trimis tot ce generalul
Dobre voia să se facă o platformă politică per-
sonală şi reprezentare în Cristescu au convenit
pe Mareşalul Antonescu că ar fi foarte

primăria pentru el dacă legiunarii ar fi liberi
să se poată avea oarecare în aşiguranţa
lor.

Astfel marşarea de război a eşuat.

— 36 —

365 253

Generalul Pantazi nu a spus că Mareșalul
Antonescu a cerut de mai multe ori lui Hitler
să extrădeze pe frontații legionari ce erau în Germania
și fiind eliberat, pe care Hitler nu a putut
ca o amenințare împotriva lui Antonescu.

În 1943 Horia Sima a fugit în România și s-a refugiat
în Italia.

Antonescu a fost obligat să-l lase pe Hitler și a cerut
ajutor de la Mussolini ca să-l extrădeze ceea ce
Mussolini a făcut.

În urma acestor negocieri de fugă, Hitler, care
a dat satisfacție parțială Mareșalului Antonescu
a pus pe toți legionarii din Germania în libertate.

În 1942, Mihai Antonescu a sugerat Primăriei
 București să îi dea o re compensă materială.
 Ca să nu fie țigăru a sugerat să îi dea și bani
 Pantofi.

Astfel, cu aprobarea Mareșalului Antonescu
 Primăria a donat un teren la Dorobăști lui
 Mihai Antonescu și lui Pantofi, care nu a
 refuzat să le primească.

Mihai Antonescu nu și l-a acceptat și l'a
 fi revândut apoi Primăriei cu 40 milioane
 lei.

În ziua de 22 August 1944, după întoarcerea
 Mareșalului Antonescu de la Bacău, Mihai
 Antonescu i-a propus să fugă împreună cu un
 avion și să ajungă în Spania. Pentru o
 asemenea aventură Mihai Antonescu a dus
 în total 3 milioane de franci elvețieni din cei
 10 milioane scosi prin Banca Națională pentru
 Instruirea refugiaților politici în caz de ocupație
 forțată, ^{Aușt} ⁱⁱ ^{Chia} ~~banii pe care~~ ^{au} parte la el acasă,
 parte în casa sa de fier personală la Muntele Sicău
 au fost găsiți după 23 August.

Mareșalul Antonescu nu a refuzat să plece

și a venit la Mihai Antonescu să-i dea cuvântul
cât un răplac.

În Rusia Mihai Antonescu a regretat mult
că l'a eschivat.

El credea totuși că nu va fi judecat în țară,
ci la Nuremberg și va fi achitat pe baza trată-
tului de pace separată.

* 465

~~După abdicarea Regelui Carol II, Elena Lupescu
a rămas pe lângă acesta și-l va urma și pe
Vovodul Mihai, pe Pușcin cu în spumă.
ea, sperând că astfel va crea dificultăți mari
la regalerii Antonescu.~~

~~Acuma nu a refuzat să accepte plecarea Vovodului
Mihai~~

~~De Talăncuș un... spus:~~

~~După venirea la putere a Mareșalului Antonescu,
a fost făcută lege de declarație publică asupra
fondurilor secrete existente sub regimurile an-
terioare, a fost o lege prin care li a desființat
și a ordonat arătarea lor de o comisie prezidată
de un consilier de la Curtea de Casație.~~

~~După foarte scurt timp nu a văzut că
existența fondurilor secrete e necesară și~~

4 b-3 284605

Generalul Pantari afirma ca bitălia de la
Iasi s'a pierdut oza de uger datorita
trădărei Generalului Filip Agricola
Comandantul diviziei 7^a, care ~~este~~ ^{trece}
parte din corpul pentru răsturnarea
Marșalului Antonescu și un a apăs decât
o slabă rezistență steaului Sovietic.

4

5

~~4~~

255

Mareșalul Antonescu fusese crescut de bunica sa, nume tatălui său atunci ~~Tatăl~~ părinții săi se despart și se recăsătoriseră. El urma să se mărită cu o fată pe tatăl său. Generalul Pantziș a promis că trebuie să-l ducă în el în automobilul printr-o curtea, Mareșalul i-a spus că acolo e un mic copil tatălui său. Pantziș a propus să meargă să-l vadă, dar Antonescu a răspuns că nu merge și nu e fost mic copil, nici la ~~acele~~ rămas mânăru fiind că Tatăl său i-a făcut rugămintea să se recăsătorească cu o cerșetoare. Mai mult, a avut și copii în ea astfel că are fața ei pe cea de altfel un i-a văzut mic copil.

În școala militară s-a jucat foarte dur cu cunagi săi, astfel că a fost pus în Căminul Roșu, pentru că... rămas totuși viața. De atunci

Și-a făcut numele de om tare în armată, de la călărie, se sublocuțent la șalati în timpul revoluției din 1907 trăsesse fiară ordin superior într-un grup de răsculați cu amenințarea Prefecturii.

După terminarea zilei de război a fost numit
în statul Major al generalului Pryan ca
comandă Corpul de armate din Joz.

Astea l'a făcut un overt și l'au pus să
de curând s'au manifestat în Antonsen
a căpătat un esecutiv excepțional asupra
sa, deși în bună parte legătură sentimen-
tala a l'a vădit într' Antonsen și
Ost Pryan.

La Joz, în timpul primului război, când
Pryan era șeful statului Major, Antonsen
deși era numai gradul de Capitan era consi-
derat ca un factor hotărâtor și generalii
făceau atenție la el.

Când s'a produs atacul permanent la
Mărășești, generalul Cristescu care
comanda armata I a venit la Joz. S'a
făcut o conferință la care au luat
parte Regele Ferdinand, Ionel Moțianu,
generalul Pryan, generalul Cristescu și
Antonsen.

Generalul Cristescu, care era foarte cunoscut din
cât mai buni generali, a spus că un puternic
ajutor dat fiind că armata noastră pășise
înaintea.

Regele Ferdinand al II-lea. Antonescu a intervenit hotărât și a spus că trebuie să se joace cu orice preț. Astfel s'a tulburat generalul Cristescu din cauza frigului și Antonescu s'a dus la Mărășești și observare operațiunile.

~~Debutul~~ Serenarii atacului nostru. La noi n'au rămasese un ultim batalion de rezervă, batalionul n'au mai avut ~~de~~ de rezervă n'au desu. Atunci în luptă, acest batalion a ~~construit~~ contra atacat puternic și după aceea Serenarii un an n'au mai atacat, astfel că acest ultim batalion a dat luptă bitărie.

După război, Antonescu a rămas atașat lui Ionel Brătianu și era foarte liberal.

Atunci timpul războiului cât și ca atașat militar la Londra și Paris și în creșterea legăturii cu cercurile militare și politice occidentale, și ~~în~~ avea o ~~poziție~~ poziție politică externă net ostilă germaniei.

De aceea, în 1933, când după venirea lui Hitler la putere s'a luat puterea de

Hitler, s'a misent la noi necesitatea reînarmării
și trimțându-le legăturile cu Franța și Anglia,
Duca a cerut Regelui Carol, atunci când a
fost necesar să facem jurământ, să conștientizeze
că Antonescu și pe unii din el și al lui
stat major, deși arde unii și alții de
general de brigadă.

După moartea lui Duca noi am survenit
repede neînțelegeri între Antonescu, Rege și fe-
deratul Paul Angelescu care era ministrul
de război și a fost răsculcat.

Supărat el s'a apropiat din ce în ce mai
mult de legionari. Sora sa și Mihail Antonescu
l'au răsculcat mult în această direcție.

Antonescu a spus rătăciți și lui Panty, că
sora sa și Ico l'au răsculcat pe scările
legății germane.

Pe Mihail Antonescu l'a cunoscut atunci
când s'a făcut raportare lui procesul
de bogamie. Toți avocații la care s'a adresat
au refuzat să îl apere temându-se să
fie răsculcați de Rege, deși erau se-
știa că procesul este pierdut.

7
Singer Mihai Antonescu s'a oferit și de 257
atunci au rămas prieteni. Pantea spune
că între Mihai Antonescu și ~~so~~ soțul marșalului
există o legătură sentimentală.

Antonescu a deposedat o altă ducă din ce în
ce mai nepăsătoare față de Rege.

Când s'a născut la București statuia
lui Ionel Brătianu, Regele, ca să un fi
în București în acea zi, s'a dus în inspec-
ție la Chișinău unde Antonescu
comandantului Corpului de Armate.

Antonescu nu a rămas să-l primească,
ci a plecat la București ca să asiste la
născutarea statuii lui Brătianu, și
a lăsat la Chișinău un înlocuitor.

Ulterior, după ce și căștile populare
printre legionari, a respectat măsurile
din Chișinău, și a făcut un raport foarte
tare guvernului asupra modului con-
ducut de el regiunea, cum erau tratate
legionarii în închisoare. El a dat
un raport printre legionari.

atunci s'a luat comanda.

După decizia Regelui Carol II, Mene
Ducea a răstănit pe lângă a acestor soți a
măi și pe Voievodul Mihai, pe Pușcar cum
îi spuneau ea, locuindu-se cu astfel de
cauza unei dificultăți mareșalului Anto-
nescu.

Acesta însă a refuzat să accepte pe cămin
Voievodului Mihai.

pag 763

Al Titulescu în viața sa:

După venirea la guvern a Mareșalului
Antonescu, acesta a făcut legi de declarație publică
impunând fondurilor secrete existente sub
regimurile anterioare. S'a făcut o lege prin
care aceste fonduri secrete au fost desființate
și s'a dispus cercetarea modului cum
fuseseră folosite de guvernul Tătărescu,
Cercetarea s'a făcut de o comisie prez. de
un membru detașat de la lupta de luptă, în drept
de apărare la complexul "austeri curți".

După aceste surse timp însă Antonescu a
vădit că existau fonduri secrete e
necesari pentru guvernare și foarte comode.

765259

La plecare a din țară, Elena Lupescu a
lăsat, probabil din ordinul său, un listă în locu-
rile a toate scrisorile și cărțile de vizită pe
care le primise de la diferite persoane politice
amice sau din societate.

Legionarii au publicat toate aceste listă într-un volum,
mediat ~~după~~ ^{după} formațiunea jurnalelor An-
tulescu.

Cei interesați au cumpărat însă în câteva ore
toate exemplarele din librăria astfel încât
listele a fost foarte puțin cunoscute.

~~parte comu.~~

258

Pe aceea a făcut o nouă lege prin care li-a
reînființat. Pentru ca apăsura publică să nu
ia cunoștință de această contradicție în atâr-
tându-se, legea nu s-a publicat în numărul
curent al Monitorului Oficial, ci într-un
număr bis, care nu s-a impărtit abonatilor
și nu s-a putut răzbinde.

Directorul general al Monitorului Oficial, Băneanu
care era un protejat al lui Căcioc, i-a
adus faptul la cunoștință și i-a dat un
exemplar, pe care Tătărescu l'a depus pe
masa Institutului de Legătură spre a fi
investigat.

Prima lovitură de aruncare găsea justificată
toată plătita făcută de Tătărescu din fondurile
secrete, fapt de domn sume.

O sumă de lei 40 milioane lăsa Pintulea
Nicolae când a fost obligat să părăsească țara
în urma căsătoriei sale cu Sau Dimitrescu
Thauri, și o sumă de lei 6 milioane cu care
s'a achiziționat la olicitate în Thiutatu o
casă veche, făcută ieri printr-o notă
fără urmă.

Curtea de Localitate, cu asistenți de apel, a sosit
justificată plăta ~~de~~ către Principele Nicolae,
riturată era conformă cu scopul pentru care
fundurile de creșterea ei, guvernul ~~era~~ fiind
înveran și afecțiune deosebită pentru Curtea
publică e necesar să facă o anumită plată.
Localia nu a sosit plăta către obștile
Moldaviei justificată și l'a condamnat să
o restituie.

~~De~~ Eliza Moldaviei a scris atunci Margala-
lui Butovici o scrisoare, spunându-i că
este necesar să de la creșterea unei căi
atât de folositoare, și i-a o dat la cunoștință că
va vinde o parte din averea ei pentru a plăti
să nu fie obligat la restituire.

Rezultatul a fost că Margala Butovici sa
reprezentat și a acoperit suma din fondul
de creștere a creșterii.

*
În timpul războiului civil din Spania,
guvernul nostru a primit o propunere de a
vinde revoluționarii Spaniei cele mai multe
din armoanele noastre de război, pe un preț
deosebit de avantajos.

Tătărău și Regle erau de acord cu acesta.

9 8
atunci mironide erau demodate, și au putut
obține se putea cumpăra un material
modern. 260

Germania s-a aflat de oaste tratative și a
făcut un energic demers diplomatic.

Tratatul obținut au căput, guvernul nostru
a negat existența lui, și pentru ce să nu rădăie
nici o armă, Tatara au găsit în generalul Paul
Angelus, au dat personal o naștere
ntreaga la Ministerul Jugestăriei armatei
cântând dosul în dosul orice urmă de
corespondență privitoare la aceste tratative,
și li-au ars ca să nu mai fie găsite.

Canicor mi-a povestit că în anul 1916,
Mareșalul Antonescu, văzând că economia
noastră mergea rău și că inflația creștea în-
grijorător, a răit să încredințeze conducerea
ntregii economii lui Canicor cu depline
puteri, punându-l la unu și la onoarei
Naționale.

În acest scop i-a ~~făcut~~ făcut o lege care
facea din Ministerul Economiei Naționale
un fel de dictator al întregii economii.

Știu că

după rebeliune, primul ministru al economiei Naționale fusese numit generalul Popescu. Dar fiindcă nu că a protestat împotriva amestecului lui Mihail Antonescu în conducerea ministerului său, a fost scos înainte curând.

În locul lui, la stăruința domnului Goga, mareșalul Antonescu a numit pe Ion Marinescu, director general al forței Lucrărilor, în realitate figurant la o astfel de societate fiind membru de pace al grupului Belgian Carlism care era proprietarul acestei societăți. Era un om mediu care un oraș alți calități decât aceea de a fi fost partizanul lui Goga pe care l fusese și de a aproba acum ca ministru de pace intervenții de afaceri ale domnului Goga.

Încapacitatea sa nu a abuzat pe mareșalul Antonescu și l schimbă, dar domnul Goga a reușit totuși să obțină ca să fie demis, și numit la Ministerul de Justiție.

Ca rezultat, s-a cerut mareșalului ca mai întâi de a accepta să aibă posibilitatea să îndrăgească amănunțit situația economică

și funcționarii, și Mareșalul a dispus ca
 întreg personalul ~~sub~~ de conducere a ²⁶¹
 ministerelor economice, îndrăgii miniștrilor să
 stea la dispoziția lui pentru a-i da orice
 informații va cere.

Concisor a făcut ^{atunci} un raport foarte trist
 către Mareșalul Antonescu, în care critică
 puternic modul în care erau economice și
 finanțele țării cauzând până atunci.

Ulrich Antonescu nu era mulțumit de
 înțelegerea Mareșalului de a da diploma
 puterii economice lui Concisor. El se
 temea că prin intrarea sa în guvern, lucrând
 permanent în Mareșalul, ar putea căpăta
 ascendență asupra acestuia, ~~contundent~~ și să
 devină influent pe lângă el, Ulrich Antonescu
 oare, putând merge eventual până la
 răsturnarea sa.

El a profitat de acest raport al lui Concisor
 spre a arăta Mareșalului că raportul este
 în realitate o critică a guvernării Mareșalului.
 Mareșalul care era foarte vanitos a fost
 impresionat de acest argument. S-a deprimat

for Concise and legible personal
encl.

Mountain & cove near: Ad male & fort summit
 Into in, ^{written in the old times} ~~the~~ ^{is} does not ^{in capital} as a fort
 very large & low.

Franciscu' mi-a spus ca in Trane
numai 438, (Hotelul Dick, un hotel
de externe al Polnei, a venit in Romania
orand, intrevede in Regel Carl la
Palat unde se desfasura manerale Regel.

Colonelul Beck fusese primit la intrare de
München, de către Hitler, și acceptase oferte
acceptarea a lui de la Aliați regiunea Teschen.

Președintele Ducez i-a spus ulterioar lui
Franzoni, că celorloră Nașfibi
~~anferonii~~ un al fi acceptat cedarea
Indiilor și să fi bătut cu germanii
daci Phora nimeni n-avea în oare
conflict. Președintele Ducez crede că
rezistența celui la să fi fost durabilă atunci
frontiera țării de Germania era unind
ostel și tencușile un puteau lupta cu
eficiență, iar foștii căpitanii din unind

11 2

bun organizate pentru o bună apărare.
~~Amintirea intervenției Franceze și~~
~~frank obligat să-l lase să se ducă.~~ 262
El socotea că naționalul nu putea să fi antrenat
fără interesul Rusiei, Franței și Angliei în
apărare, care se putea desfășura atunci în
conștiința unei bune.

Amintirea intervenției Franceze din
spate, a obligat noi pe Căli să se ducă.
Colonelul Beck i-a spus Regelui
Londra, că are mărșău din partea lui
Hitler să dărească România să scape Rusia
Subcupativă.

Regele Londra nu a refuzat ci a spus:
„Eu voi face pregătiri să particip la dezmembrarea
Călișlor. Vă promit noi și știți că eu
voi participa aici la dezmembrarea Poloniei.”

Colonelul Beck era un medic și
deseori se îngâmfa. Șoseaua mea, porțat
după ce Polonia a căzut și Colonelul
Beck urma să se refugieze la noi, Șoseaua
care era un sistem de externe a țării.

pe arondul protocolului din Ministerul de
Interne și el primise la frontieră.

Colonelul Dock nu s'a supărat și
a spus că el fiind Minister de Externe a
unei mari puteri, trebuia conform protocolului
să fie întâmpinat de Ministerul de Externe
personal și nu de un funcționar din
Minister.

Tot atât de îngăduitor era și generalul
Ritz Smigli, conducătorul Poliei.

Acesta fusese călăre timp mai înainte la
Doncurești și fusese găzduit la Palatul
Regal.

În același timp ca el era la Doncurești și
un unchi al Regelui Carol care era deosebit
găzduit la Palat.

Ritz Smigli ~~prezenta~~ a făcut atunci observația
că i s'ar fi dat lui un apartament mai
bun ca al cel ocupat de unchiul
Regelui. El fiind ^{considerat} val de ~~stat~~, i s'ar fi
trebuit să aibă apartamentul al unui
bun.

~~Colonelul Dock~~ ~~nu s'a supărat~~ ~~și~~ ~~a spus~~ ~~că el~~ ~~fiind~~ ~~Minister~~ ~~de~~ ~~Externe~~ ~~a~~ ~~unei~~ ~~mari~~ ~~puteri~~ ~~trebuia~~ ~~conform~~ ~~protocolului~~ ~~să~~ ~~fie~~ ~~întâmpinat~~ ~~de~~ ~~Ministerul~~ ~~de~~ ~~Externe~~ ~~personal~~ ~~și~~ ~~nu~~ ~~de~~ ~~un~~ ~~funcționar~~ ~~din~~ ~~Minister~~

*

Când Ploua a căzut, guvernul ~~Rosy~~
a trimis tyaurul Potomac în Anglia. Tyaurul
a fost amăr a trimis pe la noi la Constanta.

Germanii au aflat și au făcut un demers
diplomatic ngar o ce să refuza tyaurul,
pe care ei îl vor olea, cu la aerine lor ce
pradi sau despozubine de război.

Guvernul nostru nu a subscris în grabă
tyaurul pe un ras petrolifer englez ce era
la Constanta care a plecat mediu, și apoi,
a comunicat fermament regretul său de
a nu putea satisface cererea lor de a refuza
tyaurul, intru cât acesta plecase în momentul
când s'a plecat intervenția fermant.

Și Ioanșanici au a protestat ultimii ani
din viața lui Titulescu.

În momentul când a fost scos din guvern
în 1936, Titulescu a dat vedite semne de buclă
și dege de la buclă întinându-se vedre.

Pentru a avea o idee mai bună în vedre el lui

după unii de multe vreme unele stupeficante, iar
pentru a remedia deficiența sistemului glandular
seminale de care suferă și a epsei de hormoni
lune unor afrodisiace fără prescripție medicală.

~~Pe de altă parte, în unele state ca~~
~~ca Praga și Liga Națiunilor în chestiunea~~

cheltuielile sale deveniseră excesive.

Călătoria în toată Europa cu un vagon salon
luat din țară care rămânea permanent
la dispoziția sa în străinătate, pentru care
se plătea călătorie ferată și în mare parte plănuie
de locație.

Un alt obicei ce în hotelurile de lux în
care locuia să îndrăgea în afara de aparte-
mentul său și apartamentul care era situat
deasupra acestuia care rămânea gol spre a
nu fi deranjat de găzduirea unui locatar
deasupra sa.

Plătea sume mari gazetarilor străini, sume
care erau în total în disproporție cu serviciile
pe care acesta le făceau țării.

Pe de altă parte, în unele state ca
Sua ca Președintele a Ligii Națiunilor
în chestiunea agresiunii Italiene raportive
Abisiniilor, Italia și Germania formau
pe cale diplomatică o intrucțiune guvernamentală.

^{este de acord cu}
Român, de către Titulescu în
calitatea sa Președinte a Ligii Națiunilor. ~~este~~
~~conferința~~ 264

Titulescu a fost scos din guvern în timpul căl
ăriei în străinătate, guvernul Titulescu decizi-
sivă în integritate și reformându-se fără
el. Persoane nouă: Al. Aron de Externe,
Victor Antonescu cât și asigurările ce s-au dat
atunci de guvern Francez și Anglez, garantem
că aici o schimbare nu se face în linia
generală a politicii noastre externe.

Respirație

Francez și Anglez au uninit atunci pe
Titulescu ca membru în Consiliul de
Administrație a Soc. Canalului de Suez.

Putem timp mai târziu, pute și din cauza
său s-a suferit prin scaterie la neapăsări
din guvern, dezechilibrul sistemului său
nevroz s'a accentuat.

Titulescu călătorește de obicei în străinătate
însoțit de un nepot al Său Sergiu Penizer.

Acesta, împreună cu Sotă lui Titulescu au
scutit că starea acestuia îngrijorătoare putea
de la la incidente neplăcute dacă s'ar fi
vădit în public. L-au convins astfel să
meargă cu ei la St. Moritz în Elveția și

acel l'au se chestrat în vile pensiune în care locuia.

După cât-va timp însă, Titulescu a reușit să înghețe vigilența membrilor din familia sa care îl păseau, și în complicitate cu soțul său a evadat și a plecat la Paris.

Aci a dezvoltat pe știe sa și pe negotul care-l usătea și a chemat lângă el pe un alt nepot. Acesta a reușit să îl interneze într-un sanatoriu și după câte-va luni starea sa s-a ameliorat.

În cursul iernii 1939, Franciscu care era ambasador la Paris l'a rețut de mai multe ori.

Titulescu i-a povestit că Andre Tardieu, fostul prim ministru al Franței, care în timpul conferinței de pace de la Versailles în '19, fusese secretarul conferințelor celor 4 mari puteri de atunci U.S.A., Anglia, Franța și Italia, îi arătase un dosar secret a proceselor secrete ale acestor conferințe. Către el înspăimântase pe Titulescu care luase cunoștință de modul real cum erau problemele care ne interesează făcându-se tratate.

Într-o scrisoare către Transilvania și Banatul derivan în primul rând pe boze

principiului a afonabilității pe care cei 4 mari
 il proclamașeră și demn în tot timpul negocierii
 și pe care l'afisau și acum în public în
 marea de curute sonore, și în al doilea rând
 din ^{convențiile} ~~tratatelor~~ pe care Anglia, Franța și Italia le
 nchieseră cu guvernul Austriac înainte
 de intrarea noastră în război și pe baza cărora se
 produsese intervenția noastră.

Aste convenții fuseseră semnate din partea
 aliaților de către miniștrii lor a creditului la
 Viena și ~~pe~~ învestite cu depline puteri.

Aste convenții figuran în dosarul Conferinței
 de Pace, dar împreună cu ele existe și dovada
 că plenipotențarii aliați au arăsată dela
 guvernele lor reprezentare și consimțimint integral
 la cererile formulate de Austriac, și că
 semnaseră convențiile depășindu-și mandatul.

Este desigur și un raport al Comitetului
 de St. Aulise, în virtutea căruia la Viena și
 prin care raporte guvernului său că el luase
 răspunderea și semnase consimțimint la toate
 pretențiile lui Austriac, fiindcă altfel nu
 putea obține retragerea Românilor în război.

El conchideea spunând, că după terminarea

„războiului”, executarea integrală a Tratatului
convenit este imposibilă și astfel nici alții
sunt dezaștrii de obligațiile și luaseră, con-
form principiului că „à l'impossible nul
est tenu”.

Când în fața conferinței celor 4 s'a dis-
cutat frontierele României, nimeni nu a vorbit
de principiul naționalității, nimeni nu a
examinat vreo hartă pe care tehnicienii con-
ferinței o pregătiseră, trasând linia actuală
a frontierei, nimeni nu a examinat repartizarea
populației pe teran, și lucrurile au
mărit în moduri urme.

Într-o zi s'a vorbit de Bucovina.
Clemențean a întrebat: Cine, în afară de
România, mai revendică Bucovina.

Tardieu, ca secretar al conferinței a răspuns
că nimeni.

A atunci, a spus Clemențean, o atribuiți în
integritate României, și ceilalți au fost de acord.

Când s'a vorbit însă de Transilvania, D'Almeida
primul ministru al Italiei a scutit că Ungaria
este nedreptățită și că ar trebui să se lase
o parte mai mare din Ardeal. Lloyd George
primul ministru al Angliei inclina spre opinia
Italiei.

←

15613 266

Știind că în 919, după trecerea Tizei
 France și Italie frizeră tot pământul ce
 armata noastră se unise la Onoapăta.
 În preajma stărilor atezatei unilaterale France și
 Italie cîntau cu desperare pe Rege și Moștiam ce
 și cărei se ne apînă, dar Regele și Moștiam l-au
 agitat și au dat al din să se grăbescă învîntare
 dintr-o ~~generală~~ ^{armată} ~~armată~~ ^{armată} toate cîntele din sat și frunt
 peste 60 km într-o noapte și a intrat domniile la
 Onoapăta punând France și Italie în fața
 faptului implinit.

x.

Clemențean nu e spus: Italia nu e la 207
 Nu desparte cu timpul sale și un re-esi de scob
 lași drepturile României: un sunt re-cunoscut.
 Este cinerea dintre și după și triuile timpului sale
 ce și le scoti de acelu? Frații în vici: un
 coș un e dispusă să întreprindă o asemenea acțiune?

Atât Aylo e cât și Italia au răspuns că frații
 un sunt în măsură să întreprindă o acțiune
 armată.

Astăzi, pe conștient Clemențean Transilvania se
 atune României. Vom face dreptate Ungariei
 mai târziu.

1563 ←

Tot în iarna 1938, după căderea Poloniei,
 Titulescu a făcut un lung raport către
 Regele Carol II, ^{critic} în toate hotărârile Curții
 sunt puse din nou în discuție. Toate tratatele
 pe care se bazau drepturile noastre au căzut
 și cu toate ~~hotărârile~~ grăunțele noastre vor fi
 discutate din nou.

Titulescu conchidea că în aceste condiții e
 nevoie ca toți Români iubitori de neam să
 se unească indiferent de divergențele care s-au
 despărțit în trecut și să constituie un front
 comun național care să facă față furtunii.

ce amenințao să distrămă Case maostră. El
oferă Regelui servicii la solă pentru a-i da
tot ajutorul ce putea.

Regele Carol i-a dat aici o urmare a acestor
raport.

În primăvara anului 1940, când frontul
francez a fost rupt, Titulescu a fost cuprins de
panică, temându-se să fie capturat de germani.
El ceruse de mai mult timp ~~un~~ guvernului
Francez un permis de intrare în Spania și obținuse
un permis special.

Așfel când trupele germane marșau spre
Paris el a fugit cu automobilul spre
frontiera spaniolă.

Aci, pe o mare distanță, marșau de frontiere,
golanii era aproape în întregime blocați de
autoritățile defecate care așteptau să obțină
permisiunea să treacă frontiera.

Titulescu, în picioare în automobilul său,
cufundat până la frunte, ținea în mână „J'ai
Titulescu. Permis special d'entrer en Espagne”
Cu mâna în frunte făcând loc și a ajuns la postul
de vamă.

Funcționarul ~~care~~ dădea pe de-a rândul
examinat permisul, a căutat apoi într-un

16

registru și i-a restituit permisul spumându-i
că fusese anulat chiar în fine când fusese
emis.

Titulescu a resimțit atunci un șoc nervos
nădărnă. Neputând să-și caute rădăcinile la dus
și mediat la Cannes, în sudul Franței la
măre, lângă Nizza, unde Titulescu avea
o splendidă vilă.

Aici Titulescu s'a pus în pat și nu s'a miș-
cat. Peste puțin timp a murit.

Și Hanasconi mi-a spus că Bertrand de
Journeul, care era fiul fostului om politic
francez și care în timpul războaielor fusese
redactor de politică externă la primul
Journal de Genève, i-a spus că la
Conferința de la Casablanca care s'a
ținut în 1942 între Roosevelt și Churchill,
acesta din urmă a venit motivat de
generalul de Gaulle care era șeful guvernului
francez constituit la Londra.

Roosevelt avea o profundă antipatie
pentru de Gaulle, astfel încât a refuzat

si-l primesc.

În cele din urmă a cedat insistențelor stăruitoare a lui Churchill și l'a primit între fulele pederei sale în mare.

De faulă a spus atunci lui Roosevelt că el se consideră a fi Jeanne d'Arc și clemencian a fraților. Roosevelt a socotit că e prea mult și că îngimfarea depășește limitele permise, astfel încât s'au despărțit în termen foarte răci și un s'au mai întâlnit de atunci.

X

pag 16

Caracteristic pentru modul în care aliații noștri din afară înțelegau să ne ajute sunt următoarele câteva cazuri, mai puțin cunoscute decât cele, lămurite, via felul lor de a procedea.

Știm de la J. G. Duce și în urmă prin cunoștința mea proprie că unul actiunilor Soc. Steane Române de petrol.

Înainte de primul război mondial, Soc. Steane Române era o întreprindere fermă fond cea mai mare Societate petroliferă din noi din țară.

Declarație de Jovanović, a spus de asemenea că după
în anul 1939-1940, după declararea războiului,
Anglia și Franța au făcut marșuri de stimulare
la obținerea Italiei și războiului. Au avut
la lungime greșeli, n-au înțeles Franța și Anglia
la Roma în viziunea Ciano, Anglia oferă
și recunoașterea anexării Albaniei și Abisiniei
și Franța și cedează Italiei protectoratul asupra
Tunisiului.

Măsur, D-ri Contele Ciano ^{nu este} ~~în~~ ^{puterice}
 în aceste condiții să fie acceptate,

Mussolini a refuzat.

Contele Ciano a spus Ministrului Francez, ca de-a
daca si-ar oferi lui Mussolini unii unelte de
dresaj, tot ar refuza, intrucat e gelos de
gloria militara a lui Hitler.

x

x

x

17

Dez fiind că în conformitate cu tratatele de
pace din 418, toate bunurile germane de la
noi treceau în proprietatea Statului Român,
acestei Societate urma să deie proprietatea
Statului.

În presumpția a recheerii armistitiului în
Germania, grupul german propunea al acți-
unilor ~~trebuia~~ ^{cedare} aceste acțiuni ~~prin~~ ^{prin} unii grup
financiar Anglo Francez.

Vintila Brătianu a refuzat să se re-
cunoască această cesiune socotind că este o
încercare frauduloasă de a eluda stipulațiile
tratatului de pace, încercare pogromată pentru
noi.

Atunci Lloyd George, primul ministru al Angliei
l'a demarat pe Ionel Brătianu și i-a cerut să
recunoască cesiunea, spunându-i că altfel în-
târzierea dificultății în negocierea drepturilor
Române asupra Bosorabiei.

În aceste condiții Brătianu a recunoscut
cesiunea și a constituit un grup de banci
Române care să o asumpere aceste acțiuni de la
grupul Anglo Francez.

Toate banurile mari din București au fost

până la . . . est frup în urma stăruite, joar-
unului Român.

Acțiunile au fost cumpărate la preț
de bursă dinaintea de război, deci un ma-
rșul la 700 franci Elvețieni fiecare acțiune.

Întocmai boțole un ocean berei suficient,
s'a plătit un avans, restul egalonându-se pe
noi multe ani, urmând să se plătească
dividendele date de societate.

Până la achitare, acțiunile rămânau
deposed în gaj la frupul Anglo-American care
păstra conducerea societății.

Ulterior, prețurile calculat în franci Elvețieni
devenise enorm, depășind un unități valoare
reală a acțiunilor. Dacă boțole ar fi fost
constante să plătescă datoric lor, toate
boțolele erau din Ducuști și s'au dat foli-
ment.

Deși în cursul anilor s'a plătit continuu,
totuși sumele vărsate din dividende, un eco-
persan uici uici cu debrude.

În cursul timpului s'au făcut mai multe
aranjamente pentru noi egalonări de plăți,
dar în 1947 datoria este încă întreagă.

Un alt exemplu este cel al electrificării
ferate Cîmpina - Moșor.

~~Comitetul~~ CFR proiectase electrificarea²⁷¹
acestei linii ceea ce ar fi adus o importantă
direcționare a cheltuielilor de tracțiune pe
panta de la Tîrnău de Jos la Pădurea.

Existau două oferte, una a ~~companiei~~^{intreprinderii}
franceze Thompson Houston și a doua a
societății germane Siemens. ~~Prima~~ Prima ofertă de
Siemens era aproape la jumătate de cel
cei de firme franceze și se hotărâse să se
accepte oferta germană.

Între timp, în 1934, a venit în vizită oficială
la București ministrul de Externe al Franței,
Barthou. Împreună cu el a venit și un
domn Lièvre, ~~coordonator~~ din com-
andarea soci. Thompson Houston.

Barthou a cerut guvernului
nostru să ratifice contractul cu soci. franceză,
afirmând că nu este politic bine ce s-a dat
o comandă importantă în Germania.

În urma acestei intervenții, francovenii
care erau ministrul de Comunicații a primit

pe L. Liore.

Buc. as. St. la această întreprindere.

În anamorfici i-a spus că ar fi foarte unel-
unt să dea comanda unei Soc. Franceze, cu
condiția însă ca prețul arut să nu fie
exorbitant, în atât mai mult în cât ~~se~~ e
vorba de relații economice între țări aliate.
Înțelege ca prețul eventual să fie ceva
mai mare ca cel german, justificat prin
o eventuală calitate superioară a
furniturii franceze, dar prețul aproape
dublu nu se poate justifica cu nimic.

L. Liore i-a răspuns atunci că este
nevoit să ceară un preț atât de mare
întrucât în România este obligat să în-
cludă în preț o primă de risc.

În aceste condiții firește nu s'a putut
ajunge la nici un acord. Pentru a nu
supăra însă guvernul francez nu s'a acceptat
nici oferta germană, astfel încât L. Liore a rămas
neelectrificată.

Un al treilea exemplu. În 1935 sau 1936,
Franța sub curânt că ne ajută pentru
armare, ne-a dat în dar 100 tunuri
de ^{camp de} 75 mm și o cantitate de obuz.

Generalul Paul Angelescu

16
272

~~Un~~ a spus că tunurile erau
uzate încă din războiul trecut astfel că un
cu port pus la noi în serviciu, iar în multe
toci în obuze s'au găsit o hârtie pe care
scria: "Reformul".

— În 1938, după München, Anglia a făcut
o încercare de a împiedica extinderea influenței
economice în România.

Lordul Lloyd, fruntea al partidului Con-
servator englez a ~~se~~ venit la București în
scop de prezidiu la Camera de Comerț din
Londra cu misiunea de a cînta să cum-
pare cât mai mult, în special produse a-
gricole și alimentare la noi spre a încuraja
pe producătorii români și a împiedica orienta-
rea exportatorilor către Germania.

După mai multe zile de discuții și tra-
tative s'au decisat că un guvern român
articol român care ar conținea preferențe engleze
astfel încît un pot câmpăna unice.

Pentru ca toate condițiile lor să nu se
termine în un eșec total, s'a convenit
să acorde guvernului român un credit

de 5 milioane lire, în care să se plătească
turnurile antiseriene comandate
la Wickers.

Acești comandanți se dăduse în urme
interventiei lui August, care era reprezentantul
lui Wickers pe lângă Rege, deși tehnicienii
noștri vorbesc totuși că turnul Skoda e
superior.

Am avut prilejul să am mese în Lordul
Clayd atunci, într-un cârcă restrâns la
Windsor.

J-am spus atunci că dacă guvernul englez
~~nu~~ urmărește scopul politic de a
împiedeca înălțarea noastră economică
în orbta germaniei, trebuie să ne apute în mare
real, chiar în prețul unor sacrificii.
Producătorul român nu poate rămâne cu
murf la vânzături. Dacă un pleac Angliei
e necesar să cante un câmpător, carnea
aște produse și conștient.

Urmă răspuns că în Anglia câmpătorii
sunt partizani asupra cărora guvernul
nu are influență și care urmăresc ~~cauza~~
~~la~~ interesul lor comercial și un politic
extern a guvernului englez, iar statul

273 20

un ~~are~~ mijloc financiar ca să facă
și acte de comerț pentru susținerea politice-
sale.

In această circumstanță de faptul cunoscut al, regim-
mentului de stat, răscoală în 1848 în condiții coloniale.

Materie

Dile Ștefănescu, Francos, Tătaru, Căp
și din cunoștințe personale știu următoarele
amănunțate asupra reintroducerii Regelui
Carol în România.

În primăvara 1930 a Păunescu, partizanilor
din Târgu a Regelui Carol se intensificase
considerabil.

Prestigiul Regelui scăzuse cu totul de
când, în locul lui Buzdugan care venise,
Marin restatase în Regenta pe Sădăanu,
fost consilier de lașă și om submediocr
dar rău în Mihai Popovici.

Cât timp trăise Buzdugan, acesta era singurul
care luase în serios meseria sa și lucra
cu ministrii.

În audiențe de lucru Ministrilor erau primite
de cei 3 regenti supraviețuitori. Ministrilor din
partidul nostru care arăseseră preferență
pe lângă în Regenta nu au spus că

Patriarhul nu asculte ceea ce vorbește Ministrul
 iar ^{arătându-se că se} ~~Pontul Neculai~~ ~~lăsa să se~~
^{plădise} ~~plădise~~ se scula a dus după scaun și se
 ducea la ^{4 brașuri} ~~față~~ să se uite afară, în când se
 cu degetele pe geam cu spatele către ușa
 la care se lucra, astfel că dintr-o dată
 umidi cu Dădălunga.

de cînd, între timp, un mai lucra
a mîni în Regatul, ceea ce se ştie în public.

Pe de altă parte guvernul Marinu tîde
vădite semne de uzură: se vede că un
noi parte are o viață lungă.

Sala de activitate Carliti, partidul Liberal
a început o contra-propagandă. S-a tipărit
atunci o broșură care conținea fotocopie
prezentului canal prin care
scrișorilor ~~se~~ reunite la drepturile sale
le tron precum și materiale a acestor reuniuni.

Marin a dat înă ordine politice să
împiedice răspândirea ei.

Între o simplă conducere a partidului
nostru a hotărât să broșure și să ne-
partăși pe Calea Victoriei de membrii parti-
dului, în special de cei mai tineri.

Politica a comparației trebuie

21 bis 274

Gvernul Marin a luat o masura pentru
a preveni ~~o~~ posibilitatea revenirii in tara a
Principelui Carol.

In timpul guvernarii Liberale, un agent, dusit
de ofiterii, Radu, supraveghe permanent
tota vizita la Carol si telegrafia pe care
unde un raport asupra activitatii acestuia si persoanelor
care ~~se~~ ^{se} intalnesc.

Fara complicitatea colonelului Tataru, a-
tugat militar la Paris, organizarea revenirii in tar
si fost posibila. Gvernul Marin a cunoscut
nu degetuindu dintr-un Carol si Tataru si
a intru a ratiu atugat militar la Paris

clubului din casa Victoriei cântău să ne
repedice și au avut loc ciocniri destul de
violente între noi și unii agenți de politică.

În ce spunea dese ori că regreta că Marphi-
loman nu acceptase în 418 propunerile lui
William de a relata pe Carol dela
moartea lui Thomas. Când Carol, părăsind
postul său de comantă s'a dus la o dăse s'a
căsătorit cu fiica Lambino, Stirbey a venit
la Marphiloman și i-a spus că e prietul cel
mai mic și se relata pe Carol dela o
eventuală domnie viitoare. Defectele sale care
erau cunoscute de cei care-l cunoșteau de
aproape, făceau ca, pentru bunul țării,
domnia să fie un fel de dăruit. Stirbey
a mai spus că atât William cât și Regina
Maria sunt de acord cu această soluție.

Marphiloman s'a ținut însă că William îi
reține o curse pentru a-l pune în conflict
cu Regele Ferdinand și a refuzat.

~~Marphiloman~~ Marphiloman, care locuia
atunci în casa părinților mei la Jassi a
relatat atunci acest demers părinților mei
și de căpive prietenii mei care erau de

fete. Morphologian a conchis: „Nu dau
puterea pentru o fostă de femeie.”

Generalul Pantzi mi-a spus că ulterior
s-a dat lui Carol drept pedeapsă, comanda
unei unități militare la Bistrita Năsăud.
Aci el s-a fi trăit cu o croitoreasă, în care
a fi avut 2 fete care erau crescute de soția
profesorului Justu care era vărul Elenei
Kupescu.

Până atunci nu au jăsem niciodată de această
legătură și nici de existența acestor copii așa
cât unghie în ce măsură e adevărată.

Revenirea lui Carol în 1830 fusese organizată
la Paris de Taleran, atezat ulterior care era
un favorit a lui Carol dar care-i pusese con-
diții pe care Carol o acceptase, de a se des-
fășura de Sora Kupescu și de a nu o aduce
în țară.

La Cluj, unde Carol fusese nevoit să
stăreze, Carol s-a dus la flotila de aviație
de acolo care era comandată de coman-
dorul Dakintu, partizan al Său care trebuia
să îl protejeze la București. Dakintu a învoit
își ia un vâ de boia și i-a dat un alt
avator, dăc un mic regel Prucup care
a condus avionul spre București.

Ajunși la Dorob, au constatat că 276
 ralea Timigului era acapentă de către astfel
 Acest orașul s'a ținut și se angajă
 spre ralea Prakovci, și s'a îndreptat spre
 ralea Olteului.

Acest oraș a primit și mai multe scrisori
 la București.

Printul Nicolai era la curent și de acord
 cu revizuirea lui Carol.

Ținându-se ca comandantul Corpului
 I armată din București care era pătruns
 lui Carol, el putea lua vreo măsură care
 să împiedice, Printul Nicolai trimisese
 în acea zi un inspector la Slobozia, peste Timișoara
 ca să urmărească posibilitatea unei legături
 cu Bucureștiul.

În timpul după amiezii, Marin a fost arizat
 de la Cluj de scrisori lui Carol și a întreprins
 o delegație la permanentă.

Vaida și Madgearu au venit la Duca unde
 i-au primit și, punându-l la curent cu
 cele întâmplate au cerut ca ambele părți de
 să fie de acord pentru arestarea lui Carol în
 momentul sosirii pe aeroport.

Pe care a fost mediat de acord, și după plăcerea
lor a convenit pe Vintilă Brătianu pe care va
frunta din partid care au ~~franta~~
~~marș~~ luat în acest sens o hotărâre de
partid.

La Național Țărăniști s-a s'au produs
extensiuni profunde în rândul delegației
permanente. Numeroși membri în frunte cu
Iurcan, socotind că resurse lui Carol
li va aduce o lungă ^{mult timp} ședere întrucât
un va merita ^{mult timp} ~~partidului~~ partidului
Liberal care l' ~~se~~ ^{se} răsturnase dela domnie
și care se menține pe o poziție ostilă, creșu
ca PNT să se alature lui Carol.

Marin ca totdeauna un era hotărât,
oza că s'au despartit fără a lua urci, hotărâre

Partizani lui Carol din București, văzând
că sozirea n'era atât de mult, au crezut
că a amânat plăcerea din Paris pentru o
altă zi, oza că un l'au așteptat la aeroport.

Când Carol a sosit, un era uimire care
s'au n'au n'au.

El a spus: "Am fost trist." ^{la}
Preocup la pos. n'au n'au și a dus în
primul rând la un comandor Giosanu

23

participa cunoscută la lui Carol. Lăsându-l pe
~~pe~~ Carol să aștepte în mașină, Principatul
intră în casă, dar fiindcă i-a spus de ce îl
a dus; și îl duce la Paul Teodorescu.

Ch. Paul Teodorescu comanda Reg 6 Mihail Vi-
teazul, făcuse parte din tribunalele ^{mai multe} ~~unor~~ care
a chitase pe Maiorescu și fusesse și un ~~condamnat~~
 ^{timp} în închisoare într-o prizonerie de provincie
din cauza ~~de~~ atitudinii sale Carlote.

Nici Paul Teodorescu nu a vrut să îl primească
în casă și i-a spus să îl ducă la Regiment, unde
a venit și el după puțin timp.

Pe aci înconjurat de ofițerii regimentului și urmat
de tână, Carol s'a dus la lotoccești unde
a fost primit de Prutul Neulac care-i face
ună vâle spunând: ... Aș vrea să văd ce vor
spune neine politicienii când se vor trezi cu
Carol în București.

A doua zi, Carol s'a aflat ~~la~~ ^{la} revenirea
Bucureștilor a fost cuprins de un val de
entuziasm atât de puternic, Carol devenit atât
de popular, încât a fost și-a dat seama că în
bucure de sfârșitul armatei și a populației
astfel de potă face absolut ce vrea.

Partidul Liberal rămăsese ferm ^{și unit} pe poziții
lui în afara de două excepții, ~~care~~ a lui
Arghezi și George Brătianu.

Peșea lui Arghezi un prezentă aici un
fel de importanță, întocmi oportunitățile sale
era cunoscut, întorse de curând în partid și
un ora aici un fel de legături cu acesta.

Mai ~~pe~~ ghea era disensiunea lui Gh. Brătianu,
un din cauza ^{sale} persoanei și din cauza ~~unului~~.

În ~~sa~~ familia dinastiei Brătianu, care
era frate unită și solidă Gh. Brătianu
era ~~primul~~ de care ~~se~~ fusese primit cu greu, un era bine
privit, un era considerat ca o parte inte-
grală din tot.

Se născuse din întâmplare.

Ion Brătianu ^{ca} Tăuăi inginer lucra
la construirea liniei ferate Păzani - Jassi.
La Păzani a cunoscut pe Principesa
Maruzzi, care era o văduvă tânără bogată
care avea viața ei la Păzani. S'a înfrupt
o legătură pe care Brătianu o socotea treacă
dar pe care Principesa Maruzzi o ~~socotea~~
~~de~~ dorea definitivă.

Deși ea a rămas însărcinată, Brătianu
nu a voit să se căsătorească cu ea.

Fratele ei, Sebastian Maruzzi l'a

- am cunoscut bine.

278

Nu era inteligent, un tra să se poată fugi
câtă la mama sa, astfel încât pentru
mine aceste nărte erau nesfârșite de plătitoare
și am rugat pe mama mea să nu mă
mai trimită.

Trăgându-se

Trăgându-se năpăd și căsătorie cu o
princesă sturdă, femeie autoritară și
ambicioasă care l'a dominat complet.
Sub guvernul liberal din 1922 a fost numit
profesor universitar de istorie la Iași.

Trăgându-se lui Șt. Mărgărit, orga-
nizația PNL din Iași l'a ales ca președinte
impătornit voievoi lui Ionel Noșlian.

~~De îndată ce~~ ~~Regele Carol~~
s'a reîntors l'a chemat ~~la~~ ~~în~~ ~~prima~~
med. at. pentru a crea prin el o ruptură
în partidul liberal.

Calculul său era bun, fiindcă prestigiul
unui lui de Noșlian era mare în
partida, iar faptul că moșii fiul lui Ionel
Noșlian se alătură ~~regei~~ ~~de~~ regelui
Carol ~~se~~ putea fi folosit de unele cadre
ale partidului care vorau să vie la guvern
și se temeau ca astilitatea față de rege

24
provocat pe Brătianu la duel pentru că
compromisese pe soia lui.

După duel Brătianu a consimțit să se
căsătorească de nouă, și după ceremonie
a plecat numai decât la București.

El nu s'a ocupat niciodată de fiul său
când s'a născut atunci. Nici nu l'a văzut
până la vârsta de 20 ani. Când s'a produs
atentatul lui Jules împotriva lui Ionel Brătianu
și au fost temeri că va muri, atunci abia, pentru
prima dată a ~~devenit~~ fost adus la el
de Brătianu.

Chiar după aceea l'a văzut o dată, nu l'asociat
reunat și nu s'au născut împreună.

de Brătianu a primit de la mama sa
când nu era născut, cea mai prețioasă
e dintr-o familie. Locuia la Târg.

L'a ținut mereu lângă ea, nu a fost
niciodată la școală și a învățat cursul
primar și liceul în particular, nu a avut
contact cu alți copii și nu a cunoscut de
lucru viața.

Rare ori vede unul sau doi copii la el.
Deși cu câțiva ani mai mic ca mine, am
fost și eu chemat de mai multe ori și

25
279
"I've been long indulgent despite the power,
as I'm always by, de la lui fr. Motianu.

Pece m'a-tu mis la face si l'indulgent si
si: car se mergea la roblesse un vilito
Motianu, care era cel partidului, marile
de a merge la Rege. Iesi una sora si se
re duce, un a venit.

Un partid sa l'au urmat putine cadre.
In afara de Sts Constantin si de Cont.
Touca la Iori, ce-laltu care l'au recomandat
un fraseri aici a deti parte din partid
cum era fraseru, Mihai Antonescu, Architectul
Conte cupru, sau fraseri si dusi din partid
la Istrate Miclesu ~~si~~ XXX

← Intra Regele Carol si Marin Prichiu s'au
nit din primul moment. Marin a propus
si un fil proclamat rege si sa rula in
Regenti. Pe acea Marin a demisionat si
la proclamarea regelui un era primul ministru.

In timpul cand Regele Carol ~~si~~ Trece
spe Camera ca sa fie proclamat rege, in
fina de 8 Iunie, la Clubul Partidului
Liberal din Calea Victoriei se Ju nea

o găsim a membrilor comitetului Central
flori în bucurie, în stăruie legate
la ferestre.

Întorcându-se la ^{la tenace cortegiului} la tenace cortegiului, în semn de doliu, și
scoțându-se neagră dela față și a amănunț
de un ^{pe partea din afară spre stradă} tot pe partea din afară spre stradă,
și adevărat că un de acumăstă cortegiul se stă.

Puteam lăsa mai târziu, sub presiu-
rea cadrelor partidei, și a acumăstă
stare de fapt, invocându-se ca motiv că partidul
Liberal fiind partid regalist un putea des-
fășura o acțiune regală și a ocupa
în fapt tronul regal.

În primele ~~pe~~ după revizuirea
regalului, s'au făcut necesări pentru a
se ajunge la o rupere între Carol și
regina Elena.

Acesta doborât în 1927 după sfatul lui
Vintilă Brătianu, ~~la care s'au dat~~
ce se un mai pe ~~un~~ o legătură între
~~pentru a cuprinde întreaga~~
Carol și mama regelui Mihai. Jurem
făcuse greșala ca sentința de divorț să
un fie motivată numai pe părăsirea de
unii liniei conjugale, ci a sfătuit-o să
invocare ca motiv de divorț și multe

La constituirea guvernului Duce din 1935, 280
Regala i-a cerut lui Duce să ia în guvernul
său și pe feloșii Naționalism.

Duce s'a dus la Mr. Naționalism, dar acesta,
scoțându-l în Regala nu reține mandatul
de formare a guvernului dănd lui Duce dacă
nu poate obține colaborarea sa, l'a
primit foarte rău pe Duce, aproape nepolitica
și a refuzat orice colaborare cu el.

Duce a fost desclădit de lucrarea de o casti
titulare care l'a depășit de orice obligație
și a format guvernul singur.

În 1935-1935, văzând succesele lui
Hitler și creșterea influenței legiunii în
Tara, Mr. Naționalism a socotit că este bine
să schimbeăm orientarea politicii noastre
interne externe.

De aceea a făcut o casti colțare în
Germania și a fost primit de Hitler. La
întoarcere a stat în Camera politică externă
a lui Titulescu. Deosemeni s'a apropiat
de legiunari.

În 1937, după ce Titulescu a pierdut

alegerile, s'a născut un Doan Motian
si a fugit în partea Liberal.

Desi atat în politica internă cât și în poli-
tica externă poporul între Doan Motian
și M. Motian erau net despartite, fugimii
s'a făcut totuși mai ales pe considerente familiale,
pentru a strânge răsunătoare familie Motian
impotriva Regelui și lui Tătărescu, reprezentare
tărâre ambii într-un acun sentimente
de puterice vătămate.

*

1912

26

gravi de dusă din legătură cu Elena Lupescu.
Sentințele, care au fost publicate desușu pe larg
a acestei legături și care au considerat de Carol
ca multitudine.

Totuși, Carol simțind că suferințele și exilul
poziție în fața opiniei publice consumative și
vădită dintr-o dată apăsătoare la înțelegere.

A doua și după proclamarea Carol a murit
la Curtea de Argeș la moartea tatălui
său împreună cu Regina Maria și Elena.
Aici însă Regina Maria a sfârșit-o printr-un
regim Elena să poată unele condiții pe care
Carol nu le-a acceptat, ostilul moartea
de război a esuat.

După douăzeci de luni, Elena Lupescu a
venit în țară pe neașteptate, fără să
prezintă pe Regele Carol.

Pe a ~~partea~~ fost a dusă de Maiorescu
care a luat-o pe sozopolul său sub numele
de Doamna Maiorescu, Maiorescu
vădită dintr-o dată în acest mod asigură ascensiunea
carierii sale politice și în adevăr a fost fost
curând Ministrul al Economiei Naționale

și apoi guvernator al Banatului Național.

Regele a căzut unușor decît sub influența
Elenei Lupescu. Faptul miînd se a determinat
relaturarea Colonelului Tătăroanu din anturajul
Regelui, știind că e adversar al ei și are o
înțînare bună asupra Regelui.

Unul din defectele principale ale Regelui
Carol era acela de a fi deosebit de influențabil.
Fese ori se întîmple ca o hotărîre luată
apoi cu un unușor și socotită defructivă, să
fie schimbata peste noapte sub influența
unor din jurul său. În aceste condiții,
existența unei Camere de palat era deosebit
de puțin necesară pentru, bună desfigurare a
vitei de stat.

În această parte a domniei sale, Prin Diu-
tescu și cu Wreder au fost cei mai influenți.

După uciderea lui Duce, Titulescu, soco-
tind că Prin Diuțescu protejează pe legionarii
pentru a apăra pe Elena Lupescu de vreun
gest terorist a lui, a cerut Regelui să se
ocupe alături de Ernest Urduceanu care
era rudă cu el. Titulescu credea

27

că Un dăreanu va fi instrumentul său prin
care va afla tot ce se face la palat și prin
care va putea face auzului singurului său. 282

Un dăreanu însă care era ambițios și
un om cu un scrupul, a socrului prețel
a merit să facă o mare carieră personală.
El s'a introdus în intimitatea Elenei Lupescu
care s'a îndrăgostit de el.

Pe rând, cu ajutorul ei a militat pe Pământ
Jineteșcu și pe Wreder și a rămas atât
puterice.

A suferit o lungă epidemie în 1935.
În vara aceluiași an, Elena Lupescu cucăie
pătenii ei și s'a dus pe litoralul mării
la Eforie. Aici a dus desigur o viață de
petreceri și joc de cărți, ceea ce a produs
răvni și ve magnificență la lumea care în
acel moment era numeroasă pe litoral și
frante reșede s'a aflat și la București.

Un dăreanu s'a ținut cu linie ~~pe~~
au fost depășiți și cu urmările puteau
fi primedivare și în unele intervenții
săle Elena Lupescu a fost rechemată

la Boncourt.

După ce ne ple a reușit să provoace o rup-
tură între Rege și Ardealul, căruia i s-au
lăsat toate funcțiile la Palat și a fost
restituit.

A plecat la Paris și de aici a reușit să
reia legătura cu Elena Lupescu. După
câtva timp a fost redenumit și s-a întors mai
putem ca oricând.

Între frații săi, singura cu care regele
Carol avea legături bune era principesa
Elisabeta fostă regină a Greciei.

El nu iubea de loc pe mama sa pe care
afirma că o vedea și un băiețel suferi
pe Principesa Elena pe care o considera fiică
a lui Stirbey. El nu a permis ca Elena să
gădă în țară, așa după cum voia Regina Maria
care avea preferință pentru Elena. Abia după
ce Hitler a ocupat Austria și Elena nu
avea unde locui, i-a permis să vie la Paris.

În Neulise, fiica sa Elena nu a avut unu-
dește și au dus la ruperea cărei Neulise
sta căsătorit cu Sire Dimitrie în Thauri.

Principesa Arhiepiscopului mi-a povestit că

Elmii Lupescu era foarte bogat de putere
de domniea asupra Regelui Carol. Măcar
după ce o singură dată a avut teamă de a putea
pierde puterea asupra Regelui,
Zămis Austriac din Veneția,

[illegible]

Într-o seară, Elena Lupescu și Erika s'au
 întâlnit la Melody Bar, fiecare fiind într-o
 stare de spirit diferită, și Erika care era mult mai
 tânără și frumoasă ca Elena Lupescu, a făcut
 unele reflecții puțin neagrată despre Elena Lupescu.
 Elena Lupescu s'a plâns a doua zi lui Sorin
 Marinescu că era nepot de politician și
 foarte sfidat, și că în 24 ore Sorin Marinescu
 ar fi avut pe Erika care era cititându-l
 și a început pe bune să scrie.

Regele Carol obznuia dese sa se
dece duca din palat intr'un automobil

de domo locuti și alegeți pe Trade Company
femei de Trade care circulează în jurul casei
de Tolérance care era pe oca Trade și le
ducea la palat.

Domnișoarele Marneșu, vorând să ^{poartă} duse
vestire cu toate prostituatele care circulează
pe oca Trade, să fie sever controlate,
după a un ora din toate sau să plătească
prințului pentru asigurarea regelui.

28
284
până timp după ce Carol se căsătorise cu
Elene, Neceles se îndrăgostise puternic de
principesa Sorina, sora Elenei și a vrut să
se căsătorească cu ea.
Joannule de onoare ale Reginei Maria nu
doamnelor Porcopia și Labovary, i-au spus
Reginei Maria că dacă amândoi fiii ei se
căsătoreau cu două surori, influența acestora
la palat nu fi hotărâtoare și vor slăbi
puterea Reginei Maria. Acesta s'a ~~lăsat~~
afopos atunci și căsătoria nu s'a mai
putut contracta.

În timpul exilului său la Paris, Carol fusese
ajutat financiar de către Barbu Jonescu
și Aristide Blank.

Barbu Jonescu era un om de afaceri care
stăbilit la Londra unde făcuse avere.
El a dorit să facă afaceri în România în
viitor, în cazul revenirii lui Carol, ~~unde~~
făcuse cunoștință cu el la Paris și la Frankfurt.

Cuza din 1878 a reușit însă pe Barbu
Jonescu și nu s'a mai putut refuza.

A revenit în țară unde a început

deputați apăs, dar ~~unul dintre ei~~ ~~unul dintre ei~~ un a reușit
desi Carol I a apăs, într-o anumită măsură.

Pe Aristide Blank însă, regele Carol I a
apăs puterile.

Când Banca Blank a fost asaltată de
deponenți în '93, Regele a cerut lui Arge-
trian să care era ministrul de Finanțe
și să-l salveze pe Blank. În primele zile

acestei asalte, toate măsurile statului s-au
luate a doua mână la finanțare din Banca
an mers direct la Banca Blank.

Aceasta însă un puter fi de cât o măsură de moment,

ilegale, și care trebuie înlocuită printr-un
apăs mers dat de Banca Națională.

Ministrul însă, ^{că era guvernatorul BNR} care era ministrul BNR

a refuzat să-l apăs, în toate stăruirile
Regelui.

Rezultatul a fost că Banca Blank a
căput în puțin timp mai târziu Ministrul
în funcția de guvernator.

Pentru a da însă lui Aristide Blank
o posibilitate largă de trai, regele a
dispus ca Societatea Discorn, creată ad-hoc

24
de Mărcă să primească concesiunea distribuției
în țară a tutunului produs de CSM, contra 235
mii conștienți.

Acești combinații au prezentat pentru Stat
nici o utilitate, întrucât lumea cerea peste
tot produsele CSM și distribuția lor se
făcea de Stat fără nici o dificultate. Conștienții
fiind Discom era în realitate o pierdere netă
pentru Stat ~~care~~ în folosul lui Mărcă.

pag 286
Scante curând după venirea Regelui
Carol, Mărcă și August au reușit să pătrundă
în intimitatea lui și a Elenei Lupescu.

Mărcă uita să povestească săptămânal se
făcea în casa Regelui din spatele palatului
un joc de poker la care lua parte numai
Regele, Elena Lupescu, Urziceanu, August
și Mărcă.

Elena Lupescu se enerva desori la joc și-l
trăta pe Carol de idiot în fața celorlalți care
erau de față.

Mărcă uita să spună că un-i părea că de
cele 2-3 milioane a trebuit să piardă
în fiecare dată ca să-l câștige Regele,

ci de noaptea pe dute.

Regele din nevroză era deosebit de
dornic de bani, ceea ce explică ascendentul
lui August și Malaxa asupra sa.

După ce prin 1908, în de-
seamnă a sugerat ca întreprinderile mari
să dea regelui ~~un~~ un cadou repre-
zentând fabricatul lor, în confinanță
din aur.

Astfel Societatea de telefonie i-a oferit
un telefon de aur, Malaxa un autoturism
în miniatură ~~de~~ ^{comandă} o jucărie mare de aur.

Gingurta a ~~oferit~~ o machetă a reședinței
de iarnă a verii sale Brad
în aur.

Atunci când o delegație a lui Moșea s'a
dus la palat ca să-i dea regelui acest
dar, Regele nu i-a uitat de el și
a întrebat cât cântărește.

Prin August, Regele a devenit proprietarul
fabricilor de zahăr din Bucovina.

Având apartenență universitară din Viena
Eidanger pe care l'am cunoscut, și era
ipotecat de către Banca Kreditanstalt

← Dan cu D-lea mai fusesse salvată de tată
în mai multe rânduri.

Pînă la moartea lui Mauriciu D-lea, tatăl
lui Aristide D-lea, bunică frumosă politică
liberală, în calitate de Al. Constantinovici Paron
care fusese președintele Consiliului de Adm. artistică.
În domeniul literaturii fusesse scrisorile apăsătoare în
momente de dificultate, tatăl cumpărând o
primă parte ~~pentru~~ pentru Monitorul de Științe
Tatăl D-lea din Sibiu puse Dan cu D-lea
să construiască, și cumpărând a doua parte
e ditura ^{tipografia} Cultură Națională, pentru Monitorul
Operei.

Aristide D-lea ~~era~~ întreba însă ambiții politice
personale.

Se căsătorise într-o primă căsătorie cu fiica
unui frumeg liberal, tot nu prezidă a
senatului, Maurele Culeghiu, de care se des-
partise și se căsătorise apoi cu Cella Del-
vanceu, fiica scriitorului și omului politic
Dănila Delvanceu. Cella Delvanceu
era ea însăși mare poezică și scriitoare.

Fiindcă se vede că în partidul liberal nu
se putea juca decât rolul pite, de înlocu-
itor al Național Tărăniștilor și că i-a fost
în timpul oportunității lor.

La stabilirea din 1929, guvernul național
Tărăniștilor a primit asupra Statului român
potestățile putred și că Dan a plecat
de la Dan Național, în valoare
de unele sute de milioane lei, și
a asumat asupra Dan a plecat.

30

din Viena pentru o sumă importantă ~~în dolari~~.
contradictori în dolari.

237

Când Kreditanstalt la Viena a căzut,
August a cumpărat ieftin această creanță,
și a scos în vânzare fabricile pentru a plăti
debitorii. ~~În 1893~~ S'a făcut atunci un
proces care a avut loc la Bonnweiler, întrucât
Lindberg susținea că putea plăti debitorii în
lei, dar fiind că fabricile sunt în România
și creditul este tot aci. August a dat
măsurile creanței Regelui și prin influența sa
Lindberg a pierdut procesul și Regele
devine proprietarul fabricilor.

← 30.6.73
~~În 1893~~ În 1893, Zizi Lambrius
a socotit că a venit momentul să ceară
ca Regele, ~~în virtutea~~
și dispunând acum de neglaa și bani
importante, să dea o sumă mai mare pentru
cumpărarea fabricii sale.

Regele însă a refuzat. Zizi Lambrius a
intins atunci un proces la Paris și

a angajat ca avocat pe Paul Doucour, fost
prim ministru în Franța și fruntea al partidului
Radical Socialist francez.

Paul Doucour cunoștea bine situațiile
dilemei intrucat trăia cu Mărioara
Ventura care devenea artistă la Comedie
Française.

În 1934, Paul Doucour a venit la București
sub pretextul unei vizite oficiale față de
guvernului și parlamentului.

A fost primit de Rege, a vorbit și lui
Tătărescu și în alte din vreme, pentru ca să
nu se ^{judice} la Paris procesul care ar fi avut
loc în tot presa internațională, s'a
făcut o tranșacție cu fiul lui, guvernul
dându-i o sumă de bani pentru creșterea
copilului.

~~În primii ani~~

Până în 1939, August și Malaxa reușiseră
să se înteleagă.

^{Avram} ~~August~~ împreună au făcut un pachet de acțiuni
a Soc. Reșta care era deținut de o Soc.
Holding creată de ei la Monaco ^{prin} care
dădeau adunările generale de acționari.

30 b>

De asemenea în 1936, Regele a vândut Statului²⁸⁸
Castelul Regal de la Sinaia pe un preț mic
dar a continuat ~~seu~~ să le folosească.
Mai mult, atunci când proprietatea Statului a fost
era dator să le întrețină, și de atunci s'a prevăzut
în bugetul Ministerului de Domenii o sumă pentru
întreținerea Castelului Regal.

31

a soe Regita. Aceasta era a doua vizita de
doi a doi inotatori delegati, câte unul numit
de fiecare.

239

In ~~seara~~ ^{primăvara} anulului 1939 August atinsese
punctul culminant al influenței sale asupra
 regelui Carol.

Regala a făcut atunci o croazieră de câteva
zile pe mare pe yachtul Luceafărul pe
care-l cumpărase atunci, fiind născută
de Oua Lupescu, de August și de soția
austrieacă care era o adevărată frumusețe
tânăra și foarte frumoasă, fiica unui
ardelean Pădăre.

După întoarcere August a dat o mare
recepție ^{în curtea din Clubul Marinei} în grădina Clubului Marinei
Situată de pe Calea Victoriei din București.
La care a primit o mare parte din
Societatea Bucuresteană.

Malare, temându-se de creșterea influenței
lui August, s'a folosit de faptul că Elena
Lupescu devenise geloză de soția lui
August, a sugerat Regelui să ceară lui
August să-i dea o primă Regală sale
la Regala so. Regite.

August a refuzat, ceea ce a supărat pe Rege.

Matern a socotit că a venit momentul să piardă definitiv pe August și a reușit să determine pe Rege ca să ceară darea în judecată a lui August pentru fraudele ce le-a săvârșit în administrarea soarelui și traficul de droguri.

Guvernul era prezidat atunci de Argetoianu, care devenise Prim Ministru după ~~Argetoianu~~ generalul Argezanu, care

~~era~~ Guvernul Argezanu fusese elcristit după asasinarea lui Colinsu și săvârșite o serie de represalii ucraine pe frontul de graniță în Moldova și era un guvern provizoriu.

Regele interbese atunci pe Canci cor a sfătuescă ca urmare: Guvern Argetoianu sau guvern Tătescu.

Canci cor i-a răspuns că ~~nu~~ ~~nu~~ e vorba de un guvern de destituție. Un guvern Tătescu înseamnă un guvern de tensiune, dat fiind o diversitate și una pe care Mănuș și dinu Motruu o areau impative se.

A fost dat constituirea unui guvern
Anglo-irlandez, ceea ce s'a făcut.

290

~~Anglo-irlandez~~ Căci s'a pus chestiunea de
in judecată a lui August, Anglii s'a
reputat vită spunând că este o proastă greșală
politico care va avea în opinia publică
repercusiuni defavorabile Regelui.

Anglii s'a fost însă obligat atunci să de-
clarare de război guvernului irlandez, lăsat și
Regele a format un guvern în Irlanda
sub care August a fost dat în judecată
și condamnat la 5 ani închisoare condi-
ționată.

Malaise a rămas dar singurul lucru nedrept
în anturajul Regelui.

După München și încheierea acordului
notru e cunoscut în Germania, Malaise
a căutat să și creeze legături cu conducătorii
germanici pentru a-și menține poziția sa
în noua conjunctură politică.

El a convins pe Rege să îl trimită pe
el în Germania ca partener a unui
dau pe care Regele să îl facă lui soare.

S'au ales 4 cai pur s'ange arab din herghelile
statului si Malaxa a primit ordinul sa mearga
lui Goering caut dar al regelui.

Malaxa a porosit ca Goering l'a primit
fostele bone intr'un castel frumos pe care l
avea la tara.

A spus si comisarul Regelui ca atat el cat
si Romania are unii de castel si pentru
tranzit colaborare in Germania

L'a mandatat apoi si la contact cu fiintele
sau care conducea Herman Goering Werke,
cu care s'a pus in principiu de acord sa
colaboreze.

Influenta lui Malaxa asupra Regelui, ^{pe care} ~~afusese~~
a crescuta fie direct pe prin urdarea un apun-
tare la maximum.

Generalul Tobre nu a putut sa caute
Căderea Mărgăritului Antonescu care ~~trăia~~
in guvernul Soga Luga in 1937, el fusese
numit subsecretar de stat ~~la~~ pentru negocierile
armate. Decretul era semnat si l'a comu-
nicase o data cand Tobre si mearga la palat
si deputat guvernului. Cu punctele ori

33
~~mentre nu s-a putut de fațură~~
~~Pe lângă acestea mai erau și altele~~ 291
i s'a comunicat cu depunerea jurământului
le amintă pe a doua zi, când i s'a spus că
numerele un ze zecezeci și o fost unimită
o alți persoane.

A aflat ulterior că Malaxa, cu care un
era în termeni buni, intervenise mediat
ce afloze numerele zece. În primul moment
nu a putut obține de la rege decât amănarea
jurământului. Pe seara aceea însă a reușit să
obțină revocarea hotărârii.

~~Pe lângă acestea mai erau și altele~~
Generalul Iacobici a povestit generalilor
Pantofi și Dobru, că fiind un om de război
în numele din jurământul ce au urmat, Regele
i-a cerut să dărească lui Malaxa o sumă
de 700.000 lei liane pe care urma să
gestioneze armatei o vreme disponibilă.

Iacobici nu a refuzat spunând că acea
sumă îi era necesară pentru o plată scadentă
la apărarea Chiriacului.

A doua zi, mergând pe strada, a auzit pe
vânzătorii de pâne de seară strigând demnitatea
la din jurul. Aşa a aflat că un mare
măiestru.

~~Într-o zi de...~~

După revirirea la jurăm a mareşalului
Antoniu, Malaxa a avut o mare
faptă.

August era un tânăr bun în Măgurele şi
avea apăsătoare o victimă a regelui ceea ce
il apropia de Antoniu.

A fost scos dela Văcăreşti sub motiv de boală
şi a rămas în Măgurele spitalul de
maternitate arădească, în care loca a fost
ceea ce fusese transformat formal în ^{infirmarie}
~~de~~ de rădăcini.

Nu putea să, dar putea primi pe cine
şi avea plină recepţie de ~~foarte~~ cunoscuţi
şi cunoscuţi, cu mese îmbelugate şi
de cântec.

La rebeliune nu a avut să fie dus
napoi la Văcăreşti unde se simţea mai
în siguranţă.

Simţindu-se condamnat a fost urând

requiti e el realitate.

Antony on water o vil anney. Tell my mother
her place

292

Una din primele hotărâri a fost să ~~se~~
confirme în favoarea statului unitățile din
proprietatea uzinelor, urmând ca toate
celelalte unități să fie hotărâte după
ce se vor stabili pagubele suferite de stat ~~în~~
derivând din contractele de alina.

Mălae era în Terenuri bune cu legumarii.
Avusec legătura Thaux cu Nae Jonescu
cărui îi ~~construie~~ dăduse terenul
și îi construise casa dela Donesca, alături
de mureșul de cîltire a lui Mălae, ca să
~~se~~ ulterior a locuit în marele
de Joe. de Telefoane, ~~care~~ ^{în} ~~măreș~~ ^{de} ~~Joe~~
Antonescu, fiind cumpărătorii dela copii la
Nae Jonescu de ~~Joe de Telefoane~~ cu lei
25 milioane pentru marele Antonescu

Impetator persecuties los Antonescu Malac
a cunctis spargit la legonari.

I am of Subcontinent Si compare France

Adevărul o' D. m. m. m.

În 436. unele paze cu topografe și instalații le
fuseseră cumpărate de Buzai și Jigurtu.

După venirea lui Antonescu, legionarii au
înțeles prin amenințări și presiuni pe Buzai
și Jigurtu să le cedeze această întreprindere.
Pentru ca să se apară această cerință
ca un jaf, legionarii au hotărât să
plătască suma necesară de lei 7,500.000.
Ca pret, pentru întregi topografe, toate instalațiile
și clădirile din Str. Sărindar.

Acțiunile au fost date de Malaxa prin
Ducea Apicolo care era proprietarul sa.
Cumpărarea acțiunilor s-a făcut Adevărul
făcându-se pe numele unui legionar a
cărui nume nu s-a cunoscut.

În această afacere erau adevărații
delegați la Ducea Apicolo în acel moment.

La rebeliune, un grup de legionari s-a refugiat
în casa lui Malaxa din Str. Al. I. Cuza.

Deoarece refugiu să se găsească, s-a tras
cu tunul de infanterie asupra casei. S-au

55
fiindu de proiect în ușa de bray ale tuturor
războiului ~~pe~~ ~~în~~ ~~la~~ război și mai târziu. 293

După rebeliune a fost alesul fiindcă dăduse
adăpost rebelilor.

Cătera lui mai târziu a reușit să cumpere
pe Mihai Antonescu.

Pe se ori era adus dela nădădăde la Președintele
Consiliului de Miniștri. A fost eliberat și a
continuat să trăiește cu Mihai Antonescu,
care la rândul lui influența pe Marșal.
În cele din urmă s-a hotărât să se restituie un număr
de soldați în întregime apărând dar
deci să statuleze să-i plătească de pământuri
pentru paguba ce i se pricinuie prin confiscare.

Generalul Dobruș a spus că Marșalul
îl înșăcuse pe el și pe Neagu care era
Marșal de Fronte, să trăiește și cu entuziasm
a acestor despoziții. În 23 August tratativele
erau în curs.

După ce Virgil Tillea a proiectat rușinarea
într-o Vaida-Voerod și Marin și a constituit
un nou partid « lui Vaida », Regele a in-
tervenit la Târnova pentru constituirea soc.
Întreprinderii Clogani.

Tillea este de multă vreme în bunete de față
a Regelui și a Elizei Lupșan.

Tillea este proprietar în com. Clogani
peste 14 hectare a unei păduri de 5000 ha
de forestă bună calitate dar care nu se
poate explora fiind agățată de o po-
tă ^{incurabilă} de cîi de comunicație,
pe care o cumparamă refuz pe un număr unei
forestări forestiere ale cărei acțiuni se desfășoară
în întregime.

Pentru a o pune în valoare și a face o afacere
fructuoasă, proiectare construirea unei linii
ferate ngate de transport public de mărfuri
și persoane de la Turnu Severin la Tg Jiu
prin Sora de Arșă și construirea la Turnu
Severin a unei mari fabrici de furnici
și plăci.

Cu un ^{subterfugiu} ~~area~~ și bani, Statul a concesionat
 Soc. Căzanești ce s-a constituit exploatarea exclusivă
 a unei suprafețe de pământ de peste 100.000 ha
 situate în regiunea Bric de Aramă, iar
 CFR a renunțat la exercitarea monopolului
 în transport feroviar de persoane și mărfuri,
 Soc. Căzanești având dreptul să poartă asemenea
 transporturi pe linia îngustă de construcție.

Banca Națională aruncă și de un refinanțament
 de lei 120 milioane cu care să se construiască
 linia și fabrica și să înceapă exploatarea.

Sub influența lui Dan Brătianu, BNR
 nu a dat acest refinanțament, astfel că Soc. Căzanești
 non constituită a avut de suferit mari di-
 ficultăți financiare.

Când T. Ilies a fost numit Ministru
 plenipotențiar la Londra, el a ~~dăruit~~ ~~acțiunile~~ ~~Soc. Căzanești~~ Regelui, vânzând aceste
 acțiuni lui Malaxa care le-a dat Regelui.
 Fiind acționar la partit, Malaxa le-a dat
 Regelui fără borderou, borderoul altora

de tranșare fiind pe numele Malae.

Când regele a plecat acțiunile s-au făcut
în casa de fier a aducătoarelor ~~domenilor~~
Regale și urmea să fie confiscate ~~confiscate~~
ca război în alte bunuri ale Regelui.

Malae a refuzat propozițiile lor pe
baza bătăliei de împărțire de la T. l. l.
ce poseda, la mare greutate nu a dat armă
a venit să le primesc.

*

Afarea Skoda a izbucnit în 1932, în
urma unei pe care Regele Alexander a
Yugoslaviei o făcuse Regelui Carol
al Ungariei ~~cu uzinele Skoda~~

Guvernul Austriei a decis în 1929 un
contract de vânzare de tunuri și muniții de arti-
lerie în valoare de lei 5 milioane.

Acest contract era numai o primă tranșă
dând un plan mult mai vast pentru dotarea
~~armatei~~ ~~în~~ material de artilerie, plan
valabil a cărei valoare era de 20 milioane
lei și care trebuia să fie comandat în întregime
la uzinele Skoda.

Din cauza unei erori de calcul

venea într-un timp și a revenerii Regelui Carol, restul de 15 milioane de lei de comandare, Yugoslavii nădărușe și ea în apărarea Skoda un contract de cumpărare de un material foarte, contract nădărușe aproape și mult mai mult decât de guvernul român.

În anul să verifică prețurile la care materialul fusese cumpărat de noi, Regele Carol a devenit Regelui Alu an din el ferbei în care era cunoscut și aliat, și-i cunoștea prețurile plătită de Yugoslavii.

Regele Alu an din 1-a trimis un Tablon a tuturor acestor prețuri, Tablon pe care l'au avut în mână.

Prețurile plătită de noi erau sensibile superioare celor plătită de Yugoslavii.

Demonstrând că în primul nădărușe a acestor contract, apărarea Skoda plătită mai co-ordinare celor cu care s'arătaseră la noi condițiile tehnice și financiare ale contractelor, eventual probabil de a se cunoștea și parti- dular Național Tărașe, Regele a voit să nu se găsească la reprezentanța apărării Skoda din București unde degeaba s'arătaseră.

asemeni plat.

La guvern era formată Jorge Argeterian.
Reprezentant al uzinelor Skoda la București
era de mulți ani Dr. Iosif Selitzky. Acela
era un negustor rus. Este știut că în
materie de armament cehoslovacii erau de
furnizori sunt inelase intrucat un contract pentru
internationale de comparatie, toate contractele
fiind secrete, iar pretul de cost al uzinelor
furnizorilor necunoscut. Furnizorul este tot
deaceia dupa si platesci un milion de lei.

Selitzky putea de multe ori in drum o mare
afare in Romania si mergea pe parti din
Național Tăranescă nu înainte ca acesta
să fi venit la guvern.

Cantona se purta cu pe fruntă a acestor
partii si pătrunsesse în intimitate lor, dispa-
ruând petreceri si dăduri costisitoare a
cărora plăti o sumă de. Lăsa și cu care
legase legături prietene cu Mihail Popovici,
Anatol Dobrescu, Roumanu Doru si alții. De
tunci în înainte se putea în programul
partidului reînarmării țării si erau de acord
cu Selitzky ca aceste reînarmări să se facă
prin uzinele Skoda.

Pentru a un timp, am o biweekly la reprezentant
 J. Koda din Danemarca și a avea un prieten pentru
 a face cercetări mele amintite, l'am trimis
 la o misiune reprezentativă un inspector financiar
 ca să facă o cercetare financiară.

Au fost, arătându-mi arhive de corespondență a
 și a prezentat pentru a putea registra la
 din registre, a scutit că actele ce se prezentau
 erau un caracter utilitar și puteau deci
 constitui acte de spionaj.

A chemat din la telefon pe Comandantul
 Regal, și la rugat să vină la sediul reprezentantului
 J. Koda spre a examina aceste acte.

Comandantul Regal era Colonelul Propoyan.
 Acesta a venit imediat, a declarat că actele
 au un caracter utilitar și un caracter de confidențialitate
 în mod regulat la funcționar, și că este necesar
 să facă o cercetare a documentelor și să vede
 dacă nu găsește și alte documente.

Întotdeauna când era scara timpului, a decis
 să înceapă cercetările a doua zi. Pentru că
 să găsească totul în Statele mele era cum,
 a sfârșit toate aceste lucruri de bani.

A comandat însă reprezentanții de a nu fi lăsați

un el chele a astor cosa de fer.

Cind a venit a doua zi dimineata, a gasit
Seligman ~~scris~~ ca fusese pus de el pe cosa de
bani din biroul lui Selitzky.

Selitzky, care perduse un brat in razboiul
treut, avea un brat fals, a spus ca trecind pe
langa casa de fer, neamca hamui a acoperit
bratul fals si a gasit de sfarsit sigiliului
si l'a rupt.

Era evident ca Selitzky descusese casa si scosese
ceva din ea. Acel document scos trebuie sa
prezinta o descriere importanta pentru U.S. Navy
J.Kode, pentru ca Selitzky si sozia si rupt
sigiliul pus de Comandul Royal. Dupa toate
probabilitatile, ~~era~~ a scos din casa de
fer lista sau carnetul in care notase
persoanele si sumele platite pentru obtinerea
comenzilor, eventual scrisori de comision
in vederea unor comenzi viitoare.

Selitzky a fost imediat arestat pentru incercarea
de falsificare si de a curata de spionaj.

Argutorii ~~originalitate~~ pe Doctorul Lupa
ca a fost sa interpelez guvernul in Camera
ampla alor neimplinite.

Doctorele Lupu a făcut o interpellare violentă, acuzându-l pe el că nădărnicește contractul.

A răspuns Ministrul de Război că a relatat faptele și a recunoscut necesitatea unei anchete serioase.

În aceeași seară, Generalul fr. ci Popescu, comandantul Corpului de Armată din Craiova, care fusese secretar general al Ministerului de Război în timpul guvernului Marin, și care în această calitate alcătuiase planul de dotare a armatei și tractare cu uzinele Skoda ~~contractul~~ ~~ce fusese~~ condițiile contractului a fost indicat, s'a sinucis.

Acest fapt a produs o valvă mare și a întors presupunerea că s'au săvârșit acte de corupție în legătură cu proiectul achiziției acestui contract.

Schitzky a fost detinut în judecată. Instrucția se face în a dus la un rezultat pozitiv, el menționându-se pe proiect că a rugat și glim din prezată și un a des de cose de bani. A fost condamnat la 5 ani închisoare și dus la Jilora. Tot fiind așa că la uzinele Skoda era interesat și Statul

celă, și legătură de protecție și alături cu ne legă
de celălalt, și să se bazeze la T. L. L.
de un regim foarte blând. Pentru mănăstire de
restaurant, viața și puterea pentru viață.

Între timp după puțin timp guvernul Argentinian
Jorge a cunoscut și ~~partidul~~ partidul Radical
Tucumán a format guvernul sub președinte lui
Vaido Vaido, iar celelalte au continuat.

În 1934, guvernul Tucumán a re deschis
afaceri. Se instituit atunci, Comitet Parla-
mentar de audiere din care am făcut parte.

Pentru a se găsi în casele de bani
de reprezentanți guvernului Skoda din București,
era și o copie a planului de dotare a armatei
cu material de artilerie, plan care suma
o valoare de 20 milioane de lei.

Planul cuprindea și datele numerelor de
trunchi ~~cu~~ cu care urma să se facă dotarea,
caracteristice lor, cantitatea de proiectile
necesare cu caracteristice lor pentru
și egalizate în timp, sau comenzi
speciale loturi.

Planul fus. Copie găsite la reprezentanți guvern
Skoda era scris pe hârtie subțire de copier,

40

Era o copie depe un original a se afla în altă
parte.

298

Aici s-a constituit o comisie din persoane principale
în procesul de spionaj a se face în raport
cu Selysky.

Într-o scrisoare în a măsura a unei copii
corespunde cu ~~originalul~~ planul de dotare a
armatei cu material de artilerie, alcătuit de
Marele Stat Major, în am dus ca delegat al
prezidenției Comisiei Parlamentare de Anchetă
la Marele Stat Major.

Seful marilor Stat Major era generalul
Antonov, viitorul mareșal.

Arătându-mi unii ce aveau în a dus în
sala cosilor de bară în care ~~se afla~~ ^{se afla} ~~se afla~~
cele mai secrete ale apărării naționale
erau ținute. Era o sală mare în care erau
multe case de fier, deschi de grile erau
fixate în perete.

Aici, cu o descriere solemnă, au venit 2
coloni, care erau făcând câte o cheie de fier
pentru bratele deschise ale unei case și care
un puteau umbla de cât mergeau la ea.

Am deschis cartea și mi-am dat seama de doțere.

Spre uimirea mea am constatat că copia găsită la Skole era copia identică a planului original trimis cu atâtea griji în din, identică un număr ce conține doi și ca ~~formă~~ format, ca fractură ca litere de masonerie și ca număr de rânduri pe fiecare pagină.

Examinând mai cu atenție documentul ce mi se prezenta, am observat că în colțul primei pagini erau două sigle. Știam din practica mea profesională, că în întreprinderile comerciale de diligență este scrie un act care, înainte să însușe inițialele numelui ei, pentru ca să se poată ști totdeauna cine a scris actul.

Intrebându-se reprezentare este necesară, din care unul era șeful secției de doțere, și care un reprezentant a acesteia practice mi-am spus că un știau ce reprezintă și că aici am de observare prima atenuare.

Îmi am rugat șeful să-mi aducă câte o copie tipărită pe mozaic de la școli de doțere, și aici am un corespunzător cu litere planșă de doțere ce examinam.

Reîntors când am mers la lașerie, am intrat la școli Skole a cui erau notabile și mi

41

s'a dat numai decât numele unei de de la rapa
funcționare ale celui reprezentant. Tot atât de
ușor am identificat și imaginea de scris.

299

Era deci evident, că originalul planului de
dolare fusese scris la reprezentanța ucraineană
!Koda din București, era vizibil că un felicit Ky
își prezentase o copie a planului de dolare prin
un act de spionaj, așa cum fusese amintit, și
că domnii lui St. Major își prezentase
planul de la ucraineanii SKoda, care păstraseră
o copie pentru arhivă lor.

Era deci logic să presupunem că ucraineanii planul
un ~~fu~~ al căruia de ~~the~~ organelor
militare și-au scutit exclusiv de ucrainean
armatei noastre, și fusese al căruia de ucrainean
furnizate, în condițiile de fabricație și termen
de livrare succesive care-i conveneau unei
bune și fusesse acceptat de ucraineanii de război
și cum i se prezentase.

Scutitul nu s'a putut deschiși de grație și mi-am
dus meciul la St. Tătaru în ce se făcea
în cunoștință.

El a fost deschiși de reprezentant, dar nu a

Opus să un fre uz de aute constatare pînă a done

Atunci uera spus că a vîrît cu regle cad a
fost foarte afectat, dar nu cele ca pentru a un
dintre prestigiu armatei și un comunc comunci
Parlamentare uera constatare.

Generalul Lici Popescu era mort. Sîmci dera
te se deplasa o uera. Dezvoluirea realitatei un
mai putea duce la uera o sancțiune și putea dera
gru prestigiu armatei în apriua publică.

Interogațiile se succedea plure în fote
comunci parlamentare.

Instrucție nău se putea fura foarte plure,
din cauza condițiilor în care funcționa
arutare.

Comunci Parlamentare de Roduți era com-
pusă din ~~un număr~~ reprezentanți ai fiecărei
partide din comunci. Uici un secret al
instrucției un erau deci posibile, membrii
partidei din Național Tărușe aînd pos-
ibilitate să educe la cunoștința cămaraz, lor
lor de partid de care unman și se interoga a
done p, intervinde a fuseser puse în fine
pe adunție. Mai unult, ~~interoga~~ Telegramme

Ministerul de război la Prezența Comandului
de Măști.

În nota caracteristică adaptată pentru materialul
nostru se vedea foarte bine că se dădea noștrilor la
măști. ~~Am~~ Astfel deși majoritatea expertilor
noștri tehnici aparau pentru comanda unui
tun de câmp cu afet monoflică, se comen-
dase cu afet biflică, care în consecință evident
nu era bună. Următorul Skoda care venise deja
un prototip fabricat în acest fel pentru comanda
Yugoslavă și deci prototip de fabricație și domeniul
furniturilor deși cheltuite întregi a prototipului
fuseseră incluse în contractul nostru.

Era necesar astfel ca următorul Skoda să fie
construit. ~~Am~~ Am găsit o scrisoare
a lui Slobodky către directorul general al
următorului Skoda din Cernobilovici în care
se arăta că pentru adaptarea unui aparat
de aruncare în aer suficient un palatibus
babeș ci trebuia dat un palatibus basak.

Pentru ultimii au dat de construcție de
Andrieu a fost Marin și Romulus Bote.

Marin a făcut dela început o lungă
expunere confuză, în termeni foarte vagi.

le pag 42 b3

Într-o defecție provine de contract și de alături-
sări până la mărimea celui defecțiu, am găsit
o regulă evidentă și dovedită.

• coteșpondență între termenii de livrare și termenii de plată de coteșcunx plate unui da-
bunji pentru sumele ce ar urma să fie platite
după livrarea diferitelor tranșe de materiale.
Deoarece conform legii contabilității publice
asemenea dobânzi nu erau permise a fi plătite
s'a convenit ca ele să fie incluse în preț,
astfel ca prețul era suportat cu contravaloarea
dobânzilor.

Ulterior în cursul negocierilor terminate de plată au fost furnizate, astfel, mai multe SKoda un număr erau finante și a creditului la care erau interesate inițial.

Totusi se rui si se reduce si pretul,
si pinduse robandu a fusesse redus o in
pret astfel, uiet uzuale si de pimesu o
dobrota, plitute acum anti opat pentru un credit
pe care unul a cot dacia.

A costi sunt represente pentru stat

Wagubá de pete 200 variáveis de.

Vor să scrie în evidență meritele și să nu a
fi născut reînarmare armatei care fusese în
total neglijată în timpul războiului. Se fusesse vădit în
război în detașări.

302

După ce a ~~scris~~ redactat, s'au pus de altfel
câteva întrebări și credea că a terminat.
Am luat atunci curântul și am născut un
interogatoriu străduț. Cu cât m'au să se treacă,
cu atât reț. centile și conștientizările erau mai
vizibile.

El se curve din ce în ce mai mult și se
pudra meruă în casă pe obraz. Mă așez
ocea obiceiul să se pudreze cu pudră albă
pe obraz. Parte totdeauna în bucurare
lăini un caruțel cu foi subțiri pudrate.
Că am văzut dese ori la Camera Școlară
caruțel din bucurie, rugând câte o foie
cu care să ștergă și se pudreze pe față.

Fusesem informat că în anul 1921 sau
1922 Banca Națională să duse lui
Mărin un împrumut de lei 10 milioane
pentru exploatarea unei mine sale de aur.
Leii 10 milioane în 1922 valoarea lui mult
ce 30 milioane în 1929.

xxx 1363 903

Inoul timp exista trăsături rezistente între
Partidul Liberal și Partidul Național din Ardeal
pentru
apud a realiza o fuziune între cele două partide.
Al. Constantinescu era oul care conduce cel mai
mult o parte trăsătură și folosea sprijinirea francezi
a membrilor partidului Național din Ardeal ca
un mijloc prin care să se ajungă să-i ceară
la Ministerul de Domnie, Al Constantinescu. Pentru
a urmat constant a urzilor, fiind numeroase
agresiuni pe direct în folosul fratelui Ardelian,
pe care intervenționează și intermedieri.

Al Constantinesci un fusese proiectat Prin plan
care oferau a treia sau noua, ci fusesse
trăie marital și cu sota soției sale.

Alte Constantinesci se find în legătură cu sota
soției sale, și și a fost adaptat ulterior de
tutal din.

imposibil de avut ca un fel de o datorie de
lei 20 milioane, ca un se poate presupune
ca Dr. Dole un ora a dus la un singur loc
de incalzire, si era presc ca Dr. Marin si l
ntraba de unde a luat banii.

Marin a raspuns mereu si curat ca un
fel de om.

Dr. Dole ne-a spus ca ~~un fapt~~
~~este~~ un fel de om a lui Marin datorita
lui venirea la Traian. In 429 un grup
de capitalisti steara si si descoperit ca este
exceptional de bogati si ca in vederea
unei ~~asociatii~~ un casii sau asociatie de
exploatare a unor case un ora, un cod
schitoare reprezentant la Dan la Nationali.

Cra in total necesarul a acorda un
cau de la Traian pot sa plece noastre si
un ~~fel~~ prea si produs aur, si pe si ste
sunt altele de valoare de steara. Si eu
pot curios faptul ca Dr. Dole folose
orandui un punct vestitii in vederea
cand a plece ca sa se pot det, si ca ulterioare
asociatie un se mai fiint si de si steara au
det un fel de necesari o datorie reprezentant

si un an sunt restituite avand alina cind
afacerea un se realizat. ^{Dr. Dole si lui Marin si Dr. Dole au}
cand a plece la un ^{si a fotografiat si a gasit in arhive}
cand a plece la un ^{si a fotografiat si a gasit in arhive}
cand a plece la un ^{si a fotografiat si a gasit in arhive}

Porătea să se găsească în arhivele albă și
vopsea să adevărate cercetări.

Vopsea să cercetă în atenția registrelor și arhive
Bancii Naționale. Vopsea să vadă cum s'a ucrat
reprezentul lui Marin, care și pe de lângă el
candose, cum s'a ridicat suma, dar cum
s'a dezvoltat contul în cursul timpului și ce
correspondență a existat în tot timpul existenței
reprezentului lui Marin și Banca Națională.
Deosebit vopsea să vadă cum s'a adevărat contul
și cum s'a adevărat avut cont; dacă s'a adevărat
printr-o bancă, cum s'a format la acea bancă
disponibilul în care s'a făcut plata și cum
a ajuns efectuarea ei. Vopsea să verifice dacă
există vreă coincidență între plățile făcute de
stat și cele ale lui Marin și adevărate contului Marin.

Vopsea deosebit să verifice în registrele
Bancii lui Marin dacă se poate vedea că în
vreă din reprezentul de la 10 ucrase,
sau ulterioare după ce fusese la sumă din
alte surse nejustificate, precum și toate de-
clarările de nejustificare precum și dovezile probate
a lui Marin. Deosebit să verifice producția la
respectivul de către respective.

Pentru efectuarea acestor cercetări au avut

lui Constantin Dimitriu, președintele Comisiei de
Audite, și se face adresă către autoritățile
respective spre a se pune la îndemână
materialele de care avem nevoie.

El a fost de acord. A doua zi s-au
fost chemat de domnul Mătiuan, care mi-a
spus că este bine ca Marin care a fost
seful politic al administrației sub care s-a făcut
marea, să fie implicat într-o afacere de mărți,
și mi-a interzis să continui cercetările.

~~Să se intereseze pe cele două~~
~~o lucrări de~~

Am aflat ulterior că Marin intervine
într-un timp la domnul Mătiuan și mi-a spus
bună ziua.

Marin mi-a cerut un vizit pentru
interogarea lui în această afacere. A mers până
acolo mînt mediat după 23 august a trimis
un delegat al său ca administrator al unei
societăți la care eram avocat, ca să mă
dăie afara.

Să se intereseze pe cele două audite o lucrări
de domnul Mătiuan a cerut lui Const. Dimitriu
să mă ducă la lucrările și după puțin timp
cercetarea s-a reluat.

Un am putut obține aici un car ca Jelețky
 a fost adus din nou în fața Comisiei de
 Audiere ca să-l interogăm cu privire la
 condițiile financiare de contractare la
 Președintele Comisiei de Audiere, deoarece
 în urmă a spus că un General Cihod
 a scris de război un Tratament de

Când s'am indicat lucrările, Vaida Voinea
 l'a dus la buget și l'a rugat ca Mihai
 Popovici care fusese atunci Ministru de Finanțe
 și care era boala ~~de a fi~~ de a fi ~~de a fi~~ de a fi
~~președintele~~ contractului, favorizat
 interesul financiar contractului, și un pic
 det în fața lui.

În condițiile lui Mihai Popovici era de
 interdicție publică. Vaid Tillea nu a spus
 ulterior ca Mihai Popovici, fiind Ministru de
Finanțe, luase comision la achiziție în
 președinția din 1928. Tillea fusese fostul
 președinte al ~~președintelui~~ președintelui reprezentativ
 de stat tot de aceea și den comision, ~~de~~
 repetat și se den la Janssen, un Ministru de
 de Finanțe.

Regula care menaja in acel moment pe Varda
a dat dispozitie sa se faca, astfel ca in cele
din urma numele Romanului Dorel a putut
fi in joc de carte.

Putin timp mai tarziu am putut sa asistam
la Telerom in ce imprejurari cu Radu Prines
si tatal cu Dni Coenescu, administrator delegat
a unuia Skoda si fiiale de tractor in aceasta fa-
catura, rezolvarea conditiilor financiare de
contractului. ~~Am~~ S-au obtinut rezultate re-
duceri de preturi si ameliorarea tuturor
conditiilor financiare.

Visiul Telerom mi-a povestit ca in timpul
celui de la unii de la unii ~~de la~~ de la sepe
partidului, a facut o colitorie in Italia
asotat de Cencubia.

Colitoria s-a facut in un automobil de
marca Rolls. Royce, care s-a spus ca e
proprietatea lui Cencubia si a durat vreo 2
luni.

Automobilul Rolls. Royce e al meu si cum
automobilul din luna si costa circa 5500 ~~lei~~

se obliga si cumpere toate boturile de beton pentru
loturile respective alea o anumita suma si pe un
anume pret, ~~si~~ pe care si la furnizeze, tirandu-le
~~pe un anumit~~ pentru a delimita loturile
lor, iarasi fiind obligati la acest fel de de-
limitare.

Ultimei timpuri s-a aflat si de o aprobare
pentru exploatarea unei paduri date in comunitate
in un parast Tiberiu Voronca.

Trebuie sa spun ca Michaela de a canta-
tunci deus sa lui Aurel Dobrescu.

Maui care l'apara s'a numit Director
al Ardealului, pot crea prin noua lege
a ducilor, e devalent cu guvernator al
Ardealului, avand rang de subsecretar
de stat.

Ultimei timpuri, fraile au aflat de aceste
dona afuris si s'a inceput o violenta cam-
panie de presa impotriva lui Aurel Dobrescu.

Michaela a trimis atunci cele doua
dosare la parchet. Judecatorul de instanta
a dat o ordonanta definitiv de dare in judecata
si se deschis actiune publica impotriva lui Aurel
Dobrescu in fata Tribunalului Ilfov.

În timpul când, după demisia lui Mănuș în 1938, Mihalache a devenit șeful partidului, el a avut ca parte la judecarea procesului Dobrescu și de îndrumare dela conducerea organizației de țigări, precum și din Camera Deputaților, încercând să existe în compatibilitate între poziția de șef de organizație județeană și membru al parlamentului și ~~ca~~ aca de neclădit într-un proces penal.

Dobrescu a refuzat, și conducerea regiunii ardeleni a partidului, propoziția de Mănuș și a dat dreptate, spunând că un e part ca să fie lipsit de aceste arme care constituie apărarea neapăsare și de apăsare răpitoare și curiozitate răpitoare sa.

~~După venirea la putere~~ În timpul guvernului liberal din 1933-1937, Dobrescu a angajat ca avocat al său în acest proces un frumoz liberal din mediul anturaj a lui Dr. Moțianu, pe Al. Ionescu-Târnavei.

Când Valer Pop, care era Ardeleni a fost ministru de justiție, a reușit prin urme

pretenții comune să călăsească sprijinul a astutia.

A reușit astfel să obțină sentințe de condamnare în doi procese, motivate pe lipsa unor dovezi suficiente de culpabilitate.

Madgearu a refuzat să publice sentințele în ziarul Trupul spaniol ca din punct de vedere politic o asemenea motivare echivalează cu o condamnare.

În sedința delegatilor permanenti a partidului a fost un schimb volent de curiozități între Madgearu și Dobrescu, și Dobrescu a sîrit să bată pe Madgearu care a scăpat fușind din sala de sedințe.

Maniu a dispus atunci ca sentințele să fie publicate.

Antel Dobrescu este Franc-Mason grad 33. El constituie legătura între Maniu, care ca îstet al bisericii Catolice are o poziție antimasonică, și masonerie.

În 1939 din Francmasonia sunt mai cunoscuți persoane, cum sunt amintite:

Neintelegente ce au avut dela neputinta
Regale Carol si marim, au lăsat pe Rege si
sclerul guvernul in 1931. Neputand sa ducă la
jurnal Partidul Liber, a avut la fel
guvernul de tehnicieni ce si-au putut crea
conducerea ce neputu.

In primul moment Regele a voit sa formeze
un guvern Titulescu si l-a desemnat in 1931.

Titulescu ~~si~~ jasi fiind neputut de parisi
la frontiera a făcut declaratiile spunand ca
in stăruie generala a lăsat, ~~Regele~~ Titulescu
se năpustea asupra lor. Fiecare Român trebuie
sa mențină unuși pâine si cap.

De la fiind năpust de lux excent pe care o
ducea Titulescu si pe care continua si o ducă
fiind plătiti din banii statului, aceste declaratiile
au produs o indignare generala si formarea
unui guvern Titulescu nu a mai fost cu
putinta.

Regele a recusat atunci la familia Iorga-
Brătianu, pe care Iorga avea unuși un
rol formal.

Atunci am obligat să spună că Iorga a
fost ministru în guvernul Atunci.

Iorga ~~era~~ era descris de rău și oare mereu
avea dificultăți financiare pentru întreținerea
universității de la Văleni și a altor servicii
ale care un preț și erau cumpărate.

Când Iorga se despărțea de Partidul Liberal
și mergea să-l joacă în America, Duce și sose
ungherul de a-l răbuna, mulțumindu-l și
cumpărându-i pentru stat biblioteca sa, pe
care nu era lăsată tot în păstrarea lui Iorga.
~~Au fost bibliotecă și cumpărate de stat~~
~~multe~~ Când Iorga se despărțea din nou
peste ceva timp, Duce se făcea că a uitat
că cumpărase biblioteca și o cumpăra din nou.
Anul nr. 423 și 428, biblioteca a fost cum-
părată de vrețiți mi.

Ultima dată, în 434, Titulescu a trimis
pe Cancian la Văleni de Munte și n-avea pe
Iorga și a-l cumpărat în fața guvernului.
Cancian a cumpărat toate scrierile ce se
afundă tipărită acolo și cele de care de pe un
puteră să fie reduse și de a se pota

indesea și să reînvie spiritul pe care Partidul
Liberal îl dăduse înainte atunci guvernului.

Banca Națională, care era condusă de liberali,
a refuzat să ~~înlocuiască~~ ^{finanțeze} statului sumele de care
avea nevoie spre a acoperi deficitul bu-
getar.

Acționarii au un a post în cunoștință pe Rege
de neplata salariilor. În parte un o cunoștință
nici el. Colaboratorii săi care practicau plate
furnizorii contra conștință ~~un~~ ^{un} adu-
când nici lui la cunoștință complet și
tutură reală.

Regele, făcând o repetiție de un regiment
din Tulea, a găsit salariile ofițerilor ne-
plătite pe o lună.

La vremea din în Ducuștii a condus
guvernul.

Unul guvern național financiar, pentru
a obține de la Banca Națională o sumă
necesară acoperirii plăților altor ne-
urgente, a recurs la o ~~o~~ operație finan-
ciară pentru pigabitarea pentru stat.

Madagascar a contractat în Elveția, un
impozant la Union de Banques Suisses
un împrumut de ~~200~~ 200 milioane

franci elvețieni cu dobândă de 5%.

Statul nu putea să îndeplinească aceste condiții
și astfel reprezentantul românesc blocat în Elveția,
~~la domiciliul său~~ putând servi numai drept
garanție pentru un împrumut pe care statul
l-ar contracta la Banca Națională Română,
cât la momentul său era garantat cu toate
resursele statului. Contractul în Elveția ră-
mânea blocat până când statul plătea
împrumutul său la Banca Națională.

~~Rețeaua de cale ferată din Madagascar~~

Statul plătea astfel o dobândă de 5% pentru
suma pe care în realitate nu o primea, și
garanția de la Banca Națională era pur formală.
Pe baza acestei credințe financiare Madagascar
se obligase de la Banca Națională având
la dispoziție o sumă de bani.

După ce Trăscă formase guvernul, Duce
a ezitat în ultimul moment să dizolve
guvernul de fier.

Credem că parte din ar fi în a călători
și călători partizani ai săi să pătrundă în

parlament unde me dădăte la d'ne fi i-
ndentiat opina publică.

Ca dreanu mei fruse parte d'nti un parlament
si singuri dati cond a d'nti curantul, nu-
putu produsu a fost periclitu. ~~Unu~~ ~~Unu~~
un expunere vici o idee, unu locu cu unu
spage fust talent.

In tinutis mee d'cu curantul lue pe
Corneliu Codreanu. Anu fost 3 ani cel de
~~facultate~~ ~~de drept~~ ~~de drept~~ ~~de drept~~ ~~de drept~~
facultate de drept din Sozi. ~~Unu~~ ~~Unu~~ ~~Unu~~ ~~Unu~~ ~~Unu~~

Era de o me d'vitate profunda, un me d'vitate
un me d'vitate profunda, un me d'vitate
un me d'vitate profunda, un me d'vitate

In 1922 ~~un me d'vitate~~ ~~un me d'vitate~~ ~~un me d'vitate~~ ~~un me d'vitate~~ ~~un me d'vitate~~
un me d'vitate profunda, un me d'vitate
un me d'vitate profunda, un me d'vitate
un me d'vitate profunda, un me d'vitate

Anu intorănt p Duce, ~~un me d'vitate~~ ~~un me d'vitate~~ ~~un me d'vitate~~ ~~un me d'vitate~~ ~~un me d'vitate~~
fiunt lue Titulescu in d'nti in care Titulescu
devenit functul Comitetul de Ministri prin
care fust de fust era d'vitate, ce d'vitate
propun si venitu la d'vitate.

Titulescu nu s'a opus vident. Din
un me d'vitate unde rimelescu de an-
fust vici de vici. El a spus cu

si a luat angajamentul de fata de ~~puterea~~
France si Anglia ca urma de fier sa se dizolvate
si in parte rimele in jurul daci a fost an-
gajament un e fiint.

Artful Turned a first semester.

A done pe după se dezvoltarea sa publică,
Tu ai primit o scrisoare de la Generalul
Zvi Antonescu frământat ca să te văd
cu el și ~~pierdut~~ ~~peste~~ ~~cum~~ scria:
„Dragi Jean - Ti-ai dat un sentiment de moarte.”
L.T. Nicolae

Asasinares lui Iucă la Sineu, a fost posibilă
numai datorită neglijenței de juranță de căpitan
și posesi serios și a propriei uzurpări în care
Iucă ținea aceste amenințări.

Cu o zi înainte de a fi ucis, m'am plimbat
cu el pe jos pe Calea Victoriei la ora 12 de
amieză, deta Clubul Liberal prin la Parlament,
vizitându-le la vitrinele ~~magazin~~ prevăzute
când circulă pe Trâmbi era cea mai intensă.

La linea se luase a lungari mîsuri,
Tu ce rezervă dela Palet, un tubercle se

pitruindu-se pe personul gării prin intrarea
principală, și prin biroul șefului de gară, unde
era o intrare separată în piața din fața
gării.

În biroul șefului de gară trebuia să meargă
direct la rogându-l să-l cedeze era tras în fața
cărușii linon. Distanța de pe care se vede person
era scurtă.

Uici o măsură de pază de uici un fel un era
nu-l lăsa pe personul gării.

Asosiții de plimbări tutei pînă pe person
reștindu-l revocarea lui. Ducea de la palat, și
venerabili un-i intrușese ce căntă acolo.

Duce, ~~venit din~~ un-a asultat dispo-
ziția de a descinde în biroul șefului de
gară.

Urmasul de agentul de la Jura, unde a-l m-
dăce a fost intrat prin intrarea principală,
și pînă pe person meargă spre doctorul
Cotinescu care-l aștepta și cu care trebuia
să vorbească la București.

Unul din asosiții a aruncat atunci o
pătură. La momentul produs de explozie,
doctorul Cotinescu și agentul de la Jura

care avea urmasii si pipasii pe primul
munte, au fugit.

Asasinaul s-a putut apropia de duc,
i-a pus pistolul pe cap si a tras.

El a fost ucis de aproape zece in jurul ranei
de vedere urme de arsuri produse de deflagratie
centugrati.

Careva de masina a venit la duc
cu un tren special, împreună cu Tătaru,
Frangos, si duc si duc doi sau trei
alții a lui duc.

Corpul lui duc era pus pe o canapea
dintr-un salon al castelului Paley,
o batista legată sub barbie tinuta una
reclama.

În timp ce ministri erau la Rye, au avut
în casa uneste o lungă conversație cu Pavel
Trotsky.

Am capitel impresia, care ultimul mi-a
fost confirmată și de Frangos, că cu din
palat și mașin Regal, și am speciat de ele
triumfale, dar un reunelmente de
apariție lui duc.

Anterioritate de care se bucură și atmosfera de
conștiință pe care îl nevinge și neurcă multe
din societate lor. Dacă Jura ar fi trăit,
multe din cele ce s-au întâmplat mi s-ar
un s'ar fi întâmplat.

Jura era sărac și un suflet nerăbdător de
a oca buni.

Are un singur rând de haine, ^{un} ~~un~~ ^{un} ~~un~~
pantalon vârgat și o haină neagră, ^{uzată}, o
singură pereche de pantofi. Văra purta mereu
la haine neagră un vest pantalon de lă
verșuri și pantofi de pânză gri.

Locuia în apartament modest. Avea
fără nici un mobil în un salon, un dulap,
o masă de lemn bășituit și un scaun de
lemn bășituit cu cele de bricolenă. Nu
avea covor pe jos.

x

Într-o zi și Colonelul Proprieu au
apărut.

După asasinarea lui Jura, Corneliu
Adreanu s'a refugiat la o vară a
Dănei Lupescu, a cărei umăr mi s'apă.

A fost adăpostit de ea în stirea Elenei
 După ce pînă în pînă prezenta cauză la
 prezentul în instanță și a fost arestat.
 Partidul Liberal, ~~revoluția~~ de ~~atitudine~~
 revoluția ~~revoluția~~ prezenta lui ~~și~~, ~~revoluția~~
 Era sigur că Codreanu va fi condamnat.
 Tăbărașii erau cu prin condamnați să ~~aple~~
 recepți și regularea problemei ~~și~~ și de ~~și~~.
 De ce? Colonelul Pomporu care era
 președintele și om de încredere a lui Franciscu, prim
 instrucție să avertizeze în acest sens în ~~și~~
 Tribunalului ~~și~~ ~~și~~

Generalul ~~și~~ Maruzzi, care era inspectorul
 Curții, era simpatizant pentru legionari și
 era președintele ~~și~~ și Cantacuzino, care
 era implicat în proces.

El a ~~și~~ pe lângă membrii Tribunalului
 Militar să avertizeze pe Codreanu și pe ~~și~~ Cantacuzino.

Judecătoria Militară capitală noastră, dar și ei
 doilea ~~și~~ la un, parte din ~~și~~
 pentru legionari, parte din ~~și~~ de

reprezentare legimă. Ei au spus Generalului
Maruzzi că nu pot promite a dăruire, de
aceia Colonelul Pompaeri a spus mereu
că Regele va condamna.

Comandantul Regal special, Colonel Petroviciușu,
citind instrucțiile a vrut să pună în discuție
pentru a dăruire.

Atunci Generalul Maruzzi a vrut o au-
diență Regală, pe care a cerut-o bine de
multă vreme, și l'a interzis apoi a dăruire
cu stăruie pentru condamnare.

Regele i-a răspuns că nu se amestecă,
în deciziile fiind lăsați de hotărâre și
cum de dăruire constituție.

Dacă poate, Maruzzi s'a dus din nou la
tribunalul militar, care era în plină
dezbateri a procesului. Trebuie prin lege
de sedență, a vrut în camera de consiliu.
Sedența a fost însă suspendată, și Maruzzi
a comunicat lui Generalului că Regele nu
vrăște pentru condamnare.

A dăruire a fost o vită răzătoare în stăruie
pe lângă dăruire și între membrii parlamentului,
și de asemenea puterile respective Regale.

Regele s'a supinat și a voit să se desemne guvernul,
 trimițând un jur căm Ardeleanu.

Tătărescu a convocat atunci o mare adunare
 parlamentară și lăsa de a găsi puterea a
 căm în deplină parlamentară. A venit în
 restabilirea situației și la putere.

Până în 1937, după pierderea alegerilor de
 către Tătărescu, Regele a avut o atitudine
 foarte auto-față de legiuitor.

De atunci pe de o parte de un atentat fața
 de el și mai ales fața de Elena Lupescu, iar
 pe de altă parte și fața de Elena Lupescu, iar
 puterea trece de partea sa în virtutea că
 din ea în ea mai mult se vede în jude.

În vederea unei politici de destindere, a fost
 adus în discuție de către la Ministerul de Interne
 Eugen Tătărescu. Acesta membru în arpa de
 extremități dreapta a partii dăruie Liberal, fața
 în tinerețe a drept-ideologice al ~~prezentului~~ lui
 de către Mănușă și a grupului regal și
 fața. Cu fața celebratoasă la Curtea
 și de fața de gaură.

Ca subscritul de Stat la Siguranță, dezamărit
să pui în planul de raportare a lui Titușian
glorie Regale, rapoarte false asupra men-
tului din partea de conștientă a lui Titușian
tutur.

În anșorii, căde primul și al o altă raportare
mea către de mai multe ori aserțiuni re-
pente, din care unul era și raportare
mea.

— Titușian, raportare raportare raportare
parlamentar a lui Titușian raportare raportare
a lui Titușian, a raportare a lui Titușian
în Ardeal. La raportare, Titușian au
parlament și raportare în Județului raportare
braz de raportare pentru raportare și co-
mună de raportare.

Reaportare raportare în raportare raportare
determinată de raportare raportare raportare
o raportare raportare în raportare raportare
din raportare.

Vi Titușian raportare raportare raportare
raportare raportare raportare raportare
raportare raportare raportare raportare

în stăruirea multă în această situație intermedie
celor de care se vorbea mai înainte.

Când a format guvernul Goga-Lunga, el
a spus lui Goga, că atât timp cât Cădereanu
nu se va afla în viață, nu se poate exista în țară.

Goga a răspuns lung, că se face, dar nu
a putut să se opună la vechiul supranatural al
Cădereanu.

Goga era un om dăruit de a face un
plan de viteză și viciu de un om de știință
de a face. Trebuie să se facă un
frământ de Goga și Ionel Marinescu, parte
din viziunea lui puțin arătată.

Când a părăsit ministerul de Interne în
927, a rămas tot dreptul lui frământ
secrete existând în casă, în formă de 13
13 scrisori. Când a izbucnit scandalul, s'a
dus la Patriarhul Arhiepiscopiei în care
era puterea, și apoi a declarat că raportul
spune ~~secretele~~ publice și a făcut un
alt 13 scrisori din frământ secret, s'a
aportat patriarhului, care l'a el
rândul său un puter spune viciu

fiind făcut de elogiul religioasă de se creștea
+ porreșcării.

Într-o zi, după ce fu lungă și a
plănuș de părăsire lui Joga, căde, atunci
când s'a făcut furtuna între parțile de
lui Joga și Căpă, a primit de la fermarii
Jucă de la 5 milioane pentru supraviețuire
propagandă pe urmasii parților formate, dar
când s'a învârtit și Joga ~~de~~ toate Jucă,
și nu a dat nimic la parțile de la Huc
lui Căpă.

Joga lui Duce nu a putut să a put
notă redată de Sca Joga la Căpă.
Castelul era cu aptitudinea de frumusețea
un mobilă vede Religiuni antenice. Sca
Joga nu a dat nici un mare un alt rând
de mobilă, tot atât de frumoasă, înfrumusețită
de mobilă, nici odată înșelătoare. Așezându-
se în fața lui cum Sca Joga vrea
și schimbă decorațiune o înșelătoare.

Începutul anului 1920

În 1917, la Iași, România constituia un guvern
cu caracter așezat în care intrase T. I. I. I.
Ionescu și T. I. I. I.

Unu din Cantacuzino era, împreună cu
frații săi, unul din cei mai mari proprietari din țară,
și era membru influent în partidul lui T. I. I. I.
Ionescu. Acesta a condus o adevărată
campanie de vârstă modificării constituției și ex-
proprierii moșilor, de sărăcie unei familii
care se salvase de la prapastie de la teroarea
petroliferă a familiei Cantacuzino.

Terorurile petrolifere au fost astfel ex-
ceptate și familia Cantacuzino a rămas cu
proprietățile de circa 25000 ha.

În 1923, noua constituție punea din nou
în primărie această proprietate prin exproprierii
subordinată.

Începutul anului 1920 în familia Cantacuzino a
engajat atunci ce arăta pe Miclescu, care
era raportorul constituției la S. S. de opera
la exproprierii.

Miclescu a dezbătut atunci în parlament
și în presă, atât în seara cât și în camera
și într-o mare parte din țară, raportarea de-

proprietăți subordonate și a funcțiilor sociale.

S-a luat atunci delegația de raportare la Constituție.

Cilve au mai trăit, în 1927, a fost exilat din partea din Căminul pentru neascultare.

În secolul 19-lea, din 1837 a fost foarte scurt timp în viața de cetățean. A rămas în acest timp sunt în ~~stare~~ determinate necesitatea unei tranzacții interne și contul Milky a cărat oarecând un proces de expresie, pentru a-și putea pune în mișcare un proces de expresie, fiind prezentat după aceea a se cădea în fața clientului său.

Pe baza unei constituții din 1938 s-a constituit Frontul Renașterii Naționale și s-au început activitățile Regale.

Angela a defunct Frontul Renașterii Naționale, un bordel nou cu arde vechi. ~~Comitetul~~ Mihaila fusese unificat cu cel regal. Comitetul regal pentru noi

uniformă, și Mihailache a îmbrăcat o astfel de uniformă.
Când a venit să depună jurământul la palat
astfel îmbrăcat, Un dăruire a dăruire câțiva
fotografi la intrare care l-au fotografiat,
și o astfel de fotografie a apărut în toate
ziarele.

Îmbrăcarea uniformei frântului îngolice
i dădea adepților la front și deci nu cunoștea
deplăsări partidelor și primirea unui
partid mare.

Mihailache nu a îmbrăcat și în timpul zilei
altă haină decât cea țărănească.

În 1928, când se apropia lucrul guvernului
de partidul Național Țărănesc, Titulescu
a înțeles că e bine ca Mihailache să a
contact cu occidentul și să fie cunoscut de
lumea printr-o dată.

În ziua aceea țărăniștii erau la modă
în occident, și cum era lui Mihailache scos
din pantalonii a Țării curioși, totuși la Paris
și la Londra.

La Londra Titulescu l-a dus pe Mihailache
la recepția la Palatul Royal și l-a fi
prezentat Regelui Angliei.

interini romani.

Regele a tulburat atunci la Calinescu ca
tutur e in ordine.

Regele nu e cu uciderea lui Calinescu si e
foarte in timpul lipsei sale din Tera, si pe o zi
dupa era raspundere.

Calinescu e rinit cu greu sa decida pe
Generalul Benghin care era comandantul
Jandarmeriei, sa organizeze uciderea lui
Calinescu si el a dat 13 milioane Generalul
Benghin a acceptat numai atunci cand
Calinescu l'a asigurat ca Regele a hotarat
aceste executii.

Pentru a nu si lua singur raspunderea
si a nu da un Regele posibilitate de a
se desolidariza de el, Calinescu a organ-
izat astfel actiunea, ca uciderea sa se
faca dupa ce Regele intrase in Tera.

Regele a fost atat de suparat incat la
Bogor, unde se afla in fruntea
Calinescu si Regele in intampinare, Regele
nu a dat un cuget cu Calinescu

Tătărescu nu a spus că după război Regele
din ocazia ~~selecției~~ vizitei de la Hitler, Regele
credea reușirea găsirii o modalitate de
conviețuire. Regele era convins că Germania
se pierde în cele din urmă, și era decis să
cădească la toate cererile Germaniei în fața ei
victorioasă pentru a ajunge la fruntea răz-
boiului în armată, intactă, dar să dăde un
ar mai puțin decât ostentativ.

În cursul anilor 1939-1940 însă, Tătărescu
și Goga au căutat un mijloc de extindere, au
încheiat un acord secret cu Franța și Anglia
pentru distrugerea forței petrolifere în cazul
unei ocupații forțate Germaniei. Franța și
Anglia s-au obligat să se plătească despagubiri
integrale pentru aceste distrugerii.

Germania a fost acest acord în arhiva
Ministerului de Externe Francez atunci când
au ocupat Parisul.

Tătărescu știa că aceste dispoziții
a făcut ca Hitler să poată avea încredere
în Regele Carol, și a fost unul din

versteht man am besten die Detonation da

Generalul Pantazescu a spus că după asasinarea
celor cinstiți la Târnova și a lui Trigo, a
fost la un fel de consiliu de Miniștri.
Mareșalul Antonescu era impresionat de
rezultate care se produceau în opinia publică
și că se va răspândi și asupra lui.

Anterior a cunel legimantlos dia juben
to d'arroya actual detras y con duellas
sobre de fer si se desol darige de ~~fer~~
fop tui tui.

Si s-a declarat că actual un a fost precedat
 și a fost o reacție spontană a legiuitorilor
 care din cauza corpului lui Corneliu Codreanu,
~~pe~~ Corneliu de dureri și revoltă la vederea
 cindarmilor jefuindu-l și considerând că
 justiția interzice să se dispună pe nimeni, și
 și-au făcut dreptate singuri. Si s-a răspuns
 că răspunsul și de a se declara impotriva an-
 ticomunismului.

Don Antonio a spus că el un rătăcit
în jurul unei crucii de asasin.

de către ei, pe cîșul discipilor, și a s'a
judecat cu alegii și din juru, și a trănit în
conștienta elitară spre a se consilia și cu ei
și cu alți conducători a legiunii care au
fost membri în juru.

În cele din urmă, după de susținut la
Antonescu, s'a redactat o declarație, rezultă
al unui compromis între cele două țări, care
au a mulțumit pe amândoi.

De atunci s'a produs în realitate ruptură
între Antonescu și legiunari, Antonescu trăgînd
și și apropo intruși putere în legiunari
trăgînd la militarii lui Antonescu Trăsnirea
s'a adevărat și a dus la rebeliune.

Așa vede lui Iorga a reștat produs
o revoltă puternică în armată, Iorga bucurîndu-
se în corpul șef de un mare
prestigiu.

În de reacțiune pe care a scutit o în armată
Antonescu a conștient o intruși a tuturor
generalilor și colonelilor comandanți de
unități din conștient, în care s'a

deși dăruit de oameni și a refuzat să se
Antonescu în casa și să-l ducă pe Torga.
Când acesta a fost ridicat de legi mari de la
război la din sfârșit, Sui Torga a telefonat
lui Antonescu, care a dat ordine legi mari
de fundare Pătrășcu, și bazele și seane
și să oprească automobilul, liberându-l pe
Torga. Automobilul lui se va muta în
fundament și ajungă și la bazele drumului.

Generalul Pantziu a spus că la finele
anului 443, Mareșalul Antonescu vizitând
războiul pe deplin și înțelegându-se din ce în ce
cu mai puțin în viața lui descendentă a
opinie publice, a simțit nevoia de Torga
în județul său război armate și să obțină
trăgându-l în condiții de al ei în războiul cu
via să se desfășoare.

El a convocat astfel, într-o cameră a generalilor
și ofițerilor superiori din București la o
conferință cu a avut loc în localul Școlii
de război.

Antonescu le-a arătat că situația este
fără dea și a manifestat încrederea în

puterea militară a Germaniei și în armata noastră, în
accesul în flota în mare.
Antonescu a spus ofiterilor că el nu are parte
și că se dăruiește exclusiv pe armată. El a
spus ofiterilor: „Sunteți parte din mine” și
a cerut ofiterilor să-l încredințeze pentru a
putea conduce mai departe destinația țării.

Unul din generali a răspuns în numele tuturor
că sunteți românii și că sunteți în jurul său, și
conferința s-a terminat.

^{aligiu}
Generalul Panty a murit după un mare
timp adevărat Constantin Constantinescu.
Antonescu s-a rămas în vârstă de bătrân și a
de Miza, fiindcă și a lăsat spunea în familie.
ca copil. Mai târziu a lăsat vârstă de bătrân
Panty după un mare timp alături de soția sa
doamna noastră și alături de soția sa și
a fost un mare

Generalul Panty nu a spus că murise
după rebeliune, Mareșalul Antonescu

a cerut generalului Aldea un raport asupra
activității unor ofiteri leșinari din armată.

Generalul Aldea a scris un raport rapoarte,
elaborat de el in doua carti, unul formata
si altul deformata.

Intrebat de Autoritatea de Cercetare a
el a raspuns ca un un singur cati era pierdut
mare, alina, astfel ca a intervenit domi rapoarte,
in ambale potole, urmand ca in degalul si
alege pe cel cati-i comuna.

Maryland s'a maritat cu a refuzat să mai
lucreze cu el, ceea ce a determinat trecerea
lui Alden de partea adversarilor lui
Antony.

Generalul Dîne ne-a spus că Colonelul
Chodorov Pîk, anul care în 1945, cu
gradul de general, a devenit șeful marelui
Stat major al armatei Cehoslovace, a fugit din
Cehoslovacia atunci cînd Hitler a ocupat
Țara sa și s'a refugiat la noi.

Acij, în ştirii femeii, Jobe a lucrat
sub un nume fals la agentul confier
în 1943.

A atunci a venit la generalul Dobruș și a spus că
 trebuia să scrie un raport de urmare lui și să
 să scrie, astfel că să se scrie bine, fiindcă se
 fugi. - Să a fost prin Bulgaria în Turcia.

x * x

Generalul Pantazi și Dobruș au spus că
 Alexianu, fostul guvernator al Trans-
 ilvaniei, a dus o viață de neîncredere. Se menționează
 în raportul său detaliat influența și sprijinul
 sub Joga care profita financiar de independența
 lui Alexianu.

Astfel, Alexianu care se considera foarte
 a unei țări autonome, a vrând o cantitate
 de grâu în Elveția direct, fără aprobare
 și intermediul Ministerului nostru al Economiei
 Naționale și s-a dus la el, pe care
 l-a și dus în Elveția.

Neaga a spus de mai multe ori ministrului
 Antonescu că Alexianu e un hit.

Până la cel din urmă Alexianu a fost scos
 din funcție și din aceste cauze

dar un a suflet unei consacrate, ~~dar~~
datorită sprănzurii ~~de~~ Soja.

Doi cu care eu am cunoscut pe Alex, am acela deosebit
fune importantă la Banca din Elveția,
cred că statul nostru ar putea recupera
destul bani.

În adevăr copiii săi sunt în țară și ar putea
fi obligați să facă ceva în legătură cu Banca din
Elveția, intrând în serios și creștând relații
cu unii oameni esențiali deosebiți de tatălui
lor. Banca din Elveția are desigur un tabel cu
bancile principale unde un asemenea depozit ar
fi probabil.

Dacă statul el face ceva este evident
că Banca Elvețiană ar refuza să dea re-
ligia. Ele nu pot refuza curerea copiilor
lui Alex, care ar doborâți calitatea lor
de băieți morțuși.

x
x x

Pentru Secara a devenit proprietar de pământ
 în 1427, când a înființat pământ Curventul.
 Până atunci deținea la pământ Curventul
 a lui Titus Enacovici ~~Șeliei~~ Ferdinand,
 După moartea lui Șeliei Ferdinand,
 Curventul lăsat o altă parte de pământ
 aparținând curventului Curventul Carol.

Pentru a înființa o altă o altă pământ și
 a pământului influența, Ducea este un pământ
 de pământ, a dat la 2 milioane la Secara
 pentru a înființa pământ Curventul și
 a pământului tiragului pământului lui Carol
 pe cât posibil a pământului Curventul cîrmă și
 va da un pământ tiragului.

I-a văzut pământ Curventul, Secara
 pământului înființat un pământ și o altă parte
 de pământ.

În cea vreme îndepărtată făcută de
 el de călătorie a lui Duce la Curventul
 de pământ.

Și pământ Curventul și Secara trăiesc în
 bună pace din gaură.

Între altele, Șerban a murat un geant și im-
portan în Târnava Constantiniană, fost
membru al Serviciului Național în jurul
Anului, care are reputația de a fi
fost necunoscut. Șerban a murit o campanie
violentei contra lui Târnava Constantiniană. Acesta
a fost un război cu el în costă mai eficient
la costuri o singură importanță în Șerban de
și se impune și antepun.

A angajat un prieten de la anul Șerban,
care a murit în viața lui Șerban și a
reclamat o serie de lucruri de dorzi
apăsătoare de. A apărut astfel înaintea
noastră care a murit și publică docu-
mentele compromițute între lui Șerban.
Asta s-a dat după de tot, aici era un
un loc și a căzut la morali cu
Târnava Constantiniană ca ambii și în-
tre campanie și și se menține și
cine.

Șerban, fost membru la legătură

325
Tilid in Timpul rephindat si masca de
afacut dupa 23 August, in-a casa in care
intre in Timpul rephindat in casa lui
Musa si a prietenilor acesti in casa tipograf
sa.

Lucian din Lucian si in

23 Ma 1965

FILĂ DE CERTIFICARE

Prezentul dosar conține un
număr de 325 file,
plus 254 fișe = 326 file opis
și a fost verificat de SOGOR IANU
DATA 24.06.2010 SP

~~PREZENTUL DOSAR CONȚINE UN
NUMĂR DE 325 - FILĂ
PLUS 254 FIȘE = 326 FILE
OPIS ȘI A FOST VERIFICAT DE
SOGOR IANU
DATA 24.06.2010~~

SP